

மலேசியாவில் துமிழ்: பார்வையும் பதிவு

மலேசியாவில் துமிழ்: பார்வையும் பதிவு

என்.செல்வராஜா

மலேசியாவில் தமிழ்: பார்வையும் பதிவு

மலேசியாவில் தமிழ் பார்வையும் பதிவு

என்.செல்வராஜா

அயோத்தி நூலக சேவைகள்
ஐக்கிய இராச்சியக் கிளை
பங்குனி 2016

மலேசியாவில் தமிழ்: பார்வையும் பதிவும்

ஆசிரியர்	- என்.செல்வராஜா
பதிப்பு	- முதற்பதிப்பு, பங்குனி 2016
வெளியீடு	- அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஐக்கிய இராச்சியம்
இணை வெளியீட்டாளர்	- குமரன் புத்தக இல்லம் 39, 36வது ஒழுங்கை கொழும்பு 06
அச்சுப்பதிப்பு	- குமரன் அச்சகம் 39, 36வது ஒழுங்கை கொழும்பு 06
அட்டை வடிவமைப்பு	- எஸ். கௌதமன்
சர்வதேச தராதர நூல் பதிவெண்	- 978-0-9930143-2-1
பக்கங்கள்	- xiv + 145
பதிப்புரிமை	என். செல்வராஜா

Tamil in Malaysia: Selected articles by a Sri Lankan Bibliographer

Author	- N.Selvarajah
Edition	- First Edition, March 2016
Publishers	- Ayothy Library Services, United Kingdom
Co-Publishers	- Kumaran Book House 39, 36th lane, Colombo 06
Printers	- Kumaran Press (Pvt) Ltd 39, 36th lane, Colombo 06
Cover Design	- S. Gauthaman
International Standard Book Number-	978-0-9930143-2-1
Pages	- xiv + 145
© Copy Right	2016 by N.Selvarajah

All Rights Reserved. No part of this publication may be reproduced or utilised, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author.

அணிந்துரை

“மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் கண்காட்சியும் கலந்துரையாடலும்” என்றொரு நிகழ்வு, கடந்த 2003ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5ம் நாளன்று இலண்டன் Stratford பொதுநூலக மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வின் ஒருங்கிணைப்பாளர்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றிய அருமைநண்பர் பொன்முத்து அவர்கள் என்னையும் இதில் கலந்துகொள்ளும்படி அன்புடன் பணித்திருந்தார். அவரின் அழைப்பினை ஏற்று இலண்டன் பயணம் மேற்கொண்டு, இந்நிகழ்வில் பங்குபெறும் பெருமையைப் பெற்றேன். ஐரோப்பியக் கண்டத்தில் முதன்முறையாக “மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வு” என்று இதனைக் குறிப்பதில் தவறேதும் இராத்தென்றே கருதுகின்றேன்.

இத்தருணத்தில், “ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட வரலாறுதனைக் கொண்ட மலேசிய தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களை, புலம்பெயர் தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலெல்லாம் அறிமுகப்படுத்திட வேண்டும்” எனும் சீரிய சிந்தனையை முதன்முதலில் முன்வைத்த உயர்ந்த பண்பாளர் திரு. என்.செல்வராஜா அவர்கள் என்பதனை அப்போதுதான் தெரிந்துகொண்டேன் என்பதையும் மறவாது குறிப்பிட விழைகிறேன். “தேசம்” சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியருமான திரு.என்.செல்வராஜா அவர்களும் “தேசம்” சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு.த.ஜெயபாலனும் முன்நின்று மிகவும் சிறப்பாக நடாத்திய இந்நிகழ்வின்போது ஐரோப்பாவின் பல தேசத்துத் தமிழ் நெஞ்சர்கள் அம்மண்டபத்தினை நிறைத்து நின்றனர். காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மலேசிய தமிழ் இலக்கியங்களை ஆர்வத்துடனும் ஆச்சரியத்துடனும் புரட்டி மகிழ்ந்தனர். ஏற்பாட்டாளர்களின் அந்த முதல் வெற்றிக்குச் சாட்சியாக நின்று, அன்றையதினம் நானும் மகிழ்ந்திருந்தேன்.

நூலகவியலாளர் திரு.என்.செல்வராஜா அவர்கள் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஈழ இலக்கியங்களையும் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஆவணப்படுத்தி “நூல்தேட்டங்களாக” பத்து தொகுதிகள்வரை வெளியீடு செய்துள்ளார். அதுபோலவே, 2004ம் ஆண்டு தொடங்கி, தமது அன்றாட பெரும் பணிச்சுமைகளுக்கிடையேயும், மலேசியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென, பற்பல தேடல்களையும் ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு, “மலேசிய நூல்தேட்டம்” முதல் தொகுதியை கடந்த 2007ஆம் ஆண்டு வெளியீடு செய்தமை,

மலேசியத் தமிழர்களுக்கு மிகவும் பெருமை சேர்ப்பதாகும். அடுத்தடுத்த தொகுதிகளை வெளியிடவும் இன்னும் ஆய்வுப்பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார் என்றறிந்து உளமார வாழ்த்துகின்றேன்.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய மகுடத்தில் மேலும் ஒரு முத்தாக அவருடைய இந்த நூல் பெருமைசேர்க்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமேதுமில்லை. மலேசியத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டில் ஈழத் தமிழர்களின் பங்களிப்பினை சற்று விரிவாக இந்நூலில் ஆய்வு செய்திருக்கிறார் என்றபோதிலும் அவ்வாய்வின் சிற்சில இடங்களில் சற்று முரண்பட்ட கருத்துக்கள் நிலவுவதாகக் கருதுகின்றேன். தமக்குக் கிடைத்த ஆவணங்களின் அடிப்படையில் இந்நூலை யாத்திருந்த போதிலும், இது ஒரு முழுமையான ஆய்வுக்குட்பட்ட படைப்பல்ல என்பதனை அவரே இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். “இது மலேசிய இலக்கியத்திற்கு எம்மவரின் (ஈழத்தமிழர்களின்) பங்களிப்பைப் பற்றிய தகவல்களைத்தரும் முழுமையானதொரு ஆய்வல்ல. அத்தகையதொரு முழுமையான ஆய்வினை நோக்கிய ஒரு சிறு காலடித் தடம்” என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

திரு. என்.செல்வராஜா அவர்களின் பாரிய முயற்சியினால் மலேசியத் தமிழர்களின் படைப்பிலக்கியங்கள் உலகளவில் அறியப்பட்டும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டும் நிலைத்திருப்பதைக் கண்டு ஒரு மலேசியத் தமிழனாக, திரு. என்.செல்வராஜா அவர்களுக்கு நன்றி நவிலவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அருமை நண்பர் உயர்தகு என்.செல்வராஜா அவர்களின் இத்தகு தொடர் முயற்சிகள் உலக அரங்கினில் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஒரு தேடலையும் அதன் பொருட்டான அங்கீகாரத்தினையும் வழங்கிடும் என்ற நம்பிக்கை என்னுள் ஆழ உள்ளது. அவரின் இந்த முயற்சிகள் மேலும் மேலும் வென்றிட மனமுவந்து வாழ்த்துகிறேன்.

09.10.2015

அன்புடன்
கலாநிதி க.ஹரிகிருஷ்ணன்
மலேசியா

குமரிக் கண்டமும் சேர்ந்தழியும் புலம்பெயர் இலக்கியமும்

இந்தியாவை காலனித்துவ ஆட்சியின்கீழ் கொண்டுவந்த ஆங்கிலேயர்கள் அதற்கான வரலாற்றுப் பின்புலங்களைத் தேடினார்கள். அவர்கள் இந்தியாவில் வரலாற்றே ஆவணபூர்வமாக இல்லையென்பதை அறிந்து இந்தியர்களுக்கு வாய்வழி வரலாறு மட்டுமே உள்ளது என்றும் எழுத்து வடிவில் சரியாக எதுவும் இல்லை என்றும் அறிவித்தார்கள். அது இன்றளவும் ஓரளவு உண்மையாகவும் உள்ளது.

தமிழினின் வரலாறும் அவன் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டும் பாதி நீரில் அழிந்தது, மீது அழிக்கப்பட்டது. வெறும் ஓலைச்சுவடிகளில் இருந்ததால் எத்தனையோ அரிய படைப்புகள் செல்லரித்துப் போயின.

இன்று எல்லா இலக்கியங்களையும் ஆவணப்படுத்தும் கணினி வசதிகள் இருந்தும் 'மதுரைத்திட்டம்' என்ற ஓர் அமைப்பு இவற்றை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கியது. மலேசியாவில் நடந்த கணினி பற்றிய மாநாட்டில் பத்தாயிரம் அமெரிக்க டாலர்களை அப்போது மலேசிய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த டத்தோ ஸ்ரீ சாமிவேலு நன்கொடையாக வழங்கினார். இதுவரை எத்தனை புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் அதில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இன்று ஒரு பதுங்கு குழியிலிருந்து குரல் எழுப்ப மட்டுமே நம்மால் முடிகிறது.

மலேசிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஒரு இருநூறு ஆண்டுகள் கொண்டது என்றால் அதிலும் கிடைத்தது பாதி காணாமல் போனது மீதி.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஆய்வாளர்கள் குமரிக்கு அப்பால் தமிழ் இலக்கியத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறியாமலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஊர்களில் உள்ள குட்டைகளில் கிடைக்கும் தெப்பக் கட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நீச்சல் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மலேசியாவில் தனிநாயக அடிகளார் மலாயா பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்துறைத் தலைவராக இருந்தபொழுது நம்பகமாகச் சில செயல்களைச் செய்தார். அவற்றில் முதலில் குறிப்பிட வேண்டியது கல்கி கருத்தரங்கமாகும். "கல்கி" அவர்களுக்கு மலாயா எழுத்தாளர் சங்கத்தோடு அவர் இணைந்து

நடத்திய அக்கருத்தரங்கம் ஒரு மாற்றுப் பார்வையை ஏற்படுத்தியது மட்டுமல்லாது மலேசிய தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் புதிய தொரு சிந்தனைப் போக்கைக் கொண்டு வந்தது.

அவர் ஆற்றிய பெரும்பங்கு உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு, மாநாட்டுக் குழுவில் நானும் இருந்த காரணத்தால் அவர் ஒரு வாலிபனைப் போல் ஓடி ஓடி வேலை பார்த்ததை நேரில் பார்த்தவன்.

அடிகளார் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர். இலங்கையர்கள் மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பங்கு போலவே இப்பொழுது ஒரு உலகப் பார்வைக்கு எங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளார் நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்கள்.

இலக்கியப் போக்குகள் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் மாற்றங்களைப் பெற்றே வளர்ந்துள்ளன. நமது சங்க இலக்கியங்களிருந்து இன்றைய இலக்கியப் போக்கின் வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்த்தால் இது விளங்கும். இலக்கிய வரலாறு ஒவ்வொரு மொழிக்கும் மிக முக்கியமானது. ஆனால் தமிழைப் பொறுத்தவரையில் 'வரலாறு' என்பது கண்டு கொள்ளப் படவேயில்லை.

தமிழ் இலக்கியத்தை நமது இலக்கணத்தில் கூறப்படுவது போல் ஐந்திணைகளில் இப்பொழுது அடக்கிவிட முடியாது. தென்குமரி, வடவேங்கடம் வரையிருந்த தமிழ் வேறு இன்றுள்ள தமிழின் பரப்பு வேறு. ஐந்திணைகளில் பனி கொட்டும் நாடுகளில் வளர்ந்து வரும் தமிழ் இலக்கியத்தை நாம் அடக்கிவிட முடியாது. வட வேங்கடம் தென்குமரிக்கு அப்பால் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மட்டுமல்லாது உலகின் ஐந்து கண்டங்களிலும் தமிழ் இலக்கியம் அதனதன் போக்கில் உருப்பெற்று வளர்ந்து வருகிறது.

திரு.என்.செல்வராஜா அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்துக்கு வெளியேயுள்ள படைப்புகளை அடையாளப்படுத்துவதை தன் நோக்கமாகக் கொண்டு பல அருமையான பணிகளைச் செய்து வருகிறார்.

இலங்கையில் ஒரு நூலகராகப் பணியாற்றிய அவரின் அரிய பணிகளில் மிகச் சிரமத்துடன் அவர் திரட்டிவருகின்ற 'நூல்தேட்டம்' சாதாரணமாக இப்பொழுது தெரிந்தாலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் எதிர்காலத்தில் அது எவ்வளவு பெரிய பணி என்பதை உலகம் அறியும்.

இதுவரை இலங்கையில் வந்த நூல்களின் விபரங்களை சிறிய குறிப்புரையுடன் வகுப்புவாரியாக அவர் தொகுத்துள்ளார் என்பதோடு,

தொடர்ந்து வெளிவரும் நூல்களையும் தேடித்தேடி அவற்றை ஆவணப் படுத்தும் வேலையிலும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார். மலேசிய தமிழ் நூல்களின் பட்டியலை தயாரிக்க அவர் பட்டபாடு நான் பக்கத்தில் இருந்து பார்த்தவன்.

மலாயா பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியப் பிரிவுக்குத் தலைவராக வந்த டாக்டர் இராம.சுப்பையா அவர்கள் “தமிழ் மலேசியானா” என்ற பெயரில் ஒரு நூல் திரட்டைக் கொண்டு வந்தார். அதன்பிறகு அதைத் தொடர பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் யாரும் முயற்சிக்கவில்லை. 1969ல் வெளிவந்த அந்த நூல் அப்பொழுது எனக்குச் சாதாரண முயற்சி எனப் பட்டது. 1968 வரை வெளியான நூல்களின் பட்டியலில் 401 தமிழ் நூல்களும் 271 தமிழ் சஞ்சிகைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த நூல் எவ்வளவு பெரிய புதையல் என்பதை காலம் எனக்கு உணர்த்தியது. இலங்கையில் நூல் திரட்டு வெளியிட்ட திரு.என். செல்வராஜா அவர்கள் லண்டனிலிருந்து மலேசியா வந்து பல நாட்கள் தன் சொந்த செலவில் தங்கி “மலேசிய-சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டத்தை” உருவாக்கினார். என்னோடு தங்கி எனது நூலகத்தில் நான் சேர்த்து வைத்திருந்த மலேசிய நூல்களை விடாமல் குறிப்பெடுத்து சேர்த்தபொழுது தான் இப்படியான நூல் திரட்டு எதிர்கால சந்ததியினருக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அறிந்தேன்.

இந்த நேரத்தில் ஒரு மலேசிய எழுத்தாளன் என்ற முறையில் டாக்டர் இராம.சுப்பையா அவர்களுக்கும் என்.செல்வராஜா அவர்களுக்கும் எனது நன்றிக்குரிய வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

செல்வராஜாவின் மலேசிய வருகைக்குப் பிறகு அவர் லண்டனில் நடத்திய மலேசிய இலக்கிய விழாவும் அதையொட்டிய நூற்காட்சியும் தேசம் இதழின் மலேசிய சிறப்பிதழும் வரலாற்றுப்பதிவு. மலேசிய தமிழ் நூல்களைத் திரட்டி அந்த நூற்காட்சிக்கு என் சொந்த செலவில் அனுப்பி வைத்தேன். இப்பொழுது லண்டனில் உள்ள அவரது ஆய்வு நூலகத்தில் (ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகம்) அந்த நூல்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பது, எதிர்காலத்தில் அது தரப்போகும் நன்மைகளுக்காகவே. திரு.செல்வராஜா என்ற தன்னலமற்ற ஒரு இலங்கைக்காரரால் தான் இது சாத்தியமாகியுள்ளது. மீண்டும் ஒரு சல்லூட் உங்களுக்கு செல்வராஜா.

“மலேசியாவில் தமிழ்: பார்வையும் பதிவும்” என்ற இந்த நூல் சிறிய அடையாளமாக இருந்தாலும், எதிர்காலத்தில் விரிவான தொகுப்புகள்

வெளிவர இதுவே முதல் தூண்டுதலான நூல். இதை யார் தொடங்குவார் என்ற நீண்டநாள் கேள்விக்கு இலங்கையில் பிறந்து இப்பொழுது லண்டனில் வாழும் செல்வராஜா அவர்களின் மூலமே விடை கிடைத்துள்ளது.

இலங்கையர்கள் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு ஆரம்ப காலகட்டத்தில் மிகுதியாக இருந்தது. இதற்கு அவர்கள் கல்வி கற்றவர்களாக இருந்தது ஒரு காரணம். கூலித் தொழிலாளர்களாக மலாயா வந்த தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் தான் கல்வி கற்று இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது இலக்கியம் படைத்தார்கள்.

செல்வராஜாவின் இந்த நூலை மட்டுமல்லாது அவரது மலேசிய நூல் திரட்டையும் இணைத்துப் பார்த்தால் ஒரு காலகட்டத்திற்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு குறைந்து விட்டது என்பதைக் காணலாம். ஆங்கில வழிக் கல்வி அவர்களின் பாதையை மாற்றி விட்டது. இன்ஜினியர், டாக்டர், வழக்கறிஞர் என்று போன பிறகு தமிழ் இலக்கியம் படைக்கும் பாதை மாறிவிட்டது. சென்ற தலைமுறையினர் தமிழ் வாசிப்பில் மட்டுமல்ல படைப்புகளிலும் கவனம் மிகக் குறைந்து விட்டது.

தோட்டத்துத் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் கல்வி கற்ற சாதாரண தமிழர்களே பிற்காலத்தில் இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டு இன்றளவும் படைப்புகளைப் படைத்து வருகிறார்கள்.

மலாயா 1957 ஆகஸ்ட் 31ம் நாள் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகே தமிழர்களுக்கு சற்றே சிறிதாக பல்கலைக்கழகத்தின் கதவு திறந்தது. 1960களில் கூட ஒரு தமிழ்ப் பட்டதாரியை ஆச்சரியத்தோடு பார்க்க வைத்த காலம் ஒன்று இங்கு இருந்தது. மலேசியாவிற்கு வெளியே மலேசியப் படைப்புகளைக் கொண்டு செல்வதில் செல்வராஜா அவர்களின் பங்களிப்பு மிகப் பெரியது.

இப்பொழுதும் இந்த நூலைக் கொண்டு வருவதின் மூலம் தனது பாதையை எங்களுக்காக விரிவாக்கியுள்ளார். இதை மலேசிய இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தொடர வேண்டும். எந்த ஒரு செயலுக்கும் ஒரு தொடக்கம் வேண்டும். அதை தொடக்கியுள்ளார் இந்த நூலாசிரியர்.

வரலாறுகள் தான் ஓர் இனத்தின் அடையாளம். அதை பதிவு செய்துள்ள செல்வராஜா அவர்களின் பங்கு இத்தோடு நின்று விடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழர்களுக்கு நன்றி உணர்வு குறைவு.

அதை மனதில் கொள்ளாமல் மேலும் மேலும் இந்த முயற்சியில் அவர் ஈடுபட வேண்டும். அவர் மலேசியாவில் வெளியான அண்மைய நூல்களின் ஒரு திரட்டையும் கொண்டு வரும் முயற்சியில் உள்ளார்.

ஒரு போர் வீரனுக்கு எப்பொழுதும் கடமைகள் இருந்து கொண்டே இருக்கும். அவர் ஓர் இலக்கியப் போராளி. இந்த நூல் அவர் பல காலம் பல ஏடுகளில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. எதை மனதில் நினைத்துக் கொண்டே இருந்தாரோ அவைகளை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

தொடருங்கள் செல்வராஜா!

வணக்கம்

21-10-2015

சை.பீர்முகம்மது

கோலாலம்பூர்

இமாலய சாதனை

நண்பர் நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்கள் பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஒரு முழு மனிதர். நூலாசிரியராக, கட்டுரையாளராக, மனித நேயவாதியாக, வானொலியில் விமர்சகராக, தலைசிறந்த நூலகவியலாளராக, உதவிக்கரம் நீட்டுபவராக, சமூகசேவகராக அவர் விளங்குகின்றார்.

திரு. செல்வராஜா அவர்களால் 1990 இல் இருந்து தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படும் 'நூல் தேட்டம்' ஒன்றே அவரது இமாலய சாதனையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இதுவரை பத்து தொகுதிகளில் 10,000 நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை வெளிக்கொணர்ந்த இவரின் மற்றொரு முக்கிய நூல் இதுவாகும். ஏலவே 'மலேசிய நூல்தேட்டம்' நூலின் மூலம் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை ஆவணப்படுத்திய செல்வராஜா அவர்கள் இந்நூலில் மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் மலேசியத் தமிழரின் வாழ்வியல் பற்றியும் விபரிக்கின்றார். இவ்வகையில் பெரிதும் கவனிப்புக்கு உட்படாத மலேசிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக் களை ஆவணப்படுத்தலில் அவர் காட்டும் ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வும் பாராட்டுதற்குரியது.

யாழ்ப்பாணத்தவரின் மலாயக்குடிபெயர்வு தொடர்பான எனது ஆய்வு நூலில் ஆரம்பத்திலிருந்தே பல மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினால் ஆக்கப்பட்ட நூல்களை அறியும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. 1920 இன் ஆரம்பத்திலிருந்தே இத்தகைய நூல்கள், கட்டுரைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இத் தமிழ் நூல்கள் மலாய வரலாறு, மலாய மான்மியம், நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், தல வரலாறுகள் எனப் பல பொருட்களைப் பேசுவையாக வெளிவந்துள்ளன. இவை மலேசியாவிலும், தமிழ்நாட்டிலும் பிரசுமாயியுள்ளதுடன் அக்கால மலாயா, தமிழ்நாடு, இலங்கையில் வெளிவந்த புதினப்பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. மலாயாவிற்கு தொழில் நிமித்தம் புலம் பெயர்ந்தவர்களால் அவை ஆக்கப்பட்டவையாக அமைந்துள்ளன.

இதுவரை கவனிக்கப்படாத ஒன்றாக மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் காணப்பட்ட சூழ்நிலையில், செல்வராஜாவின் வார்த்தையில் கூறுவதாக இருந்தால் ஒடுக்கப்பட்ட இலக்கியமாக இருந்த நிலையில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதும் ஆவணப்படுத்துவதும் மலேசிய

நூல் தேட்டம் மற்றும் இந்நூலின் மூலம் பூரணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனக்கருதலாம்.

திரு. செல்வராஜாவின நூல் தேட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் வரும் நூற் குறிப்புகள் அந்நூல்களை, அந்த ஆக்கங்களை முழுமையாக வாசித்து, உட்கிரகித்து அதாவது பிழைகளினின்றி பக்கச்சார்பின்றி வாசிப்போரை மகிழ்விப்பனவாக அமைந்திருந்தன. அதே அணுகுமுறையினையே இந்நூலிலும் காணலாம். அவரது உண்மையான ஈடுபாட்டையும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வினையும் இவற்றை வாசிக்கும் போது உணரக் கூடியதாகவுள்ளது. அதனால் தான் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு எங்கும் இவர் தலை சிறந்த நூலாகவியளராகச் சிறப்பையும், கௌரவத்தையும் பெறுகின்றார்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் புலம்பெயர்ந்துள்ளார்களோ அங்கெல்லாம் செல்வராஜாவின சேவைகள் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் கனடா, அவுஸ்ரேலியா, தமிழ் நாடு, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் அவர் செய்து வரும் தமிழ் நூல்களின் ஆவணவாக்கல் முயற்சிக்காக விருதுகள் வழங்கிச் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

செல்வராஜாவின முன்னைய நூல்களைப் போலவே இந்நூலும் பூரணமாக வெற்றிபெறவும் தமிழ் அன்னைக்கு இன்னோர் அணிகலனாக அமையவும் வாழ்த்துகின்றேன். இத்தகைய அறிமுகவுரை ஒன்றை வழங்கும் வாய்ப்பைத் தந்த எனது அருமை நண்பர் திரு. என். செல்வராஜாவுக்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு நீண்ட ஆயுளுடனும் தேக சுகத்துடன் தொடர்ந்து பணி ஆற்றவும், அவர் எண்ணியவையெல்லாம் அடையவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

23.03.2016

பேராசிரியர் சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன்

வரலாற்றுத்துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய அறிதலும் தேடலும் ஈழத்தவரிடையே அரிதாகவே காணப்பட்டுவந்துள்ளது. மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாக நம்மவர்களும் வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளனர். “மலாயன் பென்சனியர்களாக” அவர்களை இனம்கண்ட நாம் அவர்களையும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளாக இனம்காணத் தவறிவிட்டோம். இன்று நம் இலக்கிய உலகில் பேசுபொருளாகவுள்ள “புலம்பெயர் இலக்கியங்களின்” முன்னோடிகளாகவும் அவர்களே இருந்துள்ளார்கள் என்பதொன்றும் புதிய செய்தியல்லவே.

நூல்தேட்டம் தொகுப்பின் மூன்றாவது தொகுதிக்கான நூல்களைத் தேடும் பணியில் மலேசியாவுக்கு முதன்முதலில் விஜயம் செய்திருந்தபோது, மாலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல்துறையினர் என்னை உடன்பிறப்பாக, இருகரம் நீட்டி வரவேற்று ஈழத்தமிழர்களின் மலேசியப் படைப்பிலக்கியங்களை பார்வையிட மகிழ்ச்சியுடன் வழியமைத்தார்கள். தமிழ்த்தூதர் தனிநாயகம் அடிகளார் உலகத் தமிழ்ப்பணியை ஆற்றத் துணிந்தவேளை அங்குதான் பணியாற்றியவர் என்பதை பலரும் அறிந்திருப்பீர்கள். முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் கரு அங்கேதான் முளைவிட்டது என்ற வரலாற்றுப்பெருமை மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறைக்குரியது.

ஈழத்தமிழர் பற்றிய உயரிய கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ள மலேசியத் தமிழர்களின் படைப்புக்கள் இலங்கைத் தமிழர்களை ஏன் இன்னமும் சென்றடையவில்லை என்பது நான் விடைகாணத்துடிக்கும் பெரும் கேள்வியாகும். இந்நிலையில் அண்மையில் தமிழகம் சென்ற வேளையில் தமிழகத்திலிருந்து ஒருசாரார் “இனிமேல் தமிழ் என்றால் தமிழகத்தான் என்ற மனப்போக்கிலிருக்கும் தமிழகப் படைப்பாளிகள் உலகத் தமிழினம் பற்றியும் தமது சிந்தனையையும் பார்வையையும் விரிவாக்கவேண்டும்” என்று குரலெழுப்பினர். இதையே மலேசிய முதுபெரும் இலக்கியவாதியான சை.பீர்முகம்மது அவர்களும் இந்நூலுக்கான தன் அணிந்துரையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறையினர் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தம் ஆய்வுப் பரப்புக்குள் கொண்டுவரவேண்டும்

என்பது எனது பணிவான வேண்டுகோள். அத்தகையதொரு முயற்சியின் ஆரம்பகட்டத்தில் மலேசிய இலக்கியம் பற்றியும், மலேசியத் தமிழரின் வாழ்வியல் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் ஓரளவு உதவும் என்று நம்புகின்றேன். எதிர்காலத்தில் நல்ல பல மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புக்களை எமது புத்தகசாலையினர் தேடிப்பெற்று எம்மவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றேன். பிரிட்டிஷ் மலாயா மண்ணில் 1887 இல் தொடங்கி 1930களில் வீறுடன் எழுந்த புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் படைப்புக்களை வளரும் தலைமுறையினருக்காக ஈழத்துப் பதிப்பகங்கள் மீள்பிரசுரம் செய்து வழங்க வேண்டும். இதற்கான வசதிகளை இந்திய ஆய்வியல் துறையினர் வழங்குவார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் 2003 முதல் சுமார் பத்தாண்டுகளாக காலத்துக்குக் காலம் மலேசிய இதழ்களுக்கும், ஈழத்தில் தினக்குரல், ஞானம் போன்ற ஊடகங்களுக்கும், புகலிட ஊடகங்களுக்கும் என்னால் எழுதப்பெற்றவை. நேர்காணல்கள் மலேசிய ஊடகங்களுக்காக வழங்கப்பட்டவை.

இந்நூல் எனது 40ஆவது நூல் என்ற குறிப்புடனும், எனது மற்றைய நூல்வெளியீடுகளுக்கு வழங்கிய ஆதரவினை இந்நூலுக்கும் வழங்குவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடனும் உங்களிடமிருந்து விடைபெறுகின்றேன். விரைவில் மற்றுமொரு வெளியீட்டுடன் உங்களைச் சந்திக்கின்றேன்.

நன்றி.

என்.செல்வராஜா

25.01.2016

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	v
குமரிக் கண்டமும் சேர்ந்தழியும் புலம்பெயர் இலக்கியமும்	vii
இமாலய சாதனை	xii
முன்னுரை	xiv
1. மலேசிய தமிழ் இலக்கியம்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை	1
2. மலேசிய தமிழ் நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு: ஒரு வரலாற்றுப்பதிவு	47
3. மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கூறுகள்	68
4. மலேசியத் தமிழ் நூல்கள்: ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள்	77
5. சிங்கப்பூரில் தமிழ் நூலுக்குத் தேசிய விருது	83
6 வல்லினம்: உலகத்தமிழரை நாடிவரும் ஒரு மலேசியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய ஏடு	86
7. மலேசியத் தமிழர்களின் நீள்துயில் கலைகிறதா?	91
8. மலேசிய இலக்கிய நிகழ்வுக் கண்ணோட்டம்	99
9 நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவின் மலேசிய விஜயம்	105
10. மலேசிய இலக்கியம் உண்மையில் ஒடுக்கப்பட்டுள்ளது: நூலகவியலாளர் செல்வராஜாவுடனான ம.நவீனின் நேர்காணல்	108
11. “வரலாறுகளைப் பதிவுசெய்யவேண்டும்” நூல் தொகுப்பாளர் செல்வராஜா கூறுகின்றார்	115
என். செல்வராஜாவின் நூல்கள்	123

மலேசிய தமிழ் இலக்கியம்

ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

மலாயா- மலேசியா புவியியல் அமைவு

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள ஒரு பொதுநலவாய அங்கத்துவ நாடு மலேசியா. 127350 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்ட மலேசியாவானது, தீபகற்ப மலேசியா (Peninsular Malaysia) அல்லது மேற்கு மலேசியா என்றும், கிழக்கு மலேசியா என்றும் இரு பிரிவுகளாகப் பூமிப்பந்தில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு மலேசியாவை மலேசியா போர்னியோ என்றும் அழைப்பாருண்டு. மேற்கு-கிழக்கு மலேசியப் பரப்புகளை தென்சீனக் கடல் பிரிக்கின்றது. மலேசியாவின் நில எல்லைகள் தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, சிங்கப்பூர், பிலிப்பைன்ஸ், புருணை (முன்னைய போர்னியோ) ஆகிய நாடுகளுடன் பகிர்ந்துகொள்ளப்படுகின்றன. மலேசியாவின் தலைநகரம் கோலாலம்பூர். மத்திய அரசின் நிர்வாக மையமாக புத்ராஜெயா விளங்குகின்றது.

மலேசியாவில் வரலாற்று ரீதியாக அடையாளம் காணப்பட்ட மலாய் இராச்சியங்களை மையமாகக் கொண்ட 13 மாநிலங்கள் (பஹாங், தெரங்கானு, கெடா, ஜோகூர், நெகிரி செம்பிலான், கெளந்தான், செலாங்கூர், பேராக், பேர்லிஸ், பினாங்கு, மலாக்கா, சபா, சரவாக்) உள்ளன. மூன்று கூட்டரசு மாநிலங்களும் அவற்றுடன் இணைந்துள்ளன. 1957ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 31 அன்று மலாயா பிரித்தானிய அரசிடமிருந்து தாமதமாகவே சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. மலேசிய மக்கள் தொகையில் பெரும் பான்மையானவர்கள் மலாய்க்காரர்கள். அதற்கடுத்தபடியாக சீனர்களும், இந்தியர்களும் காணப்படுகிறார்கள். 1957களில் இம்மூவினத்தவரும் அங்கே 60:30:10 என்ற விகிதத்தில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. (தென்னிந்திய மற்றும் இலங்கைத் தமிழர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள், செட்டிகள் என்று ஒரு கலவையாக அங்கு இருந்தவர்கள் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்று பொதுவாக அடையாளம் காணப்பட்டார்கள்).

2010 சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி தீபகற்ப மலேசியாவில் 20 மில்லியன் மக்களும், கிழக்கு மலேசியாவில் 7.5 மில்லியன் மக்களும் வாழ்கிறார்கள். உலகளவில் மக்கள் தொகை அதிகமுள்ள நாடுகளில் 43ஆவது இடத்தை மலேசியா வகிக்கின்றது. 50.4 சதவீதம் மலாய் இனத் தவரைக் கொண்ட மலேசியாவில் சீனர்கள் 23.7 சதவீதமும், இந்தியர்கள் 7.1 வீதமும் (இவர்களில் 70 சதவீதம் (சுமார் 1.4 மில்லியன்) தமிழர்கள் உள்ளனர்.) இலங்கைத்தீவில் 2011 இல் இடம்பெற்ற சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்புடன் ஒப்பிடும்போது, முழு இலங்கையிலும் 20 மில்லியன் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களில் 3.11 மில்லியன் தமிழர்களும் 1.86 மில்லியன் முஸ்லிம்களும் அடங்குகிறார்கள். இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வரலாற்றில் மலாயா- மலேசியா

இந்தியாவிலிருந்தும் சீனாவிலிருந்தும் வந்த வணிகர்கள் கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் மலாயாவில் வணிகத் துறைமுகங்களை உருவாக்கினார்கள். மேற்கத்தைய குடியேற்றக்காரர்களின் கவனத்தை இவ்வணிக நகரங்கள் ஈர்த்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை. பிற்காலத்தில் ஸ்ரீ விஜயப் பேரரசின் ஆட்சியின்கீழ் மலேயா இருந்துள்ளது. 11ம் நூற்றாண்டில் சோழமன்னன் முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் (கி.பி.1012-1069) கடாரம் எனப்படும் இடத்தை போரில் வென்றதற்கான வரலாற்று ஆதாரங்கள் உள்ளன. தற்போது கெடா மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியே முன்னைய கடாரம் என்பர். பட்டினப்பாலையில் இது ‘‘காழகம்’’ என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. தற்போது அங்கு ஒரு தொல்லியல் ஆய்வுப் பிரதேசமும் காணப்படுகின்றது.

தஞ்சை மாநகரைத் தலைநகரமாகக்கொண்டு சோழநாட்டை ஆண்டவன் முதலாம் இராசராசன் (கி.பி.985-1014). நிலங்களை முறைப் படி அளந்து வரிவிதித்தவன். தனது கப்பற்படையால் பல நாடுகளை வென்றவன். கேட்பாற்றுத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் காப்பிட்டுக் கிடந்த தேவாரப் பதிகங்களை மீட்டுத் திருமுறைகளாகத் தொகுக்கவைத்தவன். தஞ்சைப் பெரிய கோவிலைக் கட்டியவன்.

அவனது மகனான முதலாம் இராசேந்திரன் தனது தந்தையைப் போலவே வீரம்மிக்கவனாகவிருந்தான். அவனுக்குக் கங்கைகொண்டான், மதுராந்தகன், கடாரங்கொண்டான் போன்ற சிறப்புப்பெயர்களும் உண்டு. அவனது காலத்திலேயே தமிழ்மொழிக்கு நாடுதழுவிய ஒரு பொது

எழுத்துருமுறை (Uniformity) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தந்தையைப் போலவே ஈடு இணையற்ற கடற்படையைக் கொண்டிருந்தவன் முதலாம் இராசேந்திரன். தென்கிழக்காசியாவில் ஸ்ரீவிஜயம், பண்ணை, மலையூர், மாயிருடிங்கம், இலங்காசோகம், பப்பாளம், தலைக்கோலம், தமாலிங்கம், இலாமுரிதேசம், நக்கவாரம் (நிக்கோபார்த் தீவுகள்), கடாரம் (மலாயாவின் கெடா மாநிலம்) முதலிய பல நாடுகளை வென்றான். 11ம் நூற்றாண்டிலேயே சோழர் ஆட்சியில் சுமாத்திரா மற்றும் மலாயாத் தீபகற்பத்தில் அவர்களது தொடர்ச்சியான படையெடுப்புகள் காணப்படுகின்றன. இக்காலப் பகுதியில் ஸ்ரீ விஜயப்பேரரசின் ஆட்சி ஆட்டம் கண்டிருந்தது.

15ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து பல்வேறு சல்தான்கள் ஆட்சி புரிந்தார்கள். இஸ்லாமிய மதம் தீவிரமாகப் பரவிவந்த அக்காலத்தில் ஸ்ரீ விஜயப் பேரரசின் இளவரசனான பரமேஸ்வரன் தானும் ஒரு முஸ்லீமாக மதம் மாறி, மலாயாத் தீபகற்பத்தின் முதல் சுதந்திர இராச்சிய மாகக் கருதப்படும் மலாக்கா சல்தானியத்தை நிறுவினான். அவனது காலத்தில் மலாக்கா முக்கிய வணிக மையமாகத் திகழ்ந்தது. 1511இல் மலாக்கா போர்த்துகேயர் வசமானது. பின் 1641இல் ஒல்லாந்தர்களால் (டச்சுக்காரர்) கைப்பற்றப்பட்டது. 1786இல் கெடாவின் சல்தான் பினாங்கைப் பிரித்தானிய கிழக்கிலங்கைக் கம்பெனிக்கு குத்தகைக்கு வழங்கி ஒரு வரலாற்றுத் தவறை இழைத்தான். இதன்வழியாக பிரித்தானியப் பேரரசு மலாக்காவில் காலூன்ற வழியேற்பட்டது. பின்னாளில் 1819இல் பிரித்தானியர்கள் சிங்கப்பூரைக் கைப்பற்றினார்கள். 1824இல் ஆங்கில-டச்சு ஒப்பந்தத்தின்படி மலாக்காவைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தார்கள்.

1826இல் பிரித்தானியர் பினாங்கு, மலாக்கா, சிங்கப்பூர், லபுவன் தீவுகள் ஆகியவற்றை நேரடிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தார்கள். இதனால் இவை அனைத்தும் பிரித்தானிய முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடுகளாயின. அங்கு அவர்களுக்கு பெரும்பான்மை இனத்தவரான மலாய்க்காரர்களின் எதிர்ப்பு அதிகமாயிருந்தது. பேரா, நெகிரி செம்பிலான், பகாங் போன்ற மாநிலங்களில் மலாய் விவசாயிகளின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக 1890இல் நடந்த பகாங் ஆர்ப்பாட்டம் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இக்காலகட்டத்தில் 1896இல் நான்கு மாநிலங்களும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு கூட்டரசு மலாய் மாநிலங்கள் (Federated Malay States) அமைக்கப்பட்டன.

அக்காலகட்டத்தில் பிரித்தானிய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து தொழிலாளர்களையும் அவர்களை கண்காணிக்கும் “கங்காணிமாள்”களையும், அசாங்கத்துக்கு விசுவாசமான சிவில் ஊழியர்களையும் பெருந்தோட்டத்துறையை விரிவாக்கும் நோக்கோடு மலாயாவுக்குக் கொண்டுசென்றார்கள். இது பெரும்பான்மை மலாய் இனத்தவருக்கு ஒரு எச்சரிக்கைமணியாக ஒலித்ததில் வியப்பில்லை. முழுமையான அரசியல் பலத்துடன் பிரித்தானியர், இயற்கைக் காடுகளுடன் செழிப்புற்றிருந்த மலாயாவை, ஒருதோட்டப்புற உற்பத்திக்கொள்கையின்கீழ் வளப்படுத்தி, பிரித்தானிய இராச்சியத்திற்கு பொருளாதார வருவாய்தேட முற்பட்டனர். இதற்கு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இவர்கள் பெற்ற முன்னனுபவம் ஒரு காரணமாக அமைந்தது.

1850களில் சிங்கப்பூர், பினாங்கு, பேராக் மாநிலங்களில் செழித்திருந்த சீன முதலாளிகளின் கரும்புத்தோட்டங்கள் படிப்படியாக பிரித்தானியரின் கைகளைச் சென்றடைந்தன. ஒப்பந்த வகையில் வேலைசெய்த சீனர்களோடு நாளடைவில் இந்தியத் தொழிலாளர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

மலாயாவை இரண்டாம் உலகப்போரின்போது 1943-1945வரை ஜப்பான் ஆட்சி செலுத்தியது. இக்காலப்பகுதியிலேயே மலாய் மக்களிடம் தேசியவாதம் மேலோங்கியது. போருக்குப் பின்னர் மீண்டும் பிரித்தானியா அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்தது. இலங்கையில் பல்வேறு இராச்சியங்களையும் ஒன்றிணைத்தது போலவே அங்கும் பிரித்தானியா நிர்வாக வசதிக் காக மலாயாவின் நிர்வாகத்தை ஒருங்கிணைத்ததுடன் அதனை மலாயக் கூட்டமைப்பு என்ற ஒரே முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாக்கியது. இயல்பாகவே மலாயர் இதனை எதிர்த்தார்கள். மேலும் மலாயப் பொதுவுடைமைக் (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சியும் வலுப்பெற்று பிரித்தானியர்களுக்கு எதிராக கொரில்லாப் போரைத் தொடுத்தார்கள்.

1957 ஆகஸ்ட் 31 அன்று மலாயா பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலைபெற்றது. அதனைத்தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களின் விளைவாக, 1963இல் மலேசியக் கூட்டரசு எனப்படும் தற்கால மலேசிய நாடாக உருவாகியது. 1965ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் மலேசியாவிலிருந்து பிரிந்து சென்று தனி நாடாகியது. 1969ஆம் ஆண்டு நடந்த இனக்கலவரத்துக்குப் பிறகு பூமிபுத்திரா எனப்படும் பூர்வகுடிமக்களுக்கு பொருளாதார வளர்ச்சியில் சமபங்கு வழங்கும் நோக்கோடு சர்ச்சைக்குரிய புதிய தொரு பொருளாதாரக் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பிற்கால மலாயாவில் தமிழர்கள்

கி.பி. 7,8ம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்தே பழந்தமிழருக்கும் மலாயாவுக்கும் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன. தமிழ் மன்னன் இராசேந்திரசோழன் காலத்தில் செழித்திருந்த கடாரத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வணிகத் தேவைகளுக்காக கடாரத்தில் புசாங் நதிக்கரையில் (Sungai Bujang) குடியிருப்புகளை அமைத்திருந்தனர். பெரும்பான்மையோர் சைவர்களானதால், புசாங்கில் சிவாலயங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்வாலயங்களின் எச்சங்கள் இன்றும் கெடா மாநிலத்தில் காணப்படுகின்றன. அங்குள்ள நூதனசாலையில் அகழ்ந்தெடுத்த சிவலிங்கங்கள், விநாயகர் விக்கிரகங்கள் என்பன காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதிவிலிருந்து மலாயாவில் வளர்ச்சியடைந்துவந்த ஈயச் சுரங்கங்களில் தொழிலாளர்களாக வேலை புரிவதற்கு பெருமளவிலான சீனத் தொழிலாளர்கள் மலாயாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். அதே காலப்பகுதியில் வளர்ச்சியடைந்துவந்த பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் காரணமாக ஏராளமான இந்தியத் தொழிலாளர் வருகை இடம்பெற்றது. தகரத் தொழிலினாலும், றப்பர் தொழிலினாலும், மலாயாவில் பெருமளவு பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது.

பின்னாளில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கூலித்தொழிலாளர்களாக தமிழர்கள், தெலுங்கர்கள் என பன்மொழிபேசுவோரும் தருவிக்கப்பட்டார்கள். மலாயாவில் பெருந்தோட்டங்களில் கோப்பிச்செய்கை பிரித்தானியர்களாலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1869-1889 காலப்பகுதியில் இலங்கைக் கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை நலிவுற்றது. கோப்பிப் பயிர்களுக்குப் பீடித்த தொற்றுநோய் காரணமாக கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை இலங்கையில் வீழ்ச்சியடைந்து தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை விரிவாக்கம் பெற்றது. இதனால், கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை இலங்கையிலிருந்து மலாயாவுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டது. அங்கு தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரிய தமிழர்களை தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவிப்பதில் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் பெரிதும் ஆர்வம்காட்டினர்.

வரலாற்றாய்வாளர்கள் மலாயாவை வளம்படுத்த இந்தியர்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் குடியேற்றப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

முதலாவதாக, கரும்புத் தோட்டங்களிலும் பொதுப்பணித்துறைகளிலும், பணியாற்ற குடியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள்.

இரண்டாவதாக, கங்காணி முறையில் தமிழ்நாட்டின் கிராமங்களில் தொழிலாளர்களைத் திரட்டுவதன்மூலம் வேலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். அப்போதைய நாகபட்டினம் துறைமுகம் இந்தத் தொழிலாளர்களை மலாயாவுக்கு ஏற்றிவருவதற்கு அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

“நாவ பட்டணம் வந்தேண்டி
நம்மவரப் பாத்தேண்டி
தெப்போவில் அடைச்சிவெச்சிச்
செரிபாதி பொதச்சாண்டி”

என்ற மலேசிய நாட்டார் பாடல் ஒன்று அக்காலத்தைய கடினமான பிரயாணத்தை குறிப்பிடும்வகையில் வழக்கிலுள்ளது.

மூன்றாவதாக, பிழைப்புநாடி சுயமாக மலாயாவுக்கு வந்தவர்கள். நாடு சற்றே வளமாகி வியாபாரம் பெருகிய நேரத்தில் செட்டியார்கள், முஸ்லிம் வணிகர்கள், சீக்கியர்கள், சிந்திக்காரர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள் என்ற பிரிவு முதலாவதாகவும் அதற்குச் சற்று பின்னதாக சற்றே ஆங்கிலம் கற்றிருந்த யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களும் குடியேறினார்கள்.

நான்காவதாக, 1802இல் தமிழ்நாட்டில் போர்க்கைதிகளாகப் பிடிபட்ட தமிழர்களையும், பினாங்கு தீவை வளப்படுத்தும் நோக்குடன் ஆங்கிலேயர்கள் நாடுகடத்தினார்கள். H.G.Wells இன் “ராணுவ நினைவுகள்” என்ற நூலில் இது விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலிருந்து மருது பாண்டியரின் மகனான துரைசாமி 73 கைதிகளுடன் பினாங்கு தீவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட சம்பவம் பற்றி இந்நூல் விபரிக்கின்றது.

இலங்கையிலிருந்து உயர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் பதவி உயர்வு பெற்றோ, மாற்றம் பெற்றோ மலாயாவுக்குச் செல்லும் வேளைகளில் அவர்களுக்குச் சேவகம் செய்த நம்பிக்கையாக ஆங்கிலம் தெரிந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களையும் அழைத்துச் சென்றனர். தமிழ்மொழிபேசும் பெரும்பான்மை தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருந்ததுவதும் நிர்வகிப்பதும் அதே மொழிபேசும் யாழ்ப்பாணத்தவரின் உதவியுடன் சாத்தியமாயிற்று.

துணை நிர்வாகிகளாகவும், அரச ஊழியர்களாகவும் இருந்த இலங்கைத் தமிழர்களில் பலர் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் மலாயன் பென் சனியர்களாக நாடுதிரும்பிவிட, எஞ்சியவர்கள் சுதந்திர மலேசியாவின் நிரந்தரப் பிரஜைகளாகத் தம்மை வரித்துக்கொண்டார்கள். இன்றும் இவர்கள் “சிலோன் தமிழர்கள்” என்ற தனித்துவ இனக்குழுக்களாக அங்கு அடையாளப்படுத்தப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. தேயிலை, ரப்பர், வெண்பனை (Oil Palm) தோட்டங்களின் பசுமையின் வருவாயில் திளைத்திருந்த பிரித்தானியர்கள் மலாயாவின் சுதந்திரத்துடன், நாட்டைச் சுதேசிகளிடம் கையளித்தபோது அங்கிருந்த இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை அந்நாட்டின் பிரசைசுகளாகவே கருதினார்கள். அதனால் அங்கிருந்த மலாய்க்காரர்கள், சீனர்கள், இந்தியர்கள் ஆகிய மூவினத்தவர்களிடமும் உரிமைகளைப் பங்கிட்டுவிட்டு பிரித்தானியர்கள் வெளியேறிவிட்டார்கள்.

மலாயாவில் வாழும் தமிழர் பற்றிய விரிவான ஆய்வுக்கும் தகவலுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. “மலாய மான்மியம்” என்ற நூலை இரு பாகங்களில் ஈழத்தவரான ச.முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 1937இல் எழுதி சிங்கப்பூரில் வெளியிட்டுள்ளார். மா.செ.மாயத்தேவன் அவர்கள் “மலேசியாவில் தமிழர்கள்” என்ற தலைப்பில் தைப்பிங் திருமுகம் பதிப்பகத்தின் மூலம் 1968இல் ஒரு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். எஸ். அரசரத்தினம் அவர்கள் ‘Indians in Malaysia and Singapore’ என்ற தலைப்பில் 1979இல் ஒரு நூலை எழுதி கோலாலம்பூரில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

மலாயாவில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடும் வகையில் சில முக்கிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மலாயாவுக்கு யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் குடிபெயர்ந்தமை பற்றி ஒழுங்கான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் திரு. எஸ். துரைராஜசிங்கம் அவர்களின் ‘A Hundred Years of Ceylonese in Malaysia and Singapore 1867-1967’ என்ற நூல் 1968இல் கோலாலம்பூரில் வெளிவந்திருந்தது. இதைத் தொடர்ந்து ‘Legacy of the Pioneers: 125 Years of Jaffna Tamils in Malaysia’ என்ற தலைப்பில் திருவாளர்கள் றீ.செல்வரத்தினம், எஸ்.அப்புத்துரை ஆகிய இருவரின் அயராது உழைப்பில் 2006இல் மேலும் ஒரு நூல் மலேசியாவிலிருந்து வெளிவந்துள்ளது. அதே ஆண்டு தமிழில் “மலாயக் குடிபெயர்வும் யாழ்ப்பாணச் சமூகமும்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைப்

பேராசிரியர் சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன் அவர்கள் எழுதிய நூலும் வெளிவந்தது. இந்நூலின் சுருக்கப் பதிப்பு ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் மலாயாப் புலப்பெயர்வின் ஆரம்பமாகக் கருதப்படும் 1870இலிருந்து 1957வரைப்பட்ட காலஎல்லை வரை இவ்வாய்வு நீடித்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தவர் மலாயாவுக்கு ஏன் குடிபெயர்ந்தார்கள்? மலாயாவில் அவர்களின் வாழ்க்கை எவ்வாறமைந்திருந்தது? அவர்கள் அங்கு ஈட்டிய சாதனைகள் யாவை? அவர்களின் ஆதரவின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தகைய செல்வாக்கு ஏற்பட்டது இத்தகைய விசாரங்களுக்கு விளக்கமாக அமைவது இவ்வாய்வு என்றால் மிகையாகாது.

மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்கள் பற்றிய விரிவான தேடலை விரும்பும் வாசகர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களை வாசித்துத் தகவல்களை விரிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மலேசியாவின் இலக்கிய வரலாறு

மலேசிய மண்ணில் நிகழ்ந்த வரலாற்று மாற்றங்களுக்கேற்ப இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பகுத்துப் பார்த்தால் அது பொருத்தமற்றதாகவே காணப்படுகின்றது. சரியான பகுப்பை இதனால் அடைந்துவிடமுடியாது போகலாம். சமுதாய மாறுதல்களையும் இலக்கியப் போக்குகளையும் கருத்திற்கொண்டு அதனைப் பகுத்தலே பொருத்தமாகவிருக்கும் என முரசு நெடுமாறன் (14.1.1937 இல் பிறந்த முரசு நெடுமாறன், மலேசிய எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியரும் பகுதிநேர பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருமான இவர் தமிழ்நெறி மன்றத்தின் நிறுவுநருமாவார்.) அவர்கள் குறிப்பிடுவதுடன், 1997இல் அவரது நூலொன்றில் அதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுத்தும் தருகிறார்.

1. 1887 முதல் 1941 வரை - உரிமை உணர்ச்சியில்லாக் காலம்
2. 1942 முதல் 1945 வரை - போர்முகில் சூழ்ந்த காலம்
3. 1946 முதல் 1949 வரை - எழுச்சி பிறந்த காலம்
4. 1950 முதல் 1959 வரை - ஏற்றம் மிகுந்த காலம்
5. 1960 முதல் 1969 வரை - ஏற்றம் தொடர்ந்த காலம்
6. 1970 முதல் 1979 வரை - சோர்வுக் காலம்
7. 1980 முதல் இன்று வரை - சோர்வு தொடரும் காலம்

1978இல் மலேசிய முன்னோடி தமிழ் எழுத்தாளரான மா.இராமையா மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்தை கீழ்வருமாறு காலப்பகுப்புச் செய்துள்ளார்.

1. 1946 முதல் 1956 வரை
2. 1957 முதல் 1966 வரை
3. 1967 முதல் 1976 வரை

ஒவ்வொரு பத்தாண்டுகளையும் மா.இராமையா ஒவ்வொரு காலகட்டமாய் வரையறை செய்திருக்கிறார். 1946ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் மலேசிய மண்ணில் கவிதை, கதை, கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கு மாயின் அவை தமிழகத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் கல்விபயின்றதன் பின்னர் பல்வேறு பொருளாதாரக் காரணங்களால் மலேசியாவில் குடியேறியவர்கள் எழுதிய படைப்புகளேயென்றும் அவற்றை மலேசியப் படைப்புகளாக அடையாளம் காணமுடியாது என்றும் அவர் சொல்கிறார்.

இக்கருத்தினை மா.இராமையாவின் வார்த்தைகளிலேயே கூறுவ தாயின், “இந்நாட்டு மணம் கமழும் இலக்கியம் 1946-க்குப் பின்னரே உருவாயிற்று. (மலேசிய மண்ணின்) மணத்தையும், வளத்தையும், அழகையும், செழுமையையும் இலக்கியமாய்ப் படைத்தவர் இந்நாட்டிற் பிறந்து இங்கேயே கல்விகற்ற எழுத்தாளரேயாவார். அவர்களாலேயே மண்ணின் உருவினையும் திருவினையும் இலக்கியமாக்க முடிந்தது. தேசிய இலக்கியம் படைத்த பெருமையும் அவர்களையே சாரும். அதனாலேயே (மலேசிய) இலக்கியக் காலகட்டம் 1946இல் தொடங்கு கின்றது.”

எழுத்தாளர் மா.இராமையாவின் கருத்தை முரசு நெடுமாறன் அவர்கள் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவரது கருத்துப் பின்வருமாறு அமைகின்றது:

“இவர் (மா.இராமையா) கூற்றுப்படி 1946ஆம் ஆண்டிற்கு முன் தோன்றிய அத்துணை இலக்கியங்களையும் “மலேசிய இலக்கியம் அல்ல” என்று தள்ளிவிட முடியாது. தமிழகத்திலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் வந்த புலமைமிக்கோர், தம் படையல்களில் அன்றைய உழைப்பாளர் சமுதாயத்தைப் படம்பிடிக்கவில்லை என்றாலும், இந்நாட்டு (மலேசிய) நிகழ்வுகள் குறித்துப் பாடிய பாடல்களில் மலேசிய நாட்டுச் சூழல் தெரியவே செய்கிறது. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அனைத்தும் முழுக்க முழுக்கத் தோட்டப்புற மக்களின் வாழ்வினை உள்ளது உள்ளவாறு

படம்பிடித்துக் காட்டுகின்ற வரலாற்று ஆவணங்களாய் மிளிர்கின்றன. இம்மண்ணில் குடியேறித் தம் குருதியைக் கொட்டி உயிர்விட்டு எருவான தோட்டப்புற மக்கள் நெஞ்சங்களிலிருந்து பீரிட்ட தோட்டப்புறப் பாடல்களை மலேசிய இலக்கியம் அல்லவென்று ஒருபோதும் ஒதுக்கிவிட முடியாது. அப்படி ஒதுக்கவும் கூடாது. தமிழ்நாட்டின் நாகையிலிருந்து வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரான அறிஞர் முன்ஷி அப்துல்லாஹ் படைத்த மலாய்மொழி இலக்கியங்களை மலாய்க்காரர் முதன்மைதந்து போற்றி வருதலை ஈண்டு நினைவுகூர்தல் வேண்டும்”.

மலேசியாவின் இலக்கிய வரலாறு- நாவல்கள்

மலேசியாவில் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத் திலேயே தொடங்கியுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். தொடக்கத்தில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் (குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலும்) இருந்து வந்து குடியேறியவர்களே மலேசியத் தமிழிலக்கியத்தின் ஆரம்பகட்ட நாவலாசிரியர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். மலேசியத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி நிலையை டாக்டர் சபாபதி வேணுகோபால் அவர்கள் தனது “விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள்” என்ற நூலில் இருபெரும் காலகட்டங்களாகப் பகுத்து ஆய்வுசெய்திருக்கிறார். அவை 1910-1957 காலகட்டத்திற்குரிய விடுதலைக்கு முந்திய காலகட்டம், 1957-1990 காலகட்டத்திற்குரிய விடுதலைக்குப் பிந்திய காலகட்டம் என இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

தமிழகத்தவரான க.வேங்கடரத்தினம் எழுதிய “கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி” என்ற நாவல் 1917இல் வெளிவந்தது. இதுவே மலேசியத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தின் முதல் வரவாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் புலோலியைச் சேர்ந்த க.சுப்பிரமணியம் என்பவரின் “பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்” என்ற நாவல் 1918இல் வெளிவந்து இரண்டாவது தமிழ் நாவல் என்ற வரலாற்றுப் பெருமையைப் பெறுகின்றது. இவ்விரு நாவல்களும் இரு பாகங்களில் வெளிவந்துள்ளன. 1957இல் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னதாக மலேசியா 20 நாவல்களை வரவில் வைத்துள்ளது. இவற்றுள் எட்டு நாவல்கள் பத்திரிகைத் தொடர்கதைகளாக வெளிவந்தவை. இவற்றில் சில தமிழகத்தைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட துப்பறியும் நாவல்கள் என்பதை

அவதானிக்கமுடிகின்றது. தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் சமகாலத்தில் காணப்பட்டதுபோல ஆரம்பகால மலேசிய நாவல்களும் இரட்டைத் தலைப்புகளுடனேயே வெளிவந்துள்ளன.

“கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி” (சு.வேங்கடரத்தினம், பாகம்-1, 1917), “பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்” (புலோலி க.சுப்பிரமணியம், முதற்பாகம் பற்றிய தகவல் இல்லை. 2ம் பாகம்-1918), “அரியமலர்” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1921), “நீலாட்சி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு” (புலோலி க. சுப்பிரமணியம், 1923), “சாம்பசிவம்- ஞானாமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம்” (அ. நாகலிங்கம், 1927), “தோட்டக் கொலை மர்மம் அல்லது பத்துமலைக் கள்வன்” (கோ.பார்த்தசாரதி, 1932), “கண்யசீல கனகபூஷணம் அல்லது தாய்ப்பாஷாபிமான சதிபதி” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1933), “கோரகாந்தன் அல்லது தென் மலாயாகிரியில் வட இலங்கைத் துப்பாளி” (மு.சீ.செல்வத்துரை, 1934), “நேசமலர் அல்லது கற்றோரின் கனா” (செ.சிவஞானம், 1936), “மதனபூரணி” (கே.எஸ்.பாண்டியன், 1931), “சயம்புநாதனும் சன்னாசியாரும் அல்லது அறிவாளி” (கோப்பாய் சீ. எம். கதிரேசம்பிள்ளை, 1935), “அழகானந்த புஷ்பம்” (க.டொமினிக், 1936), “விஷ முள்” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1937), “கனகம் அல்லது கலக்கமுற்ற காரிகைகள்” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1937), சுபத்திராதேவி. (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1938), “உத்தமநாதன் அல்லது சத்தியபுரி ஜமீன்தார்” (உ.அரு. அருணாசலம் செட்டியார், மலாக்கா, 1938), “உத்தமநண்பன் அல்லது குணசுந்தரியின் மதமாற்றம்” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1939), “மோவாத முல்லை” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1949), “முல்லைக்கொடி” (கி.இராசு என்ற புனைபெயரில் அ.கி.அறிவானந்தன், 1949), “இவள் தமிழ்ச்சியா” (ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 1956), “நீர்ச்சுழல்” (மா. செ.மாயத்தேவன், 1958), போன்றவை அக்காலகட்டத்தில் மலேசிய மண்ணில் வெளிவந்த நாவல்களுள் தகவல் பெறக்கூடியதாகவுள்ள சில நாவல்களாகும். இவை மட்டும்தான் மலேசிய மண்ணில் விளைந்த ஆரம்பகால நாவல்கள் என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லமுடியாதுள்ளது. வரலாற்றைப் பேணுவதில் அக்கறைகாட்டாத உலகளாவிய எமது தமிழினத்தின் இயல்பு காலம் பல நாவல்களை எம்மிடமிருந்து சுவடே யின்றிப் பறித்துக்கொள்ள இடமளித்துவிட்டது. இன்றளவிலும் தொடரும் நிலை இது.

ஆரம்பகால நாவல்கள் விறுவிறுப்பான துப்பறியும் நாவல்களாக அமைந்தமைக்குக் காரணம், அக்காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் துப்பறியும் கதைகளே ஆதிக்கம் செலுத்திவந்திருந்தன என்பதாக இருக்கலாம். மேலும், அங்கும் இரட்டைத் தலைப்புகளின் பிரயோகம் சமகாலத்தில் பரவலாகக் காணப்பட்டமையும் இங்கே கவனிக்கத்தக்கது. ஆரம்பகால நாவல்களைத் தொடர்ந்து 1920-1940 காலகட்டத்தில் எழுதப்பெற்ற நாவல்களில் பெரும்பாலும் தமிழக, இலங்கைப் பின்னணியைக்கொண்ட நாவல்களே முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. ஏனெனில் இக்காலகட்டத்தில் தமிழகத்திலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் மலேசியாவுக்குச் சென்று குடியேறியவர்களே தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திலும் தடம்பதித்து வந்தார்கள். எனவே இக்கால நாவல்களின் கதைக்கரு, களம், கதாமாந்தர்கள், உரையாடல், மொழிநடை என்பனவற்றில் மலேசிய மண்ணின் தனித்துவம் பேணப்படவில்லை. மாறாக, யாழ்ப்பாணத்தினதும், தமிழகத்தினதும் மண்வாசனையையே அவை பெரும்பாலும் கொண்டிருந்தன.

மு.சீ.செல்லத்துரை எழுதிய “கோரகாந்தன் அல்லது தென்மலாயா கிரியில் வட இலங்கைத் துப்பாளி” என்ற நாவல் துப்பறியும் நாவலாக மட்டுமல்லாது, வாசகர்களுக்கு நல்ல அறிவுரை கூறுவதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மலேசிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தென்னிந்திய சீர்திருத்தவாதிகளின் கருத்துக்கள் ஊடுருவியிருந்த காலகட்டத்தில் உருவான நாவல் இது. கொள்ளையர் கூட்டமொன்றைச் சேர்ந்த கோரகாந்தன் என்பவனைப் பிடிக்க முயற்சிக்கும் துரைராசா என்ற ஈழத்துத் துப்பறிவாளர் பற்றிய கதை. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலாயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நூலாசிரியர் இலங்கைத் தமிழர் மலாயாவுக்கு வந்து குடியேறியதையும், இவ்விரு நாடுகளுக்கும்ிடையே இருந்த தொடர்புகளையும் சமகாலத்தில் மலாயாவில் வாழ்ந்த மலாய்க்காரர் பற்றியும் இந்நாவலில் விரிவாக விபரித்திருக்கின்றார்.

கோ.பார்த்தசாரதி எழுதிய “தோட்டக்கொலை மர்மம் அல்லது பத்து மலைக் கள்வன்” என்ற நாவல் மலேசியத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் நாளிதழில் தொடர்கதையாக வெளிவந்த முதல் நாவலாகும். கி. நரசிம்ம ஐயங்கார் பத்திராதிபராக இருந்த காலத்தில் தமிழ் நேசன் நாளிதழில் 1932 மே 11 முதல் ஆகஸ்ட் 3வரை இது தொடர்கதையாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. கொலை கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டுவரும் பொன்னம்பலம், ஜமீந்தார் ஒருவரை சிறைப்பிடித்து பெரும் பணக்காரனாகின்றான்.

துப்பறியும் நிபுணர் நியுட்டன், பொன்னம்பலத்தைத் தேடி அழிப்பதே இதன் கதையாகும். கோ.பார்த்தசாரதி தமிழ் நேசனில் உதவிப் பத்திராதிபராகப் பணியாற்றிய வேளையில் இதை எழுதியிருந்தார். நூலுருவில் வெளிவந்தவேளையில் நூலின் பக்க அமைப்பில், பக்கத்துக்கு இரு நிரல்களாக (column) வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ப் பதிப்புலகில் இதுவொரு வித்தியாசமான அணுகுமுறையாகக் கருதுகின்றேன்.

மலேசியா தனது சுதந்திரத்தை நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருந்த காலப் பகுதியில் (1949-1957) வெளியான நாவல்கள் வேறுபட்ட பிரச்சினைகளை நோக்கித் தன் பார்வையைச் செலுத்தத் தலைப்பட்டன. நாடு சுதந்திரத்தை நாடியவேளையில் சமூக ஒருமைப்பாடு, ஒழுக்கம் பற்றிப் பேசும் நாவல்கள் முன்னுரிமை பெற்றன.

ஜோகூர்பாரு க.டொமினிக் எழுதி சிங்கப்பூரில் வெளியான “அழகானந்த புஷ்பம்” என்ற நாவலில் பழமையில் ஊறிக்கிடக்கும் கிராமவாசிகளுக்கும், நாகரீக முதிர்ச்சிபெற்ற நகரப்புறவாசிகளுக்கும் இடையே ஏற்படும் சில சிக்கல்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. உயர்கல்வியும் ஆங்கில மோகமும் கொண்ட செல்வத்துரையின் வாழ்வு அவனது துர் நடத்தையின் காரணமாகத் திசைமாறிச் சீரழிவதாகவும், ஏழைக் குடியானவனான அழகானந்தன் சுயமுயற்சியால் வாழ்வில் முன்னேறிச் செல்வதாகவும் கதை நகர்த்தப்படுகின்றது. சுகாதாரம், கல்வி, அறம், சமுதாய இன்னல்கள், பெண்களின் நிலை, ஆங்கில மோகம் போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிவுரைகள் நாவலின் கதாபாத்திரங்களின் வழியாக உபதேசிக்கப்படுகின்றது. விடுதலைக்கு முந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்களிலேயே இந்நாவல் ஒன்றில் தான் ஏராளமான பாடற் பகுதிகளும் பழமொழிகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தமிழோடு இலக்கியத் தமிழும் இந்நாவலில் உரையாடல்களாகின்றன.

மலேசிய விடுதலைக்கு முன்னர் வெளியான பல நாவல்களில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய பேச்சே இல்லாமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பான்மையான தமிழ்த் தோட்டத்தொழிலாளர்களிடையே வாசிப்பில் ஆர்வமூட்டி, அவர்களை நாடி நூல்களைக் கொண்டுசெல்லும் போக்கு ஆரம்பகால இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. அவர்களது சமூக நிலைமை, வலிகள், பிரச்சினைகள்பற்றிய உள்ளார்ந்த சிந்தனைகள் இப்படைப்பாளிகளிடையே ஆரம்பகாலத்தில் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. புலம்பெயர்ந்து மலேயாவுக்கு இடைநிலை உத்தியோக

தொழில்நிமித்தம் சென்றவர்களே நாவல்களையும் எழுதியதால் பெரும் பாலும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் சிந்தனைப்போக்கையே பல நாவல்களிலும் காணமுடிகின்றது. அவர்களது வாசகர் வட்டமும் வரையறுக்கப்பட்ட தாயிருந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்நாவல்கள் தோற்றுவிக்கின்றன.

1957க்குப் பின்னரான விடுதலைக்குப் பிந்திய காலகட்டம் மலேசிய நாவல் இலக்கியத்தை படிப்படியாக அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளது. இதுகாலவரையில் மலேசிய மண்ணிலிருந்து எழுதிக்கொண்டிருந்த பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் எழுத்துத்துறையிலிருந்து விலகி ஓய்வுபெற்று நாடுதிரும்பிய காலகட்டம் இது. இக்காலகட்டம் மலேசிய நாவல் இலக்கியத்தில் சிறிது தொய்வினை ஏற்படுத்தியது. பத்திரிகைகளின் ஆதரவின்மை, எழுத்துத்துறையை அவர்களின் பொழுதுபோக்காகவே கருதியிருந்தமை, அதனை முதன்மையான வருவாய்க்குரிய துறையாகக் கண்டிராமையே போன்ற காரணங்களே இத்தொய்விற்சூக் காரணமாயமைந்தன.

1947-1957 காலகட்டம் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமான காலகட்டமாகும். இந்தியா சுதந்திரத்தை 1947இல் பெற்றுக்கொண்டதைத் தொடர்ந்து பத்தாண்டுகளில் 1957இல் மலேசியா சுதந்திர நாடாகியது. தொடர்ந்து மலேசியாவிலிருந்து மலேசியர்களாக வாழ்வதா அல்லது தாயகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று தாம் விட்டுப்பிரிந்த இந்திய மண்ணில் சுற்றங்களுடன் தம் வாழ்வைத் தொடர்வதா என்ற கேள்வி அங்கிருந்த தமிழர்களிடையே ஏற்பட்ட மிக முக்கியமான காலகட்டம். இந்த இரு நாட்டினதும் விடுதலை காரணமாக மலேசியத் தமிழர்கள் மலாய் நாட்டினராக வாழவேண்டிய ஓர் இன்றியமையாமை எழுந்தது. மலேசியாவைத் தமது தாய்நாடாகக் கொண்டு மலேசியத் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தைப் பெற்ற காலகட்டம் இது.

இதனையொட்டி மலேசியத்தமிழ் இலக்கியமும் புதிய திசையில் தனித்துவம்மிக்கதொரு இலக்கியப் பாதையை நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்கியது. 1965ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்களை மலேசிய இலக்கியம், சிங்கப்பூர் இலக்கியம் என்று பிரித்துப்பார்க்க இயலாது. அக்காலத்திற்கு முன்புவரை இரு நாடுகளும் ஒரே நாடாகவே இருந்தன. அதனால் அதுவரை மலர்ந்த இலக்கியத்தை மலேசிய இலக்கியம் என்றே குறிப்பிடுதல் பொருந்தும். 1965இல் சிங்கப்பூர் தனிக்குடியரசான பின்னர், அந்நாட்டின் இலக்கியப் போக்குகள் மாறின. அவை தனித்தன்மை

அடையலாயின. இருப்பினும் தொடக்ககால மலேசிய இலக்கியத்துக்கு அடியெடுத்துக்கொடுத்தது சிங்கப்பூரே என்பது வரலாறாகும்.

“விடுதலைக்குப் பிந்திய தமிழ் நாவல்கள்” என்ற நூலில், சபாபதி வேணுகோபால் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஐப்பானியரின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் தமிழ்ப் பள்ளிகளின் நிலையில் ஒரு முக்கிய மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. ஐப்பானியர் ஆட்சி நாட்டுமக்களை விழிப்புணர்ச்சி பெற்றவர்களாக மாற்றியது. ஐப்பானியர் ஆட்சியின்போது ஆங்கிலக்கல்வி தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. தாய்மொழிக் கல்வி முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. ஐப்பானியர் வெளியேறியதும் 1946-ம் ஆண்டில் புதிய கல்விக் கொள்கையொன்று அறிவிக்கப்பட்டது. இதன்படி தொடக்கப்பள்ளிகளில் தாய்மொழிக்கல்வி இலவசமாகக் கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தமிழ்ப்பள்ளிகளைத் திருத்திக் கட்டவும், நவீன சாதனங்களைப் பெருக்கவும், பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும் அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டது. அரசாங்கத்தின் இந்நடவடிக்கைகளால் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மாணவர் எண்ணிக்கை கூடியது. இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதன் பின்விளைவுகளை விடுதலைக்குப் பின்னர் தெளிவாகவே காண முடிந்தது. தமிழ் படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும், பின்னர் அதன் விளைவால் எழுத்துலகிலே நுழைந்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தன. ஆக, விடுதலைக்குப் பின் புதிய இளைஞரணி எழுத்துலகில் புகத் தொடங்கியதில் வியப்பொன்றுமில்லை. எனவே மலேசியத்தமிழ் இலக்கியத்துறையின் புதிய சிந்தனை அலைகள் இதற்குப் பின்னரே தோன்றின.”

மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பத்திரிகைத்துறையின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. ஐம்பதுகளுக்குப் பின்னர் அங்கு மலேசியத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி துரிதமாக இடம்பெற்றது. தமிழ்நேசன், தமிழ்முரசு ஆகிய பத்திரிகைகள் பல்வேறு இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றிவந்துள்ளன. தமிழ்நேசன் நாழிதளில் 1950ம் ஆண்டில் தொடக்கப்பட்ட “கதை வகுப்பு” என்ற பகுதி சிறுகதை இலக்கியத்தில் மலேசிய எழுத்தாளர்களுக்கு பயிற்சிப்பட்டறையாக அமைந்திருந்தது. கதைவகுப்பில் புடம்போடப்பட்ட பலர் பின்னாளில் நாவல் இலக்கியத்தையும் வளம்படுத்தினார்கள்.

தமிழ்முரசு 1952இல் மலேசியாவில் திக்கெட்டும் சிதறியிருந்த முகமறியாத தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஒருங்கிணைத்து படைப்பிலக்கியத்தை

உறுதியுடன் வளர்த்துச்செல்லும் நோக்கோடு, 1952இல் “தமிழ்முரசு எழுத்தாளர் பேரவை” என்ற அமைப்பை உருவாக்கி 200க்கும் அதிகமானவர்களைத் திரட்டியது. இவர்களுக்கு அப்பத்திரிகை போதிய பிரசுரகளத்தினையும் அமைத்துக்கொடுத்திருந்தது.

1953இல் “தமிழ் முரசு” நாளிதழ் “ரசனை வகுப்பு” என்ற ஒரு அங்கத்தை தொடங்கியது. இதுவும் தமிழ்நேசனால் 50களில் தொடக்கப்பட்ட “கதை வகுப்பு” என்ற நிகழ்வுபோன்றே வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கு அறிவூட்டும் நோக்கத்தை முன்வைத்துத் தொடங்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியாகும்.

இவ்வாண்டில் (1953) “தமிழ்முரசு” ஆசிரியர் கோ.சாரங்கபாணி அவர்கள் மாணவர்களிடையே படைப்பாற்றலை வளர்க்கும் நோக்குடன் தமிழ்முரசுவின் இலவச இணைப்பாக “மணிமன்ற மலர்” என்ற தலைப்பில் ஒருசிறுவர் சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டார். புதிய இளம் படைப்பாளிகளுக்கு மணிமன்ற மலர் ஆரோக்கியமானதொரு களத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது. 60களிலும் 70களிலும் தமது படைப்பாற்றலால் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை உன்னதமாக வளர்த்துச்சென்ற ரெ.கார்த்திகேசு மாணவர் மணிமன்றத்தினூடாக வளர்ந்தவரே. அ.சந்திரசேகரன், வீ. தீனரட்சகி போன்ற நாவலாசிரியர்களும் மாணவர் மணிமன்றத்தின் உருவாக்கங்களே.

1955இல் “தமிழ்நேசன்” நாழிதழ் ஆசிரியர் கு.அழகிரிசாமி அவர்களால், எழுத்தாளர்கள் ஒன்றுகூடும் இலக்கியவட்டம் என்னும் நிகழ்ச்சி தொடங்கப்பட்டது. நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் எழுத்தாளர்கள் பங்கேற்றனர். மா.செ.மாயத்தேவன் போன்ற பிரபல நாவலாசிரியர்கள் இலக்கியவட்டத்தின் மூலம் வளர்ந்தார்கள். கதைகளைத் திருத்தி வெளியிட்டதுடன் நல்ல எழுத்தாளர்களை அடையாளம்கண்டு அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி எழுதிவைத்தவர் கு.அழகிரிசாமி. அந்நாட்களில் பிரபல்யம் மிக்க நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளராக இருந்த காரணத்தால் அவர் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டார். இவரால் அன்று அடையாளம் காணப்பட்ட மு. அப்துல் லத்தீப், எஸ்.வி.சுப்பிரமணியன், வி.ச.முத்தையா, இராச இளவழகன், மா.செ.மாயத்தேவன், மா.இராமையா, சி.வடிவேல், செ.குணசேகர், சி.வேலுசாமி, சி.கமலநாதன், பரிதிதாசன், சி.அன்பரசன் போன்றோர் இன்றைய மலேசிய சிறுகதை வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாதவர்கள்.

“தமிழ்நேசன்” பத்திரிகை மாணவர்களுக்கென “நேசன் சிறுவர் அரங்கம்” என்ற பெயரில் ஒரு அரங்கத்தை 1964இல் தொடங்கியது. பல படைப்பாளிகள் மாணவர்களுக்கான படைப்பாக்கங்களை இவ்வரங்கத்தின் வாயிலாக பிரசுரமாகக் கண்டார்கள். மலேசியப் பெண் படைப்பாளி ந.மகேசுவரியின் “மூங்கில் மரக்காடு” என்ற சிறுவர் தொடர்கதை இவ்வரங்கப் பிரசுரமாகிப் பெயர்பெற்றது. பின்னாளில் மகேஸ்வரி வளர்ந்தோருக்கான சமூக நாவல்கள், சிறுகதைகள் என்று எழுதத்தொடங்கினார். நாவல் எழுத்தாளர் எம்.ஏ.இளஞ்செல்வனும் இவ்வரங்கத்தின் வழிவந்தவரே.

“தமிழ்நேசன்” பத்திரிகை மற்றுமொரு பணியையும் மலேசிய இலக்கியத்துறையின் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொண்டது. ஜூன் 1972 முதல் தனது பத்திரிகையின் ஞாயிறு மலர்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவரும் சிறுகதைகளில் தேர்ந்த ஒரு சிறுகதைக்கு ஒரு பவுண் தங்கத்தை பரிசாக வழங்கத் தொடங்கியது. இதனால் ஆர்வமூட்டப்பெற்ற பல சிறுகதை யாசிரியர்கள் பின்னாளில் நாவல் இலக்கியத்திலும் தடம்பதித்தார்கள். அவ்வகையில் மலேசிய நாவல் எழுத்தாளர்களான சா.ஆ.அன்பானந்தன், எம்.ஏ.இளஞ்செல்வன், சீ.முத்துசாமி, மா.இராமையா, ந.மகேசுவரி ஆகியோர் பவுண் பரிசுத்திட்டத்தில் பரிசுபெற்ற குறிப்பிடத்தகுந்த சிலராவர்.

1960களில் தமிழுவேள் கோ.சாரங்கபாணி நடத்திய “தமிழர் திருநாள்” நாடு முழுவதும் இலக்கிய எழுச்சியை உருவாக்கியது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் நடைபெற்ற “தமிழர் திருநாள்” விழாவில் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகள் நிச்சயமாக இடம்பெற்றன. பட்டிமன்றங்கள், விவாத அரங்குகளுக்கும் குறைவிருக்கவில்லை. தமிழகப் பிரபலங்கள் விழா மேடைகளை அலங்கரித்தார்கள். இதன் காரணமாக பிரபல்யமான இந்த நிகழ்வுகளில் பல்வேறு உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள் எல்லா இடங்களிலும் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு பரிசுகள் பெற்றதுடன், பரிசுக்கதைகள் பத்திரிகைகளிலும் பரவலாகப் பிரசுரிக்கப்பெற்றன. இலக்கியவாதிகளுக்கு மலேசியாவில் “தமிழர் திருநாள்” அக்காலகட்டத்தில் ஒரு திருவிழாவாகவே அமைந்திருந்தது.

மலேசிய தமிழ் பத்திரிகைகளின் வரலாற்றில் முதன்முதலாக 1924இல் தோன்றிய “தமிழ் நேசன்” பத்திரிகையே 1979இல் குறுநாவல் எழுதும் போட்டியொன்றை அறிமுகப்படுத்தியது. இதில் முதற்பரிசை சீ.முத்து

சாமியின் “சிறகுகள் முறியும் மானுடக்கனவு” என்ற குறுநாவலும், இரண்டாவது பரிசை மா.இராமையாவின் “மன ஊனங்கள்” என்ற குறுநாவலும் பெற்றுக்கொண்டன. இத்தகைய போட்டிகளை “தமிழ்நேசன்” நிர்வாகம் 1987, 1989களில் நடத்தியது.

“தமிழ் முரசு” நாளிதழும் தனது “ரசனை வகுப்பு” நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து படைப்பாளிகளுக்கு ஆர்வத்தையூட்டும் வகையில் பல சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகளை நடாத்தியது. “தமிழ்முரசு”வின் துணை ஆசிரியராகவிருந்த வை.திருநாவுக்கரசு இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைத்தார்.

1980இல் “வானம்பாடி” என்னும் வார இதழ், அவ்விதழின் ஆசிரியர் ஆதி.குமணன் அவர்களின் தலைமையில் மாதம் ஒரு நாவல் என்ற திட்டத்தை தமிழகத்தின் ராணிமுத்து மாத நாவல் பாணியில் தொடங்கியது. இத்திட்டம் மலேசிய மண்ணில் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு மைல்கல்லாக அமைந்தது. முதல் ஓராண்டுக் காலத்தில் மட்டும் ‘வானம்பாடி’, பதினொரு நாவல்களை இவ்வாறு வெளியிட்டது.

வானம்பாடிக்கு முன்னும் பின்னும் தோன்றிய பல்வேறு இலக்கியச் சஞ்சிகைகளும் தொடர்கதைகளில் ஈடுபாடுகாட்டியே வந்திருக்கின்றன. கா.இராமநாதனை ஆசிரியராகக்கொண்டு 1952இல் வெளிவந்த “சோலை” என்ற சஞ்சிகையை இத்துறையின் முன்னோடியாகக் கொள்ளலாம். இவ்விதழில் எழுதிவந்த மா.செ.மாயத்தேவனை ஆசிரியராகக்கொண்டு “திருமுகம்” என்ற சஞ்சிகை 1955இல் தொடங்கப்பட்டது. இதே ஆண்டு தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் “சங்கமணி” என்ற பெயரில் ஒரு இதழை வெளியிடத்தொடங்கியது. உள்ளூர் படைப்பாளிகளின் தொடர்கதைகளை 50களிலேயே சங்கமணி ஆர்வத்துடன் வெளியிட்டது. கா.பெருமாளின் முக்கியமான நாவலான “துயரப்பாதை” சங்கமணியிலேயே 1958இல் முதலில் தொடர்கதையாக வெளிவந்திருந்தது. இத்தகைய சஞ்சிகைகளின் வருகை பின்னாளில் மேலும் விரிவுகண்டது. ந.சொக்கனை ஆசிரியராகக்கொண்டு “நவரசம்” 1956இலும், மு.அப்துல் லத்தீப் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு “மாணவர் பூங்கா” 1956இலும், கரு.இராமலிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு “மலைமகள்” 1956இலும், கவிஞர் ஐ.உலகநாதனை ஆசிரியராகக்கொண்டு “மாதவி” 1959இலும், ந.தியாகராஜன் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு “பொன்னி” 1965இலும் வெளிவரத் தொடங்கின. மா.இராமையாவின் “எதிர்வீடு”, “ஊறுசெய் நெஞ்சம்” ஆகிய பிரபலமான தொடர்நாவல்கள்

“பொன்னி” இதழிலேயே வெளிவந்தன. பொதுவாக மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் களமாகச் சிறுசஞ்சிகைகள் பல இருந்துள்ளன. அவற்றின் ஆயுளுக்கேற்ப சில நாவல்கள் இடைநடுவில் நின்றுபோனாலும், பின்னர் நூலுருவில் அந்த நாவல்களை முழுமையாக வெளியிட்டுள்ளனர்.

சிங்கப்பூரில் 1962இல் இடம்பெற்ற “பன்மொழி எழுத்தாளர் மாநாடு” மலேசிய இலக்கியத்துறையில் முக்கியமானதொன்றாகும். அங்குதான் மலேசியப் படைப்புகள் மண்மணம் வீசக்கூடியதாக தனித்துவமான மலேசிய இலக்கியங்களாக மலரவேண்டும் என்ற கருத்து பலராலும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

1963ஆம் ஆண்டில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாக்கப் பட்டது. தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மேற்படி சங்கத்தின் பங்களிப்பு இங்கு பதிவுசெய்யப்படவேண்டும். இச்சங்கம் 1969இல் குறுநாவல் போட்டியை நடத்தியது. இதில் செம்மண்ணும் நீல மலர்களும் (எம். குமரன்), அவள் ஒரு இந்திப்பெண் (கே.எம்.), நெஞ்சே நீ வாழ்க (ஐ. இளவழகு) ஆகிய நாவல்கள் இப்போட்டியில் தேர்வுபெற்று பரிசுகளைப் பெற்றன.

நான்காண்டுகளின் பின்னர் எழுத்தாளர் சங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்துடன் இணைந்து மீண்டும் 1973இல் மற்றொரு நாவல் எழுதும் போட்டியை ஒழுங்குசெய்திருந்தது. இலட்சியப் பயணம் (ஐ.இளவழகு), புன்னகையும் வெறுங்கையும் (எம்.குமரன்), மண்ணில் நல்ல வண்ணம் (ந.சந்திரன்) ஆகிய நாவல்கள் பரிசுக்குரியனவாகத் தேர்வுசெய்யப்பட்டன.

மலேசிய நாவல் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையில் 1957-1991 காலகட்டத்தில் 67 நாவல்கள் நூலுருவில் வெளிவந்திருப்பதாகவும், அவற்றுள் பதினேழு நாவல்கள் சிற்றிதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் தொடர்கதைகளாக வெளிவந்தவை என்றும், இன்னும் எழுபதுக்கும் மேற்பட்டவை தொடர்கதைகளாக வெளிவந்து இன்னமும் நூலுருவாகா திருப்பதாகவும் மலேசிய நாவல்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட டாக்டர் சபாபதி வேணுகோபால் அவர்கள் 1995இல் மேற்கொண்ட ஆய்வொன்றில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அறுபதுக்குப் பின்னர் வெளிவந்த நாவல்களில் தூக்கலாகக் காணப்பட்ட அம்சம் அவை பெரும்பாலும் காதல் கதைகளாகவோ, துப்பறியும் நாவல்களாகவோ இருந்ததுதான். இவற்றில் சில நாவல்களே மலேசிய மண்ணைப் பின்புலமாகக் கொண்ட கதாமாந்தர்களைச் சித்திரித்

திருக்கின்றன. 1965இல் வெளிவந்த ந.இராசகோபால் எழுதிய “மாலாவின் துறவு” என்ற நாவல் தமிழக மாந்தர்களையும் தமிழக திரைப்படத்துறைப் பின்னணியையும் கொண்டு எழுதப்பட்டது. மேலும் இது தமிழகத்திலேயே அச்சிடப்பட்டது. 1967ஆல் “தமிழ் மலர்” நாழிதளில் வெளிவந்த “வைராக்கியம்” என்ற தொடர்கதை முற்றிலும் மலேசியப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டது.

1969இல் நடத்தப்பட்ட குறுநாவல் போட்டி மலேசியப் பின்னணிகொண்ட நாவல்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் தூண்டுகோலாகவும் அமைந்திருந்தன. இப்போட்டியில் முதற்பரிசுபெற்ற “செம்மண்ணும் நீல மலர்களும்” முற்றிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை அலசுவதாயிருந்தது.

ஐம்பதுகளிலிருந்து தொடங்கி அறுபதுகளிலும் தொடர்ந்து நாவல் எழுதியவர்களின் வரிசையில் மா.இராமையா, வாசி, பாண்டியன், நா. இராசகோபால், அ.சந்திரசேகரன், இரா.பெருமாள், ப.க.மலைமாறன், மா.இராமகிருட்டிணன். எம்.குமரன், மெ. அறிவானந்தன், மு.அன்புச் செல்வன், ந.மகேசுவரி, ப.சந்திரகாந்தம், மு.சு.குருசுவாமி போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

எழுபதுகளின் பின்னர் வெளிவந்த நாவல்களில் பல நாவல்கள் மலேசிய வாழ்வியல் கோலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக, குறிப்பாகத் தோட்டப்புற வாழ்வை பின்புலமாகக் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன. அல்லிமலர், இலட்சியப்பயணம், அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே, என்னதான் முடிவு, மரவெள்ளிக் கிழங்கு, ஒரு தொண்டனின் பயணம் தொடர்கின்றது போன்றவற்றை தோட்டப்புறக் கதைகளுக்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த மேலும் சில நாவல்களான மஞ்சள் கயிறு, உறவென்ன உறவோ, அவள் ஒரு நவரச நாடகம், பழமுதிர்ச்சோலை போன்ற நாவல்கள் பொதுவான காதல் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பேசுவனவாகவும், மலேசிய இலக்கியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மண்சார்ந்த மணமற்றும், அதீத தமிழக வாடையுடனும் காணப்பட்டுள்ளன. மலேசிய இளைஞர்களின் முக்கிய பிரச்சினையான போதைவஸ்துப் பாவனை பற்றிய நாவலாக “பசித்திருக்கும் இளம் கொசுக்கள்” என்ற நாவல் அமைகின்றது.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் எழுந்த முதலாவது வரலாற்று நாவல் 1971இல் ப.க.மலைமாறன் எழுதிய “இளந்தேவி” என்பதாகும். இருப்பினும் இந்நாவலின் பேசுபொருளான வரலாறு மலேசிய வரலாறன்று. தமிழகத்தில் பத்தாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த பராந்தகச் சோழனின் காலப் பின்னணியைக் கொண்டதாகும்.

எண்பதுகளில் வெளியான ப.சந்திரகாந்தத்தின் “ஆடும் மஞ்சள் ஊஞ்சல்”, சு.கமலாவின் “தீ மலர்” ஆகிய வரலாற்று நாவல்கள் மலேசிய வரலாற்றில் 1403-1511 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த மலாக்கா மன்னர்களின் வரலாற்றுடன் பிணைந்ததாக இருந்தன. (மலேசிய இலக்கியங்களினூடாக மலேசிய வரலாற்றுப்பதிவுகள் பற்றி இந்நூலில் தனியானதொரு கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது.)

தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பரிசோதனை நாவல்கள் வெளிக்கிளம்பியிருந்த காலம் அறுபதுகளாகும். இது 70களிலும் தீவிரமாகத் தொடர்ந்தது. தமிழகத்தின் ஒரு இலக்கிய ஆர்வலர். அவர் பெயர் உமாபதி. அவரது பதிப்பகத்தின் மூலம் அறுபதுகளில் “உமா” என்றொரு சஞ்சிகை வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. அச்சிறு சஞ்சிகையில் எழுத்தாளர் பூவை எஸ்.ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒரு புதுமையைச் செய்ய முன்வந்தார். வாசவன் என்ற படைப்பாளியைக்கொண்டு ஒரு நாவலின் முதல் அத்தியாயத்தை மாத்திரம் எழுதுவித்தார். தொடர்ந்து இரண்டாவது அத்தியாயத்தை வல்லிக்கண்ணன் வளர்த்துவிட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து சரோஜா ராமமூர்த்தி, கிருஷ்ணா, சீ.ஆர்.ராஜம்மா, நெடுமாறன், எல்லார்வி, ஏ. எம்.மீரான், சி.சு.செல்லப்பா, பி.வி.ஆர் என்று 60களில் பிரபல்யமாகியிருந்த கதாசிரியர்கள் கதையின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தினையும் கட்டிவளர்க்க, இறுதியில் பூவை எஸ்.ஆறுமுகம் இறுதி அத்தியாயத்தை எழுதி அதனை முடித்துவைத்தார். “ஆடும் தீபம்” என்ற பெயரில் இந்நாவல் பின்னர் பூவை.எஸ்.ஆறுமுகத்தைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு காரைக்குடி, செல்வி பதிப்பக வெளியீடாக மார்ச் 1967இல் நூலுருவில் வெளிவந்தது. இந்நாவல் தனியொருவரால் புனைந்து எழுதப்பட்டதொன்றல்ல. ஒருவரது கருத்தை மையமாக வைத்து பலர் எழுதியதும் அல்ல. ஒருவர் கதையைத் தொடங்கினார். மாதம் ஒருவராக அதை அவரவர் கருத்தோட்டத்தின்படி வளர்த்தார்கள். கடைசியில் ஒருவர் அதனை பொருத்தமான இடத்தில் முடித்துவைத்தார்.

இதே காலகட்டத்தில் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வாராவாரம் “சதுரங்கம்” என்றொரு கதையும் வெளிவந்தது. முதல் அத்தியாயத்தை பி.எஸ்.ராமையா அவர்கள் எழுதி தொடர்ந்து அக்கதையை அவரது வழிநடத்தலில் பலர் எழுதி முடித்தார்கள்.

தமிழகத்தின் வழியொற்றி யாழ்ப்பாணத்திலும் கனக செந்திநாதன் அவர்கள் இம்முயற்சியில் இறங்கினார். “மத்தாப்பு” என்ற நாவல் மலர்ந்தது. இந்நாவல் வீரகேசரியில் தொடர்கதையாக வெளியிடப்பட்டு பின்னர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையினரால் ஜனவரி 1962இல் நூலுருவாக்கப்பட்டது.

“சதுரங்கம்” என்ற பெயரில் ஈழத்தில் எம்.ஏ.ரஹ்மானின் முயற்சியில் மற்றுமொரு நூலும் வெளிவந்திருந்தது. எம்.ஏ.ரஹ்மான், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், வ.அ.இராசரத்தினம், எஸ்.பொன்னுத்துரை, சாலை - இளந்திரையன் ஆகியோர் கூட்டு முயற்சியில் இதனை எழுதியிருந்தார்கள். ரஹ்மானின் அரசு வெளியீடு இதனை நவம்பர் 1971இல் வெளியிட்டது. தலைப்பில் “சதுரங்கம்-நாவல்” என்று அறிமுகப்படுத்தியிருந்த போதிலும். இதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் ஒரு சிறுகதையாகவே எழுதப்பட்டு அனைத்தும் ஒருசேர இணைந்து சதுரங்கமாகின்றது. ஐந்து இலக்கிய வாணர்களின் கூட்டு இலக்கிய அனுபவமாக இப்படைப்பு அமைந்துள்ளது. “அரசு” (ராஜ்மித்ரா), “காலாள்” (இ.பாலகிருஷ்ணன்), “குதிரை” (வ.அ.இராசரத்தினம்), “தேர்” (எஸ்.பொன்னுத்துரை), “யானை” (எம்.ஏ.ரஹ்மான்), “அமைச்சு” (சாலை இளந்திரையன்) ஆகியவை சதுரங்கத்தின் காய்களைச் சுட்டும் தலைப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. சாலை இளந்திரையனின் அமைச்சு - இக்கதைகளுக்கான ஒரு விமர்சனமாகும்.

இத்தகைய பரிசோதனை இலக்கியப் பின்னணியில் மலேசியாவிலும் 1976இல் ஒரு சோதனை முயற்சியை “என்னதான் முடிவு” என்ற தலைப்பில் சுங்கைப்பட்டாணி அருண் அப்பாதுரை அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தார். நாவலின் முடிவை எழுதாமல், அதனை வாசகரின் கற்பனைக்கே அவர் விட்டுவிட்டார். கதையின் சரியான முடிவைச் சொல்வோருக்கு நூறு வெள்ளி பணப்பரிசும் அறிவித்திருந்தார். (சரியான முடிவு சொல்லப்பட்டதா? நூறுவெள்ளி பணப்பரிசை எவராவது பெற்றுக் கொண்டார்களா? சரியான முடிவு பின்னர் எப்போதாவது வாசகருக்குச்

சொல்லப்பட்டதா? என்பனபோன்ற கேள்விகளுக்கு நாவலாசிரியரோ, வாசகர்களோ தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.)

எண்பதுகளில் மலேசிய நாவல் இலக்கியத்துறை துரித வளர்ச்சியைக் கண்டது. பெப்ரவரி 1980 முதல் மார்ச் 1981 வரையிலான காலப்பகுதியில் “வானம்பாடி” மாத நாவல் திட்டம் 11 நாவல்களை நூலுருவில் வெளியிட்டபின் நின்றுபோனமை கவலைக்குரியதே. இத்திட்டம் தொடர்ந்திருந்தால், மலிவு விலையில் மேலும் சிறந்த நாவல்களை மலேசியத் தமிழ் வாசகர்கள் பெற்றிருப்பார்கள். இன்னும் பல புதிய மலேசியப் படைப்பாளிகள் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் மருத்துவம், சட்டம், வர்த்தகம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்ட துறைசார் தமிழர்களும் நாவல் இலக்கியம் படைப்பதில் அக்கறை செலுத்திவந்துள்ளனர். குறிப்பாக நாவல் இலக்கியத்துறையில் பெண்களின் நுழைவு மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் நாவல் இலக்கியத்துறையை பிறிதொரு பரிமாணத்துக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது.

மலேசியாவின் இலக்கிய வரலாறு- சிறுகதைகள்

1930இல் மலேசியாவில் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தோற்றம்பெற்றாலும் அக்கதைகளில் பெரும்பான்மையானவை தத்தமது தாயக மண்களின் மீதிருந்த (தமிழ்நாட்டின் பின்னணியிலும், யாழ்ப்பாணப் பின்னணியிலும்) தொப்புள் கொடி உறவுகளின் பின்னணியிலேயே கதைக்களங்களைக் கொண்டிருந்தன. திரைகடல் ஓடித்திரவியம் சேர்த்தபின் தாய்மண்ணை நோக்கித் திரும்பும் மனநிலையில் இருந்தவர்களாகவே மலேசிய இலக்கியத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாக்கள் காணப்பட்டார்கள். அவர்களின் கற்பனையில் உதித்த கதைகளும் இத்தகைய மன ஓட்டங்களைக் கொண்டிருந்தவையாகவே காணப்பட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

இந்நிலை சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் படிப்படியாக மாற்றம்பெற்றது. புகுந்த தேசத்தையே தமது தாய்நாடாகக் கொண்டவேளை அவர்களுள் ஊற்றெடுத்த இலக்கியங்களே மலேசிய மண்வாசனையுடன் கூடியதாக தனித்துவம் மிக்கதாயிற்று. இருப்பினும் தமிழகத் திராவிட இயக்கத்தின் தாக்கத்தினால் சமூகச் சீர்திருத்த நோக்கங்களைக்கொண்ட கதைகளும் மலேசியாவின் சுதந்திரத்துக்குப்பின் வெளிவந்த கதைகளில் ஆங்காங்கே தூக்கலாகக் காணப்படுகின்றன. காலக்கிரமத்தில் பொருளாதார ஏற்றத்

தாழ்வுகள் கதைக்கருக்களாயின. அக்காலகட்டத்தில் தமிழக இலக்கியத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த பிராமண மேலாதிக்கம் மலேசிய மண்ணில் வேரூன்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இதுவே ஒருவகையில் மலேசிய இலக்கியத்தின் துரித வளர்ச்சிக்குத் தடையாகவும், தமிழக பிராமணியப் படைப்பிலக்கிய வட்டங்களில் இருந்திருக்கக்கூடும்.

மலேசிய இலக்கியத்தில் சிறுகதைகளின் தாக்கம், அதன் வரலாற்றுப் போக்கு பற்றிய தேடலை மேற்கொள்ளும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கு, மலேசிய படைப்பிலக்கியவாதியான சை.பீர்முகம்மது அவர்கள் தொகுத்த “வேரும்வாழ்வும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு மிக முக்கியமான வழி காட்டியாக அமையும். மலேசிய பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் ஐம்பதாண்டுக்காலமாக வெளிவந்ததும், அந்த மண்ணில் மலர்ந்த எழுத்தாளர்களினதுமான சிறுகதைகளின் தேர்ந்த தொகுப்பாக “வேரும் வாழ்வும்” அமைந்துள்ளது. மூன்று தொகுதிகளாக வெளிவந்த இந்நூலின் முதலாவது தொகுதியில் (1999இல் வெளிவந்தது.) மலேசியாவில் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் வெளியான தரமான 43 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 2001இல் வெளிவந்த இரண்டாவது தொகுதியில் 25 சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அதே ஆண்டில் வெளிவந்த மூன்றாவது தொகுதியில் மேலும் 25 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆக மொத்தம் மலேசிய சிறுகதை இலக்கியத்தின் முதல் ஐம்பதாண்டுகளில் வெளிவந்த 93 சிறுகதைகளைத் தேர்ந்து உள்ளடக்கியதாக “வேரும் வாழ்வும்” என்ற தொகுதி அமைகின்றது. மலேசிய எழுத்தாளர்களின் ஒரு காலகட்டப் படைப்புகளின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றமாக இதிலுள்ள கதைகள் காணப்படுகின்றன.

இத்தொகுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மலேசிய இலக்கியத்தின் ஓரம்சமான சிறுகதை இலக்கியங்களை அவதானிக்கும் வேளையில், வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விபச்சாரம், மதுவின்பாவனையின் பின் விளைவு, போதைவஸ்துப் பாவனை, முதலாளித்துவச் சுரண்டல் எனத் தோட்ட மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளைப் பின்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளாகவே இவை காணப்படுகின்றன.

சில கதைகளின் களம், தோட்டங்களிலிருந்து வெளியேறி நகர்ப்புறத்தை நாடிச் சென்றவர்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளை, அவர்களின் ஏழ்மையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

இலங்கையின் மலையகச் சிறுகதைகளை வாசிக்கும்போது ஏற்படும் பல்வேறு உணர்வுகள், மலேசியச் சிறுகதைகளை வாசிக்கும் வேளையிலும்

ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கமுடியாது போகலாம். ஏன், சில சமயங்களில் நாம் வாசித்த மலையகச் சிறுகதைகளின் அச்சொட்டான மலேசிய வடிவமாகவும் சில சிறுகதைகளை நாம் இனம்காட்டலாம். இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மலையக இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்பவர்களுக்கு மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்துடனான ஒப்பியல் ஆய்வுகளும், சமூகவியல்ரீதியான ஒற்றுமைகள்-வேறுபாடுகள் பற்றிய தேடல்களும் ஆய்வாளர்களுக்கு ஆய்வுப்பரப்பின் புதியதொரு பரிமாணத்தைநோக்கிய எண்ணிலடங்காத பாதைகளைத் திறந்துவிடப்படும் வாய்ப்புள்ளது. இன்றளவில் மலேசிய இலக்கியம் பற்றிய புரிந்துணர்வொன்றினை வளர்ப்பதற்கு ஈழத்துப் படைப்பாளிகளோ, அறிவுஜீவிகளோ முன்வரா திருப்பது தேடல் வரட்சிநிலையையே காட்டுகின்றது. இங்கு மாத்தளை சோமுவை விதிவிலக்காகக் கொள்ளவேண்டும். புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவிலும் தமிழகத்திலுமாக வாழ்ந்துவரும் அவர், மலேசியச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து சிறுநூலாக வெளியிட்டுள்ளதுடன் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து அதனை ஆங்கிலத்திற்கும் மொழிபெயர்த்துத் தனி நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அவ்வகையில் மலேசியச் சிறுகதை இலக்கியத்தை தமிழ்மொழி அறியாத ஒரு விரிந்த பரப்பிற்கு எடுத்துச்சென்ற ஈழத்துப் படைப்பாளியாக அவரைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

மலேசியாவுக்குத் தமிழகத்திலிருந்து சென்ற தமிழர்கள், தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் இருந்து அங்கு குடியேறியவர்களாவர். தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனித்துவமான பேச்சுவழக்கு (வட்டார வழக்கு) இருப்பதால், புலம்பெயர்ந்த வேளையில் அம்மக்கள் தமது வட்டார மொழியையும் சேர்த்தே காவிச்சென்றார்கள். தமிழக வட்டார வழக்குடன் மலேசியாவுக்குரிய ஒரு மலாய்மொழி-சீனமொழிக் கலப்புடன்கூடிய ஒரு தனித்துவமான மலாய்த்தமிழ் வாசனை பல சிறுகதைகளில் ஊடுபரவியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. மலேசியச் சிறுகதை மொழி பற்றிய ஆய்வே மிகவும் சுவாரஸ்யமானதாக இருக்கும்.

சில மலேசியக் கதைகளில் நவீனகால தமிழகச் சினிமாக் கலாச்சாரம் ஏளனத்துடன் நோக்கப்பட்டுள்ளது. நடைமுறையில் தமிழக சினிமா நட்சத்திரப் பட்டாளத்தின் வெளிநாட்டு வருமானத்திற்கான அதிகூடிய வாய்ப்பாக மலேசியாவும் சிங்கப்பூரும் அமைந்திருப்பதற்கு அங்கே அடிக்கடி இடம்பெறும் பெரும் எடுப்பிலான அரங்க அளிக்கைகள் சாட்சியமாகின்றன. இந்நிலையில் சினிமா மாயையிலிருந்து அம்மக்களைத்

திசைதிருப்பும் முயற்சிகளை சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மலேசிய சிறுகதைகளின் கருத்துக்கள், கதைக்களங்கள், படைப்பாளிகளின் மனநிலை போன்றவற்றை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆய்வு செய்ய முற்படுபவர்கள், மலாயாவில் குடியேறிய தமிழர்களின் பின்புலம் பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வையைக் கொண்டிருத்தல் மிக முக்கியமானதாகும்.

ஆரம்பகால மலாய்த் தமிழர்களின் வரலாற்றுப் பின்புலம் பற்றிய சை.பீர்முகம்மது அவர்களின் குறிப்பினை இவ்விடத்தில் பதிவுசெய்வது பொருத்தமாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும். (நன்றி: “வேரும் வாழ்வும்” தொகுதி 1-சை.பீர்முகம்மது)

“1921இல் நடந்த ஒரு கணக்கெடுப்பின்வழி தென்னிந்தியர்களில் 387,509 பேர் தமிழர்களாகவும் 39,986 பேர் தெலுங்கர்களாகவும் 17,790 பேர் மலையாளிகளாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். தோட்டப்புறங்களிலும் மற்றும் ரெயில்வே, போக்குவரத்து, மின்சாரம், நீர் விநியோகம் போன்ற துறைகளிலும் தமிழர்கள் பெருமளவில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். இதில் ஆங்கில வழிக் கல்வி கற்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களும், மலையாளிகளும் தமிழர்களுக்கு அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றும் நிலை உருவாகியது. தோட்டப்புறங்களில் தமிழர்கள் நிறைந்த அளவில் வாழ்ந்த காரணத்தால் அங்கே தமிழ்ப் பள்ளிகள் மட்டுமே இருந்தன.

தமிழர்களின் வாழ்வில் எந்தவிதமான மாற்றங்களும் இல்லாமல் அவர்கள் தங்களின் பூர்வீக தமிழ்நாட்டு கிராமங்களில் வாழ்ந்தது போலவே, சாதி, சமய வேறுபாடுகளால் பிளவுண்டே நின்றார்கள். சரியான வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் இவர்களின் வாழ்க்கை அமைந்திருந்த இருண்ட காலம் அது.

1929-இல் தந்தை பெரியார் மலாயா நாட்டிற்கு முதன்முறையாக வருகை புரிந்த பிறகு தமிழரின் வாழ்வில் புதிய வேகமும் சிந்தனை மாற்றங்களும் உருவாகின. மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த புதிய இலக்கிய நோக்குகள் இக்காலகட்டத்தில் தான் அங்கே உருவாகின என்றால் அது மிகையாகாது. நகர்ப்புற மக்களிடையே மட்டுமல்லாது தோட்டப்புறங்களிலும் பெரியாரின் சிந்தனைகள் -பேச்சுகள் புதிய அலைகளை ஏற்படுத்தின. தெலுங்கு, மலையாளம், குஜராத்தி, பஞ்சாபி என்று பல மொழிகளைப் பேசிய இந்தியர்கள் இருந்தாலும் பெரும் பான்மையினர் தமிழர்களாக இருந்த காரணத்தால் இந்தியர்களின்

பொதுமொழியாகத் தமிழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட காலகட்டம் இது. பெரியாரின் வருகை மலாயாத் தமிழர்களின் வாழ்வில் பெரும் திருப்பு முனையாக அமைந்தது.”

மேற்கண்ட தகவல்கள் மலேசியத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவிய ஆரம்பகட்ட சமூக இயங்குநிலையை ஓரளவு எடுத்துக்காட்டுவதாயுள்ளது.

மலேசிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் சிறுகதைத்துறையில் முதல் சிறுகதையாகக் கருதப்படக்கூடிய வடிவம் சிங்கப்பூரில் சேகு மகுதூம் சாயுபு என்பவரால் 1888 இல் எழுதப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டு. தானே ஆசிரியராக இருந்து அவர் நடத்திய “சிங்கை நேசன்” இதழில் “விநோத சம்பாஷணை” என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய சிறுகதை வடிவிலான உரையாடலே அதுவாகும். தமிழ் இலக்கிய உலகில் முதல் சிறுகதை வடிவத்தில் அமைந்த கதை 1917இல் வ.வே.சு.ஐயரின் கதையேயாகும் என்பது திறனாய்வாளர்களின் கருத்தாக உள்ளது. மலேயாவில் 1917இல் ச.வேங்கடரத்தினம் அவர்களின் நாவலான “கருணாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி” வெளிவந்த காலத்தில் சிறுகதை வடிவங்களும் வெளி வந்திருக்கலாம் என டாக்டர் இரா.தண்டாயுதம் குறிப்பிடுகின்றார்.

1917 முதல் 1930வரை பல சிறுகதைகள் ஆங்காங்கே மலேசிய மண்ணில் உருவான போதிலும், இவை மண்ணின் மணம், புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் வாழ்வு, ஏக்கம், அடக்குமுறை போன்றவற்றைப் பிரதிபலிப்ப தாயிருக்கவில்லை. மாறாக “தமிழகத்தின் தஞ்சை மண்ணின் மணமும், தென்பாண்டித் தென்றலின் வருடலுமே” அவற்றில் பெரிதும் உணரப் பட்டன.

“தமிழ்நேசன்” பத்திரிகை 1924இல் மலாயாவில் தோன்றி இன்றளவில் வெற்றிகரமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது. கடந்த காலங்களில் பல எழுத்தாளர்களை இப்பத்திரிகை வளர்த்துவிட்டுள்ளது. அமரர் முருகு சுப்பிரமணியன் காலத்தில் பவுண் பரிசுத்திட்டம் அறிமுகமாயிற்று. ஜூன் 1972 முதல் தனது பத்திரிகையின் ஞாயிறு மலர்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவரும் சிறுகதைகளில் தேர்ந்த ஒரு சிறுகதைக்கு “தமிழ்நேசன்” பத்திரிகை ஒரு பவுண் தங்கத்தைப் பரிசாக வழங்கத் தொடங்கியது. முருகு சுப்பிரமணியன் காலத்தில் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் சிறுகதைகளுக்கு ஐந்து வெள்ளி சன்மானமும் படைப்பாளிகள் பெற்றுக்கொண்டனர்.

1932இல் யாழ்ப்பாணம் வல்வை வே.சின்னையா என்பவர் “நவரசு கதா மஞ்சரி” என்ற 102 பக்க நூலை ஐந்து கதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாக சிங்கப்பூரில் வெளியிட்டார். இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு, சிங்கப்பூரின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலாகக் கருதப்படுகின்றது.

1924இல் “தமிழ்நேசன்” பத்திரிகை தொடங்கி ஆறு ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் 1930இல் “தமிழ் முரசு” பத்திரிகையை கோ.சாரங்கபாணி தொடங்கினார். இந்த நாளிதழே பின்னாளில் “ரசனை வகுப்பு” நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து படைப்பாளிகளுக்கு ஆர்வத்தையூட்டும் வகையில் பல சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகளை நடாத்தியது. 1950களின் பின்னரே முழுமையாக மலேசிய மண் கமழும் தமிழ்ச் சிறுகதைகளை இப்பத்திரிகைகளில் பரவலாகக் காணமுடிந்தது.

இலங்கையில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் (1980-2009) தீவிர மடைந்திருந்த வேளையில் வெளியான ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் எவ்வாறு போர், தியாகம், தேசப்பற்று, தேசியப்பற்று, போரின் வலி, மண்ணுக்காக உயிர் நீத்தலின் பெருமை என்பன போன்ற இன்னோரன்ன காரண காரியங்கள் பொதிந்த கருத்தியல்களை சிறுகதைகளில் பொதிந்து வைத்துப் பாதுகாத்துப் பின்னைய தலைமுறையினருக்கு இலக்கிய வடிவில் வழங்கினார்களோ, அதே போன்றதொரு காலகட்டம் 1940களில் மலேசியாவிலும் முன்னோடியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

1940களில் ஜப்பானியரின் படையெடுப்பும் இரண்டாவது உலகப் போரும் மலாயாவை பெருமளவில் பாதித்திருந்தன. இக்காலகட்டத்தில் இந்திய சுதந்திரப்போரும் வெடித்தது. நேதாஜி சுபாஷ் சத்திரபோஸ் இந்திய மண்ணைவிட்டு வெளியேறி ஜப்பான், ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளின் கூட்டுப்படையை ஆதரித்தார். இக்கால கட்டத்தில் மலாயாவில் வாழ்ந்த தமிழர்களை ஒன்றுபடுத்தி “இந்திய விடுதலை முன்னணி” மற்றும் “இந்திய தேசிய இராணுவம்” என்ற இரண்டு அமைப்புகளை உருவாக்கினார்.

ஜப்பானியர்கள் பர்மாவை சயாம் (இன்றைய தாய்லாந்து) வழியாக மலாயாவுடன் இணைக்கும் இரயில் பாதையொன்றினை அமைக்கும் திட்டத்தில் தமிழர்களை பெருமளவில் ஈடுபடுத்தினார்கள். இந்த இரயில் பாதை அமைப்பில் 51,000 போர்க் கைதிகளும், 100,000 ஆசிய கட்டாயத் தொழிலாளர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். இதில் தமிழர்களே அதிகம். உணவு, மருந்து என்பன இல்லாமல் இந்த இரயில் பாதை அமைப்பில்

பலர் இறந்து விட்டார்கள். 1942 நவம்பர் முதல் 1943 ஒக்டோபர் வரை நடைபெற்ற இந்தக் கொடூரம் இரண்டாவது உலகப்போர் முடியும் வேளையிலேயே முடிவுக்கு வந்தது.

இந்த ஜப்பானிய மரண ரயில்வேயின் கொடுமைக் கதைகள் அப்போதைய காலகட்டத்தில் வெளிவந்தாலும், இப்பொழுது அது நாவலாக, சிறுகதைகளாக, வரலாறாக எழுதப்படுகின்றது. ஆர்.சண்முகம் “சயாம் மரண ரயில்” என்னும் நாவலிலும், அ.ரெங்கசாமி “நினைவுச் சின்னம்”, “புதியதோர் உலகம்” ஆகிய இரு நாவல்களிலும், இவ்வரலாற்று நிகழ்வினை இலக்கியப் பதிவாக்கியதைப் போன்று அமரர் சி.வடிவேல் அவர்கள் தனது பல சிறுகதைகளிலும் இந்த மரண இரயில் குறித்து எழுதியிருக்கிறார்.

நேதாஜி சுபாஷ் சத்திரபோசின் இந்திய தேசிய இராணுவமும், இந்திய விடுதலை முன்னணியும் தமிழ், இந்தி, மலையாளம், மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் மலேசியாவில் பல்வேறு பத்திரிகைகளை நடத்தின. சிங்கப்பூரிலிருந்து சுதந்திர இந்தியா, சுதந்திர உதயம், யுவபாரதம், என்ற இதழ்களும், பினாங்கிலிருந்து ஜெயபாரதம், ஜிந்தாபாத், ஈப்போவிலிருந்து புது உலகம், இளங்கதிர், இளம்பிறை, கம்பாரிலிருந்து இடி முழக்கம், தைப்பிங்கிலிருந்து உதய சூரியன், சிரம்பானிலிருந்து சிரம்பான் செய்தி, கோலாலம்பூரிலிருந்து ஜெயமணி ஆகியவை வெளிவந்தன. இப்பத்திரிகைகள் ஜப்பானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றதால், ஜப்பான் மொழியைப் பயிற்றுவிக்கும் பாடங்களையும் இப்பத்திரிகைகள் நடத்தின. மேற்கண்ட காலகட்டத்தில் ஜம்புதூக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் இப்பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. புகழ்பெற்ற ஜப்பானிய சிறுகதையான “மொ மொ தாரோ” என்ற கதையை சுதந்திர இந்தியா வெளியிட்டிருந்தது.

இக்காலகட்டக் கதைகளில் இந்தியாவின் சுதந்திரம், ஜப்பானியர் - நேதாஜி பற்றிய பிரச்சாரம், போர்ப் பின்னணியில் காதல், அன்றைய சமுதாய சிக்கல்கள் போன்றவற்றைக் கதைக்கருவாகக் கொண்டிருந்தன.

ஜப்பானியரின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு நாடு மீண்டும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு கைமாறியது. இனியும் இந்தியாவைத் தாயகமாகக் கொள்ள முடியாது என்ற மனநிலையுடன், மலாயாவே எமது நாடு என்ற கருத்துருவாக்கம் மலாயாவில் இருந்த இந்தியர்களிடையே உருவாக, அதுவே மலாயாவின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டமாக உருவாகி 1946இல் “மலாயன் இந்தியன் காங்கிரஸ்” இன் தோற்றத்திற்கு வழிசமைத்தது.

அக்காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் உருவான விடுதலை மற்றும் சுதேசிய எண்ணக்கருவைக்கொண்ட இலக்கியங்களின் மறுபதிப்புகள் மலேசிய மண்ணில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1946இல் ஏ.எம்.எம்.இப்ராஹிம் அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பான “கடைச் சிப்பந்திகளின் கண்ணீர்” வெளியிடப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் மலேசிய முஸ்லிம் உணவகங்களிலும் பலசரக்குக் கடைகளிலும் தமிழகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ்-முஸ்லிம் தொழிலாளர்களே மிகுந்த அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்பட்டு குறைந்த சம்பளத்தில், விடுமுறையே இல்லாமல், நீண்ட நேரப்பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர். தோட்டப்பற மக்களின் அவலங்களுக்கு நிகரான மற்றுமொரு அவல வாழ்வை மெளனமாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த கடைச் சிப்பந்திகளின் வாழ்வு பெரிதாக பேசப்பட்டிருக்கவில்லை. கடைச் சமையல்காரர்களின் அளவுச் சாப்பாடும், மன உளைச்சல்களும் வேலைப்பளுவும் போதிய தூக்கமின்மையும் கடைச் சிப்பந்திகளை ஒரு அடிமைவாழ்வுக்குள் தள்ளியிருந்தது. அந்த நிலையை, 1946களில் சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க விரும்பியிருந்த மலேசிய மக்களுக்கு, வலியுடன் உணர்த்திய முக்கியமான இலக்கியமாக இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு கருதப்பட்டது.

“தமிழ் முரசு” பத்திரிகை 1947இல் சிறுகதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தனது ஆண்டுமலரை வெளியிட்டது. 13 கதைகள் இடம் பெற்றிருந்த இம்மலரில் பாரதிதாசனின் “எது வேண்டும்?” என்ற கதையும், கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் “வெங்கண்ணா” என்ற கதையும் இடம் பெற்றிருந்தன.

மலேசியாவில், இலக்கியத்துறையில் தமிழகத்தின் ஆக்கிரமிப்பு அதிகமாக இருந்த இக்காலகட்டத்தில் T.S. சண்முகம் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு “தமிழ்ச்சுடர்” சஞ்சிகை வெளிவரலாயிற்று. உள்ளூர் படைப்பாளிகளின் படைப்பிலக்கியங்களை மாத்திரம் வெளியிடுவது என்ற புரட்சிகர சிந்தனையுடன் இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. ஆயினும் முதல் இதழில் மட்டும் ராஜாஜியின் “சிறுகதையின் கூறுகள்” என்ற கட்டுரையைப் பிரசுரித்திருந்தது. தனது மூன்றாவது இதழில் ஒரு சிறுகதைப் போட்டியையும் “தமிழ்ச்சுடர்” அறிவித்து, பரிசுக்கதைக்கு இருபத்தைந்து வெள்ளியையும் வழங்கியது. அக்காலகட்டத்தில் சிறுகதைக்கு 25 வெள்ளி பரிசுத்தொகை என்பது பெருந்தொகையாகக் கருதப்பட்டது. பைரோஜி நாராயணன் என்ற இலக்கிய விமர்சகர் “தமிழ்ச்சுடர்”

சுடர்” சஞ்சிகையை தமிழகத்தின் “மணிக்கொடி”க்கு ஒப்பிட்டுக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

50கள் மலேசியச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் எழுச்சிமிக்க காலமாகும். “தமிழ்நேசன்” பத்திரிகையில் சுப.நாராயணன் (கந்தசாமி வாத்தியார்), நடிகர் ரவிச்சந்திரனின் தமையனாரான பைரோஜி நாராயணன் (வானம் பாடியார்) ஆகியோர் “கதை வகுப்பு” என்ற பெயரில் ஒரு பகுதியை நடத்தினார்கள். கதை எழுதுவது எப்படி என்ற இந்தப் பயிற்சி வகுப்பு பல சிறந்த எழுத்தாளர்களை இனம்கண்டு வளர்த்துவிட்டது. வாராந்தம் “தமிழ்நேசன்” பத்திரிகையில் கதைகளை வெளியிட்டு, அவற்றின் குறை நிறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி இரண்டு நாராயணன்களும் நடத்திய பயிற்சியானது, மலேசிய எழுத்தாளர்களுக்கு மிகுந்த ஆர்வத்தை ஊட்டியது.

இதன்பிறகு “ரசனை வகுப்பு” என்ற பெயரில் சுப.நாராயணன் அவர்கள் “தமிழ் முரசு” பத்திரிகையில் மற்றுமொரு இலக்கியப் பயில் அரங்கை நடத்தினார். “தமிழ்முரசு” வாரம்தோறும் “மாணவர் மணிமன்றம்” என்ற அனுபந்தத்தையும் வெளியிட்டுவந்தது. தமிழ்ப்பள்ளிகளில் படித்துக்கொண்டிருந்த பலர் இதில் கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தார்கள். இந்த மாணவர் மன்றமே பிற்காலத்தில் பல பெரிய எழுத்தாளர்கள் உருவாகுவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்திருந்தது. ரெ.கார்த்திகேசு, சா.ஆ.அன்பானந்தன், சை.பீர்முகம்மது, க.கிருஷ்ணசாமி, மு.அப்துல் லத்தீப், முருகையன், முகம்மது யுசுப், எம்.குமரன், மு. அன்புச்செல்வன், மைதீ சுல்தான், தீனரசுகி ஆகிய பிரபல மலேசிய இலக்கியவாதிகள் மணிமன்றத்தின் மடியில் வளர்ந்தவர்களே.

1960களில் மலேசிய சிறுகதை தனது தனித்துவ அடையாளங்களுடன் வெளிவரத்துடித்தபோதிலும், இக்காலகட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரரின் எழுத்து நடையும், சீர்திருத்த வேகமும் இலக்கியத்துக்குள் தலைநீட்டி உள்நுழைந்து விடுவதைத் தவிர்க்கவியலவில்லை. இதன் தாக்கம் 1970களின் இறுதிவரை மலேசிய இலக்கியத்துக்குள் இருந்தது. மலேசியப் படைப்பாளிகள், தமது படைப்புக்கள் தமிழகப் பத்திரிகைகளில் இடம்பெறுவதை பெரும் பாக்கியமாகக் கருதிய காலகட்டம் ஒன்றிருந்தது. தமிழக இலக்கிய ஜாம்பவான்களின் கடைக்கண்பார்வையைப் பெறவதிலும் அதிகம் அக்கறையை இவர்கள் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் அது ஆங்காங்கே வழக்கில் இருப்பதையே அவதானிக்கவும் முடிகின்றது. ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியத்தில் இத்தகைய தென்னிந்திய ஆளுமைகள்

காணப்படாமெக்கு தனித்துவமான இலங்கைத் தமிழரின் பேச்சுவழக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

1966இல் தமிழகப் படைப்பாளி நா.பார்த்தசாரதியின் மலேசியப் பயணம் மலேசிய எழுத்துலகில் புதிய பாதையொன்றுக்கு வழிவகுத்தது. நா.பார்த்தசாரதியின் தீபம் இதழ் முதன்முறையாக மலேசியச் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டது. மலேசியப் படைப்பாளிகளான சா.ஆ. அன்பானந்தன், ரெ.கார்த்திகேசு, சை.பீர்முகம்மது, எம்.குமரன், சி. கமலநாதன், சி.வடிவேலு, க.கிருஷ்ணசாமி ஆகியோரின் கதைகள் இதில் வெளிவந்திருந்தன.

ஆனந்தவிகடனும் தனது பங்கிற்கு “மலேசியச் சிறப்பிதழை” வெளியிட்டு மலேசிய எழுத்தாளர் சங்கு.சண்முகத்தின் “இரைதேடும் பறவைகள்” என்ற கதையை பரிசுக்கதையாகத் தேர்ந்து பிரசுரித்திருந்தது.

குமுதம் பத்திரிகையிலும் சீ.முத்துசாமியின் “இரைகள்” இடம்பெற்று அம்மாதத்திற்குரிய சிறந்த சிறுகதையாக தமிழகத்தின் இலக்கியச் சிந்தனை அமைப்பால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தது.

1968இல் சென்னை வாசகர் வட்டம் என்ற அமைப்பு “அக்கரை இலக்கியம்” என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டது. இத்தொகுப்பில் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் 27 படைப்புக்களும் (ப.1-290), மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் 21 படைப்புக்களும் (ப.297-468) இடம் பெற்றிருந்தன. அந்தந்த நாட்டு ஊடகங்களில் வெளியான கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பனவற்றில் தேர்ந்த படைப்புக்கள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. மலேசிய எழுத்தாளர்கள் எஸ்.துரைராஜசிங்கம், இர.சா.இளமுருகு, பினாங்கு முல்லை, அ.கதிர்ச்செல்வன், கரு. சொக்கன், எம்.குமாரன், வி.இக்குவனம், சி.வேலுஸ்வாமி, அ.சந்திரசேகரன், சை. பீர்முகம்மது, சி.வீ.குப்புசாமி, உஷாநாயர், வி.சங்கர், சி.வடிவேல், உலக நாதன், கரு.திருவரசு, ந.பழநிவேல், சி.கமலநாதன், எஸ்.வி.சுப்பிரமணியன், ஈ.ச.விஸ்வநாதன் ஆகியோரின் படைப்புகள் இதில் இடம்பெற்றிருந்தன.

தமிழகத்திலிருந்து வந்து மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறையில் பணியாற்றிய அமரர் இரா.தண்டாயுதம், தாய்நாடு திரும்பியபின் 1987இல் அகால மரணமடைந்தார். மலேசியாவில் அவரது இலக்கியப் பணியின் நினைவாக உருவாக்கப்பட்டதே ‘இரா.தண்டாயுதபாணி நினை விலக்கியப் பேரவை’ என்ற இலக்கிய அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பின்

மூலம், மலேசிய எழுத்தாளரான வீ.செல்வராஜ் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் என்றொரு தொகுப்பினை வெளியிட்டு வந்துள்ளார். மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் 1987/1988, 1989/1990, 1991/1992, 1993/1994, 1995/1996, 1997/1998 ஆகிய கால கட்டங்களுக்குரிய சிறுகதைகள், கவிதைகள், குறுநாவல்கள் ஆகியவற்றின் தேர்ந்த தொகுப்பாக “மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற தொகுப்பினை வீ.செல்வராஜ் அவர்கள் தொடர்ந்து தனி நூல்களாக வெளியிட்டுவந்தார். பிற்காலச் சிறுகதைகள் பலவற்றையும், கவிதைகள், குறுநாவல்கள் என்பனவற்றையும் இத்தொகுப்பு உள்வாங்கியிருந்தது. வீ.செல்வராஜ் அமரத்துவமடைவதற்கு முன்னர் வெளியாகிய இறுதித் தொகுதியாக 1997/1998இல் பிரசுரமான படைப்புகளுடன் 1999இல் வெளியிடப்பெற்ற ‘மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்’ அமைகின்றது. மலேசியப் படைப்பிலக்கியத் துறையில் அவ்வப்போது பத்திரிகைகள், சிறு சஞ்சிகைகளில் வெளியாகி காலப்போக்கில் மறைந்துவிடும் ஆபத்திலிருந்த படைப்பிலக்கியத்திற்கு அமரத்துவத்தை வழங்குவதாக அமரர் வீ.செல்வராஜின் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்புப்பணி அமைந்திருக்கிறது.

இன்று, மலேசிய இலக்கியத்தில் சிறுகதை வெளியீட்டுத்துறை மிக நீண்ட பாய்ச்சலைக் காட்டியிருப்பதுடன் பல இளம் எழுத்தாளர்களையும் உள்வாங்கிப் பயணித்து வருகின்றது. அண்மைக்காலத்தில் மலேசிய மண்ணில் வெளிவந்துள்ள சிறுகதைத் தொகுதிகளும் இந்தப் பாய்ச்சலுக்குக் கட்டியம் கூறுகின்றன. இணையத் தளங்களும் மலேசியச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளுக்குக் களம் அமைத்தும் ஆரோக்கியமாக விவாதங்களுக்குக் களம் அமைத்தும் கொடுத்து வருகின்றன. இந்நூலில் பிறிதொரு இயலில் இடம்பெற்றிருக்கும் “வல்லினம் சஞ்சிகை” பற்றிய பதிவு மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் அடுத்த தலைமுறை பற்றிப் பேசுகின்றது.

மலேசியாவின் இலக்கிய வரலாறு- கவிதைகள்

மலேசியாவில் தொடக்ககால இலக்கியங்கள், குறிப்பாக கவிதை இலக்கியங்கள் நான்கு முனைகளில் தோன்றியிருக்கின்றன என ஆய்வாளர்கள் இனம்காண்கின்றனர்.

முதலாவதாக வாய்மொழிவழக்கில் தோட்டப்புறங்களில் தோன்றிய தோட்டப்புறப் பாடல்கள் அல்லது நாட்டுப்புறப் பாடல்கள். இரண்டாவதாக

மலேசியாவில் வெளிவந்த பருவ வெளியீடுகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்த பாடல்களும் கவிதைகளும் மூன்றாவதாக நூல்கள் வழிப் பிறந்தவை. நான்காவதாக கவியரங்கம், மேடை நிகழ்வுகளில் இயற்றிப் பாடப்பெற்றவை.

இவற்றிற் சிலவே நூல்வழிப் பதிவாக்கம் பெற்றிருக்கின்றன. எஞ்சியதில் பெரும்பான்மையானவை மலேசியத் தமிழர்களின் கவனயீனத் தால் அழிவுற்றுப்போயின.

மலேசியாவின் கவிதைத்துறையின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய ஆய்வினை முன்னெடுக்க முயலும் ஆய்வாளர்களுக்கு முரசு நெடுமாறனும், இராம சுப்பிரமணியனும் இணைந்து தொகுத்திருக்கும் “மலேசிய தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்” இன்றியமையாததொன்று. 1887 முதல் 1987 வரையிலான நூற்றாண்டுக் காலகட்டத்தில் 254 மலேசியக் கவிஞர்களால் இயற்றப்பட்ட கவிதைகளின் தேர்ந்த பெருந்தொகுப்பாக இந்நூல் 1997இல் கிள்ளான், தமிழ்நெறி மன்றத்தால் 1080 பக்கங்களில் வெளியிடப் பட்டிருந்தது. இந்நூல் மலேசியத் தமிழ்க் கவிதையின் தொடக்கப்புள்ளியாக 1887ஆம் ஆண்டைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அன்றைய மலாயாவின் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்கியதில் முதலிடம் பெறுபவர்கள் ஈழத்துத் தமிழர்களே! யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த ந.சதாசிவ பண்டிதர் மலாயாவின் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்துக்குக் கால்கோள் இட்டார். மலேசிய மண்ணில் வெளிவந்த முதல் நான்கு அந்தாதி நூல்களுக்கும் உரித்தானவர் சி.ந. சதாசிவ பண்டிதராவார் என்பதை மலேசிய தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் பதிவுசெய்கின்றது. வண்ணை அந்தாதி, வண்ணை நகர் ஊஞ்சல், சிங்கை நகர் அந்தாதி, சித்திரகவிகள் ஆகிய நான்கு நூல்களும் சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர் அவர்களால் சிங்கப்பூரில் 1887இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

சி.ந.சதாசிவ பண்டிதரின் சித்திரச் செய்யுள்கள் நூற்றாண்டுகள் கழிந்த நிலையில் இன்றும் பேசுபொருள்களாக விளங்குவதை காணலாம். 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த தமிழ் மூதறிஞர் யாழ்நகரின் உயர்திரு சதாசிவப் பண்டிதர் இயற்றிய சித்திரக் கவிதைகளைப் படித்தறிந்து, அத்தகைய கவிதைகளை இன்றைய தலைமுறையினரின் சுவைக்கேற்ப வழங்கவேண்டும் என்ற தூண்டுதலால் அச்சித்திரச் செய்யுள்களை இலக்கணப் புலவர் இக்குவனம் அவர்கள் எளியமுறையில் “சித்திரச் செய்யுள்” என்ற தலைப்பில் சிங்கப்பூரிலிருந்து 2000ஆம் ஆண்டு

மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தியதிலிருந்து, மலாயாவில் வாழ்ந்த எம்மவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளின் பெருமை நெஞ்சை நிமிர்த்தவைக்கின்றது.

மலேசிய கவிதை இலக்கியத்தின் ஆரம்பம் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களின் படைப்புகளாகவே இருப்பதில் வியப்பேதுமில்லை. மலேசிய கவிதை இலக்கியமும், நாவல், சிறுகதை இலக்கியங்களைப் போன்று காலக்கிரமத்திலேயே தனித்துவம் பெற்ற இலக்கியமாகப் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்தது.

மலேசியக் கவிஞர் தாய்நாடு, மொழி, இனம் என்னும் ஒரு வட்டத்துக்குள் தங்களை முடக்கிப்போட்டவர்களாக இருக்கவில்லை. விரிந்த பார்வை கொண்டவர்களாகவே அவர்கள் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளி ரெனத் தம் படைப்பாக்கத்தை விரிவாக்கிவந்துள்ளனர். மலேசியப்பெருமகன் துங்குவைப் பாடும் அதே வேளை காந்தியையும் பாட மறக்கவில்லை. கறுப்பினத் தலைவர் லுமும்பாவையும், மார்ட்டின் லூதர் கிங்கையும் அவர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை என்கிறார் முரசு நெடுமாறன். மலேசிய மண்ணின் வேழத்தைப் பாடிய அக் கவிஞர்களே பின்னாளில் ஈழத்தையும் பாடினார்கள். “பாய்புலி பிரபாகரன் பிள்ளைத்தமிழ்” பாடிய பெ.கோ. மலையரசன் (இயற்பெயர்: பெ.கோவிந்தன்) மலேசிய மண்ணின் மைந்தனே.

மலாயாவின் முன்னோடிப் பாடல்கள்

மலாயாவில் தோன்றிய வாய்மொழி இலக்கியம், பிறக்கும்போதே மலேசியக் காற்றைச் சுவாசித்துக்கொண்டும் அந்த மண்ணில் ஊற்றெடுத்த நீரை அருந்திக்கொண்டும் பிறந்தது. அதுவே தென்னிந்தியர்கள் தாயகத்திலிருந்து வந்த நிலைமையையும், வந்தபின் அடைந்த ஏமாற்றங்களையும், அதிர்ச்சிகளையும், நிகழ்ந்த கொடுமைகளையும் இன்று எமக்கு உள்ளபடி எடுத்துரைக்கின்றன. 1945 வரையிலான உண்மை நிலையினை இப்பாடல்களே நமக்குச் சொல்கின்றன. இவற்றில் பல அழிவுற்றாலும், சில பாடல்கள் தமிழ் அபிமானிகளால் ஆங்காங்கே தொகுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளன.

முகவர் (Agent), கண்காணியர் ஏழை மக்களைத் தென்னகத்திலிருந்து சஞ்சி ஒப்பந்தம் (Janji) மூலமாக ஏமாற்றி அழைத்துவந்த நிலையைக் கூறுகிறது ஒரு பாடல்.

“கங்காணின்னா கங்காணி கறுப்புச் சட்டைக் கங்காணி
சஞ்சியிலே கூட்டி வந்து சாகடிக்கும் கங்காணி
சீனிக்குக் காக்காய் ஓட்டிச் சீராக வாழலான்து
சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசிச் சீரழிக்கும் கங்காணி”

ஓப்பந்தம் (Janji) மூலம் ஏமாற்றி அழைத்துவந்த நிலையைப் பின் வரும் பாடல் கூறுகின்றது.

“நாவ பட்டணம் வந்தேண்டி
நம்மவரப் பாத்தேண்டி
தெப்போவில் அடைச்சிவெச்சிச்
செரிபாதி பொதச்சாண்டி”

சயாமில் மரண ரயில்பாதை அமைத்தபோது தாம் பட்ட துன்பங்களைச் சுட்டிக்காட்டிக் கண்களில் நீர் கசியச் செய்கிறது சில பாடல்கள்.

“நொப்பரானெ சப்பான்காரன்
ரொம்ப மோசமாம்
அப்புராணி மனுசர் நம்மை
அடிச்சிக் கொல்லுறான்”

இவ்வாறாக வாய்மொழி இலக்கியங்களான தோட்டப்புறப் பாடல்கள், தென்னகத்திலிருந்து மலாயாவுக்குச் சென்ற தொழிலாளர் அங்குற்ற அவலங்களை அப்படியே படம்பிடித்துக்காட்டுகின்றன. மலாயாவின் ஆரம்பகாலக் கவிதை வரலாற்றின் ஆரம்பத்தளமாக இவற்றைக் கொள்ளலாம்.

மலேசிய தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்தின் அடுத்த காலகட்டமான 1946 முதல் 1949 வரை ஒரு பிரிவாகவும், 1950 முதல் 1956 வரை வேறொரு பிரிவாகவும் வகுத்தல் பொருத்தமாகும். 1945இல் ஜப்பானியர் போரில் தோற்றபின் ஓராண்டுக்காலம் நாட்டை பிரித்தானிய படைகள் ஆண்டனர். படிப்படியாக நாடு பழைய நிலைமைக்குத் திரும்பியது. மக்களிடையே புதிய எழுச்சியாக விடுதலை உணர்ச்சி பீரிட்டது. தொழிற் சங்கங்கள், அரசியல் இயக்கங்கள், சமுதாய அமைப்புகள் என்பன அங்கே தோன்றின. மக்களிடையே தாம் வாழும் நாட்டையே தம் தாய்நாடாக ஏற்கும் மனப்பக்குவத்தை இக்காலகட்டம் படிப்படியாக ஊட்டிவந்தது.

மேலும் இக்காலகட்டம் கவிதை வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கவில்லை. இக்காலத்தில் வெளியாகிய கவிதை நூல்களும் பழைய

போக்கிலேயே இருந்துள்ளன. இராக்கப்ப ஆசாரி, ஸ்ரீலக்ஷ்மி பொன்னம்பலம் கந்தசாமி பேரில் பாடிய பக்தி ஆனந்தப் பாமாலை (1946), வீ.குப்புசாமி ஐயர் எழுதிய பக்திப் பாமாலை (1949), முகமது யூசுப் பாவலர் எழுதிய இசுலாமிய ஞானச்சுடர் (1947) முதலாய நூல்கள் இக்காலகட்டத்தில் வெளியிடப்பட்டன.

இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் என்ற வகையில் முதல்நூலாக முதுபெரும் மலேசியக் கவிஞர் ந.பழநிவேலு இயற்றி, தமிழ்முரசு வெளியிட்ட “கவிதை மலர்கள்” (1947) என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் வாழ்த்துரையுடன் வெளிவந்திருந்த இந்நூல் மலேசியாவில் புதிய கவிதைப் போக்கின் வாயிலைத் திறந்துவிட்டது. இந்த நூலின் வழியாக அன்றளவில் இருந்து வந்த பாடுபொருளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதற்கு உதாரணமாக அந்த நூலில் இடம்பெற்றிருந்த “சித்தப் போக்கு” என்ற கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

“அயலான் ஒருவன் என்னை
 “அடிமை இந்தியனே” என்று அழைக்கும் பொழுதும்
 அதே “அடிமை இந்தியன்” என்னைத்
 “தாழ்ந்த குலத்தான்” என்று சாற்றும் பொழுதும்
 அடிமையின் பயங்கரத் தளையைக் காணும் பொழுதும்
 முதலாளியின் மமதை தோணும் பொழுதும்,
 உணர்ச்சி அலையின் தாக்குதலால்
 உள்ளுக்குள்ளே குமுறிக் கதறும்
 விதவைகளின் கண்ணீரும்,
 சிதறுண்ட சமூகமும்,
 அதிகார வட்டத்தின் அட்டகாசமும்,
 அதற்கு அடிபணியும் கோழைத்தனமும்,
 கீழான எண்ணமும்,
 ஒருதலைத் தீர்ப்பும்,
 சிறுதெய்வ பூசையும்,
 சின்னப் புத்தியும்
 இன்ன பிறவும் என் மனக்கண்ணெதிரே
 தோன்றும் பொழுது
 என் மனம் துடிக்கிறது!

இது அக்காலக் கவிதைப் போக்கின் மாறுதலை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அக்காலப் பாடுபொருளின் பட்டியலாகவே மேற்கண்ட கவிதை அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மலேசிய கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சியின் அடுத்தகட்டம் 1950இல் தொடங்குகின்றது. அது மலேசிய மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்து அங்கேயே தமிழ்ப்பள்ளிகளின்மூலம் மொழிக்கல்வி கற்றவர், எழுத்துத்துறையில் காலடி எடுத்துவைத்த காலமாகும். மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய உலகில், முழுக்க முழுக்க உள்நாட்டினரின் கைவண்ணங்கள் பதிவாகத் தொடங்கிய உதயப்பொழுது அது.

மலேசியாவில் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் நெடுங்காலமாக தமிழகப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களையே ஊட்டிவளர்த்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் அங்கும் மாறுதலை ஏற்படுத்திய காலகட்டமும் இதுவாகும். பெரும்பாலும் மலேசியாவில் பிறந்து வளர்ந்து படித்துத் தமிழாசிரியர்களாக உருவாகியவர்களே ஆரம்பகட்ட கவிதைத்துறையையும், மற்றைய இலக்கியத்துறைகளையும் முன்னெடுத்தார்கள்.

இம்மாறுதலுக்குக் காரணம், “தமிழ்நேசன் கதை வகுப்பு” (1950-1951) புதிய படைப்பாளிகளுக்குப் பேரூக்கம் வழங்கியமையாகும். கதைவகுப்பு, கதை எழுத மாத்திரம் அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிதை உள்ளிட்ட அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆர்வமுட்டிப் பயிற்சியை வழங்கியது. இரண்டு வருடங்களே தொடர்ந்த இப்பயிற்சியின் இறுதியில் “மலாய்த் தமிழ் எழுத்தாளர் பரீட்சை” என்று ஒரு பரீட்சையையும் வைத்து மாணவர்களைத் தேற்றினார்கள்.

தொடர்ந்து வந்த மறுமலர்ச்சிக் காலத்துக் கவிதைகளில் பெரும் மாறுதலை மலேசிய தமிழ் இலக்கிய உலகம் கண்டது. சமுதாய உணர்வு, கவிதைகளில் மிகுந்தது. பழம்பெருமைகள் வெளிப்பட்டன. சாதி வேற்றுமைகள் சாடப்பட்டன. உரிமை வேட்கை ஊற்றெடுத்தது. தோட்டத் தொழிலாளர் துயர் வெளிப்பட்டது. அன்றைய காலகட்டத்தில் தோட்டங்களில் பெரும்பிரச்சினையாகவிருந்த “குடிப்பழக்கத்தால்” விளையும் தீமைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

இக்காலகட்டம் மலேசியா விடுதலை பெற்ற காலகட்டமாகும். இந்தியா போன்று இங்கு விடுதலைக்கான போராட்டங்களுக்கான தேவை ஏற்படவில்லை. அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளினால் நாடு சுதந்திரம் கண்டது. இக்கால கட்டத்துக் கவிதைகளில் பாரதியாரின் விடுதலை

வேட்கையோ, காசி. ஆனந்தனின் உணர்ச்சிப் பெருக்கோ காணப்படவில்லை என்பது கவனத்துக்குரியது. ஆயினும் இக்காலகட்டத்தில் சமுதாய விடுதலைக்கான குரல் ஒங்கி ஒலித்ததை அவதானிக்கலாம். கவிதைவேள் கா.பெருமாள் பாடிய ஒரு பாடலை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

“ சங்கெடுத்தே ஊதிவிட்டான் சேவல் அண்ணன்
தாமதித்தால் பேர் போச்சு கூலி இல்லை
கங்காணி எனும்பெரிய கால கண்டன்
கடுக்கின்றான் துரைகண்டால் தனக்காபத்தாம்!
தங்கத்தை, வெள்ளீயம், மரப்பால் சேர்த்துத்
தாரணியை வளமாக்க எண்ணும் நெஞ்சம்
பொங்கியமும் பாட்டாளர் துயரம் தீர்க்கப்
பொதுச் சங்கம் காணாமை கொடுமை யாகும்”

மலேசிய கவிதை வளர்ச்சியின் நான்காம் கட்டம் 1957-1966 ஆண்டுக் காலகட்டமாகும். இது அடிமை இருளில் மூழ்கிக்கிடந்த மலேசியா, விடுதலை பெற்ற காலம். (மலேசியா 31.8.1957இல் சுதந்திரம் அடைந்தது). மலேசியத் தமிழர்களின் மனதில் 1946இல் தொடங்கி 1950 வரை காணப்பெற்ற இரண்டு தோணிகளில் கால்வைத்திருக்கும் மனப் பான்மை நீங்கி தமிழகமா மலேசியாவா என்ற குழப்பத்திற்கு நிரந்தரத் தீர்வை எடுத்துக்கொண்ட காலகட்டம் இதுவாக இருந்தது.

இக்காலகட்டத்துக் கவிதைகளிலும் இப்போக்கு காணப்பட்டதில் புதினமொன்றும் இல்லை. இக்காலகட்டத்தில் 120 சஞ்சிகைகளுக்கு மேல் தோன்றி மறைந்துள்ளதாகக் குறிப்பொன்றினை முரசு நெடுமாறன் தனது கவிதைக் களஞ்சியத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச் சிறுசஞ்சிகைகளிற் சில கவிதைத்துறைக்கு மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் ஊக்கமளித்திருந்தன. அக்கால கட்டத்தில் ‘தமிழர் திருநாள்’ நிகழ்வுகள் கவிதைத்துறைக்குப் பாரிய ஊக்கசக்தியாக விளங்கிவந்தமையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. கவிஞர் ஐ. உலகநாதன் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு 1959 முதல் வெளிவந்த ‘மாதவி’ மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணியும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எழுதத்துடித்த இளம் கவிஞர்களின் தாய்மடியாக அது இருந்தது. பெரிய கவிஞர் பட்டாளமொன்றையே மாதவி உருவாக்கித்தந்தது. 1963 வரை மாதவி கவிதைத்துறையில் வரலாறு படைத்தது.

இக்காலகட்டத்தில் மலேசியக் கவிதை இலக்கியத்துறையில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதை நூல்கள் வெளிவந்திருந்தன. பல்வேறு கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் தொகுத்து நூலுருவில் வெளியிட்டு இலக்கியப் பணியாற்றும் ஒரு முயற்சி இக்காலகட்டத்திலேயே மலேசியாவில் ஆரம்பமாயிற்று. 1960இல் மு.வே.தில்லை, சங்கு சண்முகம் ஆகிய இருவரும் இணந்து சில கவிதைகளைத் தொகுத்துக் ‘‘கவிதைத் திரட்டு’’ என்ற பெயரில் அதை வெளியிட்டனர். இதுவே இத்தகைய பல கவிஞர்களின் படைப்புகளை ஒருங்கு திரட்டி தனியொரு நூலில் காணமுடிந்த முதல் முயற்சியாகக் காணப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து பரீதா மணாளன் என்னும் புனைபெயரில் அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட ‘‘மலாயாவில் தமிழ்க் கவிதைகள்’’ என்றொரு நூல் 1962இல் வெளிவந்தது. 1952 முதல் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்று தடம்பதித்து வந்த பரீதா மணாளன், தமிழ்நேசன் இதழில் 10 ஆண்டு களுக்கும் மேலாகத் துணை ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். சிங்கப்பூர் தேசிய மொழிப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் சிறுகதைப் போட்டியில் 1963இல் பரிசு பெற்றவர். ஆக்கப் பண்பும் சொற்சுவையும், இயற்கையன்பும், மொழிப் பற்றும், சீர்திருத்த வேட்கையும், தத்துவ ஞானமும் கொண்ட 40 கவிஞர்களின் பாடல்களின் தொகுப்பாக இவரது நூல் அமைந்திருந்தது. 15க்கும் 58க்கும் இடைப்பட்ட சகல வயதினரும் இத்தொகுப்பில் தமது கவிதை புலமையைக் காட்டியிருக்கின்றனர். கவிஞர்களின் புகைப்படங்களும், அறிமுகக் குறிப்புகளும் கவிதையுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தமை சிறப்பம்சமாகக் கருதப்பட்டது.

அறிஞர் அண்ணாத்துரையின் அணிந்துரையுடன் 1966இல் கவிவாணர் ஐ.உலகநாதன் இயற்றிய ‘‘சந்தனக் கிண்ணம்’’ என்ற கவிதைத் தொகுதி மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை உலகின் மற்றொரு மைல்கல்லாகும். தமிழகக் கவிஞர்களையும் மலேசியக் கவிதை உலகினை நிமிர்ந்துபார்க்கத் தூண்டிய தொகுப்பாக இந்நூலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் விதந்து குறிப்பிட்டுள்ளனர். மலாயாவின் ஈப்போ நகரில் 1938இல் பிறந்து, சிங்கப்பூரில் குடிபெயர்ந்து வாழ்ந்து, பின்னாளில் தமிழகத்தில் பெங்களூர் நகரில் வாழ்ந்துவந்தவர் சிங்கைக் கவிஞர் உலகநாதன். தனது 19ம் வயதில் எழுதத் தொடங்கியவர். இளங்கவிஞர்களின் தாய்மடியாக விளங்கிய மாதவி இலக்கிய இதழின் ஆசிரியராகவும், இளைஞர் கழகமான மாதவி இலக்கிய மன்றத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். தமிழகத்தின்

இராஜராஜன் விருதினைப் பெற்றவர். இவரது கவிதைகள் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையைக் கொண்டவையாக இருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

மலேசிய கவிதை இலக்கிய வரலாறு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 1967-1976 காலகட்டம், தமிழ்க் கவிதை உலகில் சோர்வுதட்டிய ஒரு காலகட்டமாக முரசு நெடுமாறன், மா. இராமையா ஆகிய இருவரும் குறிப்பிடுகின்றார்கள். மலேசிய இலக்கியம் படைத்த எழுத்தாளர்கள் தமிழகம் போலன்றி, இலக்கியத்தைத் தம் பகுதிநேரப்பணியாகக் கொண்டவர்கள். அதிலிருந்து பொருளாதார வருவாய் பெறுவது சாத்தியமாக இருக்கவில்லை. தமது ஆத்மநிரூபிக்காக எழுதுவோராகவே மலேசிய எழுத்தாளர்கள் காணப்பட்டார்கள். இந்நிலை இலங்கைத் தமிழ்ப் படைப் பிலக்கியவாதிகளுடன் ஒத்துப்போகின்றது. சமகாலத் தமிழகத்துப் படைப் பாளிகளுடன் ஒப்பிடும்போது மலேசியப் படைப்பாளிகளில் பலர் தமது எழுத்துக்கள் காலக்கிரமத்தில் விரக்தி மனப்பான்மையை தோற்றவித்தமையால், பழையவர்கள் இக்காலத்தில் பெரும் எடுப்பில் எழுத்துத்துறையிலிருந்து விலகினர். பத்திரிகைகளுக்கு இது பெரும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு இலவசமாக எழுதித்தரும் புதிய படைப்பாளிகளுக்கு எப்போதும் மலேசியாவில் வரட்சி இருந்ததில்லை.

1970களுக்குப் பிறகு, புதிய அலையும் நவீன எழுத்துலகச் சிந்தனையும்- மலேசியப் படைப்பாளர்களை புதிய நோக்குடன் எழுதத் தூண்டியது என்பதையும் இங்கு கவனிக்கவேண்டும். அவர்களின் படைப்புக்கள் - தமிழக - ஈழ இலக்கியங்களுக்கு ஈடாகப் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டன. நவீன இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாக எம்.ஏ.இளஞ்செல்வன், எம். துரைராஜ், வி.பூபாளன், மு.அன்புச்செல்வன், கோ.புண்ணியவான், கோ. முனியாண்டி, டாக்டர் சண்முகசிவா, சை.பீர் முகம்மது, டாக்டர் ரே. கார்த்திகேசு ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவையெல்லாம் - மலேசிய இலக்கிய உலகின் ஒரு தோற்றத்தை மட்டுமே உங்களுக்குக் காட்டும். அதன் உள்ளடக்கமும் - பரிமாணங்களும் உண்மையான மலேசியத் தமிழினின் உயரத்தையும் அகலத்தையும் காட்டும் கண்ணாடியாகவே விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாக, மலேசிய நவீன இலக்கியச் சிந்தனையாளர் கவிஞர் கோ.முனியாண்டி அவர்களின் புதுக்கவிதை இது:

“நட்ட மரமெல்லாம் நிமிர்ந்து விட்டன

இவன்

நடும்போது குனிந்தவன் தான்

நிமிரவேயில்லை.”

மலேசிய இலக்கியங்களை வாசிக்கும்போது எம்மால் தாயகத்தின் மலையக இலக்கியங்களை நோக்கிய எமது சிந்தனைத் தாவலை தவிர்க்க முடிவதில்லை. சு.முரளிதரன் ஈழத்தின் மலையகக் கவிஞர். அவர் 1988இல் “கூடைக்குள் தேசம்” என்றொரு சிறு கவிதை நூலை மலையக வெளியீட்டகத்தின் மூலம் வெளியிட்டிருந்தார். கண்டியில் வெளியிடப்பட்ட அந்நூலிலிருந்து ஒரு கவிதை கீழே தரப்பட்டுள்ளது. மேலே வாசித்த கோ.முனியாண்டியின் கவிதையின் கருவுக்கும் இதற்கும் உள்ள ஒற்றுமையை துல்லியமாக விளங்கிக் கொள்வீர்கள்.

கூடையைக் கனக்க

கனக்கச் சுமந்து சென்றாள்

உள்ளே இந்த தேசம்.

இரண்டு கவிதைகளும் தத்தம் குடியேற்ற நாடுகளின் பொருளாதார வளத்திற்காகக் கடுமையாக உழைத்தும் தமக்கென எந்தவொரு விடிவையும் காண முடியாமல் போன ஆதங்கம் காணப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் புதியவர்களை வளர்த்துவிடும் மலேசியப் படைப்பாளிகளின் உன்னதமான போக்கு பற்றியும் இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடுதல் அவசியம். மலேசியாவில் இயங்கும் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒரு புதுக்கவிதைக் கருத்தரங்கினை நடத்திவருகின்றார்கள். வித்தியாசமானதொரு கருத்தரங்கு அது. அனுபவம் மிக்க பிரபல்யமான மலேசியக் கவிஞர்களும், சிலவேளை இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பிரபலக் கவிஞர்களும், இளம் மலேசிய கவிதைப் படைப்பாளிகளும் இதில் பங்குபற்றுவார்கள். கருத்தரங்கு நகரத்து மண்டபங்களில் எவ்வேளைகளிலும் நடப்பதில்லை. கடற்கரைகளிலும், பூங்காக்களிலும் கூட அவை நடைபெறும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு மலேசிய நகரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, பிரத்தியேக பஸ் வண்டிகளில் அந்த நகருக்கு படைப்பிலக்கியவாதிகள் அனைவரும் கருத்தரங்கின் பங்காளர்களாக, சுற்றுலா செல்வதுபோல அங்கு திரண்டுசெல்வார்கள். கருத்தரங்கு அவர்கள் பயணிக்கும் பேருந்து

களிலேயே ஆரம்பமாகிவிடும். ஆரோக்கியமானதும் கலகலப்பானதுமான இலக்கியச் சூழலில் அவர்கள் கவிதைகளை யாத்துத் தம்மிடையே பரிமாறிக்கொள்வார்கள். மற்றவர்களின் கருத்துக்களுக்கும் செவிசாய்ப்பார்கள். தம் கவிதைகளைத் தாமே செப்பமிடுவார்கள். வேறும் சில இளம்படைப்பாளிகள் தமது கவிதைகளை தம்முடன் பயணிக்கும் பிரபல கவிஞர்களிடம் வழங்கி அதனை செழுமைப்படுத்துவது எப்படி என்ற பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். வளர்ந்த கவிஞர்கள் தமது சக தோழமைக் கவிஞர்களுடன் காத்திரமான இலக்கியப் பரிவர்த்தனைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். அதே வேளை வளரும் கவிஞர்களுடனும் இலக்கியச் சர்ச்சைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

இங்கு ஒரு இலக்கியக் கட்டுடைப்பு மறைமுகமாக நிகழ்ந்துவிடுகின்றது. இளம் கவிஞர்களுக்கு நம்பிக்கையை இக்கருத்தரங்குகள் மனதில் குடியேற்றி விடுகின்றன. தனிமனித சோடிப்புகள், மகாகவிஞர்கள் என்ற ஒளிவட்டங்கள் எல்லாம் அங்கே அகன்று விடுகின்றன. சமதளத்தில் அமைந்த ஒரு சுமுகமான உறவு பேணப்படுகின்றது. இது மலேசியாவில் மாத்திரமே நடைமுறைச்சாத்தியமாகியிருக்கிறது என்று நம்புகின்றேன். அன்றைய கருத்தரங்கு முடிந்ததும், அக்கருத்தரங்கில் பங்கேற்றவர்கள் அன்றையபொழுதில் வடித்த கவிதைகள், கவிஞர்கள் ஆற்றிய உரைகள், நிகழ்ச்சிப் புகைப்படங்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு சுவாரஸ்யமான நூல்களாக, ஆவணப்பதிவாக அடுத்த ஆண்டுச் சந்திப்பின்போது வெளியிடப்படுகின்றது. இவ்வாறாக மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் புதுக்கவிதைத் திறனாய்வுக் கருத்தரங்கு ஏற்பாட்டுக்குழுவினர் கடலோரம் கருத்தரங்கு கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை ஜூன் 2000இலும் லுமுட் கடலோரக் கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை ஒக்டோபர் 2000இலும், தைப்பிங் மலையோரக் கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை டிசம்பர் 2000இலும், கேமரன் மலையோரக் கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை மார்ச் 2001இலும், மலாக்கா கடலோரக் கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை செப்டெம்பர் 2001இலும், குளுவாங் கருத்தரங்கு கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை மார்ச் 2002இலும், பெட்டாலிங் ஜெயா கருத்தரங்கு கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை ஒக்டோபர் 2002இலும், தஞ்சோங் மாலிம் கருத்தரங்கு கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை ஜூலை 2004இலும், மலாக்கா, ஆயர்கெரோ கருத்தரங்கு கவிதைகள் என்ற தொகுப்பை பெப்ரவரி 2005இலும் வெற்றிகரமாக வெளியிட்டு வித்தியாசமான அந்தக் கருத்தரங்குகளை ஆவணப்படுத்தியும் இருக்கிறார்கள்.

இத்தகையதொரு பரீட்சார்த்தமான புதிய செயற்திட்டத்தை இலங்கையிலும் செய்து பார்க்க அனுபவம்மிக்க படைப்பாளிகள் துணிச்சலுடன் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அது வளரும் இளம் கவிஞர்களுக்கு ஆரோக்கியமான பாதையொன்றை நிச்சயமாகத் திறந்து வைக்கும்.

மலேசிய இலக்கிய வரலாறு பற்றிய இக்கட்டுரையை எழுதிய காலகட்டத்தில் என் மனதைக் குடைந்த பல சம்பவங்களில் ஒன்று, அந்த நாட்டின் இலக்கியத்தை வளர்க்க, அந்நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் படைப்பை பிரசுரித்துவிடுவதுடன் மாத்திரம் ஊடகங்களின் இலக்கியப்பணி நின்றுவிடவில்லை. திறந்த மனவெளியில், அறிவானதொரு படைப்பாளிகளின் சமூகத்தை உருவாக்குவதில் மிகுந்த அக்கறையை அவை ஆரம்பம் முதலே காட்டிவந்துள்ளன.

இலங்கையில் எழுபதுகளில் “வீரகேசரி” படைப்புகளை வெளியிட்டு நாவல் இலக்கியத்துக்கு நீர்பாய்ச்சி வளர்த்த வீரகேசரியின் பணியை மலேசியப் பத்திரிகைகளின் பணியுடன் ஒப்பிடலாம் என்றாலும், வீரகேசரி விட்டுநீங்கிய அப்பணியை இன்றுவரை மற்றெந்த தேசியப் பத்திரிகை நிறுவனங்களும் முன்னெடுக்கவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியது. இன்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நூல்வெளியீட்டுத் தோல்விக்கு முக்கிய காரணியாக அமைவது திட்டமிட்டதும், நம்பகத்தன்மையானதுமான விநியோக வலையமைப்பு இல்லாமையாகும். இலங்கை யின் தேசியப் பத்திரிகைகள் நவீன விநியோக நடைமுறைகளைத் திட்டமிட்டு தமது பத்திரிகைகளை நாடுமுழுவதும் விநியோகித்து வருகின்றன. அதனால் அவற்றுக்கு நூல் விநியோகச் சிக்கல்கள் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை.

இக்கட்டுரையில் மலேசிய மண்ணின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்பகால வரலாற்றுப்போக்கினை அந்நிய மண்ணில் நின்று பதிவு செய்திருக்கிறேன். அதனால் இது எவ்வகையிலும் முழுமையானதொரு வரலாறாக இருக்கமுடியாது. எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் தமிழ்த்துறையின் சிறப்புக் கலை மாணவர்களுக்கு இந்த நூல் ஒரு புதிய ஆய்வுப் பாதையைத் திறந்துவைக்கும் என்பதில் எனக்கு ஓரளவு நம்பிக்கையுண்டு. எத்தனை காலம் தான் தமிழக, ஈழத்து இலக்கியங்களை மாத்திரமே தமது பட்டப் படிப்பு ஆய்வுகளுக்கு நாம் தேர்ந்துகொண்டிருக்கப் போகின்றோம் என்ற கேள்விக்கு விடை பல்கலைக்கழக புத்திஜீவிகளின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

முற்றும்

இக்கட்டுரையின் உருவாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்கள்

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் 1997/98. வீ.செல்வராஜ் (தொகுப்பாசிரியர்). Selangor Darul Ehsan: V.Selvaraj, இரா.தண்டாயுதம் நினைவிலக்கியப் பேரவை, No.46, Jalan SS 4c/8, 47301, Petaling Jaya, 1வது பதிப்பு, 1999. (Kuala Lumpur: Maygen Grafik, 284 -A, Jalan Tun Sambanthan, 50470 Brickfields). xviii, 150 பக்கம், விலை: மலேசிய ரிங்கிட் 15., அளவு: 18.5x13 சமீ.

மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம். முரசு நெடுமாறன், இராம.சுப்பிரமணியன் (தொகுப்பாசிரியர்). Malaysia: Arulmathyam Publications, 5 B-A Solok Pulai, Off Jalan Teluk Pulai, 41100 Klang, Selangor, 1வது பதிப்பு, 1997. (சென்னை 600042: மல்டிவிஸ்ட்டா குளோபல் அச்சகம், 36-ஏ வேளச்சேரி முதன்மைச் சாலை). cxiv, 964 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 1100, அளவு: 23.5x17 சமீ. ISBN: 983 99226 0 2. (மலேசியாவில் கிடைக்குமிடம்: உமா பதிப்பகம், 85, ஜாலான் பெர்க்கிந்தியான், செந்தூர், 51100 கோலாலம்புர்)

மலேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்வும் போராட்டங்களும். பி.ராமசாமி. மலேசியா: செம்பருத்தி பப்ளிக்கேஷன் சென்.பெர் No.54-1, Jalan Ang Seng, 50470 Brickfields, Kuala Lumpur, 1வது பதிப்பு, 1999. (Kuala Lumpur: Sampoorana Printers Sdn. Bhd). 230 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: மலேசிய ரிங்கிட் 30, அளவு: 21x14.5சமீ.

மலையக் குடிபெயர்வும் யாழ்ப்பாணச் சமூகமும். சமாதிலிங்கம் சத்தியசிலன். ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், பிரித்தானியக் கிளை, 48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, 1வது பதிப்பு, 2006. (கொழும்பு 12: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, 1/2, டாம் வீதி). xxvi, 294 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ரூபா 600., அமெரிக்க டொலர் 15., அளவு: 21.5x15 சமீ., ISBN: 0-9549440-4-6.

மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, 1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சீட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே). xxii, 410 பக்கம், விலை: ரூபா 700., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-0-9549440-6-3.

விடுதலைக்கு முந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள்: 1910-1957. வே. சபாபதி. சிதம்பரம் 608001: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 12 B, மேலைச் சந்தித் தெரு, 1வது பதிப்பு, ஜனவரி 1996. (மதுரை 1: விஜயா பிரிண்டர்ஸ், 28, நகர மண்டப வீதி). (44), 265 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 50., அளவு: 21x14 சமீ.

விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள். சபாபதி வேணுகோபால், மலேசியா: உமா பதிப்பகம், No.85, Jalan Perhentian, Sentul, 51100, Kuala Lumpur, 1வது பதிப்பு, 1995. (Thirumagal Printers Sdn. Bhd). xxii, 436 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 21.5x14சமீ., ISBN: 967 910 087.

வேரும் வாழ்வும்: 1வது தொகுதி. சை. பீர் முகம்மது. மலேசியா: முகில் என்டர்பிரைசஸ், 38, Jalan Selaseh 19, Taman Selaseh, 68100, Batu Caves, Selangor, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர்

1999. (Chennai 600 024: Mithra Book Makers, Mithra Publications,375/10, Arcot Road). 568 பக்கம், விலை: இந்திய ரூபா 150.00, அளவு: 21x14சமீ., ISBN: 1876626720.
- வேரும் வாழ்வும்: 2வது தொகுதி. சை. பீர் முகம்மது. மலேசியா: முகில் என்டர்பிரைசஸ், 38, Jalan Selaseh 19, Taman Selaseh, 68100, Batu Caves, Selangor, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2001. (Chennai 600 024: Mithra Book Makers, Mithra Publications,375/10, Arcot Road). 320 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21x14 சமீ., ISBN: 187662602x.
- வேரும் வாழ்வும்: 3வது தொகுதி. சை. பீர் முகம்மது. மலேசியா: முகில் என்டர்பிரைசஸ், 38, Jalan Selaseh 19, Taman Selaseh, 68100, Batu Caves, Selangor, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2001. (Chennai 600 024: Mithra Book Makers, Mithra Publications,375/10, Arcot Road). 312 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21x14 சமீ., ISBN:187662603x.
- மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் தேசம் சிறப்பிதழ், தொகுப்பாசிரியர்கள்: என். செல்வராஜா, த. ஜெயபாலன், London: Thesam Publications, P.O.Box 35806, London, E11 3JX. 5 April 2003: 48 பக்கம்.

மலேசிய தமிழ் நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு

ஒரு வரலாற்றுப்பதிவு

முன்னுரை

தாயகத்திலிருந்து மலேயாவுக்குப் பொருளாதார நோக்கில் புலம்பெயர்ந்த நிகழ்வினையே நாம் ஈழத்தமிழரின் முதலாவது புலப்பெயர்வாகக் கருதுகின்றோம். 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்புலப்பெயர்வு இரண்டாவது உலகமகா யுத்தத்துடன் முடிவுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இப்புலப்பெயர்வின்போது அங்கு சென்று பணியாற்றியவர்களின் இலக்கிய முயற்சி பற்றிய தேடலை நான் தொகுத்துவரும் “நூல்தேட்டம்” என்ற பெயர்கொண்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூறப்பட்டியலுக்காக மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் அதிசயிக்கத்தக்க அவர்களது பங்களிப்புகள் பல வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. பொருளாதாரக் காரணிகளின் பின்னணியில் எம்மவரால் மறக்கப்பட்டுவிட்ட இந்த யாழ்ப்பாணத்து மலாயன் பென்சனியர் சமூகத்தின் புகலிடத்து இலக்கியப் பங்களிப்பு, மலேசிய படைப்பிலக்கியத்தின் வரலாற்றிலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாததாகியுள்ளது. இன்றைய நிலையில், புலம்பெயர் வாழ்வியலில் அவர்களது இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றி நான் தேடித் தொகுத்த சில தகவல்களையாவது வாசகர்களுடன் பரிமாறிக்கொள்ள விரும்பினேன். அந்த விருப்பத்தின் விளைவே இக்கட்டுரையாகும்.

இது மலேசிய இலக்கியத்திற்கு எம்மவரின் பங்களிப்பைப் பற்றிய தரும் முழுமையானதொரு ஆய்வல்ல. அத்தகையதொரு முழுமையான ஆய்வினை நோக்கிய ஒரு சிறு காலடித்தடம் என்று வேண்டுமானால் இக்கட்டுரை முயற்சியைக் கருதலாம். இக்கட்டுரையின் விரிவஞ்சி ஈழத்தமிழர்களின் முழுமையான இலக்கியப்பணிகள் விபரிக்கப்படவில்லை. தற்போது சிங்கப்பூரில் நிரந்தரப் பிரஜைகளாகி வாழும் ஈழத்தமிழர் சிலரின் இலக்கியப்பணியும், போதிய தொடர்பின்மையால் இக்கட்டுரையில்

சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஈழத்தமிழரின் மலேசிய - சிங்கை இலக்கியப்பணிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் விரிவான முறையில் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வினை இக்கட்டுரை நிச்சயம் வாசகர் மனதில் ஏற்படுத்தும் என்று நம்புகின்றேன்.

மலேயாவில் ஈழத்தமிழர் புலப்பெயர்வு

சோழர் காலம் முதலாக (கி.பி. 846-1279) மலேசிய மண்ணில் தமிழரின் கால் பதிந்த வரலாற்றுத் தடங்கள் காணப்படுகின்ற போதிலும், 1786-ல் பினாங்குத் தீவு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தபிறகே, தமிழர்களின் பாரிய குடியேற்றங்கள் அங்கு ஏற்பட்டுள்ளன. மலேசியக் குடியேற்ற வரலாற்றில் மலேசிய நாட்டை வளப்படுத்த நான்கு கட்டங்களில் அண்டை நாட்டு மக்களின் குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதாக வரலாற்றாய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

முதலாவது கட்டக் குடியேற்றமாக மலேயாவின் கரும்புத் தோட்டங்களிலும், பொதுப்பணித் துறைகளிலும் பணியாற்றவெனக் குடியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அடங்குகின்றனர்.

இரண்டாவதாக, இந்தியாவிலிருந்து தமிழர்கள் இலங்கையின் மலையகத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டது போல, கங்காணி முறையில் தமிழ் நாட்டின் கிராமங்களில் தொழிலாளர்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் வேலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் அடங்குகின்றனர். இந்தியாவில் அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய ஜமீன் அடக்குமுறைகளினாலும் கொத்தடிமைக் கொடுமைகளினாலும் சாதீயத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட இந்திய ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தத் தொழில்சார் புலப்பெயர்வு மிகுந்த எதிர்பார்ப்பைத் தந்திருந்தது. அப்போதைய நாகபட்டினம் துறைமுகம் இந்தத் தொழிலாளர்களை ஏற்றி வருவதற்கு மிகவும் பயன்படுத்தப்பட்ட இடமாகும்.

மூன்றாவதாக, பிழைப்பு நாடிச் சுயமாக மலேயாவுக்கு வந்தவர்கள் இடம்பெறுகின்றார்கள். மலேசிய மண் சற்று வளமுற்று வர்த்தகம் பெருகிய காலகட்டத்தில் செட்டியார்கள், முஸ்லீம் வணிகர்கள், சீக்கியர்கள், சிந்திக் காரர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள் என்ற பிரிவினரும், அதற்கும் பின்னர் சற்றே ஆங்கிலம் கற்றிருந்த இலங்கைத் தமிழர்களும் குடியேறினார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர்களில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களே இங்கு ஆங்கிலேயர்களால் குடியேற்றப்பட்டிருந்தனர். வண்ணார்பண்ணை,

சுழிபுரம், வயாவிளான், புலோலி, வட்டுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து பெருமளவில் இங்கு தபால், கச்சேரி, கல்வி, போக்குவரத்து, மருத்துவம் போன்ற அரசாங்க சேவைகளில் இடைநிலை ஊழியர்களாகப் பணியாற்றவென்று யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள் ஆரம்பத்தில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்தியத் தொழிலாளிகளுக்கும், ஆங்கிலத் துரை மாருக்கும் இடையில் மொழிவழி இணைப்பாளர்களாக இவர்கள் பணியாற்றியதாக வரலாறுண்டு. மொழிவழியால் தமிழராக இருந்தபோதிலும், மலேசியாவில் குடியேறிய இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களிடையே யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் குட்டி அடக்குமுறையாளர்களாகவும், ஆங்கிலத் துரைமார்களின் செல்வாக்கைப் பெறும் நோக்கில் அவர்களின் நலன் பேணுபவர்களாகவுமே விளங்கியுள்ளனர். பின்னாளில் மலேசிய மண்ணில் மலர்ந்த இலக்கியங்கள் பலவற்றில் எம்மவர்கள் இத்தகைய குட்டி அடக்குமுறையாளர்களாகவே இனம்காணப்பட்டுள்ளார்கள்.

மலேசியமண்ணில் மலர்ந்த கவிஞர்களுள் மூத்த முதுபெரும் மலேசியக் கவிஞர் ந. பழநிவேலு இயற்றிய “கவிதை மலர்கள்” (1947) என்ற நூலில் “சித்தப் போக்கு” என்னும் தலைப்பில் வரும் பாடல், அக்காலப் பாடுபொருளின் பட்டியலாகவே விளங்குகின்றது.

அயலான் ஒருவன் என்னை

“அடிமை இந்தியனே” என்று அழைக்கும் பொழுதும்

அதே அடிமை இந்தியன் என்னைத்

“தாழ்ந்த குலத்தான்” என்று சாற்றும் பொழுதும்

அடிமையின் பயங்கரத் தளையைக் காணும் பொழுதும்

...என் மனம் துடிக்கிறது!

வாணிநேசன் (க.சுப்பிரமணியம், 1971) எழுதிய “நானும் வரமுடியாது தான்” என்ற சிறுகதை யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் மேலாளர்களாக இருந்து செய்த கொடுமைகளுக்கு மற்றொரு இலக்கியச் சான்று (பார்க்க: வேரும் வாழ்வும் தொகுதி 2).

அண்டைநாட்டு மக்களின் மலேசியக் குடியேற்றங்களில் நான்காவது கட்டம், 1802-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் போர்க்கைதிகளாகப் பிடிபட்ட தமிழர்களை பிணாங்கு தீவை வளப்படுத்தும் நோக்குடன் ஆங்கிலேயர்கள் நாடுகடத்தியபோது ஏற்பட்டது என்று, கர்னல் வெல்சின் “ராணுவ நினைவுகள்” என்ற நூலினை ஆதாரம் காட்டி மலேசிய எழுத்தாளர் பீர் முகம்மது அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். மருது பாண்டியரின் மகனான

துரைசாமி 73 கைதிகளுடன் பினாங்குத் தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட விபரங்கள் அதில் காணப்படுவதாக அவர் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

1921-ல் நடந்த ஒரு கணக்கெடுப்பின்படி அங்கு குடியேறிய தென்னிந்தியர்களில் 387,509 பேர் தமிழர்கள், 39,986 பேர் தெலுங்கர்கள், 17,790 பேர் மலையாளிகள் இருக்கக் காணப்பட்டனர். தோட்டப்புறங்களிலும் மற்றும் ரயில்வே, சாலை, மின்சாரம், நீர் விநியோகத் துறைகளிலும் தமிழர்கள் பெருமளவில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். இங்கும் ஆங்கில வழி கல்விக்கற்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களும், மலையாளிகளும் தமிழர்களுக்கு அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றும் நிலை உருவாகியது.

மலேயாவில் தமிழ்நூல் வெளியீடு

மலேசிய தமிழ்மொழிக் கல்வி 1816 இல் முதலில் பினாங்கிலேயே தொடங்கப்பட்டது என்று அறியப்படுகின்றது. மலேசிய மண்ணில் பிறந்த முதலாவது தமிழ்நூல்பட்டியல் என்றவகையில் 1969ம் ஆண்டில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக வெளியீடாக இராம சுப்பையா அவர்கள் தொகுத்திருந்த தமிழ் மலேசியானா (Tamil Malaysiana: a checklist of Tamil Books and Periodicals published in Malaysia and Singapore) என்ற நூல் அமைகின்றது. இந்நூலில் 77 பக்கங்களில் 1968 வரை வெளியான 401 தமிழ் நூல்களின் நூலியல் விபரங்களும், மலேசிய மண்ணில் முளைவிட்ட 271 தமிழ் சஞ்சிகைகள் (Periodicals) பற்றிய பட்டியலும் காணப்படுகின்றன.

மலேசிய தமிழ் நூல்களின் வெளியீட்டு வரலாற்றை நாம் ஆராயும் போது, இன்றைய சிங்கப்பூரின் (1965வரை மலேசிய எழுத்தாளர்களாக இனங்காணப்பட்டவர்கள்) தமிழ் படைப்பாளிகளையும் இணைத்தே பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கின்றது. சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் பங்கு மலேயாவின் நூலியல் வரலாற்றில் பிரித்துப்பார்க்கமுடியாதபடி இரண்டறக்கலந்து நிற்கின்றது.

வண்ணை அந்தாதி, வண்ணை நகர் ஊஞ்சல், சிங்கைநகர் அந்தாதி என்ற தலைப்பில் மூன்று சிறு நூல்களை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் எழுதி 1887 இல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூல் பற்றிய செய்தியை இராம சுப்பையா தனது நூல்விபரப்பட்டியலில் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். மலேயாவில் வெளிவந்ததாகப் பதிவுபெற்ற முதல் தமிழ் நூல் இதுவாகவே இன்றைய நிலையில் கருதப்படுகின்றது.

மலேயாவின் முதல் தமிழ் சஞ்சிகை, பினாங்கிலிருந்து 1876இல் “தங்கை நேசன்” என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. (மா. இராமையா, மலேசியத் தமிழ் வரலாற்றுக் களஞ்சியம்). இலங்கையிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களில் இலக்கியதாகும் கொண்ட சிலரின் கூட்டு முயற்சியினால் தங்கை நேசன் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.

மலேசிய மண்ணில் வெளியான மற்றொரு ஆரம்பகால வெளியீடான யாழ்ப்பாணத்தவரான க.வேலுப்பிள்ளையின் “சிங்கை முருகேசர் பேரில் பதிகம்” என்ற நூலை அடையாளம் காண தமிழ் மலேசியானா உதவுகின்றது. சிங்கப்பூரில் 1893இல் வெளியான இச்சிறுநூல் 16 பக்கங்களைக் கொண்டது.

சிங்கை முருகேசர் பேரில் பதிகம், யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ வி. முருகேசபிள்ளையும் சிங்கப்பூரிலிருக்கும் சில நாட்டுக்கோட்டை செட்டிப்பிள்ளைகளும் கேட்டுக்கொண்டபடி, யாழ்ப்பாணம், வயாவிளான் க. வேலுப்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பட்டு, வட்டுக்கோட்டை ச. பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்களால் சிங்கப்பூரில் தீனோதய வேந்திர சாலையில் ஜனவரி 1893இல் அச்சிடப்பட்ட நூலாகும். சிங்கப்பூரில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முருகன் திருத் தலத்தின் பேரிற் பாடப்பெற்ற 10 பதிகங்களும், திருவூஞ்சல், கீர்த்தனம், பதம், ஜாவளி என்பனவும் இச்சிறுநூலில் அடங்கியுள்ளன. (இந்நூல் பிரித்தானிய நூலகத்தில் பார்வையிடப்பட்டது. பதிவிலக்கம் 14170 d 36(2)).

மலேயாவின் தமிழ்நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்

இன்று இலங்கையின் இனவன்முறைக்கு முகம்கொடுக்கமுடியாது உலகெங்கும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் நூல்வெளியீடுகள், தத்தமது வரலாற்றுப் பாரம்பரியப் பதிவுகளாகவும், மலரும் தாயகத்து நினைவுகளாகவும் பதியப்படுவது போலவே அன்று பொருளாதாரக் காரணிகளால் மலேயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் தமது தேச நினைவுகளை முன் நிறுத்திப் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். தாயகத்தின் நினைவுகளை இன்று கவிதைகளாக வடித்துப் பதிவாக்கும் புலம்பெயர் தமிழர் போன்றே தமது பாரம்பரிய நிலப்பரப்பில் கோயில்கொண்டெழுந்த ஆலயங்களின் மேற் பாடப்பெற்ற பாடல்களாக மலேயா மண்ணில் உருவாகிய ஆரம்பகால ஈழத்தமிழர்களின் நூல்கள் பல அமைந்திருக்கின்றன.

“சந்திரமௌலீசர் சதகம் என்னும் ஈழமண்டல சதகமும் உரையும்” என்ற மற்றொரு நூலையும் இங்கு உதாரணத்திற்குத் தரலாம். ம.க.வே.பிள்ளைப் புலவர் அவர்களது மூலநூலுக்கு, ந.சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் உரை எழுதி, கோலாலம்பூர், ச. இரத்தினசபாபதி அவர்களால் 1951 இல் கோலாலம்பூர், இந்தியன் அச்சியந்திரசாலையில் 202 பக்கங்களில் இந்நூல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

சைவோபநிஷத்து, சிவாகமம், தக்ஷிணகைலாச மான்மியம், வான்மீகம் முதலிய சம்ஸ்கிருத நூல்களின் உதவியுடன் தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், தலபுராணம், முதலாய திராவிடநூல்களின் மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தி ஈழமண்டலத்தின்மீது பாடப்பெற்ற சதகமும் அதற்கான உரையும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளது.

“கும்பழாவளை விநாயகர் தோத்திரப் பிரபந்தத் திரட்டு” என்ற மற்றொரு நூல் யாழ்ப்பாணத்து க.வே.கந்தையாபிள்ளை அவர்களால், பினாங்கு: கணேச அச்சியந்திரசாலையில் 1933 இல் அச்சிடப்பெற்று 50 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சைவசித்தாந்தம் முதலான இந்து நெறிகளில் தீவிர பிடிப்புள்ளவர்களாக அங்கு குடியேறிய ஈழத்தவர்கள் இருந்துள்ளனர். மலேயா மண்ணில் தம்மை உயர்குலத்து சைவ வேளாளர்களாக அடையாளப்படுத்துவதற்கு இத்தகைய இலக்கியப்பதிவுகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டுள்ளது. “ஆன்மநாயகன் அருள்வேட்டல்” என்ற நூல் சால்திரி ஏ. ஆறுமுகனார் அவர்களால் கிள்ளாளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முதற்பதிப்பு 1941இல் கண்ட இந்நூலின் 2வது பதிப்பு 1984 இல் செலாங்கூரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிங்கப்பூர் “தமிழரசு” பத்திரிகையின் ஆசிரியராயிருந்தவரும், இயற்றமிழாசிரியருமான யாழ்ப்பாணம் ஏ. ஆறுமுகனார் அவர்கள் இந்நூலாசிரியர். இந்நூலிலுள்ள பாடல்கள் தமிழ்மறையான தேவார திருவாசகங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பெற்றவை. அகச்சுத்தி, புறச்சுத்தி, புறப்பாடு, தேற்றரவு, மயானம், தீயணைவித்தல், அறவுரை என்று ஏழு பகுப்பில் 84 பாடல்களுடன் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

“சைவசமய சார சங்கிரகம்” என்ற நூல் தி.க.கந்தையாபிள்ளை அவர்களால் கோலாலம்பூர்: மலாயன் அச்சுக்கூடத்தில் தை 1941 இல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம், புலோலி ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தில்லை நாத நாவலரவர்களின் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய தமிழ்ப்பண்டிதர் தி.க.கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் மலாயாவிருந்து சேர். பொன். அருணா

சலம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அர்ப்பணம் செய்து வெளியிட்டுள்ள நூல் இதுவாகும். பரம ஐஸ்வர்யங்களாகிய விரத வரலாறுகளின் இலக்கணங்களையும், வருஷப்பிறப்பு முதலிய நற்கருமங்களையும் இன்னும் சில சமய, வரலாற்று விளக்கங்களையும் இந்நூல் வழங்குகின்றது.

“பன்மணிக் கோவை” என்ற மற்றொரு நூல் ம.ஆறுமுகம் என்பவரால் சிங்கப்பூர்: இலங்கைத் தமிழர் சங்கத்தின் வாயிலாக செப்டெம்பர் 1937 இல் 144 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சிங்கப்பூர் மனநோயாளர் வைத்தியசாலைத் (Mental Hospital) தலையெழுத்தாளர் ப. கந்தையா அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணமாக்கப்பட்ட இந்நூல், பண்டைத் தமிழகத்தின் பழம்பெருமை தொடங்கித் தமிழ் இலக்கியம், தமிழறிஞர் தம் செம்மொழிகள், அவற்றால் இந்தியவுலக மடைந்த நலம், சைவசித்தாந்தச் சிறப்பு, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய மதங்களின் சாரம், சமயங்களின் சமரச நோக்கம், சாதி மற்றும் சீதனக் கொடுமைகள், மகாத்மா காந்தி முதலான பெரியோர் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், நட்பு, நன்றி, இல்லற மாண்பு ஈறாகப் பல்வேறு தலைப்புக்களில் பல கட்டுரைகள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

Analysis of the Unseen என்ற ஆங்கிலத் தலைப்புடன் வெளியாகியுள்ள தத்துவ ஆராய்ச்சி என்ற தலைப்பில் வி.எஸ். ஸ்ரீபதி அவர்களது எழுதிய நூல் சிங்கப்பூர் M.Mohamed Dulfakir, Book Seller வாயிலாக 1933 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் நூலாசிரியர் தனது தாயார் மாது ஸ்ரீ பாலாம்பிகை அம்பாள், செல்வாம்பாள் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுவதாக அமைந் துள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்களிடையே காணப்படும் சரமகவி என்ற கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் மற்றொரு பரிமாணமாக இந்நூல் அமைந் திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது.

நூலாசிரியர், இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை களட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தொழில்வாய்ப்பின் நிமித்தம் புலம்பெயர்ந்து மலேயாவுக்குச் சென்று குடியேறியவர். இவர் எழுதிய “தேகத்தைப் பக்குவமுடைத்தாக்கல்” என்ற மற்றொரு நூலும் இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது. கிள்ளாளில் 1933 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில், மலேயாவில் பத்துபகாட் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் சங்கத்தில் ஸ்ரீபதி அவர்கள் செய்த உடற்பயிற்சி பற்றிய உபந்நியாசம், தேகாப்பியாச விளக்கப்படங்களுடன் 38 பக்கங்களில் தரப்பட்டுள்ளது. தங்களது மேடைப்பேச்சுக்களை, உரைகளை நூலுருவில் பதிவாக்குவதில் ஈழத்

தமிழர்கள் மலேயாவில் வாழ்ந்திருந்த வேளையில் அக்கறை கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள் என்று நம்பமுடிகின்றது.

முன்னைய நூல் போன்றே, “பார்ப்பது எதை” என்ற மற்றொரு நூலும் இதற்கு உதாரணமாக அமைகின்றது. கா.இராமநாதன் அவர்கள் எழுதி, கோலாலம்பூரில் ஏப்ரல் 1960இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில், புதுவயல் சரஸ்வதி சங்கத்தின் வெள்ளிவிழாவின்போது விஞ்ஞானி சா. கிருஷ்ணன் தலைமையிலும், யாழ்ப்பாணம், வறுத்தளைவிளானில் இடம்பெற்ற விசேட கூட்டமொன்றில் பிரம்மபூர் சி.கணேசையர் தலைமையிலும் “பார்ப்பது எதை” என்ற தலைப்பில் கா. இராமநாதன் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் இரண்டும் இடம்பெறுகின்றன.

சிவயோகத்தில் அமர்ந்து சைவாகமங்களின் பொருட்களை அடக்கி ஆண்டுக்கொன்றாகப் பாடியருளிய திருமுலரின் திருமந்திரப் பாடலொன்று விரிவாகப் பல உதாரணங்களுடன் இவ்வரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற நாம் பல இன்பதுன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு ஐம்பொறிகளில் ஒன்றாகிய கண்களினால் நல்லதும் கெட்டதுமான பல காட்சிகளைப் பார்க்கின்றோம். அப்படிப் பார்ப்பதில் பார்க்கத்தக்கது எது என்பதை ஆழ்ந்த சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக இக்கட்டுரை தருகின்றது.

ஆன்மீகம், இலக்கியங்களுடன் மாத்திரம் அவர்களது நூல்வெளியீடுகள் நின்றுவிடவில்லை. மலேயாவின் பண்டைய, சமகால வரலாறுகள் தமிழில் பதியப்படவேண்டும் என்ற உரத்த சிந்தனை கொண்டவர்களாகவும் ஈழத் தமிழர் அந்நாளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்திருந்த வேளையில் விளங்கியுள்ளனர். பண்டைய ஈழத்தின் வரலாறு இலக்கியங்களாகவன்றி, அறிவுபூர்வமாக, முறையாகப் பதியப்படாத ஏக்கம் மலேயாவின் சமகால வரலாற்றுப் பதிவினமேல் அவர்களின் அக்கறை தீவிரமாக உதவியிருக்கலாம்.

“மலாய் மான்மியம்” என்ற மலாயாவின் வரலாறு கூறும் முதல் தமிழ் நூல் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையைச் சேர்ந்த சரவண முத்துப்பிள்ளை முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்களால் சிங்கப்பூர் விக்டோரியா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு மே 1937இல் முதலாவது பாகம் 247 பக்கங்களிலும், ஜனவரி 1939 இல் இரண்டாவது பாகம் 172 பக்கங்களிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பிரித்தானியாவின் ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னரின் மகுடாபிஷேக (Coronation) ஞாபகார்த்தமாக இந்திய இலங்கை மக்களின் சார்பாக

ஆசிரியரால் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது பாகத்தில், நூலாசிரியர் தான் மலாய் நாடுகள் பலவும், சேய்கூன், கம்போஷா, அங்கோர்வாட், சீயம், யாவா முதலிய நாடு முழுவதும் திரிந்து திரட்டிய குறிப்புக்களையும், மலாய் தொடர்பாக இதுவரை வெளியான சுமார் 16 நூல்களையும் ஆராய்ந்து இத்தொகுப்பினை உருவாக்கியுள்ளார். முதற்பாகத்தில் முதல் 55 பக்கங்களிலும் மலாயாவின் வரலாறு பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளதுடன், மலாயா வரலாற்றில் பதியப்படவேண்டும் என ஆசிரியர் கருதிய பல்வேறு பிரமுகர்களது புகைப்படங்கள் சகிதம் அவரவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்பும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆறாம் ஜார்ஜ் மன்னரின் சாதகமும், நூலாசிரியரின் சாதகமும், அவற்றின் பலன்களும், ஆதாரக் குறிப்புக்களுடன் எஞ்சிய பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. 8வது எட்வார்ட் இளவரசர் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகளுடன் மலாயாவில் வாழும் இந்திய இலங்கைப் பிரமுகர்களின் புகைப்படங்களுடனான அவர்களின் வாழ்க்கைக்குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாம் தொகுதியின் 1-55ம் பக்கம் வரை விரிந்த மலாயாவின் வரலாற்றுப்பதிவின் தொடர்ச்சி, இந்நூலின் இரண்டாம் தொகுதியின் 6-32 பக்கங்களில் இடம்பெறுகின்றன. 33ம் பக்கத்திலிருந்து 168ம் பக்கம் வரை சிங்கப்பூர் மலாயாவில் பிரபல்ய மான மேலும் பல இலங்கை, இந்திய பிரமுகர்களின் உருவப்படங்களுடன் அவர்களது சீவிய சரித்திரக்குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு தொகுதிகளும் பிரித்தானிய நூலகத்தில் இன்றும் பார்வையிடப்படக்கூடிய நிலையில் பேணப்படும் வருகின்றன. (பதிவிலக்கம் 14171 df 44.).

“யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம்: பாகம் 1.” என்ற தலைப்பில் சிவானந்தன் என்பவர் 1933இல் எழுதி, கோலாலம்பூர்: ஆர்ட் பிரின்டிங் வேர்க்ஸ் வழியாக அச்சிட்டு வெளியிட்ட நூலொன்று பற்றிய தகவலும், இராம சுப்பையாவின் தமிழ் மலேசியானாவில் காணக்கிடைக்கின்றது.

மலேசியாவின் படைப்பிலக்கியம்

மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியம் கிட்டத்தட்ட 118 ஆண்டுகளை இன்று எட்டிப்பிடித்திருக்கின்றது. இந்த நாட்டில் குடியேறிகளாக கொண்டுவரப்பட்ட காலத்திலேயே தங்களுடைய மூட்டை முடிச்சுகளுடன் கப்பலேறிய தமிழ் மக்கள் தத்தமது நாட்டு இலக்கிய உணர்வுகளையும் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டுதான் வந்தார்கள்.

மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கால இடைவெளிகள் ஏற்பட்டுள்ளதை மலேசிய இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த இடைவெளிகள் இரு முறை ஏற்பட்டுள்ளன. 1918முதல் 1931 வரை 12 ஆண்டுகளும், 1938முதல் 1948 வரை 10 ஆண்டுகளும் இலக்கியத்திலும், நூல்வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் இருண்ட ஆண்டுகளாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு அன்றைய காலத்தில் நிலவிய போர்க்காலச் சூழலே காரணம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் மலேசிய மண்ணில் ஐப்பானியரின் ஆதிக்கத்தை தோற்றுவித்தது. அக்காலகட்டம் இலக்கியத்துறைக்கு இருண்டதொரு காலகட்டமாக அமைந்துவிட்டது. சப்பானியரின் (நிப்பானியர் என்று மலேசியத் தமிழர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்) பிரச்சாரத்திற்காக ஓரிரு ஏடுகள் அக்கால கட்டங்களில் நடாத்தப்பட்டன. சீரான வளர்ச்சி கண்டு வந்த கல்வி, தொழில், பொருளாதாரம் அனைத்தும் 5 வருடகாலப் பின்னடைவைக்கண்டு தேக்கமடைந்தது. இக்கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களில் பெரும்பங்கினர் ஓய்வுபெற்று தாயகம் நோக்கிய தமது மீள்குடியேற்றத்தை மேற்கொண்டனர். சிலர் மட்டுமே தம்மை மலேசியப் பிரஜைகளாக்கிக் கொண்டு மலேசிய மண்ணிலேயே தங்கி விட்டனர்.

31.8.1957ல் மலேசியா ஆங்கிலேய காலனித்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றது. விடுதலைக்குப் பின் மலேசிய இலக்கியம் வீறு கொண்டெழுந்து பன்முக வளர்ச்சி கண்டது. இதற்குப் பின்னரே மலேசியத் தமிழர்கள், மலேசியாவே தங்கள் நாடு என்ற உணர்வுடன் தங்களுக்கே உரித்தான, தனித்துவமான மலைஇலக்கியத்தைப் படைக்கத் தொடங்கினர். இந்திய இலங்கைத் தமிழர்களின் ஆதிக்கம் அங்கு படிப்படியாகக் குறைந்தது. பல்வேறு வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் இயற்கை, காதல், இனவுணர்வு, மொழியுணர்வு, நாட்டுப்பற்று, போன்றவைவற்றையும் பாடு பொருளாகப் புனைந்து மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைகள், நாவல்கள், உரைநூல்கள், அறிவியல் நூல்கள் என்று பெருகத் தொடங்கின. இன்றுவரை வீறுடன் மண்ணின் இலக்கியங்களாக வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது.

ஆரம்பகால ஆக்க இலக்கியங்களில் ஈழத்தமிழர்

ஆரம்பகால மலேசிய படைப்பிலக்கியங்களில் ஈழத்தவரின் பங்கு மலேசிய இலக்கிய வரலாற்றுடன் பிரிக்கமுடியாதபடி பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. 1910ம் ஆண்டுக்கும் 1920ம் ஆண்டுக்குமிடையே மலேசியா

தனது முதல் நாவலைப் பெற்றுள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் இரு நாவல்கள் வெளியாகியுள்ளன. தமிழகத்தின் வெங்கடரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய 'கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி' என்ற நாவல் 1917இலும், புலோலியூர் க. சுப்பிரமணியம் என்ற ஈழத்தவர் எழுதிய "பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்" என்ற நாவலின் இரண்டாம் பாகம் 1918இலும் வெளியாகின. மலேசிய நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் காணப்படும் இரண்டு நூல்களும் இவ்விரு பாகங்களைக் கொண்டன.

புலோலியூர் க. சுப்பிரமணியம் எழுதிய நாவலின் இரண்டாம் பாகமே 1918இல் வெளியாகியுள்ளமை இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது. இதன் முதலாம்பாகம் பற்றிய தகவல் இல்லாதிருப்பதால், 1917இல் வெளியானதும் வெங்கடரத்தினம் அவர்கள் எழுதியதுமான 'கருணாசாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி' என்ற நாவலே முதல் நாவலாக இன்றுவரை வரலாற்றில் பதிவில் உள்ளது. என்றாவது ஒரு நாள் இந்த நாவலின் முதற்பாகம் ஆவணக்காப்பகங்களில் இருந்து எமது கண்களை எட்டினால், மலேசிய தமிழ்நாவல் இலக்கிய வரலாறு மீளவும் திருத்தி எழுதப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

புலோலி க. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட "பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்" என்ற நாவலின் இரண்டாம் பாகம், பிளாங்கு, சி.அரிகிருஷ்ண நாயுடு அவர்களால் 1918இல் பிளாங்கு, எட்வார்ட் பிரஸ் வாயிலாக 183 பக்கங்கள் கொண்டதாக அச்சிடப்பட்டிருந்தது. மலேசியாவில் Krian Licensing Board இல் அங்கத்தவராயிருந்த ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணம் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். பின்னாளில் புலம்பெயர்ந்து மலாயாவுக்குச் சென்றவர். மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கியம் தொடக்க காலத்திலேயே சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பொதிந்தனவாக அமைய ஆரம்பித்துவிட்டன என்பதற்கு இந்நாவல் எடுத்துக்காட்டாகவுள்ளது. ஒழுக்கம் நேர்மை ஆகியவற்றால் வரும் உயர்வைப்பற்றி விளக்கும் இந்நாவலின் இரண்டாம் பாகம் 22ம் அத்தியாயத்திலிருந்து 36ம் அத்தியாயம் வரை கொண்டுள்ளது. 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மலாயா நாடு இந்நாவலின் கதைக்களமாகின்றது. பிரித்தானியர் ஆட்சி, கோலாலம்பூர் நகர உருவாக்கம், கிறிஸ்தவ சமயப்பரம்பல், இலங்கை-இந்தியத் தமிழர்களுக்கு இடையிலான பிணக்குகள் முதலிய பல வரலாற்றுத் தகவல்கள் கதையில் விதைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாவலின் தொடர்ச்சி "நீலாக்கி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு" என்ற மற்றொரு

நாவலாக (1923) அமைந்துள்ளது. மலேசிய தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரிசையில் இடம்பெறும் இந்நாவல் இலங்கைக்கும் மலேசியாவுக்கும் தமிழ் இலக்கியப் பாலமாக அமைந்துள்ளது.

“சாம்பசிவம்- ஞானாமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம்” என்ற நாவல் அ. நாகலிங்கம் அவர்களால் 1927இல் எழுதப்பட்டது. இது 343 பக்கம் கொண்டது. 29.02.1901 இல் பிறந்த இந்நூலாசிரியர், 1917இல் மலேயாவுக்குச் சென்று அங்கு கோலாப்புளாவில் 22 வருடங்கள் திறைசேரியில் தலைமை இலிகிதராகப் (Clerk) பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். அவர் தனது 26வது வயதில் எழுதிய நாவல் இதுவாகும். மலேயாவில் இவர் உத்தியோகம் பார்த்த கோலப்புளாவில் முழுவதும் விற்றுத் தீர்க்கப்பட்ட நாவல் இதுவாகும்.

“கோரகாந்தன் அல்லது தென்மலாயாகிரியில் வட இலங்கைத் துப்பாளி” என்ற நாவல் மு.சீ. செல்வத்துரை அவர்களால் எழுதப்பட்டு கோலாலம்பூர் பத்து பகாட், எம்.எஸ்.சுப்பையா அவர்களால் 1934 இல் 326 பக்கம் கொண்ட நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஈழத்தமிழரின் இந் நாவல் துப்பறியும் நாவலாக மட்டுமல்லாது, வாசகர்களுக்கு நல்ல அறிவுரை கூறுவதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மலேசிய தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் தென்னிந்திய சீர்திருத்தவாதிகளின் கருத்துக்கள் ஊடுருவியிருந்த காலகட்டத்தில் உருவான நாவல் இது. கொள்ளையர் கூட்டமொன்றைச் சேர்ந்த கோரகாந்தன் என்பவனைப் பிடிக்க முயற்சிக்கும் துரைராசா என்ற துப்பறிவாளர் பற்றிய கதை. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலாயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நூலாசிரியர் இலங்கைத் தமிழர் மலாயாவுக்கு வந்து குடியேறியதையும், இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையே இருந்த தொடர்புகளையும் சமகாலத்தில் மலாயாவில் வாழ்ந்த மலாய்க்காரர் பற்றியும் இந்நாவலில் விபரித்திருக்கின்றார்.

“நேசமலர் அல்லது கற்றோரின் கனா” என்ற மற்றொரு நாவல், செ.சிவஞானம் அவர்களால் சிங்கப்பூர் ஈஸ்டேர்ன் பிரிண்டிங் வேர்க்ஸ், வாயிலாக 1936 இல் 110 பக்கம் கொண்டதாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் சுழிபுரத்திலிருந்து மலேயாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த நூலாசிரியர் எழுதிய சமூகநாவல் இதுவாகும். யாழ்ப்பாணத்தினை கதைக்களமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளதுடன், அக்காலகட்டம் வரை மலேசிய தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் உண்மைக் காதலை நயம்பட உரைப்ப துடன் காதல் உணர்வை ஆழமாகவும் வேகமாகவும் வெளிப்படுத்தும்

சிறந்த நாவல் என்று புகழப்பெற்றது. மணியம் மகாலிங்கர் என்பவர் தனது மகள் நேசமலரை விஜயரத்தினம் என்ற வக்கீலுக்கு 70000 ரூபா வரதட்சணை வழங்கித் திருமணம் முடித்துவைக்க நிச்சயிக்கிறார். நேசமலரோ வக்கீலின் துர்நடத்தைகளை அறிந்து அவரை ஒதுக்கி ஏழைத் தொழிலாளியின் மகனான நேசமலனை பலத்த எதிர்ப்புக்கிடையே மணம்முடிக்கிறார். வரதட்சணை, கல்வி, ஆலயங்களில் உயிர்ப்பலி, விலைமகளிர், அரசியல், சாதிப்பிரச்சினை என்று பல செய்திகளை இந்நாவலில் தூவியிருக்கிறார்.

“அழகானந்த புஷ்பம்” என்ற நாவல், மற்றொரு இலங்கையரான க.டொமினிக் அவர்களால், சிங்கப்பூர் விக்டோரியா பிரஸ் வாயிலாக 1936 இல் வெளியிடப்பட்டது.

பழமையில் ஊறிக்கிடக்கும் கிராமவாசிகளுக்கும், நாகரீக முதிர்ச்சி பெற்ற நகரப்புறவாசிகளுக்கும் இடையே ஏற்படும் சில சிக்கல்கள் இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. உயர்கல்வியும் ஆங்கில மோகமும் கொண்ட செல்வத்துரையின் வாழ்வு அவனது துர்நடத்தை காரணமாக திசைமாறிச் சீரழிவதாகவும், ஏழைக்குடியானவனான அழகானந்தன் சுயமுயற்சியால் வாழ்வில் முன்னேறிச் செல்வதாகவும் கதை நகர்த்தப்படுகின்றது. சுகாதாரம், கல்வி, அறம், சமுதாய இன்னல்கள், பெண்களின் நிலை, ஆங்கில மோகம் போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிவுரைகள் நாவலின் கதாபாத்திரங்களின் வழியாக உபதேசிக்கப்படுகின்றது. விடுதலைக்கு முந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்களிலேயே இந்நாவல் ஒன்றில் தான் ஏராளமான பாடற் பகுதிகளும் பழமொழிகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தமிழோடு இலக்கியத்தமிழும் இந்நாவலில் உரையாடல்களாகின்றன. இராமலிங்கம் என்ற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக அன்றைய மலாயாவில் வாழ்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இது இந்நாவலுக்கு மலேசிய மண்வாசனையைத் தந்துள்ளது. மற்றெந்த இலக்கியத்திலும் இல்லாதவகையில், இந்நாவலில் ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களை மலாயா வராது தடைசெய்து தத்தமது சொந்த ஊரிலிருந்தே நல்வாழ்வு வாழும்படி அறிவுறுத்துகின்றார். இது மலேயாவுக்கான யாழ்ப்பாணத்தவரின் புலம்பெயர்வில் திருப்புமுனைக் காலகட்டம் என்று சமூகவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

மலேசிய மண்ணில் விளைந்த ஈழத்தவரின் மற்றொரு நாவலான “சயம்புநாதனும் சன்னாசியாரும் அல்லது அறிவாளி” என்ற நாவல்

பற்றிய குறிப்பொன்றை மலேசிய இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் காணமுடிகின்றது. 1935இல் கதிரேசம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதியதாகக் கருதப்படும் இந்நாவலும், ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட, “பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்” என்ற முதலாவது பாகம் போன்றே காணக்கிடைக்காத நூலாகிவிட்டது.

மலேசியாவில் மலர்ந்த ஆரம்பகால சிறுகதைகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட பாலபாஸ்கரன் தனது *The Malaysian Tamil Short Stories* என்ற ஆய்வு நூலில் 1930இல் சிங்கப்பூரில் அசோகா அச்சு இயந்திர சாலையில் அச்சிடப்பெற்றதும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வல்வையிலிருந்து சிங்கப்பூர் வந்த வேலுப்பிள்ளை சின்னையா அவர்கள் (வே. சின்னையா) எழுதியதுமான ‘நவரச கதாமஞ்சரி: இவை இனிய கற்பிதக் கதைகள்’ என்ற நுலையே முதலாவது நூலாகக் குறிப்பிடுகின்றார். (Malaysian ‘short fiction’ in Tamil has been traced back to 1939 with the publication of a five-story collection of ‘Navaraca Katamancari: Ivai Iniya Karpitak kataikal’. Until something is discovered to supersede, this book shall legitimately be considered as the beginning point for ‘Short Story’. Chapter 6, Conclusion: p.254)

இந்நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்கியவர் ‘முன்னேற்றம்’ பத்திராதிபர் கோ.சாரங்கபாணி அவர்களாவார். தனது அணிந்துரையில் நூல் பற்றியும் நூலாசிரியர் பற்றியும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “தமிழ்மொழி செழித்தோங்கியிருந்த தமிழ்நாட்டின் இற்றைய நிலையைக் கண்டு மனம் பெறாது தமிழ்த் தொண்டர்கள் மேற்கூறியவண்ணம் தமிழ்த்தொண்டாற்றி வருகின்றனர். அவர்களுக்கு தமிழ்மக்கள் பெரிதும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இத்தகைய தமிழ் தொண்டிலீடுபட்டவருள் நமது உழுவலன்பர் திரு. வே. சின்னையா அவர்களும் ஒருவராவர். இவர் அன்பின் பெருமையையும், வீரத்தின் மாண்பையும், மெய்மையின் உயர்வையும், ஒழுக்கத்தின் சிறப்பையும், பொய்மையின் இழிவையும் மக்கட்குத் தெள்ளென உணர்த்தும் ஐந்து கதைகளாலாகிய “நவரச கதாமஞ்சரி” என்னும் புத்தகத்தை இயற்றியுள்ளார். தற்காலம் வெளியிடப்படும் நவீனங்களில் காணப்படும் நடைமுறை சொற்களும், வழக்குச் சொற்களும், பழைய காப்பியங்களில் வழங்காத சொற்களும் இக்கதை புத்தகத்தில் காண்பதரிது. சொற்சுவை, பொருட்செரிவு நிறைந்துள்ள இப்புத்தகம் தமிழுலகிற்கு பெரும் பயனளிக்கு மென்பதே எமது துணிவு.”

மலேசிய மண்ணின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பை வழங்கிய வே.சின்னையா 1936இல் மற்றுமொரு புனைகதை நூலையும் எழுதியுள்ளார். “தமிழணங்கு அல்லது இளநகைச் சிறுமி” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் ஆரம்பகால நாவலிலக்கியத்தின் நுழைவாயிலாகவும் கொள்ளமுடிகின்றது.

வே.சின்னையா அவர்கள் சிங்கப்பூர் நானியோ அச்சியந்திரசாலையில் இந்நூலைப் பதிப்பித்து, அந்நாட்களில் யாழ்ப்பாணம், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவிருந்த நவநீதகிருஷ்ண பாரதி அவர்களின் அணிந்துரையுடன் கூடியதாக இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார். நவநீதகிருஷ்ண பாரதி தனது அணிந்துரையில் “யாழ்ப்பாணத்து வல்வையம்பதி திருவாளர் வேலுப்பிள்ளை சின்னையா அவர்கள் தாம் எழுதியுள்ள “தமிழணங்கு அல்லது இளநகைச் சிறுமி” என்னும் புனைகதையொன்றைப் பலபடியும் பார்த்து வந்தேன். இது கதையின் போக்காலும் அமயத்திற் கேற்ற மேற்கோள்களின் சிறப்பாலும், விழுமிய வசனத்திறப் பாட்டானும் நிகரற்று விளங்கா நின்றது. இதனைக் கற்றார் தமிழிலே ஆர்வமிக் குடையவராகிப் புலமை எய்துதற்கு முற்பட்டுத் தேற்றம் பெறுவர் என்பது எனது நம்பிக்கை” என்று கூறித் தொடர்கின்றார்.

நூலாசிரியர் வே.சின்னையா அவர்கள் தனது நூன்முகத்தில் “எமது நாட்டில் தற்காலம் அன்னிய நாகரிகம் விருத்தி அடைந்து நமது தேயத்து ஆசாரங்களும் பழக்க வழக்கங்களும் அருகிவிட்டன. எங்கள் தேசத்து மழலைச் சொல்லாகிய தேனினும் இனிய தமிழ்மொழியானது, முன்னிருந்த நிலைமாறி ஷீணதசை அடைந்துவருகிறது. இவற்றை எல்லாங் கருதி அநேக கலை வல்லுனராலும் பாண்டித்தியம் அடைந்த வித்துவ சிரோன் மணிகளாலும், எங்கள் தேசத்து நன்மைக்குரிய முன் ஏற்றத்தை விரும்பி, தேசீயத் தொண்டிலீடுபட்டுப் பல துறைகளிலும் அரிய பெரிய நூல்கள் இயற்றி உள்ளார்கள். ஆனால் இவற்றின் அணுவளவேனும் கல்விச் செல்வம் நிரம்பப்பெறாத வறியேன், அந்நூல்களின் தன்மையை ஒரு சிறிதும் கிரகித்தறியச் சக்தியற்ற சிற்றறிவுடையேனாகிய தமிழேனும், இயற்கை அன்னையாகிய தமிழ்ப் பாஷையின் பேரிலுள்ள காதலின் வேட்கையால் “தமிழ் அணங்கு” அல்லது “இளநகைச் சிறுமி” என்று நாமம் இட்டு, எனது எளிய மனத்திற் தோன்றிய சில விஷயங்களை உருவகப்படுத்திக் கற்பனா சரித்திரமாக வெளியிடலானேன்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்கண்ட இரு நூல்களிலும் நூலாசிரியர் வே.சின்னையா அவர்கள் “எமது நாடு, எமது தேசம்” என்று அழுத்திக் குறிப்பிடுவது தான் குடிபுகுந்த மலாயா தேசத்தையோ, தான் பிறந்து வளர்ந்த யாழ்ப்பாண மண்ணையோ அல்லவென்றும், விரிந்த தமிழ் உலகை நோக்கியதாகவே, அதாவது மலாயா, தமிழ்நாடு, இலங்கை என்ற பரந்த ஒரு தமிழரின் தேசத்தையே அவர் குறிப்பிடுகின்றார் என்றுமே கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

இந்நிலையில் மலேசியத் தமிழ்ப்படைப்பாளி மா.இராமையா அவர்களின் கூற்று இங்கு நினனவுகூர்த்தக்கதாக உள்ளது. மா.இராமையாவின் வார்த்தைகளிலேயே இதனைக் கூறுவதாயின், “இந்நாட்டு மணம் கமழும் இலக்கியம் 1946-க்குப் பின்னரே உருவாயிற்று. (மலேசிய மண்ணின்) மணத்தையும், வளத்தையும், அழகையும், செழுமையையும் இலக்கியமாய்ப் படைத்தவர் இந்நாட்டிற் பிறந்து இங்கேயே கல்விகற்ற எழுத்தாளரேயாவார். அவர்களாலேயே மண்ணின் உருவினையும் திருவினையும் இலக்கியமாக்க முடிந்தது. தேசிய இலக்கியம் படைத்த பெருமையும் அவர்களையே சாரும். அதனாலேயே (மலேசிய) இலக்கியக் காலகட்டம் 1946இல் தொடங்குகின்றது”

(மேற்கண்ட ‘நவரச கதாமஞ்சரி’, ‘தமிழ் அணங்கு’ ஆகிய இரு நூல்களையும் பற்றிய விரிவான தகவல்களை புகைப்படப்பிரதியாக சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகத்திலிருந்து பலத்த சிரமங்களுக்கிடையில் எனக்குப் பெற்றுத்தந்த விருபா இணையத்தள இயக்குநர் திரு குமரேசன் அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி. அவரது சுயநலன் கருதாச் சேவையின்றேல் இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம்மிக்க தகவல்களை நான் இந்நூலில் இடம் பெறச்செய்யமுடியாது போயிருக்கும்)

மலேசிய மண்ணுக்குரிய இலக்கியத்தின் மலர்வு

மலேசிய இலக்கியத்தின் மீள்பிறப்புக் காலமாக 1946 கருதப்படுகின்றது என்பதை மேற்கண்ட கூற்று புலப்படுத்துகின்றது. பிரித்தானிய- ஜப்பானிய போர் அனர்த்தங்களிலிருந்து மலேசிய மக்கள் மீண்டு மூச்சுவிட ஆரம்பித்த காலகட்டத்தின் தொடக்கம் இதுவாகும். இந்தக் காலகட்டத்தில் ஈழத் தமிழராகத் தம்மை இனம்காட்டி இலக்கியம் படைத்தவர்கள் தாய்நாடு திரும்ப, மலேசிய மண்ணின் இக்கியத்தில் ஈழத்தமிழரின் பங்கு கணிசமாகக் குறைய ஆரம்பித்தது. அந்த இடத்தை, மலேசிய மண்ணின் மைந்தர்களான மா.இராமையா, சி.வீ. குப்புசாமி, சுப. நாராயணன், பைரோஜி நாராயணன்,

பி.ஏ.கிருஷ்ணதாசன், அ. இராமநாதன் போன்றோர் நிரவி முழுமையான மண்வாசனை கொண்ட மலேசிய இலக்கியங்களை மலேசிய மண்ணைக் கதைக் களனாகக் கொண்டு படைக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்களுடன் இன்று ரெ.கார்த்திகேசு, சை. பீர்முகம்மது. மு.அன்புச்செல்வன், முல்லை இராமையா, வே. சபாபதி, என்று ஒரு படைவணியே இலக்கியத்தை நகர்த்திச் செல்கின்றது.

மலேசியாவில் ஈழத்தமிழர்களின் தற்கால இலக்கியப்பணி

மேற்சொன்ன மலேசியத் தமிழ் இலக்கியகர்த்தாக்களிடையே, ஈழத் தமிழர்களைப் பிரித்து நோக்கும் வாய்ப்பு இல்லாத போதிலும், தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளின் தமிழாய்வுப்பணியின் பங்களிப்பை அங்கு போற்றிவரும் பாங்கு காணப்படுகின்றது. மலேயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் முன்னாள் தலைவர்களாகவிருந்த இரண்டாம் தலைமுறை ஈழத்தவர்களான தேவபூபதி நடராஜா, திலகவதி, போன்றவர்கள் அறிவார்ந்த படைப்பிலக்கியப் பணிகளையும், ஆன்மீகத்துறை வெளியீடுகளையும் காலத்திற்குக் காலம் முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். பின்னாளில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையில், ஈழத்து இலக்கியங்களுக்கென்றொரு தனியான இடம் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் தலைவராகவிருந்த பேராசிரியர் வே.சபாபதி அவர்களின் நேரடிப் பொறுப்பில் இருந்தது.

முதலாவது மலேசிய திருமந்திர மாநாடு பற்றிய தொகுப்பு நூலொன்று தேவபூபதி நடராஜா அவர்களால் கோலாலம்பூர், மலேசிய இந்து சங்கத்தின் வாயிலாக மார்ச் 2000 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 118 பக்கம் கொண்டதும், வண்ணத் தகடுகள் நிறைந்ததுமான இம்மலரில், மலேசியா, கோலாலம்பூரில் 10.3.2000 தொடக்கம் 12.3.2000 வரை நடந்தேறிய முதலாவது மலேசியத் திருமந்திர மாநாட்டு நிகழ்வுகள் பற்றிய செய்திகள், கட்டுரைகள் அடங்கியிருந்தன.

பேராசிரியர் சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலனின் வரலாற்றுப் பங்களிப்பு

“மலாயக் குடிபெயர்வும் யாழ்ப்பாணச் சமூகமும்” என்ற பெயரில் சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன் அவர்களால் 2006இல் ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறை முதுகலைமாணிப்

பட்டத்திற்காக 1980இல் ஆசிரியரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையின் திருத்திய நூல்வடிவம் இதுவாகும். யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் மலாயாப் புலப்பெயர்வின் ஆரம்பமாகக் கருதப்படும் 1870 இலிருந்து 1957வரைப்பட்ட காலஎல்லை வரை இவ்வாய்வு நீடித்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தவர் மலாயாவுக்கு ஏன் குடிபெயர்ந்தார்கள்? மலாயாவில் அவர்களின் வாழ்க்கை எவ்வாறமைந்திருந்தது? அவர்கள் அங்கு ஈட்டிய சாதனைகள் யாவை? அவர்களின் ஆதரவின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தகைய செல்வாக்கு ஏற்பட்டது? இத்தகைய விசாரங்களுக்கு விளக்கமாக அமைவது இவ்வாய்வாகும். நூலாசிரியர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைத் தலைவராவார். 2006ம் ஆண்டுக்கான சம்பந்தர் விருதான பத்தாயிரம் ரூபா பணப்பரிசினையும், வடமாகாணத் தமிழ் இலக்கிய விழா 2006ம் ஆண்டுக்கான ஆய்வுநூலுக்கான பரிசையும் வென்ற இந்த நூல் பின்னர் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

மாத்தளை சோமுனின் இலக்கியப் பங்களிப்பு

இலங்கையின் பிரபல மலையக இலக்கியவாதியான மாத்தளை சோமு அவர்கள் தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருபவர். அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பு இன்றைய காலகட்ட மலேசிய இலக்கியத்துடன் இணைந்ததாக அமைந்துள்ளது.

“மாத்தளை முதல் மலேசியா வரை” என்ற அவரது பிரயாண இலக்கிய நூல், திருச்சி தமிழ்க்குரல் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக உறையூரில் மார்ச் 2000 வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 126 பக்கங்கள் கொண்ட இக் கட்டுரைத் தொடரில் மலேசிய நாடு பற்றியும், மலேசிய மக்கள் பற்றியும், மலேசியத் தமிழர்களின் கலை இலக்கிய பத்திரிகைத்துறை முயற்சிகள். பற்றியும் பல அரிய தகவல்கள் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. தனது மலேசிய இலக்கியப்பயணத்தின் போது கண்டு கேட்டு அனுபவித்த தகவல்களின் தொகுப்பாக இப்பயணக்கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

ஏற்கெனவே மலேசிய தமிழ் உலகச் சிறுகதைகள், என்ற தலைப்பில் மாத்தளை சோமு அவர்கள் 1995ஆம் ஆண்டு ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 14 மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இதில் அடங்கியிருந்தன. பின்னிணைப்பாக மா. இராமையா, இலங்கை-குன்றின் குரல் டிசம்பர் 1992 இதழுக்காக எழுதிய மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் - ஒரு நினைவோட்டம் என்ற கட்டுரையும் இடம்பெற்றிருந்தது. மலேசிய

இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பாடப்புத்தகமாகவும் வைக்கப்பட்ட சிறப்பு இந்நூலுக்கு உண்டு.

அண்மையில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து தனி நூலாகவும் வெளியிட்டிருந்தார். இதன்மூலம் சமகால மலேசிய மண்ணின் படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களின் மண்வாசனைமிக்க படைப்புகள் சர்வதேசஅரங்கில் எடுத்துச் செல்லப்படும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது.

மலேசிய நூல்தேட்டம்

இலண்டனில் 1997முதல் வெற்றிகரமாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் தேசம் என்ற கலை இலக்கிய சமூகவியல் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டாளர்களின் அனுசரணையுடன், 05.04.2003 அன்று இலண்டன் Stratford Library Hall இல் மலேசிய தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வும், மலேசிய தமிழ் நூல்கண்காட்சியும் நடத்தி வைக்கப்பட்டன. மலேசிய மண்ணுக்கு வெளியே ஐரோப்பிய தேசமொன்றில் இடம்பெற்ற முதலாவது மலேசிய இலக்கிய விழா இதுவேயாகும். ஈழத்தமிழர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்வில், பல மலேசிய எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு ஐரோப்பிய ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும், இலக்கியப் பிரமுகர்களுக்கும் இந்நிகழ்வின்போது கிட்டியது. அத்தருணம் “மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்: தேசம் சிறப்பிதழ்” என்ற மலர் ஒன்றும் என்.செல்வராஜா, த.ஜெயபாலன் ஆகியோரைத் தொகுப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு 48 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விதழில் மலேசிய இலக்கியம் பற்றிய ஈழத்து, மலேசிய எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும், கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்ட 200க்கும் மேற்பட்ட மலேசிய சஞ்சிகைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றின் விபரங்கள் கொண்ட மலேசிய நூல்தேட்டம் பதிவுகளும் இடம்பெற்றிருந்தன. (இம் மலரினை முழுமையாக நூலகம் இணையத்தில் பார்வையிடலாம்).

இந்நிகழ்வின் தொடர்ச்சியாக, மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை பதிவுசெய்யும் முயற்சியும் இலண்டனில் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினதும், மலாயாப் பல் கலைக் கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையினதும், தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினதும் ஆதரவுடன் இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அமரர் இராம சுப்பையா அவர்கள் 1969இல் தொகுத்திருந்த “தமிழ் மலேசியானா”வின் அடியொற்றி விரிவான முறையில் தயாராகும்

இந்த நூற்பட்டியலின் வெளியீட்டுடன், மலேசிய நூலியல் முயற்சிகளில் ஈழத்தமிழரின் பங்களிப்பு மேலும் ஒரு படி நெருக்கமடையும்.

முடிவுரை

மலேசியாவில் தமிழ் வளர்க்கும் தகைமையாளர்கள் அவ்வப்போது தோன்றி, தமிழ் மக்களிடையே தமிழுணர்வையும் இன உணர்வையும் அவ்வப்போது வளர்த்து வந்துள்ளார்கள். ஏதாவது ஒரு புதுமை என்றால் அது மலேசிய மண்ணில் தான் நிகழ்கிறது என்ற கருத்து இன்று வலுவாகி வருவதற்கு அங்கே நிகழ்ந்து முடிந்த பல முதல் மாநாடுகள் சான்றாக அமைகின்றன. முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழா, உலகத்திருக்குறள் மாநாடு, உலகத் தமிழர் மாநாடு, உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாடு, உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் தினம் எனப் பட்டியல் நீளும்.

இத்தகைய விடயங்களை உலகளாவிய நிலையில் சிந்திப்பதற்கு, சந்திப்பதற்கு செயல்படுத்துவதற்கு முதல் கால்கோள்விழாவை மலேசிய மண்ணில் மலேசியத் தமிழர்கள் தான் செய்கின்றார்கள். இருந்தும் மலேசிய இலக்கியங்கள் குடத்துள் விளக்காகவே நீண்டகாலம் ஒளிபாய்ச்சி வந்துள்ளது. இவ்விளக்கை குன்றின் மீது ஏற்றி வைக்கக் கை கொடுப்பதற்கு மலேசிய இலக்கியவாதிகள் அண்மைக்காலம் வரை பெருமளவில் நம்பியிருந்த தமிழகத்தின் படைப்பிலக்கிய உலகம் முன்வரவில்லை. இன்று வெறும் ஆலோசனைகளையும், அறிவுரைகளையும் மலேசிய படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. தம்முடன் தோள் கொடுத்து, மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை உலகறியச் செய்வதற்கான துணையையே அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அதை மானசீகமாக உணர்ந்தவர்கள் ஈழத்துத் தமிழர்களே என்ற கருத்தும் மலேசிய இலக்கிய வாதிகளிடம் மேலோங்கியுள்ளது. ஈழத்தமிழர்களின் படைப்பிலக்கியங் களுக்கும், அவர்களது அண்மைக்கால புலப்பெயர்வு வரை இத்தகைய நிலைமையே காணப்பட்டு வந்துள்ளது.

மலேசிய மண்ணில் இன்று மலேசியாவின் அடையாளச் சின்னமாக நிமிர்ந்து நிற்கும் இரட்டைக்கோபுரங்கள் கூட, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மலேயாவுக்குச் சென்றடைந்து இன்று மலேசியாவின் பெற்றோலியத் துறையின் பெரும் பங்காளராக இருக்கும் தமிழர் ஒரு

வருக்கே உரியது என்ற செய்தியும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

மலேயாவுக்கு பொருளாதார வளம்நாடிக் குடியேறிய யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களின் மேலாதிக்கப் போக்கினால் தமது மூதாதையர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட மனக்காயங்கள் நடந்து முடிந்த வரலாறாகியுள்ள இன்றைய நிலையில் நவீன ஈழத்தமிழர்களின் தாயக மீட்பும், புலம்பெயர்வாழ்வும் மலேசியத் தமிழர்களிடையே புதியதொரு பார்வையை- அக்கறையை ஈழத்தமிழர்களின் பால் ஈட்டியுள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக பல விடயங்களை அந்த மண்ணில் காண முடிகின்றது.

கோலாலம்பூரிலிருந்து “செம்பருத்தி” என்ற மாத இதழ் நீண்டகாலமாக வெளிவருகின்றது. ஈழத்தமிழரின் ஆதரவுக் குரல்கள் அதில் வெளிப்படையாக ஒலிக்கின்றன. பெ.கோ. மலையரசன் அவர்கள் 2003இல் “பாய்புலி பிரபாகரன் பிள்ளைத்தமிழ்”, என்ற இலக்கியத்தை கோலாலம்பூரில் படைத்துள்ளார். அந்நூல், விடுதலைப்புலிகளின் போர்ப்பரணியாக மலேசியத் தமிழர்களின் கரங்களில் தவழ்கின்றன. இந்தப் பட்டியல் முடிவில்லாது நீண்டு செல்கின்றது.

நன்றி

மலேசிய தமிழ்நூல் வெளியீட்டில் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு: ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு. (புதுயுகம் படைக்கும் புலம்பெயர் வாழ்வு என்ற பகுதியில் வெளியான கட்டுரைத் தொடரின் முதலாவது பகுதி: தலைப்பு ஈழத்தமிழரின் முதலாவது புலம்பெயர்வில்). *ஞாயிறு தினக்குரல்*, 01 மே 2005: ப.14.

ஈழத்தமிழரின் முதலாவது புலம்பெயர்வில்(புதுயுகம் படைக்கும் புலம்பெயர் வாழ்வு என்ற பகுதியில் வெளியான கட்டுரைத் தொடரின் இரண்டாவது பகுதி: ஆரம்பகால மலேசிய இலக்கியங்களில் ஈழத்தவரின் பங்கும் பிணைந்துள்ளது). *ஞாயிறு தினக்குரல்*, 08 மே 2005: ப.14.

மண்ணுக்குரிய இலக்கியத்தின் மலர்வு. (புதுயுகம் படைக்கும் புலம்பெயர் வாழ்வு என்ற பகுதியில் வெளியான கட்டுரைத் தொடரின் மூன்றாவது பகுதி: மலேசிய மண்ணின் இலக்கியத்தில் ஈழத்தமிழரின் பங்கு கணிசமானது). *ஞாயிறு தினக்குரல்*, 15 மே 2005: ப.14.

ஈழத்தமிழரின் முதலாவது புலம்பெயர்வில் (புதுயுகம் படைக்கும் புலம்பெயர் வாழ்வு என்ற பகுதியில் வெளியான கட்டுரைத் தொடரின் நான்காவது பகுதி: மலேசியாவில் கோபுரம் கட்டிய தமிழன்). *ஞாயிறு தினக்குரல்*, 22 மே 2005: ப.14.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கூறுகள்

ஒரு இனத்தின் நீடித்த வாழ்வுக்கு அவ்வினம் பயன்படுத்தும் மொழி அதிமுக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றது. ஒரு இனம் தான் பயணித்துவந்த நீண்ட வரலாற்றுப்பாதையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் காட்டிச்செல்ல அம்மொழியின்வழியான இலக்கியம் மிக முக்கியமானதாகும். தமிழ் இனத்தின் செழுமைமிக்க வரலாற்றை, அவ்வினம் காலாதிகாலமாகப் பயணித்து வந்த கடந்த கால வரலாற்றின் ஒவ்வொரு திருப்புமுனையினையும் தமிழ் இலக்கியங்கள் அவ்வப்போது பதிந்து வைத்ததால் தான் இன்று நாம் எமது இனத்தின் பெருமைமிக்க பண்பாட்டினை, எதிர்கொண்ட அழிவுகளை, வசந்தகால நினைவுகளை சந்ததி சந்ததியாக அறிந்து சுவைக் கவும், பெருமிதம் கொள்ளவும் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடவும் முடிகின்றது.

அன்று முச்சங்கம் அமைத்துத் தமிழை வளர்த்த எம் முன்னோருக்கு தமிழர் வரலாற்றை எழுத்தில் பதிந்து வைப்பதில் சிக்கனம் தேவைப்பட்டது. நாம் காணும் கல்வெட்டுகளிலும், ஏடுகளிலும், மரப்பட்டைகளிலும் பக்கம் பக்கமாக வரலாற்றை எழுத முடியாத நிலை அன்றிருந்தது. ஆதலினால் செய்யுள் இலக்கியம் நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்தது. செவிவழியாக மனனஞ்செய்து தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்பட்ட நாட்டாரியல் இலக்கியங்கள் கூட பாடல்களாகவே இருந்திருக்கின்றன. சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கவேண்டிய தேவை பண்டைய தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு இருந்துள்ளது. கடிகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தும் வல்லமை படைத்ததாக நாம் கருதும் திருக்குறள் இதற்கு உதாரணமாகின்றது.

இந்நிலை பின்னாளில் பத்திரிகைத்தாளின் அறிமுகத்தின் பின்னர் முற்றாக மாறியது. உரைநடை இலக்கியம் வீறுகொண்டு எழுந்தது. கதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் என்று விரிந்த நம் இலக்கியப் பரப்பில் உலகளாவிய நமது தமிழினின் வரலாறும், அவனது காலத்தை உலக வரலாறும் நன்கு பதியப்படலாயிற்று.

மலேசிய இலக்கியப் பரப்பிலும் இத்தகைய வரலாற்றுப் படிமங்களை நாம் ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாக உள்ளது. உலக வரலாற்றின் பாதையில் ஏற்பட்ட பல திருப்புமுனைகளை அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழன் எவ்வாறு கடந்தான் என்பதை அறிந்துகொள்ளச் சமகால மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சில எமக்கு உதவுகின்றன.

மலாயாத் தமிழர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளைக்கொண்டு அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ள ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்கள் சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகின்றது.

தமிழகத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் மலாயாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஏழைத் தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்றின் வாரிசாக மலாயா ஜொகூர் மாநிலம், பத்துபகாட் நகரில் 27.05.1927இல் பிறந்தவர் பிரிட்டிஷ் மலேயா சக்திமோகன் என்பவர். ஜொகூர் மாநிலத்தில் முதலாவது பொதுத் தொழிலாளர் சங்கத்தை நிறுவியவர் இவர். தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா போன்றோரின் திராவிட இயக்கக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு மலேயாவில் திராவிடர் கழகத்தை முன்நின்று அமைத்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர். 1946இல் இவரது தீவிர ஊடகப்பணிகளால் வெகுண்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இவரை கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தது. இவரது காலத்தில் தான் மலேயாவில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகச் செயற்பட்டுத் தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்த மலேயா சாம்பசிவமும், தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களால் பிரிட்டிஷ் அரசுக்குத் தலையிடி கொடுத்ததால் கைத்துப்பாக்கி வைத்திருந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டின்பேரில் அவர்களால் தூக்கிலிடப்பட்ட கணபதியும் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மலாயா சக்திமோகன் கடல் கடந்த தமிழன் (மலேசியா: ராணி செந்தாமரை பதிப்பகம், கோலாலம்பூர், 1வது பதிப்பு, 2001. 172 பக்கம்) என்ற அரியதொரு ஆவணத்தை எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் தனது அரசியல் பணிகளைப் பதிவுசெய்வதுடன் தூக்கிலிடப்பட்ட தியாகி கணபதியின் போராட்ட வரலாற்றையும் இணைத்துத் தமது மனப்பதிவுகளைத் தொகுத்திருக்கின்றார். 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மலேயாத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடியதால் அன்றைய மலேயாவில் பிரிட்டிஷ் அரசினால் தூக்கிலிடப்பட்ட தொழிற்சங்கவாதி கணபதியின் இறுதிக்கட்டப் போராட்டத்தையும் அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட தூக்குத் தண்டனையைத் தடுத்திட இந்தியாவில் அறிஞர் அண்ணா முதலானோரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊடக முயற்சிகளையும் இதில்

ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். மலேசியாவில் ஒரு தமிழ்ப் போராளியின் வாழ்வைக் கூறும் அரியதொரு வரலாற்று நூல் இதுவாகும்.

இந்நூலின் நான்காம் பக்கத்திலுள்ள எச்சரிக்கைக் குறிப்பு எனது கண்ணையும் கருத்தையும் இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தியது. “இந்த வரலாற்று நூலைப் படிப்பதற்கு முன், கவனம், எச்சரிக்கை நினைவிலிருக்கட்டும். இந்த வரலாற்று நூலைப் படிப்பதற்கு முன் கீழ்க்கண்ட எச்சரிக்கை வேண்டுகோளை உங்கள் மனதில் இறுக்கி பதிய வைத்துக் கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரலாற்று நூலில் பிரிட்டிஷ் மலேசியாவில் நெருக்கடி காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றைப் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் இன்றைய சுதந்திர ஐக்கிய சுதேசி மலேசியாவிற்கும் எந்தவித சம்பந்தமுமில்லை என்பதை மனதில் இறுக்கி பதிய வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து படிக்க கனிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” என்ற எச்சரிக்கைக் கூற்று இந்த நூலில் “சுதந்திர ஐக்கிய சுதேசி மலேசியாவில்” சொல்லப் படாததொரு செய்தியைக் கூறுவதாக அமைகின்றது.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமி 27.9.1930இல் சிலாங்கூர் மாநிலத்தில் கோலலங்காட் என்ற இடத்தில் பிறந்தவர். ஓய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியரான இவர் 1950 முதல் ஓயாமல் எழுதி வரும் மலேசியப் படைப்பாளி. சிறுகதைகள், நாவல்கள், மேடை, வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றை இவர் எழுதியுள்ள போதிலும் இவரது புதியதோர் உலகம், லங்காட் நதிக்கரை, நினைவுச் சின்னம் ஆகிய மூன்று நூல்களுமே இவரைப் பற்றிப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பேசவைத்துள்ளதெனலாம்.

“புதியதோர் உலகம்” என்ற இவரது நூல் ஒரு வரலாற்று நாவலாகும். (Selangor: A.Rangasamy, No. 21, Jalan 6, Taman Telok, 42500, Telok Panglima Garang Kuala Langat, 1வது பதிப்பு, 1993. 300 பக்கம்). 1942இல் ஜப்பானியர் ஆட்சியில் மலேசியர்களின் வாழ்வியலை இந்நாவல் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இரண்டாவது உலகப்போரில் மலாயா நாட்டில் ஆங்கிலேயர்களால் அநாதைகளாகக் கைவிடப்பட்ட தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பட்ட துன்பங்கள் எண்ணிலடங்காதன. அந்த வரலாற்றினை இந்நாவல் மீள்தரிசனம் செய்கின்றது. ஜப்பானியரின் ஆட்சியின்போது மலாயாத் தோட்டப்புற மக்கள் பட்ட இன்னல்களையும், இங்கிருந்து சயாம் (தாய்லாந்து) நாட்டுக்கு ரயில்பாதை அமைக்கவென வலுக்கட்டாயமாக, ஆட்டுமந்தையைப் போல பார ஊர்திகளில் இட்டுச் செல்லப்பட்டு அந்த மரண ரயில்பாதையில், நிரந்தரமாகத் துயில்

கொள்ளச் செய்த துயரச் சம்பவங்கள் இந்நாவலில் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. தாய்லாந்து ரயில்பாதையில் தமிழனின் உடலும்தான் உரமாகியிருக்கின்றது என்ற செய்தி பலருக்கும் புதியதாகும்.

சயாம் மரண ரயில் பாதை அமைப்பின் வரலாற்றுச் சோகத்தை மற்றொரு கோணத்தில் சொல்வதாகவே இவரது “நினைவுச் சின்னம்” என்ற நாவலும் அமைந்துள்ளது. (சிலாங்கூர் டாருல் ஏசான்: A.Rengasamy, 21, Jalan 6, Taman Telok, 42500 Telok Panglima Garang, 1வது பதிப்பு 2005. 537 பக்கம்). மரண இரயில்வே என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் அழைக்கப்பட்ட சயாம்-பர்மா இரயில் பாதை அமைப்பில் வலுக்கட்டாயமாக ஐப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் ஈடுபடுத்தப்பட்டு, ஆதரவின்றி அநியாயமாய், அந்நிய மண்ணிலே அநாதைகளாகப் பலியாகி, சயாம் காடுகளில் ஆழ்துயில்கொண்டுவிட்ட ஆயிரமாயிரம் மலாயாத் தமிழர்களின் மறக்கப்பட்ட துயரம் தோய்ந்த வரலாறு இந்நாவலிலும் விரிகின்றது. இந்நாவலின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை நேரில் அனுபவித்து இன்றும் உயிர்வாழ்ந்துவரும் எண்மரின் தகவல்களின் அடிப்படையில் இந்நாவல் உயிர் பெற்றுள்ளதை பின்னிணைப்பில் அறியமுடிகின்றது. இதனால் நாவலில் உயிரோட்டம் மிகுந்துள்ளது. மேலும் உலகத்தமிழர்களின் வாசிப்பினை இலகுவாக்கும் வகையில் வட்டாரச் சொற்களுக்கானதொரு சிறு அகராதியும் இந்த நாவலில் காணப்படுகின்றது. இதனால் பிரதேசப் பாசுபாடற்று அனைத்துத் தமிழ் வாசகர்களும் இந்நாவலுடன் ஐக்கியமாக இது உதவுகின்றது.

அ.ரெங்கசாமியின் அண்மைக்கால நாவலாக வெளிவந்துள்ளது “லங்காட் நதிக்கரை” (செலாங்கூர்: மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், 73B, Jalan SG 3/10, Taman Sri Gombak, 68100, Batu Caves, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2006. 112 பக்கம்) என்ற நாவலாகும். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், அஸ்ட்ரோ வானவில் தொலைக்காட்சி, தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியன இணைந்து நடத்திய நாவல் போட்டியில் முதன்மைப் பரிசான பி.பி.நாராயணன் விருது பெற்ற நாவல் இதுவாகும். மலேசியத் தமிழர்களின் வரலாற்றினைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இவரது நான்காவது நாவல் இதுவென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மலாயாத் தமிழர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் தோட்டங்களில் மட்டுமல்லாது கம்பம் எனப்படும் கிராமப்புறங்களிலும் கூடத் தனித்தனிக் கூட்டங்களாக ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதனை “லங்காட் நதிக்கரை” என்ற நாவல் பதிவுசெய்கின்றது. மலாயா விடுதலைப்படை

எனப்படும் கம்யூனிஸ்ட் படையின் இருவாரமே இடம்பெற்ற ஆட்சியில் அப்பாவிக்களான மலாயாத் தமிழர் சந்தித்த இக்கட்டானதும் இருதலைக் கொள்ளி எறும்பின் நிலைமையை ஒத்ததுமான வாழ்க்கையை இக்கதை சுவையாகக் கூறுகின்றது. தொடர்ந்து மலாயாக் கம்யூனிஸ்ட்களின் கலவரத்தில்- அவசரகாலச் சட்டத்தில் ஊரடங்குச் சட்டத்தின் பிடியில் சிக்குண்டு மலேசியத் தமிழர்கள் அனுபவித்த கட்டுப்பாடுகளையும் இடர்களையும் இயன்றவரை வரலாற்று உண்மைகளோடு இந்நாவலில் ஆசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார். சுமார் எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மண் மணம் பேச்சுவழக்குகளினூடாக அழகாக இந்நாவலில் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன. இதை வாசித்து முடித்தபோது 1987களில் இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளுக்குள் சமாதானத் தூதுவர்களாக வந்திறங்கிய இந்திய இராணுவத்தின் இரும்புப் பிடியில் மூச்சுத்திணறிய எமது ஈழத்தமிழர்களின் இரு ஆண்டுக்கால உணர்வுகள் ஆங்காங்கே நினைவில் எழுந்து நீண்ட நேரம் நிலைத்திருந்தது.

கோலங்காட் ரெங்கசாமியின் “இமயத் தியாகம்” என்ற நாவல் நேதாஜி என்ற விடுதலை வீரன் சுபாஷ் சந்திரபோசின் பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு எதிரான விடுதலைப்போர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. (தமிழ்நாடு: இளங்கோ நூலகம், 4-பி, காந்தி சாலை, கள்ளக்குறிச்சி, விழுப்புரம் மாவட்டம், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2006. 376 பக்கம், ISBN: 983-42587-2-0)

மலாயாத் தமிழர்கள் அனுபவித்த சோக வரலாறுகளினூடாக சில வீரவரலாறுகளையும் நாம் இனம்காணமுடிகின்றது. 1941இல் நடந்தது காப்பார் கலகம் எனப்படும் தோட்டத் தொழிலாளர் புரட்சி. இப்புரட்சியில் துப்பாக்கி ஏந்திய காவல்துறையையும் இராணுவத்தையும் முன்நிறுத்திக் கலவரத்தை அடக்க முனைந்தது ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய அரசு. இவ்வடக்குமுறையை தமிழர்கள் அஞ்சாது எதிர்த்துநின்ற போராடினார்கள். பலர் உயிர்த் தியாகமும் செய்தனர் என்பது ஒரு வீர வரலாறு. 1943இல் மாவீரர் நேதாஜியின் தலைமையில் இந்திய விடுதலைக்காய் இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் சேர்ந்து இம்பால் வரை சென்று போராடி இருக்கின்றனர் தமிழ் மறவர்கள். இது இரண்டாவது வீர வரலாறு. இப்போர் பற்றிய நினைவு நூல்கள் ஒருசிலவே வெளிவந்துள்ளபோதிலும், இந்நூல் வித்தியாசமான முறையில் நாவலாக வெளிவந்து அதை சுவாரஸ்யமாக்கியுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பானின் தென்கிழக்காசிய வெற்றியில் தொடங்குகின்றது இந்த வரலாற்று நாவல். இந்தியச் சுதந்திரச் சங்கம், இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் தோற்றம், நேதாஜியின்

தலைமைத்துவம், பர்மிய, இந்திய வடகிழக்குப் போர்முனை, தமிழ்ப் போர் வீரர்களின் தியாகம், என வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஏராளமான தகவல்களுடன் ஒரு தமிழனின் பார்வையில் விரிகிறது இந்நாவல். கடும் உழைப்பில் ஏராளமான முன்னாள் Indian National Army (I.N.A.) வீரர்களைச் சந்தித்தும் வரலாற்றுத் தரவுகளைத் திரட்டியும் இந்நூலை கலையமைதியுடன் உரு வாக்கியுள்ளார் கோலலங்காட் ரெங்கசாமி. மலேசிய ரப்பர் தோட்டங்களில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ்க்குல ஆண்களும், பெண்களும் சீருடை அணிந்து துப்பாக்கி ஏந்தி போர்முனைக்குச் சென்று போராடினார்கள். அதில் பலர் உயிர்த் தியாகமும் செய்தனர். இதுவே இமயத் தியாகம் என்ற வரலாற்று நாவலாகக் கருக்கொண்டது.

இவ்வேளையில் சிங்கை மா.இளங்கண்ணன் என்ற படைப்பாளி சிங்கப்பூரிலிருந்து எழுதிய நாவலான “வைகறைப் பூக்கள்” பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடப்படுவதும் பயனுள்ளதாகும். (சிங்கப்பூர்: நூல் வெளியீட்டுக் குழு, இந்தியர் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டுக்குழு, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 1990. 208 பக்கம்).

சிங்கப்பூரின் தமிழ்த் தினசரியான தமிழ் முரசில் தொடராக வெளிவந்த இந்த நாவல், இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தை மீள்நினைவூட்டுகின்றது. இமயத் தியாகம் நாவல் குறிப்பிட்டது போன்றே, சிங்கப்பூரில் இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் செயல்கள் குறித்தும் இரண்டாம் உலகப் போர் குறித்தும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் “வைகறைப் பூக்கள்” எழுதப்பட்டுள்ளது. சிங்கப்பூரில் 1990 மார்ச் 25 முதல் ஏப்ரல் 21 வரை இந்தியர் பண்பாட்டு மாதம் கொண்டாடப்பட்டது. இது சிங்கப்பூரின் உருவாக்கத்தின் 25ஆவது ஆண்டு நிறைவினையொட்டி நடத்தப்பட்டது. அவ்வேளையில் அதை நினைவுகூரும் முகமாக சிங்கப்பூரின் கலை இலக்கிய சமூகவியல் வரலாற்றை பதிவாக்கும்வகையில் 25 தமிழ் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. வைகறைப் பூக்கள் அவற்றிலொன்று.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமி போன்ற மற்றொரு மலேசிய எழுத்தாளரும் சயாம் மரண ரயில்பாதை அமைப்புப் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாவல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளார். ஆர். சண்முகம் 6.7.1935இல் பிறந்தவர். இவரும் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர். 1950 முதல் எழுதிவரும் முன்னணி எழுத்தாளர். 300க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 7 தொடர்கதைகள், மற்றும் கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். மயில், சாந்தி, தினமுரசு இதழ்களிலும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார். லண்டன் முரசு நடத்திய உலகச் சிறுகதைப் போட்டியிலும் முதற்பரிசினைப்

பெற்றவர். “சயாம் மரண ரயில்” என்ற தலைப்பில் ஆர்.சண்முகம் எழுதிய நாவல் ஜப்பானியர் காலத்து மலாயா வரலாற்றில் பதியப்பட்ட கொடூரமான, குருதிதோய்ந்த, அந்த இருண்ட காலகட்டத்தை இங்கு மீள்பதிவுக் குள்ளாகின்றது. (கோலாலம்பூர் 51200: ஜெயபக்தி பதிப்பகம், 28&30 Wisma Jaya Bakti, Jalan Cenderuh Dua, Batu 4, Jalan Ipoh, 1வது பதிப்பு, 1993. 436 பக்கம், ISBN: 967-900-454-6.).

ஜப்பானியர் பர்மாவை சயாம் (தாய்லாந்து) வழியாக மலாயாவுடன் இணைக்கும் இரயில் பாதை அமைக்கும் திட்டத்தில் ஏராளமான மலேசியத் தமிழர்களை ஈடுபடுத்தினர். இந்த இரயில்பாதை அமைப்பில் 51000 போர்க்கைதிகளும் 100000 ஆசிய கட்டாயத் தொழிலாளர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. பயங்கரக் காட்டின் நடுவே முடியாது தொடரும் இரயில் பாதைகளில் தங்கள் வாழ்வை முடித்துக்கொண்ட லட்சக்கணக்கான மக்களின் மரணஓலம் இந்நாவலின் வரிகளுக்கிடையே இனத்தின் வலியாக இழையோடிக்கிடக்கின்றன. இதில் பலியானவர்களில் தமிழர்களே அதிகம். உணவு, மருந்து, இல்லாமல் இந்த இரயில்பாதை அமைப்பில் பலர் இறந்தனர். 1942 நவம்பர் முதல் 1943 ஒக்டோபர் வரை நடந்த இந்தக் கொடூரத்தின் பதிவு இந்த நாவலாகும்.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களில், பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு முன்னைய காலத்தைய மன்னர் வரலாறுகளும் ஆங்காங்கே பதிவாகியுள்ளன. “ஆடும் மஞ்சள் ஊஞ்சல்” என்ற குறுநாவல், ப. சந்திரகாந்தம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. (கோலாலம்பூர்: கலை இலக்கியப் பண்ணை, 1வது பதிப்பு, ஒக்டோபர் 1985. 96 பக்கம்). இந்தக் குறுநாவலில் மலேசியத் தீவுகளில் ஒன்றான மலாக்கா வரலாறு பின்னணியாகத் தரப்பட்டு, அங்கு ஆட்சிசெய்த முதல் தமிழ் மன்னர் பரமேஸ்வரன் முதல் பின்னாளில் ஆட்சிசெய்த சுல்தான் அஹ்மட் ஷா வரை ஒன்பது சுல்தான் களைப் பற்றிய வரலாறு பேசப்படுகின்றது. பல வெற்றிகளைப் பெற்று மலாக்காவை விரிவுபடுத்தித் தானே எட்டாவது சுல்தானாக முடிசூட்டிக் கொண்ட சுல்தான் மஹ்மட் ஷா இந்நூலின் கதாநாயகனாகக் கணிப்புப் பெறுகின்றார். மேலும் நான்கு சுல்தான்களிடம் 42 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றிய துன் பேரா, தளபதியாக விளங்கி நாட்டை விரிவுபடுத்திய வீரர் ஹுத் துவா ஆகியோரும் முக்கிய பாத்திரங்களாகின்றனர். பெண்ணழகில் மயங்கும் சுல்தான் மஹ்மட் ஷாவின் பலவீனமும் அதனால் விளையும் குழப்பங்கள், அரசியல் சூழ்ச்சிகள், கொள்ளைகள் என்பன சுவையாகக் கதையை நகர்த்துகின்றன. கி.பி.1511இல் போர்த்துக்கேயர்

மலாக்காவைக் கைப்பற்றுவதுடன் குறுநாவல் நிறைவுபெறுகின்றது. மலேசிய வரலாற்றில் மலாக்கா தமிழர்களுக்கு முக்கியமானதாகும். இன்றும் அங்கு நினைவுச் சின்னங்களாக மலாக்காச் செட்டிகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பாக்குவெட்டி, வெற்றிலைத் தட்டம், கமுகம் குலை (பாக்கு) போன்றனவும் மலாக்காச் செட்டிகளால் பராமரிக்கப்பட்ட புராதன சைவ ஆலயமும், இன்று இஸ்லாமிய மதத்தவரைப் பெரும் பங்கினராகக் கொண்ட மலாயாப் பெருநிலப்பரப்பில் ஒரு காலத்தில் தமிழரின் ஆதிக்கமும் இருந்துள்ளமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

மலேசியப் படைப்பாளி ப.சந்திரகாந்தம் 28.2.1941இல் பிறந்தவர். 1960முதல் மலேசிய இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து எழுதிவருபவர். 100க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 9 தொடர்கதைகள், 600க்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்கள் என இவரது படைப்புகள் பட்டியலாக நீளும். மலேசிய சிங்கப்பூர் வானொலிகளில் இவரது நாடகங்கள் பல ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. பள்ளி ஆசிரியராகவும், பத்திரிகைத் துணை ஆசிரியராகவும், வானொலி எழுத்தாளராகவும், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பணியாற்றியவர் இவர்.

ப.சந்திரகாந்தம் போன்றே பிணங்குத் தீவில் வாழும் சு.கமலாவும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். 14.1.1960இல் பிறந்த இவர் 1982 முதல் எழுதி வருகிறார். *உங்கள் குரல்* இதழின் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் மலாய் மொழியிலும் பரிச்சயம் மிக்கவர். இவரது படைப்புக்கள் மலாய் மொழியிலும் வெளிவந்துள்ளன. “*தீ மலர்*” என்ற பெயரில் சு. கமலா எழுதிய நூலையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். (பிணங்கு 10400: அன்பானந்தன் இலக்கிய பரிசு வாரியம், 59, சியாம் ரோடு, 1வது பதிப்பு, 1987. 100 பக்கம்). மலேசிய வரலாற்றில் நிகழ்ந்த - குறிப்பாக மலாக்கா மன்னர்களின் (1403-1511) ஆட்சியில் நிகழ்ந்தன வற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றுக் குறுநாவல் இதுவாகும். இக்காலகட்டத்தில் மலாக்காவை ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் மஹ்முட் ஷாவை நாயகனாகக்கொண்டு பின்னப்பட்ட கதை. சா.ஆ.அன்பானந்தன் இலக்கிய வாரியம் 1986இல் நடாத்திய நாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்ற கதை இது.

மலேசியத் தமிழரின் நூற்றாண்டுக்கால வாழ்வின் சுவடுகளைப் பதிவுசெய்துள்ள ஆக்க இலக்கியங்கள் பல இன்று மலேசிய இலக்கிய வெளியீடுகளுள் காணப்படுகின்றன. கட்டுரையின் நீட்சி கருதி இவை பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. மலேசியத் தமிழர் பார்வையில் பதிவுசெய்யப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாக இங்கு நான் எடுத்துக் காட்டியவை தவிர்ந்த பிற நூல்களும் அங்கு இருக்கக்கூடும். ஜனரஞ்சக

இந்தியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கொண்டுவந்து குவிக்கப்படும் அளவுக்கு தரமான மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இலங்கையையும், தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளையும் எட்டுவதில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரிய செய்தியாகும். இந்தக் குறைபாட்டிற்கு மலேசியத் தமிழ் படைப்பாளிகளும் ஓரளவு பொறுப்பானவர்களே. தமது படைப்புகள் தமது வேரோடிய தமிழகத்து மண்ணையும், அங்கு கொலு வீற்றிருக்கும் தமிழகத்தின் படைப்பிலக்கிய ஜாம்பவான்களையும் சென்றடைந்தாலே தமக்குப் பிறவிப்பெரும்பயன் கிட்டிவிட்டதாகக் கருதும் மலேசியப் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் உறவுகளை அடையவேண்டும் என்று கருதுவதில்லை. தமது அண்டைநாடான இலங்கையின் சந்தை வாப்பினை இதுவரை பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் முனையாததற்கான காரணம் அவர்களே அறிவர். இவர்களைக் கைதூக்கிவிடத் தமிழகமும் தயாராயில்லை.

இந்நிலையில், மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புலகச் சூழலை விளங்கிக் கொள்ள எமக்கு இக்கட்டுரை ஓரளவாவது உதவும் என்று நம்பலாம்.

நன்றி

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக்கூறுகள். (அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த சில மலேசிய நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம்) பூபாள ராகங்கள் 2007, (ஆசிரியர்: மகாலிங்கம் சுதாகரன், ஐக்கிய இராச்சியம்: யாழ்ப்பாணம்/கம்பர்மலை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கொம்மந்தறை பழைய மாணவர் சங்கம், செல்வ சிகரம், 72, Minterne Way, Hayes, Middlesex, UB4 OPF, ஜூன் 2007: ப.90-96.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கூறுகள். வல்லினம், (ஆசிரியர்: ம.நவீன், துணை ஆசிரியர்: பா.அ.சிவம், Kaanal Publication, 16, Jalan 7/5, Taman Sri Gombak, 68100 Batu Caves, Selangor, Malaysia), இதழ் 2, செப்டெம்பர், 2007: ப.13-16.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களினூடாக வெளிப்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கூறுகள். ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, (ஆசிரியர்: தி.ஞானசேகரன், 19/7, Peradeniya Road, Kandy, and Gnanam Branch Office, 3B, 46th Lane, Colombo 6). இதழ் 86, ஒளி 08, சுடர் 2, ஜூலை 2007: ப.21-24.

மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள்

நூல்கள் மனித இனத்தின் பண்பாட்டை, கலாச்சார விழுமியங்களை, காலம்காலமாக மேற்கொண்ட அறிவியல் தேடலை அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின் பதிவானது ஒரு இனத்தை, அதன் வளத்தை, தமது தலைமுறைக்கும், அடுத்து வரும் தலைமுறைக்கும் முதுசொமாக எடுத்துச் சொல்லும் வல்லமை படைத்தன. இத்தகைய பதிவுகள் நாகரீகம் மிக்க ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் மிக அவசியமானதாகும்.

இந்த அடிப்படையில் உருவானதுதான் உலகநாடுகளில் இயங்கி வருகின்ற ஆவணக் காப்பகங்களும், தேசிய நூலகங்களுமாகும். உலக நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் தத்தம் தேசிய இனங்களின் அறிவுத் தேட்டத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் அவற்றைப் பதிந்து கொள்ளவும் அதிகாரபூர்வமான இத்தகைய நிறுவனங்களை நிறுவி, அதற்கான சட்டப் பாதுகாப்பையும் வழங்கி, தத்தம் தேசிய இனத்தின் அறிவேடுகளை ஆண்டாண்டு காலமாகப் பேணி வருகின்றன.

தமிழர்களான எம்மைப் பொறுத்தவரை எமக்கென்றொரு நாடின்றி உலகமெல்லாம் பரந்து வாழும் இனமாக எம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். எமது அறிவியல் வளங்களைப் பேண நாம் சார்ந்துள்ள நாடுகளின் பிரதான தேசிய இனங்களின் நிழலில் இத்தகைய சட்டப் பாதுகாப்புடன் கூடிய அமைப்புக்களின் வாயிலாக எமது ஆவணங்களைப் பதிவுசெய்யவும் பாதுகாக்கவும் முயல்கின்றோம்.

இத்தகைய ஒரு பகைப்புலத்தில் நின்று, சமகால மலேசிய தமிழ் நூல்களின் இருப்புப் பற்றிய தகவல்களை ஆவணமாக்கும் முயற்சிகள் பற்றியதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மலேசிய தேசிய நூற்பட்டியலானது (Malaysian National Bibliography), 1966ம் ஆண்டு நூல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம் (Book Preservation Act 1966) பெர்புஸ்தகான் நெகரா மலேசியா (Perpustakaan Negara

Malaysia) என்றழைக்கப்படும் மலேசிய தேசிய நூலகத்தின் இருப்புக்களை தொகுப்பதன் மூலம் 1967இல் பருவ வெளியீடாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1986இல் இயற்றப்பட்ட வைப்பகங்களுக்கான சட்டத்தின் பிரகாரம் (The Deposit of Library Material Act 1986) அதன் ஆவணக் காப்பகத்திற்கு சட்டபூர்வமாக பதிப்பகங்களினால் வழங்கப்படும் வைப்பக நூல் பிரதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக 1987 ம் ஆண்டு முதல் விரிவான முறையில் தொகுக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளின் தேசிய நூற்பட்டியல் போலவே மலேசிய தேசிய நூற்பட்டியலும் முழுமையான மலேசியத் தமிழ் நூல்களை பதிவுக்குள்ளாக்குவதில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றன. அரசாங்க வெளியீடுகள், பல்கலைக்கழக வெளியீடுகள் ஓரளவு சுவடிகள் காப்பகத்திற்கு ஒழுங்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டாலும், வர்த்தக நோக்கில் தனிப்பட்டவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நூலாக்கங்கள் அனைத்தும் மலேசிய தேசிய நூலகத்தை அடைந்து நூற்பட்டியலில் இடம்பெறுவதில்லை. இதற்கு அடிப்படையான ஒரு காரணம் என்னவென்றால் மலேசிய தமிழ் நூல்களில் பெரும்பாலானவை மலேசியாவுக்கு வெளியே தமிழகத்தில் அச்சிடப்படுவதாகும். இதை விட பதிப்பகங்கள் முழுமையான ஒத்துழைப்பை வழங்கத் தவறுவதும் இதற்கோர் காரணமாகும். இந்நிலையில் மலேசிய தமிழ்நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் ஒருசில தமிழறிஞர்கள் இறங்கியுள்ளமையை இங்கு அவதானிக்க முடிகின்றது.

மலேசியத் தமிழரின் இலக்கிய வரலாற்றை இலக்கியக்குரிசில் மா. இராமையா அவர்கள் 1978இல் தொகுத்து அப்பெயரிலேயே ஒரு நூலாக்கி வெளியிட்டிருந்தார். பின்னாளில் அதன் திருத்திய விரிவான பதிப்பினை “மலேசிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக் களஞ்சியம்” என்ற பெயரில் தமிழகத்தின் சேலம் புரட்சிப் பண்ணையின் வாயிலாக 1996இல் வெளியிட்டுள்ளார். 1946க்கு முன்னைய படைப்புக்கள், 1946க்குப் பின்னைய படைப்புக்கள் என்று மலேசிய தமிழ் நூல்களை வகைப்படுத்தியதுடன், முடிந்தவரை சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைகள் என்று பட்டியலாகவும் தந்திருக்கின்றார். மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பரவலாக விதந்துரைக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தகுந்த நூல்களைப் பற்றிய தகவல்களையும் அந்நூல்களின் தலைப்பில் இந்நூலில் பதிந்துள்ளார். மலேசிய தமிழ் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பற்றிய குறிப்பும், அவர்களது முகவரியும் இந்நூலில் பிற்சேர்க்கையாகத் தரப்பட்டிருப்பதை நூலின்

சிறப்பம்சமாகக் கொள்ளலாம். நூலின் தலைப்புகளைப் பட்டியலிடும் வேளை, அகரவரிசை ஒழுங்கிலோ ஆண்டு ஒழுங்கிலோ பதிவதில் அக்கறை காட்டப்படாதது ஆய்வாளர்களை சற்று சங்கடப்படுத்தக் கூடுமாயினும் மலேசிய தமிழ் நூலியல் தேவைக்கான ஒரு உசாத்துணை நூலாக இது நிச்சயம் வரவேற்கப்படுவதாக அமையும்.

“மலேசிய தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்” என்ற தொகுப்பு நூல் மலேசியக் கவிஞர் முரசு நெடுமாறனைத் தலைமைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டும் தமிழ்நாடு, தமிழவேள் பேராசிரியர் இராம. சுப்பிரமணியனை தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு மலேசியா, சிலாங்கூர் அருள்மதியம் பதிப்பகத்தினால் 1997இல் வெளியிடப்பட்டது. இப்பாரிய தொகுப்பில் 1887 முதல் 1987 வரையிலான நூற்றாண்டுக் காலத்திற்குரிய சிங்கப்பூர் மலேசிய தமிழ்க்கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுத்த அறுநூற்றைம்பது கவிதைகள் இடம்பெறுகின்றன. மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளும் போது சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளும் அங்கு இணைந்தே ஆய்வுக்குட் படுத்தப்பட வேண்டிய தவிர்க்கவியலாத சூழல் காணப்படுகின்றது. இவ்விரு நாடுகளும் இன்று புவியியல் ரீதியில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், 1965ம் ஆண்டு வரை ஒரே காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இருந்திருக்கின்றன. அதுவரையில் தமிழ் இலக்கியமானது மற்றைய மலேசிய மொழிகளைப் போன்று ஒரே தமிழ் இலக்கியப்பாரம்பரியத்தில் வளர்த்தெடுக்கப் பட்டுள்ளமை இங்கு அவதானத்துக்குரியது.

கவிதைகளுக்கு நிகராக மலேசிய தமிழ் கவிதை இலக்கியம் பற்றிய ஏராளமான வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இந்நூலில் ஆவணப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. எனது கட்டுரையில் இந்நூலை அறிமுகப்படுத்த முன் வந்தமையின் முக்கிய காரணம் இந்நூலின் இறுதியில் 895ம் பக்கம் முதல் 945ம் பக்கம் வரை தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூற்பட்டியலாகும். இதில் 1887-1987 காலப்பகுதியில் சிங்கப்பூர்- மலேசியாவில் வெளிவந்த கவிதை நூல்கள் பற்றிய நீண்டதொரு பட்டியல் காணப்படுகின்றது. 142 கவிதை நூல்கள் மலேசியாவிலும், 33 கவிதை நூல்கள் சிங்கப்பூரிலும் வெளிவந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

“விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள்” என்ற நூல் கோலாலம்பூர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல்துறை விரிவுரையாளரான டாக்டர் சபாபதி வேணுகோபால் அவர்களால்

தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. கோலாலம்பூர் உமா பதிப்பகத்தினால் 1995இல் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூலில் 1957-1981 வரையிலான காலகட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட மலேசிய தமிழ் நாவல்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியும் போக்குகளும் பற்றிய தன் ஆய்வில் டாக்டர் சபாபதி வேணு கோபால் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“மலேசியாவில் தமிழில் நாவல் இலக்கியம் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிறந்தது. மலேசியத் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள், தமிழ்ப்பத்திரிகைகள், தமிழகத் தாக்கம் ஆகியன இங்கு நாவல் இலக்கியம் தோன்றுவதற்குரிய சூழலை உருவாக்கின. தொடக்கத்தில் தமிழகத்திலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வந்து இங்கு குடியேறியவர்களே தமிழில் நாவல்களை எழுதினர்.”

இந்த நூலில் ஆய்வாளர், மலேசியத் தமிழ் நாவல்களை விரிவாகப் பட்டியலிட்டதுடன் ஒவ்வொரு நாவல்களையும் அவற்றின் பண்புகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்துமுள்ளார். குறிப்பிட்டதொரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தின் மலேசியத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய வரலாற்றைக் கூறும் ஆவணமாக இந்நூலை நாம் கொள்ளலாம்.

“மலேசியத் தமிழ்க்கவிதை நூல்களில் யாப்பமைதி : ஒரு கண்ணோட்டம்” என்ற ஒரு திறனாய்வு நூல் பாவலர் டாக்டர் இரா சண்டமாருதம் என்ற புனைபெயரில் கவிஞர் டி.வி. இராகவன்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டு சிலாங்கூர் முத்தமிழ் வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இச்சிறு நூல் இன்றைய மலேசியக் கவிதைகளில் காணப்படும் குறைபாடுகளை விமர்சிப்பதாக அமைந்திருந்தாலும், நூலில் அவர் திறனாய்வுக்குட்படுத்திய நூல்களின் விபரங்கள் முழுமையான நூலியல் தரவுகளுடன் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நூலுருவில் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட மலேசிய தமிழ் நூல்களைக் கொண்ட மேற்கண்ட தொகுப்புகளை நாம் கூர்ந்து அவதானித்தால், அவை அனைத்தும் ஏதோவொரு குறித்த வட்டத்திற்குள் நின்று தொகுக்கப்பட்டவை என்பது வெளிப்படையாகும். நூலாசிரியரின் நோக்கம் நூல்களை ஆவணப்படுத்துவதாக வன்றி நூல்களை ஆய்வு செய்வதாகவே அமைகின்றது. இதன் காரணமாக ஒட்டு மொத்தமான மலேசிய தமிழ் நூல்கள் பற்றிய ஒரு பார்வையை மேற்குறிப்பிட்ட எந்தவொரு நூலும் தரவில்லை. அத்தகைய ஒரு பொது நோக்கிற்காக அவை தயாரிக்கப்படவும் இல்லை

என்பது வெளிப்படை. மேலும் பெரும்பாலான தொகுப்புக்கள் தமிழ் இலக்கியங்களையே பதிவுக்குள்ளாக்கியுள்ளன. இலக்கியங்கள் அல்லாத சமயம், சமூகவியல், மொழியியல், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், கவின்கலைகள், மற்றும் வரலாற்று நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய தொகுப்புக்கள் எதுவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளமைக்கான சான்றுகள் ஏதும் என்னிடம் இல்லை.

இந்நிலையில் அத்தகைய ஒரு முழுமையான மலேசிய தமிழ் நூல்களுக்கான நூற்பட்டியல் ஒன்றின் தேவை பற்றிய சிந்தனை வளர்த்தெடுக்கப்படல் வேண்டும். எதிர்காலத்தில் மலேசிய தமிழ் நூல்கள் அனைத்தினதும் தொகுப்பொன்றை மேற்கொண்டு அதன் மூலம் இன்று மலேசியாவுக்குள்ளும், வெளியிலும் மலேசியத் தமிழர்களால் பெருமளவில் பிரசுரமாகும் நூல்கள் அனைத்தும் திட்டமிட்ட முறையில் ஆவணப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இத் தொடர் முயற்சியின் விளைவாக எதிர்காலத்தில் உலகளாவிய ரீதியில் உருவாக்கப்படக்கூடிய தமிழ் நூல்கள் பற்றிய முழுமையானதும் விரிவானதுமான ஒரு தமிழ்த் தேசிய நூற்பட்டியல் ஒன்றின் உருவாக்கத்துக்கான மலேசியத் தமிழர்களின் பங்களிப்பை அதற்கான முதல் தடத்தை விரைவில் பதிப்போம்.

நன்றி

மலேசியத் தமிழ் நூல்கள்: ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள், *மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் தேசம் சிறப்பிதழ்*, தொகுப்பாசிரியர்கள்: என். செல்வராஜா, த.ஜெயபாலன், London:Thesam Publications, P.O.Box 35806, London, E11 3JX. 5 April 2003: பக்கம் 29-30.

மலேசியத் தமிழ் நூல்கள்: ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள், *ஈழமுரசு*, மலேசியச் சிறப்பிதழ் பகுதி, ((Eelamurasu, 22 Rue Perdonnet, 75010 Paris, France). முரசு 9, முழக்கம் 430, 10-16 ஏப்ரல், 2003: ப. III.

(குறிப்பு: இக்கட்டுரையின் வெளியீட்டின் பின்னதான சமூக விழிப்புணர்வின் காரணமாக மலேசிய- சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.

மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, 1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 2007. (உடத்தலவின்ன 20802: அச்சீட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவின்ன மடிகே).

xxii, 410 பக்கம், விலை: ரூபா 700., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-0-9549440-6-3.

2081 மலேசிய-சிங்கைத் தமிழ் நூல்களின் பதிவாக இத்தொகுப்பு அமைகின்றது. குறிப்புரையுடன் கூடிய முழுமையான பதிவுக்குள்ளான 578 நூல்களும், அடிப்படை

நூலியல் பதிவுகளுடனான 1503 நூல்களும் இரு பிரிவுகளில் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. முதற்பிரிவு நூல்கள் வகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு ஆசிரியர், தலைப்பு அட்டவணைகளுடன் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பிரிவு நூல்கள் நூலின் தலைப்பு அகரவரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மலேசிய சிங்கப்பூர் தமிழர்களின் நூலியல் செழுமையை இத்தொகுப்பு ஆவணப்படுத்தியிருக்கின்றது. 1969ம் ஆண்டில் இராம சுப்பையா என்ற மலேசியரது தொகுப்பு முயற்சியில் தமிழ் மலேசியானா என்ற நூல் 78 பக்கங்களில் 401 நூல்களைப் பதிவுசெய்திருந்தது. அந்நூல் பிரசுரமாகி 38 ஆண்டுகளின் பின்னர் வெளியாகும் விரிவான நூல் இதுவாகும்.

சிங்கப்பூரில் தமிழ் நூலுக்குத் தேசிய விருது

சிங்கப்பூரில் தமிழ் அந்நாட்டுத் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. சிங்கப்பூர் அரசாங்கம், தமிழ் மூலமான கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் ஊக்கம் தருகின்றது. தேசிய கலை மன்றம், தேசிய புத்தக மேம்பாட்டு மன்றம், தேசிய நூலக வாரியம் போன்ற அமைப்புக்களின் மூலம் நாட்டின் நான்கு அதிகாரத்துவ மொழிகளிலும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு உதவிகளையும் ஆதரவுகளையும் வழங்கி வருகின்றன.

சிங்கப்பூரில் தேசிய புத்தக மேம்பாட்டு வாரியம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஆங்கிலம், தமிழ், மலாய், சீனம் ஆகிய அந்நாட்டின் நான்கு தேசிய மொழிகளிலும் வெளிவரும் சிங்கப்பூர் குடிமக்கள், மற்றும் அந்நாட்டின் நிரந்தரக் குடிமக்களின் நூல்களுக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கின்றது. 10,000 சிங்கப்பூர் வெள்ளி பணப்பரிசில் கொண்டதாக இந்த விருது உள்ளது. சிங்கப்பூர் எழுத்தை ஊக்கப்படுத்தி வளர்க்கும் நோக்கில் தேசிய புத்தக மேம்பாட்டு வாரியம், தேசிய புத்தகப் பரிசு என்ற பெயரில் 1980ம் ஆண்டு முதல் இவ்விருதினை வழங்கி வருகின்றது. இடையில் சில காலம் தடைப்பட்டிருந்த இவ்விருது 2004ம் ஆண்டு முதல் மீண்டும் தேசிய இலக்கிய விருது என்ற பெயரில் நான்கு மொழி நூல்களுக்கும் இரு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வழங்கப்படுகின்றது.

தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாக தமிழ் மொழி நூலுக்கான இந்த விருதைத் தனியொருவராக நிலைத்து நின்று பெற்றுவந்தவர் கனகலதா என்ற பெண் படைப்பாளியாவார். இலங்கையில் நீர்கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கனகலதா இளம் வயதிலேயே சிங்கப்பூரில் புலம்பெயர்ந்து வாழத் தலைப்பட்டவர். சிங்கப்பூர் ஊடகத்துறையிலும், தமிழ் சமூகத்திலும் வி.ரி.அரசு என்று பரவலாக அறியப்பெற்ற அமரர் வை.திருநாவுக்கரசு சிங்கப்பூர் தமிழ்ப்பத்திரிகையான தமிழ்முரசுவின் ஆசிரியராக இருந்தபோது, அதில் இணைந்து தமிழ் முரசு ஞாயிறு பதிப்பின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அதனுடாக சொந்தப் பெயரிலும்

புனைபெயரிலும் பல கதைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதித் தன் படைப்பாற்றலை அமரர் திருநாவுக்கரசுவின் வழிகாட்டலில் வளர்த்துக் கொண்டவர்.

இவரது முதலாவது நூலான தீவெளி என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்கு சிங்கப்பூர் தேசிய இலக்கிய விருதினை 2004இல் பெற்றுக்கொண்ட கனகலதா, 2006ம் ஆண்டில் தனது இரண்டாவது நூலான பாம்புக் காட்டில் ஒரு தாழை என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்காக சிங்கப்பூர் தேசிய இலக்கிய விருதினை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டார். அண்மையில் இவர் எழுதிய “நான் கொலை செய்யும் பெண்கள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு 2008ம் ஆண்டுக்கான சிங்கப்பூர் தேசிய இலக்கிய விருது கிடைத்துள்ளது. தொடர்ச்சியாக சிங்கப்பூர் அதி உயர் இலக்கிய விருதினைத் தன் படைப்பு களுக்குப் பெற்றுவரும் கனகலதாவின் நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினை இங்கு அறிமுகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற இந்நூலில் லதாவின் தேர்ந்த பத்துச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதைகளின் களம் சிங்கப்பூராக இருந்தாலும், அதில் வெளிப்படுத்தப்படும் கருவும் சிந்தனைகளும் எண்ணப்போக்குகளும் உலகப்பெண்கள் பொதுவாக எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன. சமூகத்தில் பலவீனமானவர்களாகவே சித்திரிக்கப்படும் இனமான பெண்கள் அதிலிருந்து மீண்டுவர முனையும் போக்கும் அந்த மீட்சிக்கான அவர்களின் முனைப்பும் காத்திருப்பும் இக்கதைகளின் அடிநாதமாக அமைந்துள்ளது.

அடையாளம் என்ற முதலாவது கதையில் சிங்கப்பூரில் வாழும் ஓர் இந்தியப்பெண் தன் அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தும் முயற்சி சித்திரிக்கப்படுகின்றது. அதன் பின்னணியில் அவளது குடும்பவாழ்வியல் சூழலில் பலவீனமான பெண் என்ற அடையாளச் சிக்கலிலிருந்து விடுபடமுனையும் தீவிரமும், அங்கலாய்ப்பும் கூடவே வெளிப்படுகின்றது. நாளை ஒரு விடுதலை என்ற கதையில் வரும் வசந்தி வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக 200 வெள்ளி மாத வேதனத்திற்காக வேலைவாய்ப்புப் பெற்று குடும்பத்தினரைக் காக்கவென்று சிங்கப்பூர் வந்தவள். சிங்கப்பூர் தெருக்களிலும் தொழில்புரியும் வீட்டிலும் பெண் என்ற காரணத்தினால் அவள் எதிர்நோக்கும் விரசநோக்குகள் அதிலிருந்து விடுபட அவள் தேடும் பாதைகள் அழகாக விபரிக்கப்படுகின்றன.

மழை-அப்பா என்ற கதையில் தான் அறவே வெறுக்கும் பொறுப்பற்ற குடிகாரத் தந்தை என்ற ஆண்மையின் ஆளுமையிலிருந்து விடுபடத் துடித்த ஒரு பெண்ணின் ஆதங்கம் கோபம் என்பன நளினமாக வெளிப்படுகின்றன. அறை என்ற கதையில் தான் ஒரு அறையில் தற்காலிகமாகக் குடியிருக்கும் வீட்டில் நிகழ்ந்த ஒரு மரணத்தைத் தொடர்ந்து அடுத்தநாள் இயல்புவாழ்வுக்குத் தயாராகும் ஒரு பெண்ணின் ஓட்டாத உறவுகளின் சலனங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. வாழ்வின்மீதான துளித்துளியான நம்பிக்கைகள் கதைகளில் மறைந்தும் மறையாமலும் வெளிப்படுவதை இக்கதைகளில் மிக நுணுக்கமாகப் பின்னியிருக்கிறார் கனகலதா.

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் பல அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. சுயம் என்ற ஒன்று இருக்கின்றது. வாழ்க்கையும், அதை வாழ்ந்து வரும் சூழலும், தான் சார்ந்துள்ள சமூகமும், அந்தச் சுயத்தையும், இயல்பான அடையாளங்களையும் மெல்ல மெல்லச் சிதைக்கின்றன அல்லது சிதைவடைவதற்கான அல்லது சிதைத்துக்கொள்வதற்கான சூழலை அவை உருவாக்கித்தருகின்றன. இப்படியாக ஒரு பெண்ணின் சுயம் அழிக்கப்படுவதையும், மாற்றம் பெறுவதையும், தொலைக்கப்படுவதையும் நான் கொலை செய்யும் பெண்கள் என்ற இந்த நூலில் உள்ள பத்துக் கதைகளும் சொல்கின்றன.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளியொருவர், தான் தொடர்ந்து வாழத் தேர்ந்த ஒரு வாழிட நாட்டினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு விருதினைப் பெறுவதென்பது, அதுவும் தொடர்ந்து மூன்று தடவைகள் அந்த இலக்கிய விருதினைப் பெற்றுக்கொள்வதென்பது அந்தப் படைப்பாளிக்கு மட்டும் பெருமைதரும் விடயம் அல்ல. அவரது தொப்புள்கொடி உறவுகளான ஈழத்தமிழர்களுக்கும் பெருமைதரும் விடயமாகும். தமது விருப்பத்தெரிவாக அல்லாது, தமது பெற்றோருடன் கூடிப் புலம்பெயர்ந்த மையால் புகலிட நாடுகளில் நிரந்தரமாக வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுவிட்ட இரண்டாம் தலைமுறை ஈழத்தமிழர்களுக்கும் இத்தகைய வெற்றிகள் ஊக்கசக்தியாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் அமைந்துவிடும் என்பது ஆரோக்கியமான விடயமாகும்.

நன்றி

சுடரொளி இருமாத இதழ் (லண்டன்) ஏப்ரல் 2009.

தினக்குரல் வார மலர் (கொழும்பு) ஞாயிற்றுக்கிழமை 05.04.2009.

ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை (கொழும்பு) இதழ் 108, மே 2009.

வல்லினம்

உலகத்தமிழரை நாடிவரும்

ஒரு மலேசியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய ஏடு

மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியம் இன்றைய தினத்தில் கிட்டத்தட்ட 120 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டிருக்கின்றது. அந்த நாட்டில் குடியேறிகளாகக் கொண்டுவரப்பட்ட காலத்திலேயே தமிழகத்திலிருந்து தங்களுடைய மூட்டை முடிச்சுகளுடன் கப்பலேறிய தமிழர்கள் இலக்கிய உணர்வுகளையும் கூடவே கொண்டு வந்து புகலிட மண்ணில் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திற்கும் இன்றைய மலேசியாவின் கெடா மாநிலத்திலுள்ள வரலாற்றுப் பூமியாகிய கடாரத்திற்கும் இடையே 11ம் நூற்றாண்டில் இராசராச சோழன் காலத்தில் இருந்தே வரலாற்று, இலக்கியத் தொடர்புகள் இருந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிந்தாலும், பிரித்தானிய ஆட்சியில் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் பொருளாதாரப் புலப்பெயர்வுக் காலம் தான் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் அறிமுகக் காலமாக இலக்கிய ஆய்வுகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை 1946ம் ஆண்டுக்கு முன்னைய இலக்கியம், 1946க்குப் பின்னைய இலக்கியம் என இரு பிரிவாகப் பிரித்துப் பார்த்தால் தான் மலேசிய இலக்கியத்தின் உண்மை நிலையை அறிய முடியும். ஆரம்பம் முதல் 1946வரை தமிழகத்திலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வந்தவர்களின் இலக்கியங்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. மலேசிய தனித்துவ இலக்கியமாகவல்லாது அவை தமது தாயக உணர்வுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே இருந்துவந்துள்ளன. மலேசிய வரலாற்றில் 1941 முதல் 1945 செப்டெம்பர் வரை இருண்ட காலமாகும். 1941 இல் 2வது உலகப்போரினால் இலக்கிய வளர்ச்சி அங்கு பெருமளவில் தடைப்பட்டிருந்தது. சீரான வளர்ச்சி கண்டு வந்த கல்வி, தொழில், பொருளாதாரம் அனைத்தும் 5 வருடம் தேக்கமடைந்தது. அக்காலகட்டத்தில் மலேசியாவைக் கைப்பற்றியிருந்த ஜப்பானியரின்

பிரச்சாரத்திற்காகவே ஓரிரு ஏடுகள் நடாத்தப்பட்டன. சில நூல்களும் வெளிவந்தன.

மலேசியாவில் தமிழ்மொழிக்கல்வி 1816 இல் முதலில் பினாங்கில் தொடங்கப்பட்டது என வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. தமிழகத்தில் மணிக்கொடி காலம் உள்ளது போல மலேசியாவில் கதை வகுப்பு காலம் 18.8.51 இல் தொடங்கப்பட்டது. கதை வகுப்பு, அந்த மண்ணின் சிறு கதை இலக்கியத்தின் திருப்பு முனையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தக் கால்கோளிடின் பின் பல உத்திகள், முயற்சிகள், ஆக்கப்பணிகள் மலேசிய இலக்கியத்தில் பரிசோதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் மலாயா 1957 ஆகஸ்ட் 31 இல் சுதந்திரம் அடைந்த பின்பு தான் மலேசிய மண்ணின் மணம்கமழும் தனித்துவமான படைப்பிலக்கியங்கள் வீறுடன் எழுந்தன என்று அறியமுடிகின்றது.

மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியவாதிகள் அவ்வப்போது தோன்றி, தமிழ் மக்களிடையே தமிழுணர்வையும் இன உணர்வையும் வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் மலேசிய மக்கள் தமிழகத்தின் இலக்கியங்களைப் போற்றிவருவதையும், ஈழத்துத் தமிழிலக்கியங்கள் பற்றி ஆர்வத்துடன் அளவளாவி வருவதையும் நேரில் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டதுண்டு. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கூட தமிழக இலக்கியங்களுக்கு இணையாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் வைத்துக் கற்பிக்கும் போக்கு அங்கு காணப்படுகின்றது. உலகளாவிய மாநாடுகளைக் கொண்டாடுவதில் மலேசியத் தமிழர்களுக்கு அதிக ஈடுபாடு உண்டு. ஏதாவது ஒரு புதுமை என்றால் அது மலேசிய மண்ணில் தான் நிகழ்கின்றது என்று உலகம் கூறவேண்டும் என்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, முதல் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழா, முதல் உலகத் திருக்குறள் மாநாடு, உலகத் தமிழர் மாநாடு, உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாடு, சித்தர் மாநாடு, உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் தினம் என உலகளாவிய நிலையில் சிந்திப்பதற்கு, சந்திப்பதற்கு, செயல்படுத்துவதற்கு முதல் கால்கோள்விழாவை மலேசிய மண்ணில் மலேசியத் தமிழர்கள் தான் செய்கின்றார்கள் என்பதை வரலாறு மறக்கப்போவதில்லை. இப்படி எண்ணிலடங்காத மாநாடுகளை வைத்து அண்டை நாடுகளிலுள்ள தமது தமிழ்ச் சகோதரர்களை வரவேற்று உபசரித்து பொற்கிழி தந்து அனுப்பிவைக்கும் மலேசியத் தமிழர்களுக்கு அவர்களது அயலவர்களான

இந்தியத் தமிழரோ, ஈழத்தமிழரோ என்ன கைம்மாறைச் செய்திருக்கின்றோம் என்று சிந்தித்தால் வேதனை தான் மிஞ்சும்.

குறைந்தபட்சம் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தை, அங்கு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இலக்கிய யாகம் நடத்திவரும் இலக்கியவாதிகளைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளவாவது முயன்றிருக்கின்றோமா என்றால் இல்லை என்ற பதிலே பொதுவாக எம்மிடமிருந்து வரும்.

இந்த நிலைமைக்கு மலேசியப் படைப்பாளிகளும் ஓரளவு பொறுப்பேற்க வேண்டும். தமது மண்ணின் இலக்கியத்தை உலக அரங்கில் எடுத்துச் செல்லும் வித்தைபற்றி அவர்கள் அக்கறைகொள்ளாதிருப்பது ஒரு காரணமாகும். அளவுக்கு அதிகமாகத் தமிழகத்தையே தமது இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக இன்றும் நம்பியிருப்பதும், தமிழக ஜாம்பவான்களின் கைகளால் குட்டுப்படுவதைக்கூட பாக்கியமாகக் கருதிச் சிலர் செயற்படுவதும் இந்நிலையை மேலும் மோசமடையச் செய்கின்றது.

இந்நிலையில் தமிழ் இலக்கியம் என்றால் தமிழ்நாட்டு இலக்கியம் மட்டும் அல்ல அது உலகத் தமிழர்களுக்கும் பொதுவான இலக்கியம் என்ற விழிப்புணர்வு சாடைமாதையாக மலேசிய இளந்தலைமுறையினரிடையே உருவாகி வருவதையும் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. தமிழ்நாட்டு மாயையிலிருந்து நீங்கி மலேசிய இலக்கியம் உலகத் தமிழர்களை நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் வீறுடன் புறப்பட்டிருக்கின்றது ஒரு மலேசிய தமிழ் இளைஞர் அணி.

கடந்த பெப்ரவரி 2006இல் “நவீன இலக்கியத்தை நோக்கி காதல்” என்ற சஞ்சிகையை இவர்கள் மாத இதழாகக் கொண்டுவந்தார்கள். மலேசிய பாரம்பரிய தமிழகச் சார்பிலக்கியச் சஞ்சிகைகளிலிருந்து விலகி, முற்றிலும் வித்தியாசமான தொரு புதிய தளத்தில் நவீனத்துவ இலக்கிய உச்சங்களை எட்டும் ஆர்வத்துடன் புரட்சிகரமான நவீன இலக்கியக் கருத்துக்களுடனும், ஆரோக்கியமானதும் சுதந்திரமானதுமான இலக்கியச் சர்ச்சைகளுக்கு மேடை அமைத்துக்கொடுத்தும் மலர்ந்து மணம்பரப்பிய இச்சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் பின்புலத்தில் முனைவர் பெரு.அ.தமிழ்மணி, நிர்மலா பெருமாள், யுவராஜன் போன்றோர் வழிநடத்த மணிமொழி, ம.நவீன், ப.அ.சிவம் போன்ற மலேசிய இளையோரும் உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டார்கள். நவம்பர் 2006இல் 10 இதழ்களுடன் காதல் கைகூடாது நின்றுபோய்விட்டது. பொருளாதாரக் காரணியே சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் முதல் எதிரி என்பதும் பொய்த்துவிடவில்லை.

“சுமார் 500 தமிழ்ப்பள்ளிகளில் ஆறாம் வகுப்பு வரையில் மட்டுமே தமிழ்கற்ற சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டு மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்து மக்களை நம்பித்தான் இங்கே தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகம் இயங்க முடியும். தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், தமிழ் கற்ற கல்லூரி மாணவர்கள், பல்கலைக் கழக முன்னாள், இந்நாள் தமிழ் மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள் என்ற இந்த அறிவுஜீவிகள், தமிழ் சமூக அரசியல், பொருளாதார, கல்வி, இலக்கிய, பண்பாட்டுத் தளங்களில் எந்தவிதமான தீவிர ஈடுபாடோ, செயல்பாடோ அற்ற காலகட்டம் இது” என்று குறிப்பிடும் மலேசிய தமிழறிஞரும் படைப்பாளியுமான மா.சண்முகசிவாவின் கூற்று ஆழ்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

இன்று ம.நவீன், பா.அ.சிவம், சந்துரு, ஆகியோர் சாம்பலிலிருந்து புறப்பட்ட பீனிக்ஸ் பறவைகளாக, மீண்டும் தமது முயற்சியில் மனம் தளராது வல்லினம் என்ற பெயரில் மற்றொரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டினைக் காலாண்டிதழாகக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள். தமிழகத்திலிருந்து மனுஷிய புத்திரனின் உயிர்மைப் பதிப்பகம் இவர்களது சஞ்சிகையை அச்சிட்டு விநியோகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றது என்றும் அறியமுடிகின்றது. வல்லினம் சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் ஆலோசகர்களாக மா.சண்முகசிவா, சீ.முத்துசாமி, கோ.முனியாண்டி போன்ற மலேசிய முன்னோடித் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முன்வந்திருப்பது இளைஞர்களான நவீனுக்கும் அவரது சகாக்களுக்கும் மனோதேரிகத்தை நிச்சயம் ஊட்டக்கூடும்.

வல்லினம் இதழின் ஜூன் 2007க்குரிய முதலாவது இதழிலேயே அச்சீட்டுச் செலவைச் சிக்கனமாகக் கையாண்டிருப்பதை பார்த்துப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. முன்னைய காதல் சஞ்சிகையில் கற்ற பாடமாக இது இருக்கலாம். காதல் சஞ்சிகையில் தம் கைவண்ணத்தைக் காட்டியது போலவே இங்கும் அழகியல் அம்சம் பொருந்திய திட்டமிட்ட பக்க வடிவமைப்பில் அதிக அக்கறையினைச் செலுத்தியுள்ளார்கள்.

சஞ்சிகையின் உள்ளே பரிமாறப்பட்டிருக்கும் இலக்கியவிடயங்களை சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன். மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளராகவும் இணைப் பேராசிரியராகவும் இருந்த தமிழறிஞர், மலேசிய எழுத்தாளர் ரெ.கார்த்திகேசு அவர்களும், மலேசியத் தமிழ் நெறிக்கழகத்தின் தலைவராகவும் பண்டார்பாரு செந்தூல் இடைநிலைப் பள்ளியில் உளவளத்துணை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றும் இரா. திருமாவளவன் ஆகியோரின் இரண்டு நேர்காணல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்விதழின் சிறுகதைகளை சீ.முத்துசாமி, கோ.முனியாண்டி, மஹாத்மன், ம.நவீன் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை லண்டனிலிருந்து நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா, மலேசியாவிலிருந்து ந.மகேஸ்வரி, யுவராஜன், ப.மணிஹைகதீசன், கோ.புண்ணியவான் ஆகியோர் வழங்கியுள்ளனர். பா.அ.சிவம், அருண், தோழி, கருணாகரன், ஏ.தேவராஜன், சந்துரு ஆகியோருடன் சுவிஸ்சிலிருந்து நளாயினி தாமரைச் செல்வனும் கவிதைகளை இவ்விதழுக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

இளம் பள்ளி ஆசிரியரான ம.நவீன், வல்லினத்தின் பிரதம ஆசிரிய ராகவும், பா.அ.சிவம் துணை ஆசிரியராகவும் இயங்கியுள்ளனர்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் ஆதரவினை நாடி உலகளாவிய ரீதியில் தனது பறத்தலை சுதந்திரமாக மேற்கொள்ளத் துடிக்கும் வல்லினம் என்ற குருவிக்குஞ்சு அதன் கூட்டுக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்து சிறகடிக் கின்றது. மலேசியப் படைப்பாளிகளையும் தம்முடன் இணைத்து உலகத் தமிழ் இலக்கியவானில் பயணிக்க விரும்பும் புலம்பெயர்ந்துவாழும் ஈழத்துத் தமிழ் உறவுகள் அதன் சுதந்திரமானதும் பாதுகாப்பானதுமான சிறகைப்பிற்று ஊக்கத்தை வழங்க முன்வரவேண்டும். படைப்பாளிகள் தமது ஆக்கங்களை மட்டும் வல்லினத்துக்கு அனுப்பிவைப்பதுடன் தமது கடமை முடிந்துவிட்டதாகக் கருதாமல் சிறிய பணத்தொகையும் சேர்த்து அவ்விதழின் வளர்ச்சிக்கு உரமாக வழங்குவதற்கு முன்வரவேண்டும். ஆரோக்கியமானதும், சிந்தனையைத் தூண்டுவதுமான படைப்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவந்து காட்டியுள்ள இச்சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் வளர்ச்சி ஓரளவு எமது கைகளிலும் தான் தங்கியுள்ளது.

நன்றி

சுடரொளி: கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழ், (லண்டன்), ஆடி-ஆவணி, 2007.

காற்றுவெளி (லண்டன், தமிழ்நாடு), இதழ் 9, மார்ச் 2008.

காலைக்கதிர் (லண்டன்), 20.03.2009.

(குறிப்பு: வல்லினம் தற்போது இணைய இதழாக வெளிவருகின்றது.)

மலேசியத் தமிழர்களின் நீள்துயில் கலைகிறதா?

(இக்கட்டுரை 25.11.2007 இல் மலேசியாவில் நடந்து முடிந்த ஹிண்ட்ராப் எழுச்சிப் போராட்டம் பற்றிய பின்னணித் தகவல்களை உள்ளடக்கியதாக 'சுதேசமித்திரன்' என்ற புனைபெயரில் எழுதப்பட்டு வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் 24.2.2008 இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில், ஹிண்ட்ராப் (HINDRAF Hindu Rights Action Force) அமைப்பு நடத்திமுடித்த எழுச்சிப் பேரணி 25.11.2007 அன்று கலக்கிமுடித்திருந்த கையோடு ஈழத்தவனான எனது கால்கள் மலேசிய மண்ணில் பதிந்திருந்தன. நான் அங்கிருந்த ஏழு நாட்களும் என் அவதானத்தைப் பெற்றிருந்த மலேசிய மக்களின் இந்த எழுச்சியின் பின்புலம் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1957இன் ஓகஸ்ட் 31இல் மலாயா பிரித்தானிய அரசிடமிருந்து தாமதமாகவே சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. துணை நிர்வாகிகளாகவும், அரச ஊழியர்களாகவும் இருந்த இலங்கைத் தமிழர்களில் பலர் மலாயன் பென்சனியர்களாக நாடுதிரும்பிவிட, எஞ்சியவர்கள் சுதந்திர மலாயாவின் பிரசைகளாகத் தம்மை வரித்துக்கொண்டார்கள். தேயிலை, ரப்பர், வெண்பனை (Oil Palm) தோட்டங்களின் பசுமையின் வருவாயில் திளைத்திருந்த பிரித்தானியர்கள் நாட்டைச் சுதேசிகளிடம் கையளித்தபோது அங்கிருந்த இந்தியத் தோட்டத்தொழிலாளர்களை அந்நாட்டின் பிரசைகளாகவே கருதினார்கள். அங்கிருந்த மலாய்க்காரர்கள், சீனர்கள், இந்தியர்கள் ஆகிய மூவினத்தவர்களிடமும் உரிமைகளைப் பங்கிட்டுவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். 1957களில் இம்மூவினத்தவரும் 60:30:10 என்ற விகிதத்தில் இருந்ததாகக் குறிப்புள்ளது. (தென்னிந்திய மற்றும் இலங்கைத் தமிழர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள், செட்டிகள் என்று ஒரு கலவையாக அங்கு இருந்தவர்கள் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்று பொதுவாக அடையாளம் காணப்பட்டார்கள்).

பிரித்தானியர்களின் சம விகிதாசாரமான ஆட்சிப் பங்களிப்பு மலேசியர்களிடையே எடுபடவில்லை. அந்நாட்களில் 30 வீதமாக இருந்த சீனர்கள் மலேசியாவின் பொருளாதாரத்தில் பலம்மிக்க ஆக்கக்கூடியாக

விளங்கினார்கள். பெரும்பான்மை மலாய்க்காரர்கள் அவர்களிலேயே தங்கியிருந்தார்கள். சிங்கப்பூர் 1965இல் பிரிந்து தனி நாடாக மாறியது. மலாயாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட அதன் பொருளாதார வளங்கள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துசென்றன.

இந்நிலையில் 1969இல் மலாயாப் பெருநிலத்தின் ஆளும்கட்சி ஆட்சியிலிருந்து படுதோல்வியுடன் அகற்றப்பட்டது. இதற்குச் சீனர்களையும், இந்தியர்களையுமே மலாயா அரசு காரணிகளாக்கியது. அதன் முடிவு, பாரிய இனக்கலவரமாக வெடித்தது. தமது நாட்டிலேயே தாம் சுரண்டப்படுவதாக உணர்ந்த மலாய்க்காரர்கள் தோல்வியுற்ற ஆட்சியினரால் சிறுபான்மையினர்மீது ஏவிவிடப்பட்டார்கள்.

இனக்கலவரத்தின் முடிவு அக்கட்சிக்கு மீண்டும் வெற்றியைத் தந்தது. மீண்டும் கலவரத்தின் பின் ஆட்சிக்கு வந்த அந்த மலாய்ப் பெரும்பான்மை அரசு மலாய்க்காரருக்கு நன்றிக்கடனாக புதிய சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்தது. பின்தங்கியுள்ள மலாய்க்காரர்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் காணவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிறுபான்மையினருடன் சமஉரிமையுடன் வாழமுடியும் என்று கூறி, பூமிபுத்திரர்களாக மகுடம் சூட்டி அவர்களுக்குப் பல வழிகளிலும் முன்னுரிமை வழங்கலாயிற்று. புதிய சட்டத்தின்படி 1970முதல் தொடரும் 20 ஆண்டுகளுக்கு மலாய்காரர்களுக்கு 30 சதவீதம் அனைத்து வாய்ப்புகளிலும் மற்றவர்களைவிட அதிகபட்ச முன்னுரிமை வழங்கப்படும். இருபது ஆண்டுகளில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் நிறுத்தப்படும். அதற்கிடையில் மலாய்க்காரர்கள் தம்மைச் சுதாரித்துக்கொள்ளவேண்டும் இதுவே அச்சட்டம்.

இந்தியர்களும், சீனர்களும் இச்சட்டத்திற்குத் தலையசைத்தார்கள். பெரும்பான்மை இந்தியர்கள் மீண்டும் தமது தோட்டப்புற வாழ்க்கைக்குள் மூழ்கிவிட சிறுபான்மையினர், புதிய சுதந்திரத்தின் அனுகூலங்களுக்குள் தமது வசதிகளை வளங்களை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முனைந்தார்கள். இந்நிலையில் மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் என்ற அரசியல் கட்சி படிப்படியாகத் தலையெடுத்து உறங்குநிலைக்குச் சென்றுவிட்ட இந்தியர்களின் ஏகப்பிரதிநிதியாகத் தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு மலேசிய அரசாங்கத்திலும் இடம்பிடித்துவிட்டது. இந்தியர்களின் உறக்கம் கலையாமல் அவதானமாகத் தமது காய்களை நகர்த்திக்கொண்டு ஏகபோக அரசியல் ஈட்டிக்கொண்டு வந்தது. சாமிவேலு என்ற இந்தியர் அவர்களுக்குத் தலைவரானார். தமிழ் ஊடகங்களும் அவர்களது கட்டுப்பாட்டில் பெருமளவு தங்கியிருந்தது. பெரும்பான்மை இந்தியர்களின்

ஏழ்மையும், கல்வி வசதிக் குறைபாடும் எதிர்ப்பியக்கம் ஒன்றை அவர்களிடையே நீண்டகாலம் உருவாக்கவில்லை.

சீனர்களோ தமது காலில் தாம் ஊன்றித் தமது பொருளாதாரத்தை மேலும் வளப்படுத்தித் தமது இருப்பினை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களது நிலைப்பாடு சாதுர்யமாக தமது இனத்தின் பொருளாதார கல்வி வளர்ச்சியை மையப்படுத்தியதாக வளர்ந்தது. தமது சமூகத்திற்கான அடிப்படை முதலீடுகளை அரசின் உதவியின்றியே அவர்களால் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது.

20 ஆண்டுகள் 1990இல் முடிந்தாலும், மலாய்க்காரர்களுக்கான 30 வீத மேலதிக சலுகைவாய்ப்பு வழங்கல் நிறுத்தப்படவில்லை. 30 வீதம் காலக்கிரமத்தில் பல துறைகளில் 50 வீதமாகிவிட்டதை திடீரென உறங்கு நிலையிலிருந்து விழித்துக்கொண்ட இந்தியர்களில் ஒரு சிலர் புரிந்து கொண்டார்கள்.

அண்டைநாடான இலங்கையில் படிமுறைவளர்ச்சிபெற்ற இனவாத ஒடுக்குமுறைகளையும், அங்கு எழுச்சிபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியையும் நன்கு அறிந்தவர்களாகவே இவர்களில் பலர் இருந்து வந்துள்ளனர். ஈழத்தமிழரின் வெளிப்படையான அனுதாபிகளாகவும் மலேசியத் தமிழர்கள் நீண்டகாலமாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். இந்நிலையில் ஈழத்தமிழரின் போராட்ட உணர்வு மலேசியத் தமிழர்களுக்குத் தொற்றிவிடக்கூடாது என்பதில் மலேசிய அரசு வெகு எச்சரிக்கையுடனேயே அங்கு இருந்து வந்துள்ளது. தமிழ் ஊடகங்களை மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனேயே அரசும் அதன் சார்பான அரசியல் கட்சிகளும் கவனித்து வந்தன.

இந்தப் பகைப்புலத்திலேயே ஓகஸ்ட் மாதம் 12ம் திகதி சுமார் 4000 பேர்கொண்ட பேரணியொன்று இந்தியர்களால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது. இதற்கு முன்னோடியாக மலேசிய இந்தியர்களின் சமூக பொருளாதார கீழ்நிலையை எடுத்துக்காட்டி, அவர்களது முன்னேற்றத்தில் அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கும் நடவடிக்கையாக 18 அம்சக் கோரிக்கையொன்றை முன்வைத்து 1000 கடிதங்கள் பிரதம மந்திரி உள்ளிட்ட 1000 முக்கியஸ்தர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்தன. இக்கடிதத்தில் மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி முழுத்தமிழர்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை என்றும், தன் ஆதரவாளர்களை மாத்திரம் அக்கட்சியும் அதன் தலைவர் சாமிவேலுவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் என்றும் குற்றஞ்

சாட்டப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் தமிழர்களைப் பாதிக்கும் வேறும் பல விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.

சட்டவிரோதமாகக் கட்டப்பட்டவை என்று கூறி 300க்கும் மேற்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க இந்து ஆலயங்களைத் தகர்த்து எறிந்தமை, தமிழ்ப்பள்ளிகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கான போதிய நிதிஆதரவு வழங்காமையும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் அவற்றுக்கு மூடுவிழாக் கொண்டாடியமை, அரசு பதவிகளில் தமிழருக்கு வேலை வாய்ப்பினை கோட்டா முறையில் மட்டுப்படுத்தியுள்ளமை, கல்வித் துறையில் இந்திய மாணவர்களுக்கு சமஉரிமை வழங்கப்படாமையே, புலமைப்பரிசில்களை சட்டபூர்வமாக மலாய்க்காரர்களுக்கே முன்னுரிமை என்றாக்கியமை, தொழில்முயற்சிகளில் மலேசிய இந்தியர்களுக்கு லைசன்ஸ் பத்திரங்களை வழங்காமல் சட்டவிரோதமாக ஒதுக்கிவைப்பது என்று பல விடயங்கள் பட்டியலிடப்பட்டிருந்தன.

இந்த மகஜரை 4000பேர் வரை பேரணியாக எடுத்துச் சென்று மலேசிய மன்னரிடம் ஒப்படைத்திருந்தனர். இதனை மலேசிய அரசு முற்று முழுதாக உதாசீனம் செய்துவிட்டமை இந்தியத் தமிழர்கள் மத்தியில் ஆத்திரத்தையும், அவநம்பிக்கையையும் அதிகரித்தது. இதன் விளைவாக பி.உதயகுமார், பீ.வேதமூர்த்தி, கணபதிராவ், கங்காதரன், மனோகரன் மலையாளம் ஆகிய மலேசியாவில் பிரசித்திபெற்ற ஐந்து சட்டத்தரணிகள் கொதித்தெழுந்தார்கள். இவர்களின் ஆலோசனையின் கீழ் மலேசிய மன்னராலும் அரசினாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் பிரித்தானிய அரசிடம் முறையிட்டு உலகத்தின் கவன ஈர்ப்பைப் பெறுவது என்று முடிவாகியது.

தமது மூதாதையரை தொழில்வாய்ப்பும், உயர்ந்த வாழ்க்கை வசதிகளும் தருவதாக ஏமாற்றித் தாயகத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் மலாயாவுக்குக் கொண்டுவந்தது தவறு என்றும், அதன் பின்னர் தம்மை ஒட்டுமொத்தமாக மனிதநேயமற்ற முறையில் கூலிகளாக இன்றளவில் ஒதுக்கி வைப்பதற்குக் காரணியாக இருந்ததாகவும், மலேசியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கும் வேளையில் பிரித்தானிய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட Reed Commission தனது பரிந்துரையில் இந்தியத் தமிழரின் சமஉரிமையில் முற்றுமுழுதாக அக்கறை கொள்ளவில்லை என்றும் கூறி பிரித்தானிய அரசியார் தலைக்கு ஒரு மில்லியன் மலேசிய ரிங்கிட் வரையில் நட்டஈடு தரவேண்டும் என்று கோருவதாக திட்டமிடப்பட்டது.

இது தொடர்பாகக் கிராமங்கள் தோறும் விளக்கக்கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. ஏராளமான மக்கள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்ற இக்கூட்டங்

களில் கலந்துகொண்டார்கள். மலேசிய இந்தியர்களின் நீள்துயில் கலை வதற்கு இக்கூட்டங்கள் தம் பங்கை பெருமளவில் ஆற்றிவந்தன.

இந்தப் பாரிய முன்னெடுப்பின் அடுத்தகட்டமாக, Queen Council என்ற சட்டஅமைப்பிடமிருந்து பிரித்தானிய சட்டத்தின்கீழ் தமது சட்ட முன்னெடுப்புகளுக்கு ஆதரவாக இரண்டு சட்ட வல்லுநர்களைத் தந்துதவ வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கும் நோக்கத்துடன் 10000 பேர் வரையில் பேரணியாகத் திரண்டு வரும்படியும், அவர்கள் அனைவரும் பிரித்தானிய தூதராலயத்திற்கு ஊர்வலமாகச் சென்று ஒரு லட்சம் கையெழுத்துகளைக் கொண்ட அந்த மகஜரைக் கையளிக்கவுள்ளதாகவும் இந்தச் சட்டத்தரணிகள் தாம் சார்ந்த இந்து உரிமை நடவடிக்கைக் குழு (Hindu Right Action Force- HINDRAF) வினூடாக வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

ஏற்கெனவே 4000 பேருடன் நடந்துமுடிந்த பேரணியைக்கண்டு வெகுண்டிருந்த மலேசிய அரசு, தனது முழுப்பலத்தையும் பயன்படுத்தி இந்தப் பேரணியையும் தடுக்க முயன்றது. பொதுமக்கள் கூடுவதை தடுக்கும் வகையில் ஆங்காங்கே வீதித்தடைகள், ஊடகங்களின் வாயிலாக எச்சரிக்கை என்று பலத்த கெடுபிடிகளைச் செய்திருந்தது. அரசின் இந்த முன் முயற்சிகளும், தாம் இத்தனை ஆண்டுகளாக அடக்கப்பட்டிருப்பதைப் புரிந்துகொண்ட மக்களின் விழிப்புணர்வும் 10000பேரை 2 லட்சம் பேராக அதிகரிக்க வைத்துவிட்டது. இத்தனை பெரிய பேரணியை எவருமே எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. அதனை வழிநடத்துவதற்கு ஹின்ட்ராப் ஒருங்கிணைப்பாளர்களும் அவ்வேளையில் தயாராக இருக்கவில்லை. (இதை பின்னாளில் உதயகுமார் ஒரு ஊடகப் பேட்டியில் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்).

இந்நிலையில் பத்துகேவ்ஸ் என்ற இடத்தில் உள்ள புராதன மலைக்கோயிலில் (பத்துகேவ்ஸ் முருகன் கோவில்) கார்த்திகை திருநாள் உற்சவம் 24.11.2007 இரவு பெரும் எடுப்பில் கொண்டாடப்பட்டிருந்தது. மலேசியாவின் பல பாகங்களிலுமிருந்து இந்துக்கள் அங்கு கூடியிருந்தார்கள். அடுத்தநாள் நடைபெறும் ஊர்வலத்தில் பங்கேற்கும் எண்ணத்துடனும் வீடுதிரும்பாமல் பலர் அங்கு தங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் அனுதாபியாகக் கருதப்படும் அந்தக் கோயிலின் தலைமை நிர்வாகி, அமைச்சர் சாமிவேலுவுக்குத் தனது பற்றுதலைக் காட்டும் நோக்குடன், ஒரு செய்தியை அன்றிரவே கசிய விட்டிருந்தார். பேரணியில் கலந்துகொள்ள வந்த மலேசியத் தமிழர்கள் பத்துகேவ்ஸ் கோவில் வளவில் ஒன்றுகூடியிருக்கிறார்கள் என்பதே

அச்செய்தி. இச்செய்தியின் விளைவு பின்னாளில் இந்தப் பேரணியை உலக அளவில் செய்தியாக்கிவிடப்போகின்றது என்ற உண்மையை அந்த அரசியல் பக்தன் அறிந்திருக்கவில்லை.

மக்கள் பத்துகேவ் கோவிலில் குழுமியிருக்கும் செய்தி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதும் அரசின் பொலிஸ் படையினர் விரைந்து வந்து கோயில் பிரகாரத்தை இழுத்து மூடி அங்கிருந்த பல்லாயிரம் பக்தர்களையும் சிறைக் கைதிகளாக்கினர். மக்களின் இயல்பான குழப்ப நிலையைப் பயன்படுத்தி கண்ணீர்ப்புகைப் பிரயோகமும், தடியடியும் மேற்கொண்டனர். இதன்போது காயமடைந்த ஒரு மலாய்க்காரப் பொலிஸ்காரரை கொலை செய்ய முயன்றதாக அங்கு தங்கியிருந்த அப்பாவி இளைஞர்கள் 31 பேரை கைதுசெய்து அவசர அவசரமாக அவர்கள் அனைவரின் மீதும் அந்த ஒரு பொலிஸ்காரனைக் கொலைசெய்ய முயன்றதாகக் குற்றஞ்சாட்டி, பிணை மறுத்துத் தடுப்புக்காவலில் வைத்திருக்கின்றனர். பத்துகேவ்ஸ் கோவிலில் நடந்தேறிய அரச வன்முறையும், கைதும் உலகத் தொலைக்காட்சிகளில் நேரடி ஒளிபரப்பாயின. இன்றுவரை அவை பத்திரிகைகளின் தலைப்புச் செய்தியாகிவருகின்றன.

அமைதியாக இடம்பெற்ற பத்துகேவ்ஸ் திருக்கார்த்திகை திருநாளில் பொலிஸ் நுழையநேர்ந்தது ஏன் என்ற கேள்விக்கும், கண்ணீர்ப்புகை, குண்டாந்தடிப் பிரயோகம் போன்றவற்றிற்கும் மூலகாரணம் - அதற்கான தேவை என்ன என்பது பற்றியும் இன்றுவரை பதில் இல்லை. இப்பொழுது தானே கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. விரைவில் பதில் வரும்.

இதே வேளையில் மலேசியாவில் சில வாரங்களுக்கு முன்னர் 10.11.2007 அன்று நடந்த Bresse Rally என்ற அழைக்கப்படும் பேரணியின் போது, ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான எதிர்க்கட்சியினரும் அரசு சார்பற்ற மலேசிய நிறுவனங்களும் இணைந்து மன்னரிடம் ஒரு மகஜரை சமர்ப்பித்தனர். தேர்தல் ஆணைக்குழுவில் பலத்த அரசியல் ஊடுருவல் இருப்பதாகவும், தேர்தல் ஆணையம் சுதந்திரமாகச் செயற்பட மன்னர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கோரி மேற்கொள்ளப்பட்ட 40 ஆயிரம் பேர் கொண்ட அந்த ஊர்வலமும் சட்டவிரோதம் என்று கூறி நசுக்கமுயற்சிக்கப்பட்டது. இங்கும் தடியடி, கண்ணீர்ப்புகைப் பிரயோகம் என்பன ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் பின்னர் மன்னரின் இராணுவப்படை பொலிசாருக்கு எதிராக உசார் நிலையில் நிறுத்தப்பட்டதால் உயிர்ச்சேதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. ஆயினும் 100 பேர்வரையில் பொலிசாரைத் தாக்கியதாகக் கைதுசெய்யப்பட்டிருந்தார்கள். ஆயினும்

அவர்கள் அனைவரும் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மலாய்க்காரர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நவம்பர் இறுதியில் நிகழ்ந்த இக்கலவரம் பற்றிய உணர்வலைகள் இன்னமும் மலேசியாவில் ஓய்ந்தபாடில்லை. மலேசியத் தமிழர்களிடம் அந்த மண்ணிலிருந்த வேளையில் நான் உரையாடியபோது, அங்கு இரண்டு பிரிவான உணர்வுகள் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிந்தது. ஒன்று தாம் இவ்வளவு காலம் அடிமைப்பட்டிருந்து இப்பொழுதுதான் விழித்தெழுந்து எதிர்ப்பினைக் காட்ட முயன்றிருப்பதாகவும், அதற்கே இப்படிப் பலத்த அடி விழுந்தால் தமது எதிர்ப்பினைத் தாங்களும் முர்க்கத் தனமாகக் காட்டவேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது என்றே அர்த்தமாகின்றது என்று கூறுவாரிடையே, அரசியல் நடவடிக்கை மூலம் ஜனநாயக வழிகளில் ஆட்சிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வழிமுறைகளை - அங்குள்ள சீனர்களைப் பின்பற்றி நாம் மேற்கொள்ளவேண்டுமெயொழிய அரசு அடக்குமுறைக்கு எதிரான வன்முறைப்பிரயோகம் மீண்டும் வன்முறைக்கே எம்மை இட்டுச் சென்று இனக்கலவரங்களுக்கு வழிவகுக்கும் என்றும், இதுவே பூர்வீகாவில் தமிழருக்கு இன்றுள்ள நிலையை விரைவில் மலேசியாவிலும் காணவேண்டி நேரிடும் என்றும் கருத்துத் தெரிவிப்போரும் உள்ளனர். இவர்களில் பலர் மலேசியத் தமிழர் அரசியல் ரீதியாக இன்னமும் முற்றாக விழித்துக்கொள்ளவில்லை என்றே கருதுகின்றார்கள்.

தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி, மலேசியத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாகக் கூறிய கருத்துக்களும் அதற்கு மலேசிய அரசின் பங்காளிகள் கூறிவரும் எதிர்க்கருத்துகளும் இந்திய மலேசிய அரசியல் உறவில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்நிலையில் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் ஹின்ட்ராப் அமைப்புக்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதாக மலேசிய அரசின் அங்கத்தினர் ஒருவர் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார். போதாக்குறைக்கு எதிரணியினர் தமது பங்கிற்கு, மலேசியத் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையில் தமிழக அரசு தீவிரமாக இயங்காது போனால் தாம் தமிழ்ஈழத்தின் பெருந்தலைவரின் உதவியைக் கோரவேண்டி நேரிடும் என்றும் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்.

மலேசியப் பத்திரிகைகள் இத்தகைய விறுவிறுப்பான செய்திகளையும், மறுப்புகளையும் அன்றாடம் வெளியிட்டு ஒரு தீவிரமான அரசியல் பிரச்சினையை ஜனரஞ்சகப்படுத்தி இலாபமீட்டுவதாகவும் அங்கு குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் RTM (Radio Television Malaysia) என்ற அரசு தொலைக் காட்சி வானொலி நிறுவனம் ஹின்ட்ராப்புக்கு ஆதரவாக இருந்ததாகக்

கூறி 5 தமிழ் ஒலிபரப்பாளர்களை வேலை இடைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறது. அத்துடன் மேலும் இருவரின் பதவி நீடிப்பை ஒத்திவைத்துமுள்ளது. பதவி நீக்கத்துக்கு அரசு வேறு மலினமான காரணங்களைக் குறிப்பிட்டாலும் உண்மை என்னவோ திட்டமிட்ட களையெடுப்பாகவே தோற்றமளிக்கின்றது.

இந்நிலையில் இந்தப்பாரிய அரசு எதிர்ப்பினை முன்னெடுத்து நகர்த்தும் அமைப்பிற்கு இந்துத்துவப் பெயரை ஏன் வழங்கினார்கள் என்ற கேள்வியும் எழத்தான் செய்கின்றது. அத்துடன் நீண்டகாலமாக தாலாட்டி உறங்குநிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த மலேசியத் தமிழர்கள் திடீரென்று லட்சக் கணக்கில் கிளர்ந்தெழும் பண்ணியதற்கு சாமிவேலுவின் எதிர்ப்பாளர்களின் மறைமுகப் பங்களிப்பு காரணமாக இருப்பதால், இது நாளடைவில் மற்றுமொரு சாமிவேலுவின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக அமையுமோ என்றும் ஒரு சந்தேகம் அங்கு எழுந்துள்ளது.

மக்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்வு திடுதிப்பென்று ஏற்படுவ தில்லை. அது படிப்படியாக தூண்டப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டும். இது வரலாறு கண்ட உண்மை. அவ்வகையில் மலேசியத் தமிழர்களிடையே ஒன்றுபட்ட பாரிய மக்கள் எழுச்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதுவே ஆரம்பகட்டமாக இருக்கிறது.

இறுதியாக ஒரு செய்தி: விரைவில் தென்னிந்திய சினிமாக்கலைஞர்கள் 220 பேர் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடத்த வழமைபோல கோலாலம்பூருக்கு வருகிறார்கள். இதற்கான ஒழுங்குகளை மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் தமது பெருந்தலைவர் டத்தோ சாமிவேலுவின் ஆசியுடன் முன்னெடுக்கின்றன. கலைநிகழ்ச்சியின் நோக்கம் தென்னிந்திய திரைப்பட கலைஞர்களின் யூனியன் கட்டிடத்தை கட்டி முடிக்க நிதி சேகரிப்பதாகவும், இந் நிகழ்ச்சிக்கு டத்தோ சாமிவேலுவை பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொள்ள வைக்கவுள்ளதாகவும் இந்நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கமைக்கும் இணைப்பாளர் மலேசியப் பத்திரிகைச் செய்தியொன்றில் கூறியிருக்கிறார். வழமைபோல சினிமாக்காரர்களைக் கட்டியணைத்துத் தமது வாழ்வின் முக்திநிலையை மலேசியத் தமிழ்மக்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு வெள்ளித் தட்டில் அவர்கள் தேடிவரும் பணத்தை அள்ளிக்கொடுத்து மீண்டும் தமது உறங்கு நிலைக்குத் திரும்பிவிடப்போகிறார்களா அல்லது, சினிமா மாயையிலிருந்து விலகிச் சற்றே திறந்த கண்களை மூடவிடாது தீவிரமாகத் தமது சந்ததியினரின் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திக்கப்போகிறார்களா? இதுவே இன்று எம் முன்னுள்ள கேள்வி.

மலேசிய இலக்கிய நிகழ்வுக் கண்ணோட்டம்

11.4.2003 அன்று லண்டன் ஐபீசீ வானொலியில்
ஆற்றிய உரை

ஐபீசீ தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அன்பார்ந்த நேயர்களுக்கு முதற்கண் என் வணக்கங்கள். மீண்டும் இந்தவாரம் சில இலக்கியச் செய்திகளுடன் உங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கடந்த வாரம் திட்டமிட்டபடி 5ம் திகதி மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வு முழு நாள் நிகழ்வாக மிகவும் சிறப்பாக இலண்டன் ஸ்டர்ட்போர்ட் நூலக கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்றது. மலேசியத் தமிழ்ச்சமூகம் மற்றும் புலம்பெயர் ஐரோப்பிய தமிழ்ச் சமூகங்களிடையே இலக்கியப் பரிமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நிகழ்ச்சியை இலண்டனில் வெளிவரும் தேசம் சஞ்சிகை ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

தலைநகரில் மிகவும் நவீனமயமாக்கப்பட்ட ஸ்டர்ட்போர்ட் நூலக மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவில் பிரித்தானியாவில் வாழும் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்களும் சமூகத் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டனர். மலேசியாவிற்கு உள்ளேயே முடக்கப்பட்ட மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்களை வெளியே எடுக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் முயற்சி இது என மலேசிய அன்பர்கள் அங்கு கருத்து வெளியிட்டனர். இம்மாநாட்டில் திறனாய்வாளரும், மலேசிய உள்துறை அமைச்சின் பத்திரிகைக் கண்காணிப்புப் பிரிவின் (தமிழ்ப் பிரிவு) பொறுப்பாளருமான பொன் முத்து, மலேசிய நண்பன் பத்திரிகையின் தலைமை நிருபர் மோகனன் பெருமாள், மலேசிய இன்ரி கல்லூரி விரிவுரையாளரும் திறனாய்வாளருமான க. அரிகிருட்டணன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறுப்புரை ஆற்றினர்.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் ஓர் அறிமுகம், மலேசியத் தமிழ் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைகள் ஆகிய தலைப்புகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளை இவர்கள் அவையில் சமர்ப்பித்தனர். மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியையும்

அம்மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலையையும் அவர்களது ஆய்வுகள் விரிவாகப் புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கு அறிமுகம் செய்திருந்தன.

இந்நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற கவனத்தை ஈர்த்த சுவையான இரு சம்பவங்களை ஐபீசி வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

முதலாவது, இந்த நிகழ்ச்சியில் இரு வேறு தளத்தில் நின்று மலேசியத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பணியாற்றும் அன்பர்கள் இருவர் கலந்து கொண்டார்கள். ஒருவர் திரு. பொன் முத்து. மலேசிய உள்துறை அமைச்சின் பத்திரிகைக் கண்காணிப்புப் பிரிவின் (தமிழ்ப் பிரிவு) பொறுப்பாளருமான பொன் முத்து, மலேசியாவுக்குள் வெளியாகும் தமிழ் பத்திரிகைகளை கண்காணிப்பது, அந்த அரசின் மறைமுகமான இறுக்கமான தணிக்கை விதிகளை பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாயத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டு சேவையாற்றப்பவர். இந்த நிகழ்ச்சியை இவர்தான் முன்னின்று ஒழுங்கு செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றவர் மலேசிய நண்பன் பத்திரிகையின் தலைமை நிருபர் மோகனன் பெருமாள். மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரான திரு. இராஜேந்திரனின் சகோதரர். மலேசிய நண்பன் மற்றும் அதனோடிணைந்த பல சகோதரப் பத்திரிகைகளின் செய்திகளுக்கு பொறுப்பானவர். முன்னர் நான் கூறிய திரு. பொன் முத்து தான் இவரைத் தேடிப்பிடித்து நிகழ்ச்சியில் பேச ஒழுங்கு செய்தவர். மலேசிய அரசின் தமிழர் பாரபட்ச நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக கோஷம் எழுப்பும் ஒரு போராளியாகவே எமக்கு திரு. மோகனன் பெருமாள் காட்சியளித்தார். அவரது அண்மைக்கால வெற்றிகளில் ஒன்று மலேசிய அமைச்சர் ஒருவர் தமிழ்த் தொழிலாளி ஒருவருக்கு எதிராகப் பிரயோகித்த அவதூறான வார்த்தைப் பிரயோகத்துக்காக அந்த அமைச்சரை இறுதியில் பகிரங்க மன்னிப்புக் கோர வைத்ததாகும்.

இந்த இருவரும் இலண்டன் மண்ணில் தங்கள் இனப்பற்றின் காரணமாக ஒரே மேடையில் தமது வேறுபட்ட தளப்பின்னணிகளை மறந்து, அல்லது ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு மலேசிய பத்திரிகைகள் பற்றிய பல சுவாரஸ்யமான விடயங்களை அனுபவங்களை சபையோருக்கு சுவையாக விபரித்தார்கள்.

இரண்டாவது சுவையான அம்சம் ஆரம்பத்தில் புகைந்து கொண்டிருந்த ஒரு விடயம். கி.பி. அரவிந்தனின் பேச்சின் பின் அது பார்வையாளரிடையே ஒரு கருத்துக் குவியமாக, முக்கிய தொனிப்பொருளாக மாறிவிட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலேசியாவுக்கு தொழில்நிமித்தம் சென்று குடி

யேறிய யாழ்ப்பாணத்து மேட்டுக்குடியினரின் மலேசியத் தமிழர் மீதான அடக்கு முறை பற்றிய கசப்பான வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அவை.

நிகழ்ச்சியின் ஆரம்பத்தில் இந்த கசப்பான உணர்வுகளை மனதில் இறுகப் பூட்டி வைத்து விட்டே மலேசியப் பேச்சாளர்களும் மற்றையோரும் தமது உரையைத் தொடர்ந்தவண்ணமிருந்தனர். பார்வையாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் என்ற ஒரு எண்ணமும் காரணமாக அமையலாம். யாழ்ப்பாண- மலேசிய உறவு பற்றிய உரையின் பின் சபையோரிடம் எழுந்த கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய தேவை எழுந்தபோது பழைய வரலாறு உணர்ச்சிபூர்வமாகக் கிளர்ந்தெழுந்து இன்றைய மூன்றாம் தலைமுறை ஈழத்துத் தமிழரிடையே அதிர்ச்சி அலைகளைத் தோற்றுவித்ததில் வியப்பேதும் இருக்கவில்லை.

மோகனன் பெருமாள் அழகாக ஒரு மலேசிய தோட்டத் தொழிலாளியின் உணர்வை புலப்படுத்தினார்.

“சீனன் ஒருவன் என்னை எட்டி உதைத்தான்

எனக்கு வலி தெரியவில்லை

மலேயன் ஒருவன் என்னைத் திட்டித் தீர்த்தான்

எனக்கு மொழி புரியவில்லை

யாழ்ப்பாணத்து அதிகாரி என்னைக் “கூலி” என்றான்

எனக்கு வலித்தது

ஏனென்றால் அவன் மொழி புரிந்தது”

மோகனன் பெருமாள் தொடர்ந்து தன் உரையாடல்களில், மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்னைய கசப்பான அனுபவங்கள் இப்போது வரலாறாகி விட்டன. இன்றைய இலங்கைத் தமிழரை யாழ்ப்பாணத் தமிழராகப் பார்க்கும் பார்வை மங்கிவிட்டது. ஒட்டு மொத்தமான ஈழத் தமிழராகப் பார்க்கும் நிலை வந்துவிட்டது. அதனால் தான் கடந்து வந்த காலங்களில், தியாகி திலீபனின் உண்ணாவிரதத்துக்கான போராட்டங்களிலும் சரி, அண்மையில் பாடசாலை மாணவி கிருஷ்ணந்தியின் கொலை மற்றும் செம்மணிப் புதைகுழிச் சம்பவங்களின் போதான ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் சரி, மலேசியத் தமிழர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஈழத்தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்திருந்தார்கள்.

இந்த நிகழ்வில் பேசிய திரு. ஹரிகிருஷ்ணன் அவர்கள்- இவர் தேசிய தொலைக்காட்சியின் முன்னாள் செய்தி அறிவிப்பாளராவார். ஒரு பல் கலைக்கழக கணித விரிவுரையாளருமான ஹரி, ஈழத்தமிழர் பிரச்சினைகள்

தொடர்பான பல மலேசியக் கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் பாடி அவை யோரை உணர்ச்சிகரமாகக் கவர்ந்தார்.

இந்நிகழ்ச்சியின் மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாக இணைய வர்த்தகத்திற்கு பொறுப்பான அமைச்சர் ஸ்ரீபன் ரிம்ஸ் அவர்களும் அவரது பாரியாரும் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு மலேசிய அறிஞர்களுக்கு ஞாபகார்த்த சின்னங்களை வழங்கி கௌரவித்தனர். நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த தேசம் ஜெயபாலன் அமைச்சருக்கு தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் குத்துவிளக்கு, பன்னீர் வரவேற்புத் தட்டொன்றை பரிசளித்தார். மலேசிய அறிஞர்களின் வருகையை இட்டு பெருமைப்படுவதாகக் குறிப்பிட்ட அமைச்சர் தனது தொகுதி தொடர்ந்தும் இவ்வகையான மாநாடுகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் எனத் தெரிவித்தார்.

அங்கு உரையாற்றிய நியூஹாம் கவுன்சிலர் போல் சத்தியநேசன் அமைச்சர் ஸ்ரீபன் ரிம்ஸ் ஒரு வெள்ளைத்தோல் கொண்ட தமிழர் என்று குறிப்பிட அதற்கு மண்டபம் நிறைந்த கரகோசம் கிடைத்தது. இந்நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டுக் குழுவின் தலைவரான நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவுக்கு மோகனன் பெருமாள் அவர்கள், மலேசிய அறிஞர்கள் சார்பில் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார்.

கலாநிதி மு. நித்தியானந்தன் காலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் சட்ட அறிஞரும் இலக்கிய ஆர்வலருமான (டென்மார்க்) திரு. தருமகுலசிங்கம் மாலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தலைமை வகித்தனர். பரிஸிலிருந்து வருகை தந்த கவிஞர் கி.பி. அரவிந்தன் அவர்கள் ஈழம் - மலேசியா ஈழத்து இலக்கியம் ஒரு சாட்சியம் என்ற தலைப்பிலும் ஐரோப்பியத் திரைப்படக் கழக இணைப்பாளர் அஜீவன் (சுவிஸ்) தமிழகத்துக்கு வெளியே தமிழ் சினிமா என்ற தலைப்பிலும் உரையாற்றினர்.

நிகழ்ச்சியின் இறுதியில் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது. மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் மலேசிய அறிஞர்களுடன் மலேசியத் தமிழர்களின் சமூக, பொருளாதார, கலை, கலாச்சார விடயங்கள் தொடர்பாக கலந்துரையாடினர். இம்மாநாட்டைத் தொடர்ந்து மலேசிய புலம்பெயர் மக்களிடையே உறவுப் பாலம் அமைக்கும் வழிகள் பற்றி ஆராயப்பட்டது. புதிய செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகள் விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை அங்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அனைத்து புலம்பெயர் தமிழ் ஊடகங்களும் மலேசிய

அறிஞர்களை வரவேற்றதுடன் அவர்கள் ஐபீசீ, தீபம், சீஐரிவி ஆகிய புலம்பெயர் ஊடகங்களாலும் அவர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக வளர்ந்து வேர்விட்ட மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்களை உலகத் தமிழர்களின் பார்வைக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டிய நிகழ்வு இது என பொன் முத்து தெரிவித்தார். பொன் முத்து அவர்கள் விரைவில் மலேசியாவில் புகலிடத்து ஈழத்து இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஒரு நூல்கண்காட்சியை ஒழுங்கு செய்யப்போவதாக என்னிடம் தெரிவித்திருந்தார்.

இந்நிகழ்ச்சியின்போது எனது உரை தமிழ் இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல தமிழ் நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் அவை உலகின் எப்பாகத்தில் வெளிவந்தாலும் பதிவுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் எனத் தொனித்தது. இதுவரை வெளிவந்துள்ள மலேசியத் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் புதிய திட்டமொன்றினை இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட மலேசிய அறிஞர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் உருவாக்க முன்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதன் முதல் கட்டமாக அன்றைய நிகழ்வில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்ட மலேசியத் தமிழ் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றிற்கு “நூல்தேட்டம்” பாணியிலான குறிப்புரையுடன் கூடிய நூல்விபரப்பட்டியல் ஒன்று தயாரித்து விநியோகிக்கப்பட்டது. இதன் விரிவாக்கமாக சுமார் 1000 மலேசிய நூல்களின் விபரங்களைத் தேடித்தொகுக்கும் பணியில் ஒத்துழைக்க மலேசிய எழுத்தாளர்கள் முன்வந்துள்ளனர்.

உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே ஒருமைப் பாட்டையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்தும் நோக்கின் முதற் கட்டமாக இந்த இலக்கிய நிகழ்வு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு இருப்பதாக தேசம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் த. ஜெயபாலன் தெரிவிக்கிறார். உலகத்தமிழர்களிடையே ஒரு தொடர்பாடலை சிறிய அளவில் ஏற்படுத்தப் புறப்பட்ட தேசம் நிறுவனம் அதை சர்வதேச கருத்தரங்காகக் கொண்டு வந்த முடித்தமையானது அதன் முயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்றே கருத வேண்டும்.

இந்த மலேசியத் தமிழர் இலக்கிய நிகழ்வு உலகத் தமிழர் ஒருமைப் பாட்டுக்கு ஒரு முன் உதாரணம் என கவுன்சிலர் போல் சத்தியநேசன் தெரிவித்தார். திரு. போல் சத்தியநேசன் இலண்டன் நியுஹாம் பகுதிக்கான கவுன்சிலர். அண்மையில் இடம்பெற்ற தேர்தலில் லண்டன் பகுதியிலேயே அதிகக்கூடிய வாக்குகளைப் பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மையில் இவர் மலேசியா சென்று வந்திருந்தார். அங்குள்ள மலேசியத்

தமிழர்களின் விருந்தோம்பல் பற்றி வெகுவாகச் சிலாகித்துக் கூறினார். அவரது உள்ளார்ந்த அனுபவ வெளிப்பாடாக அவரின் உரை அமைந்திருந்தது.

நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் மாலை 5:30க்கு நிறைவு பெற்றது. வந்திருந்தவர்களில் 95 வீதமானவர்கள் நிகழ்ச்சியை வரவேற்றிருந்தது அங்கு பெறப்பட்ட புள்ளிவிபரத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. லண்டனில் வாழும் மலேசியத் தமிழர்களை இந்நிகழ்வில் காணமுடியவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரியதொரு அவதானிப்பாக இருந்தது.

இலண்டன் நிகழ்ச்சியையொட்டி நேற்றைய சனிக்கிழமை மலேசியப் பிரதிநிதிகளை பிரான்சில் ‘ஈழமுரசு’ பத்திரிகை நிறுவனமும் ‘அப்பால் தமிழ்’ இணையத்தளமும் இணைந்து வரவேற்று பாரிசில் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. குறுகிய காலப்பயணத்தை அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்ததால் தமது ஐரோப்பியப் பயணத்தை விரிவாகச் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது.

சரி நேயர்களே இத்துடன் இன்றைய சந்திப்பை நிறைவு செய்து கொண்டு மீண்டும் அடுத்த வாரம் இதே நேரம் உங்களுடன் மேலும் சில இலக்கியத் தகவல்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறேன். இதுவரை உங்களுடன் தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தித் தந்த ஐபீசி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் எஸ்.கே. ராஜன் அவர்களுக்கும் நிலையக்கலையகத்தினருக்கும் இந்நிகழ்ச்சியைக் கேட்கும் வானலை நேயர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். வணக்கம்.

நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவின் மலேசிய விஜயம்

ஈழத்தமிழர்களின் நூலியல் பதிவினை மேற்கொண்டுவரும் நூலகவியலாளர் திரு. என். செல்வராஜா அவர்கள் மலேசிய விஜயமொன்றை கடந்த ஜூலை மாதம் 14ம் திகதி மேற்கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முதலாவது புலப்பெயர்வை மேற்கொண்டு 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிகளில் மலேசியாவுக்குச் சென்ற ஈழத்தமிழர்கள், கிள்ளான், ஜோகூர், கோலாலம்பூர் பகுதிகளில் நிலைகொண்டு அங்கிருந்து பல இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் படைப்புக்கள் மலேசிய இலக்கியங்களின் ஆரம்பகால வரலாற்றில் பதிவுபெற்றுள்ளன. இந்நூல்கள் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுத் தனது நூல்தேட்டம் மூன்றாவது தொகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டே இம்முறை தனது மலேசியப் பயணத்தினை மேற்கொண்டிருந்ததாக திரு. செல்வராஜா அவர்கள் எமக்குத் தெரிவித்திருந்தார்.

மலேசியாவில் இவரது பணிகளை அறிந்துவைத்திருந்த தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச்சங்கத்தின் தலைமைச் செயலாளர் டத்தோ பி. சகாதேவன் அவர்கள் தமது நிறுவனத்தின் சார்பில் பெரும் எடுப்பில் வரவேற்பு விழாவொன்றினை 17.07.2004 அன்று சனிக்கிழமை மாலை 5.30 மணிக்கு ஒழுங்குசெய்திருந்தார். தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான விஸ்மா துன் சம்பந்தன் என்ற பலமாடிக் கட்டிடத்தில் அமைந்துள்ள டான்பூர் கே.ஆர். சோமா மண்டபத்தில் இடம் பெற்ற இந்த வரவேற்புசாரத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையான மலேசிய எழுத்தாளர்களும், ஊடகவியலாளர்களும் பங்கேற்றிருந்தனர்.

மலேசிய எழுத்தாளர் மு.அன்புச்செல்வன் அவர்களின் ஒருங்கமைப்பில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் நிகழ்த்திய அவரது ஆரம்பவுரையில் தமிழகத்திலிருந்து வரும் இலக்கியவாதிகள் ஆரவாரத்துடன் வந்து வெறும் ஆலோசனைகளை மட்டும் தமக்கு அள்ளிவழங்கிவிட்டுச் சென்று விடுவதாகவும், ஈழத்தின் தமிழர்களே தங்கள் பிரதிபலன் கருதாத

சேவையை மலேசியத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிவிட்டு அமைதியாக வந்து செல்கிறார்கள் என்றார். அந்தவகையில் அந்தப் பணிகளுக்காக மலேசியத்தமிழர்கள் உள்பூர்வமாக முன்வந்து நிகழ்த்தும் பாராட்டு விழாவே இந்நிகழ்வு என்று சொன்னார். அவரைத் தொடர்ந்து மலேசியா நேதாஜி மையத்தின் செயலாளர் சுப. நாராயணசாமி அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். மலேசியத் தமிழர் நன்கறிந்த ஈழத்தமிழர் ஒருவரை கௌரவிக்கும் இப்பெருநிகழ்வில் பல்வேறு இலக்கிய அமைப்பினரும் தத்தம் கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்து ஒரே கூரையில் மண்டபம் நிறைந்து ஒன்றுகூடியதையிட்டு மகிழ்ச்சியும் நன்றியும் தெரிவித்தார். எழுத்தாளர் சை.பீர்முகம்மது அவர்கள் தனது அறிமுக உரையில் விழா நாயகர் செல்வராஜா அவர்கள் கடல்கடந்து தன் பிறந்த மண்ணை விட்டு புலம் பெயர்ந்து சென்றாலும் தன் தாயகத்தை மட்டுமன்றி அயலவரான மலேசியத் தமிழரையும் மனதில் இருத்தி இலண்டனில் மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய விழாவை தேசம் சஞ்சிகையின் ஆதரவுடன் வெற்றிகரமாக நடத்தித் தங்களுக்கு சர்வதேச அரங்கில் அறிமுகத்தைப்பெற்றுக்கொள்ள உழைத்தவர் என்றார். தலைமை உரையை நிகழ்த்திய டத்தோ சகாதேவன் அவர்கள் தான் இலண்டன் சென்றவேளையில் சந்தித்த ஈழத்தமிழர்கள் பற்றியும் அவர்களது தமிழார்வம், உறுதியான இனப்பற்று ஆகியவற்றையும் விதந்துரைத்தார். அவர் தமது இலண்டன் பயணத்தின்போது நூலகவிய லாளரைச் சந்தித்து இலண்டனில் உரையாடியமையையும் கூறி மலேசிய நூல்தேட்டம் ஒன்றை தொகுக்கும் பணியை அவர்மேற்கொள்வதையும் நினைவுகூர்ந்தார்.

சிறப்புரையை நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்கள் நிகழ்த்தினார். அவர் தனது உரையில் மலேசியத் தமிழர்களுக்குத் தனியானதொரு நூல்தேட்டத்தின் அவசியம் பற்றி எடுத்துரைத்தார். நன்றியுரையை KTM மலேசிய தேசிய தொலைக்காட்சியின் தமிழ்ச்சேவை அறிவிப்பாளர் ஹரிகிருஷ்ணன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். ஹரிகிருஷ்ணன் அவர்கள் தான் மலேசிய இலக்கிய விழாவில் கலந்துகொள்ள இலண்டன் சென்றுவந்ததை விபரித்து அந்நிகழ்வுபற்றி அவையினருக்கு எடுத்துரைத்தார். நிகழ்ச்சியின் இறுதியில் நூலகவியலாளர் செல்வராஜாவை கௌரவிக்கும் வகையில் அவருக்கு ரோஜாமாலையிட்டு பொன்னாடை அணிவித்து சிறப்புச் செய்தனர்.

16.7.2004 அன்று ஜோகூர் மாநிலத்தில் தங்கா தமிழ்ச்சங்கம் ஒழுங்கு செய்திருந்த வரவேற்பு நிகழ்வும் மாத்தளை சோமு அவர்களின் Selected Short Stories of Malaysian Tamil Writers என்ற நூலின் அறிமுக நிகழ்வும் இடம்பெற்றன. முதுபெரும் மலேசிய எழுத்தாளர் மா. இராமையா அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வு , ஜலான் சியாலாங், தங்கா என்ற முகவரியில் அமைந்துள்ள தமிழ்ப்பள்ளி மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இருவேறு துறைகளில் மலேசிய மக்களுக்கு அறிமுகமான ஈழத்தவர்கள் இந்நிகழ்வில் ஒரே மேடையில் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

19.7.2004 அன்று நிகழ்ந்த மற்றொரு கலை இலக்கிய சந்திப்பு மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. சங்கத் தலைவரும் மலேசிய நண்பன் தினசரியின் பிரதம செய்தியாளருமான பெ.ராஜேந்திரன் அவர்களின் தலைமையிலான இந்நிகழ்வில் தென்னிந்திய திரைப்படத்துறையில் அறிமுகமான கவிஞர் சினேகன் அவர்களின் கவிதை நூல்களின் வெளியீடும், நூலகவியலாளர் திரு. என். செல்வராஜா அவர்களுக்கான கௌரவிப்பும் இடம்பெற்றன. இந்நிகழ்வில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் தொகுக்கப்பெற்றுவரும் எழுத்தாளர் கையேட்டின் கையெழுத்துப்பிரதி நூலகவியலாளரிடம் சம்பிரதாயபூர்வமாக கையளிக்கப்பட்டது. மலேசிய நூல்தேட்டத்தினை தொகுக்கும் பணிக்கு உதவும் பொருட்டே இக்கைநூலின் கையெழுத்துப்பிரதியை நூலகரிடம் மனமுவந்து கையளிப்பதாக மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவர் அவையோருக்குத் தெரிவித்தார்.

மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினரின் வேண்டுகோளின்பேரில் மலேசிய தமிழ் நூல்தேட்டத்தினைத் தொகுக்கும் பணி திரு. என். செல்வராஜா அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய நில நிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கமும், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல்துறையும் இப்பணிக்கான ஆதரவினை அவருக்கு வழங்கியுள்ளன.

நன்றி

சுடரொளி: கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழ். சுடர் 3, ஒளி 2, நவம்பர்-டிசம்பர் 2004: ப.19-20

மலேசிய இலக்கியம்
உண்மையில் ஒடுக்கப்பட்டுள்ளது
நூலகவியலாளர் செல்வராஜாவுடனான
ம.நவீனின் நேர்காணல்

சிங்கப்பூரில் காதல் இதழ் அறிமுக நிகழ்வின் பயணத்தில் அகிலனோடு தங்கியிருந்த பொழுதுகள் பெரும்பாலும் அறைக்குள் நடந்த உரையாடலிலேயே கழிந்தன. இலக்கியம், சமயம், இசை, சினிமா எனத் தலைப்புக்கள் மாறி கடைசியில் முழுமையைத் தேடுவதைப் பற்றி பேசுத்தொடங்கினோம். “ஒரு மனிதன் கலைசார்ந்த விஷயங்களில் ஈடுபடுவது முழுமையைத் தேடித்தான்” என்றேன். அகிலன் ஏதோ சொல்ல நினைத்தார். அதற்குள் நண்பர் ஈழநாதன் அறையில் இருந்த எங்களை ஒரு முக்கிய நபரைச் சந்திப்பதற்காக அழைத்துச் சென்றார்.

அவர் திரு. என்.செல்வராஜா. “புத்தகம்” ஒவ்வொரு இனத்தின் பண்பாட்டை, சிந்தனையை, வாழ்க்கைமுறையை, வாழ்வியல் நெறியை அடுத்துவரும் தலைமுறையினருக்கு அம்பலப்படுத்தும் அல்லது எடுத்துரைக்கும் கருவி என நம்புபவர். இதனைக் கருத்தில்கொண்டு நூல்தேட்டம் எனும் தொகுப்பில் மக்கள் அறிந்த, அறியாத, வெளியீடு கண்ட இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களைச் சேகரித்து நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தரவுகளைத் தனது முதலாம் தொகுதி முதல் நான்காம் தொகுதி வரை பதிவுசெய்துள்ளார். நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் நூலியலாளராகவும் அறிமுகமான திரு.செல்வராஜா, 1976ல் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில், சுன்னாகம் எனும் பகுதியில் அமைந்துள்ள இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகப் பொறுப்பாளராகத் தன் பணியைத் தொடங்கினார். பின்பு 1983இல் எவ்வின ரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டு ஆய்வு நூலகத்தின் தலைமை நூலகப்பொறுப்பை ஏற்றார். அதன்பின் 1990இல் இலங்கை அரசின் இந்து சமய, கலாசார அமைச்சின்

ஆலோசகராகவும், கொழும்பு இனத்துவத்துக்கான சர்வதேச நிலையத்தின் நூலகராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இப்போது இங்கிலாந்தின் அஞ்சல் துறையில் வெளிநாட்டு நாணயப்பிரிவில் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றுகின்றார்.

திரு. செல்வராஜா மிக இயல்பாகப் பேசத் தொடங்கினார்.

“இதுவரையில் நான் பிரித்தானிய நூலகம் முதல் இந்நாட்டிலுள்ள இந்திய ஆய்வியல்துறை நூலகம் வரை மலேசிய நூல்களை பதிவு எடுத்து 1583 நூல்களைப் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்துள்ளேன். மலேசிய சிங்கப்பூர் புத்தகங்களை இணைத்து 2000 புத்தகங்களை நூல்தேட்டத்தில் பதிவுசெய்யலாம் என நினைக்கிறேன். ஆனால் இது முடிவு அல்ல. இந்நூல்தேட்டத்தைப் பொறுத்தவரை எவ்விடத்திலும் முடிவுகள் உருவாவ தில்லை. இது ஒரு தொடர்வேலை.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்த நாட்டின் அறிவியல் வளத்தை அறிய அந்நாட்டில் வெளியான நூல்களைப் பற்றிய பதிவு இருக்கவேண்டும். அப்பதிவைச் செய்வது அந்நாட்டின் தேசிய நூலகம். அவற்றை National Bibliography என்கிறோம். ஆனால் எந்த நாட்டிலும் தமிழ் நூல்களை அது போன்ற முழுமையான பதிவுக்கு உட்படுத்துவதில்லை.

அதற்கு பல தமிழ் நூல்கள் தமிழகம் போன்ற அண்டைய நாடுகளில் அச்சடிக்கப்படுவதும் காரணம். ஒரு நாட்டில் அந்நாட்டவரால் தேசிய மொழியில் எழுதப்படும் ஒன்றே தேசிய நூலாகக் கருதப்படுவதும் ஒரு காரணமாகிவிடுகின்றது. அந்தவகையில் இந்தியாவிலோ, இலங்கையிலோ, மலேசியாவிலோ தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய பதிவு முழுமையாக இல்லை.

இதை நிவர்த்திசெய்ய நான் தேர்ந்தெடுத்த முதல்நாடு இலங்கை. இலங்கைத் தமிழ்நூல்கள் ஆரம்பகாலங்களில் இலங்கையைவிட இந்தியாவில் அதிகம் அச்சடிக்கப்பட்டன. இதற்குக் காரணம் இந்தியா விற்குள் வெளிநாடுகளில் அச்சடிக்கப்படும் புத்தகங்களை அனுமதி இல்லாமல் கொண்டுசெல்வதற்கும் விற்பனை செய்வதற்கும் தடை இருந்தது. இந்நிலையில் தங்கள் இலக்கியத்தை தமிழக எழுத்தாளர்களும் புத்திஜீவிகளும் அறியவேண்டும் என்ற ஆசை ஈழ எழுத்தாளர்களுக்கும் இருந்தது. அதற்கு வழிகாண பல புத்தகங்கள் தமிழகத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டன.

அப்படி அச்சடிக்கப்படும் நூல்கள், மீண்டும் இந்தியாவிலிருந்து பணவசதி போதாமையினால் தாய்நாடு உட்பட தமிழர் வாழும் அயல்

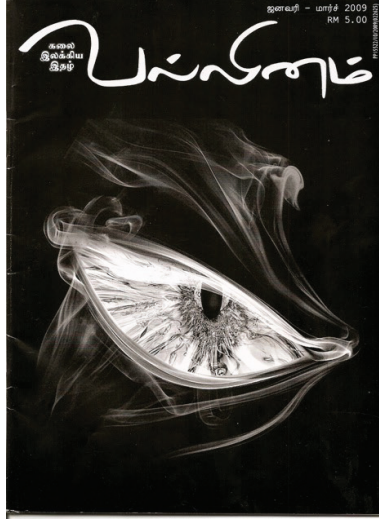
நாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்க முடியாததால் தமிழ் நூல்கள் பரவலாகப் பல நாடுகளுக்கும் செல்வதில்லை. இதுபோல மலேசியாவில் வெளியிடப் படும் ஒரு புத்தகம் உலகத் தமிழர்கள் மத்தியில் சேர்கிறதா என்பது கேள்விக்குறி. இதையெல்லாம் தவிர்க்கும் ஒரு நோக்கம்தான் தேசிய நூலகத் திட்டத்தின் பதிவு. அதில் தமிழ் நூல்களுக்கு முறையான பதிவு இல்லாததால் இலங்கையில் இருக்கின்ற ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களை பதிவுசெய்ய 2002ஆம் ஆண்டு தீர்மானித்தேன்.

கேள்வி : ஏன் இந்த முடிவு பிறந்தது ?

பதில் : முறையான பதிவுகள் இல்லாததுதான் முக்கிய காரணம். ஈழத்தில் நூலகப் பொறுப்பாளராக இருந்தபொழுது, ஈழத் தமிழர்களின் புத்தகங்களே முறையாகக் கிடைக்கப்பெறுவதில்லை. இந்நாட்டில்கூட நான் சோதித்தவரையில் எனது பட்டியலில் உள்ள 1500 மலேசிய தமிழ்ப் புத்தகங்கள் இங்கே பிரதான நூலகங்களில் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் மலேசிய நூலகத்தில் இல்லாத புத்தகங்கள் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள வெவ்வேறு நூலகங்களிலும் சில எழுத்தாளர் நண்பர்களிடமும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. ஆக, இவற்றை முழுமையாகத் தொகுப்பது அவசியம் எனப்பட்டது. ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கே பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் இதைச் செய்வது சிரமமானது. அங்குள்ள அரசியல் மற்றும் இலக்கிய இயக்கங்களின் சூழல் அப்படி. இந்நிலையில் 2002ஆம் ஆண்டு முதலாவது நூல்தேட்டத்தைக் கொண்டுவந்தேன். படிப்படியாக இரண்டாம் மூன்றாம் தொகுதிகள் என நகர்ந்து இன்று ஐந்தாம் தொகுதிக்கான நூல்சேகரிப்பை செய்துகொண்டிருக்கிறேன்.

கேள்வி : எப்படி உங்கள் கவனம் மலேசிய இலக்கியப் பக்கம் திரும்பியது ?

பதில் : 2004ஆம் ஆண்டு பொன் முத்து என்னும் மலேசிய நண்பர் என்னை லண்டனில் சந்தித்தார். மலேசிய இலக்கியம் குறித்து அவர் எங்களிடம் நிறைய விளக்கங்கள் கொடுத்தார். மலேசியாவின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து அவர் கொடுத்த விளக்கங்கள் எங்களுக்கு வியப்பை அளித்தன. அந்தத் தொடர்புக்குப் பிறகு அங்குள்ள தேசம் எனும் சஞ்சிகை மூல

மாக மலேசிய இலக்கிய விழா ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து மலேசியாவிலிருந்து சிலரை அழைத்து 92 மலேசிய தமிழ் புத்தகங்களை அங்கு ஒரு கண்காட்சி-கருத்தரங்கின்மூலம் அறிமுகம் செய்தோம். அந்தக் கண்காட்சியின் முடிவில் மலேசிய புத்தகங்களை விரிவாகப் பதிவுசெய்யவேண்டும் எனத் தீர்மானித்து நான் முதன்முதலாக 2004இல் மலேசியா வந்தேன். என் திட்டம் குறித்து மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் முழு சம்மதம் தெரிவித்தது. ஆனால் நான் ஊர் திரும்பியவுடன் அனைவரும் அதை மறந்துவிட்டனர். ஒருவரும் புத்தகங்களை அனுப்பவில்லை. ஆக, சொன்னதைச் செய்து முடிக்க பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் பல மலேசிய நூல்விபரங்களை சேகரிக்கத் தொடங்கி அதன் தொடர்ச்சியாய் இங்கே வந்திருக்கிறேன். இந்தத் தொகுப்பில் சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்களின் தமிழ் புத்தகங்களையும் இணைத்துள்ளேன்.

கேள்வி : எந்தக் குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பணியை நீங்கள் தொடங்கினீர்கள் ?

பதில் : மலேசியாவில் இராம சுப்பையா என்பவர் 460 தமிழ் புத்தகங்களை பட்டியலாகப் பதிவுசெய்துள்ளது மட்டுமே ஒரே ஒரு அடிப்படை. உண்மையில் நல்லதொரு தொகுப்பைச் செய்ய

அவர் அடிப்படை வேலைகளைத் தொடங்கி ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது கார் விபத்தில் 1967ஆம் ஆண்டு மாண்டுவிட்டார். அவரின் சேகரிப்பை அப்படியே எடுத்து இந்திய ஆய்வியல் துறை புத்தகமாக வெளியிட்டது. இந்தத் தொகுப்பில் எழுதப்பட்ட புத்தகம் எவ்வகை இலக்கியத்தைச் சார்ந்தது, புத்தகத்தின் அளவு, உள்ளடக்கம் போன்ற எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்று நான் தயாரிக்கும் இந்த நூல்தேட்டம் தொகுப்பில், தலைப்பு, ஆசிரியர் பெயர், வெளியீட்டகம், எத்தனையாவது பதிப்பு, அச்சுத்தின் பெயர், எத்தனை பக்கம், விலை, அளவு, அப்பத்தகத்தின் உள்ளடக்கம் என முழுமை பெற்றிருக்கும்.

கேள்வி : மலேசிய புத்தகங்களை பதிவுசெய்யும் எண்ணம் எப்படி தோன்றியது ?

பதில் : மலேசியாவில் தமிழ் நூல்கள் அதிக அளவில் உள்ளன. மேலும் அவை இலங்கையில்கூட பரீட்சயம் ஆகாத சூழலில் உள்ளது. நூல்தேட்டத்தின் வழி, இங்குள்ள நூல்கள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் இன்னும் பிற தமிழர்கள் வாழும் இடங்களிலும் பரவ அதிகம் வாய்ப்பு உண்டு. மலேசிய இலக்கியம் உண்மையில் ஒடுக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் இறகுகள் நாகுக்காக நறுக்கப்பட்டுள்ளன. அதை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள். வெளியில் மலேசிய இலக்கியம் குறித்த தேடல் உள்ளவர்கள் தான் இதைப் புரிந்துகொள்வர். உங்கள் இலக்கியங்களை வெளியிடுவதற்கான ஆர்வம் பலருக்கும் இருந்தாலும், அதை அறிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் படைப்பை வெளிக் கொண்டுவர உண்மையில் நீங்கள் நம்பியிருக்கின்ற தமிழகம் தான் முன்வந்திருக்கவேண்டும்.

கேள்வி : தனி ஒருவராகத்தான் உங்கள் பணி தொடர்கிறதா ?

பதில் : உண்மையில் சொன்னால், தனியாகத்தான் இப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். எனக்கு எந்தவகையான நிதி உதவியும் இல்லை. அதைக் கோரும் எண்ணமும் தற்போது இல்லை. அப்படி நிதி உதவியுடன் செய்யும்போது நிறுவனங்களின் வரையறைகளுக்கோ தனிமனித வரையறைகளுக்கோ கட்டுப்பட நேரிடும்.

சமரசம் செய்துகொள்ளவேண்டிய தேவை ஏற்படும். இது மிகச் சங்கடமானது. நான் எனது சம்பாத்திய பணத்தில் ஓரளவை இப்பணிக்கென ஒதுக்கி, உலகம் முழுவதும் தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடிச்செல்கிறேன். நாளை நான் இல்லாத காலத்தில் என் பெயரைச் சொல்ல ஒரு உலகம் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. நான் காதல் சஞ்சிகை வாயிலாக உங்களிடம் கேட்கும் உதவி எல்லாம் புத்தக விற்பனைக்கான ஆதரவு தான். நிறுவனங்களும் கல்விமான்களும் இத்தொகுப்பினை வாங்கி ஆதரவளிப்பதன் மூலம் தொடர்ந்து என்னால் அடுத்தடுத்த நூல்தேட்டத்தை தொகுக்க முடிகின்றது. ஆனால் பல நிறுவனங்கள் என்னிடம் புத்தகங்களை இலவசமாகப் பெறவே முயல்கின்றன.

கேள்வி : முதலில் நீங்கள் எதிர்நோக்கிய சவால்கள் பற்றிக் கூறுங்களேன்?

பதில் : இந்தப் பணியை நான் தொடங்கும்போது பிரபல எழுத்தாளர்கள் என்னிடம் புத்தகசாலைகளின் நூற்பட்டியல்கள் இருக்கும்போது ஏன் இதைச் செய்கிறீர்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். புத்தகசாலைகள் தயாரிப்பது வர்த்தக நூற் பட்டியல், நான் செய்வது வரலாற்றுப்பதிவு என்ற எனது பதிவை பலரால்

புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் ஆரம்பக் காலத்தில் ஆதரவு என்பது பூச்சியம்தான். வர்த்தக நோக்கத்தில் இது செய்ய விளைந்திருந்தால் இப்பணியில் எனக்கு எப்பொழுதோ விரக்தி ஏற்பட்டிருக்கும். இது வியாபாரம் இல்லை. அவற்றை யெல்லாம் மீறிய மகிழ்ச்சி எனக்குக் கிடைக்கின்றது.

சுந்திப்பிற்குப் பின்னர் அறையைவிட்டு வெளிவந்தோம். அகிலன் “எனக்கென்னவோ இதுதான் முழுமையைத் தேடிய பயணம் எனப்படுகின்றது” என்றார். எனக்கும்தான் என்றேன்.

-ம.நவீன்

அன்பான வாசகர்களே,

திரு. செல்வராஜாவின் இந்த அரிய முயற்சியில் ஒவ்வொரு மலேசிய எழுத்தாளனுக்கும் வாசகனுக்கும் பொறுப்பு உள்ளது. நீங்கள் அல்லது உங்கள் நண்பர் வெளியிட்ட புத்தகத்தின் ஒரு பிரதியையோ அதன் நகலையோ திரு. செல்வராஜாவுக்கு அனுப்பி வைப்பதன் வழி அப்புத்தகத்தின் விபரங்கள் உலக வாழ் தமிழர்கள் அனைவரும் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு கிடைக்கும். மலேசிய எழுத்தாளர்கள் தங்கள் நூலை நூல் தேட்டத்தில் பதிவுசெய்ய விரும்பினால் N.Selvarajah, 48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, United Kingdom என்ற முகவரிக்கு அனுப்பலாம்.

நன்றியுடன் மீள்பிரசுரம்: மலேசிய இலக்கியம் உண்மையில் ஒடுக்கப்பட்டுள்ளது: செல்வராஜா நேர்காணல். நவீன இலக்கியத்தை நோக்கி காதல். (மலேசியா: Millenia Publication, No.28C, Jalan SG 3/2, Taman Sri Gombak, 68100 Batu Caves, Selangor Darul Ehsan) காதல் 1, மலர் 10, நவம்பர் 2006. ப.4-6. (ஆசிரியர்: வீ.அ.மணிமொழி, இணை ஆசிரியர்: ம.நவீன்).

“வரலாறுகளைப் பதிவுசெய்யவேண்டும்” நூல் தொகுப்பாளர் செல்வராஜா கூறுகின்றார்

சந்திப்பு: இராஜேந்திரன்

[தலைவர், மலேசிய எழுத்தாளர் சங்கம்; பிரதம நிருபர் மலேசிய நண்பன்]

மலேசிய நண்பன் 19.07.2004 திங்கட்கிழமை பக்கம் 7

தங்களது வரலாற்றை முறையாகப் பதிவுசெய்து வைப்பதில் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள தமிழர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இலங்கையில் நேர்ந்துவிட்ட இதுபோன்ற தவறினால்தான் தாய்மண்ணைவிட்டுத் தமிழர்கள் புலம்பெயர நேரிட்டது என்று லண்டனில் வசிக்கும் நூல் தொகுப்பாளர் திரு. என். செல்வராஜா கூறுகின்றார்.

தங்களது தோற்றம், வரவு, வாழ்க்கை ஆகியவற்றை தமிழர்கள் பதிவுசெய்து வைக்கவில்லை. கற்பனை கலந்த இலக்கியங்களைத் தான் நாம் நமது வரலாறாகக் கூறிக்கொள்ள முடிகின்றது. ஆதாரப் பூர்வமான தகவல்களோடு நமது வரலாறு முழுமையாக பதிவுசெய்யப்படவில்லை என்பது சோகமான உண்மை என்றார் அவர்.

இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, ஒரு பகுதியில் வெற்றியடைந்துள்ள திரு. செல்வராஜா அப்பணியில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளார்.

மலேசிய மண்ணில் வெளியான ஈழத்துத் தமிழர்களின் நூல்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்கிற நோக்கோடு இங்கு வருகை புரிந்துள்ள திரு செல்வராஜாவுடன் ஒரு நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது. இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நூல்களை அவர் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். அவர் வெளியிட்டுள்ள நூல்தேட்டம் 1 என்ற முதல் நூலில் ஆயிரம் புத்தகங்களின் விவரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இப்பணியை அவர் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறார். இலங்கையில் வெளிவந்த இன்னும் ஏறக்குறைய ஆறாயிரம் புத்தகங்களின் குறிப்புகளை ஆறு புத்தகங்களாகத் தொகுக்க முயற்சித்து வருகிறார்.

இந்தப் பணிகளுக்கிடையே மலேசியப் படைப்பாளிகளின் நூல்களையும் ஆவணப்படுத்த அவர் முன்வந்திருக்கிறார். கடந்தாண்டு ஏப்ரல் மாதம் 5ஆம் தேதி லண்டனில் மலேசியத் தமிழ் படைப்புக்களின் கண்காட்சியை வெகுச் சிறப்பாக நடத்தி, ஐரோப்பாவில் வாழும் புலம்பெயர்ந் துள்ள தமிழர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

நூலகத் தொடர்பாளர்

லண்டனில் அரச தபால்துறையில் அந்நிய நாணயப் பிரவில் பணியாற்றும் திரு செல்வராஜா, யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்தின் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கான ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் சேவையாற்றுகின்றார்.

ஐரோப்பாவில் வாழும் தமிழர்களின் படைப்புகளையும் நூல்களையும் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைப்பது, ஐரோப்பிய நாடுகளில் யாழ்ப்பாண நூலகம் பற்றிய தகவல்களை எடுத்துக் கூறுவது போன்ற பணிகளையும் அவர் செய்து வருகின்றார்.

தொண்டூழியச் சேவையாகவே இதனைச் செய்துவரும் திரு செல்வராஜா, நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்.

தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச்சங்க தலைமை நிர்வாகி டத்தோ சகாதேவன், மலேசியத் தொலைக்காட்சி செய்தி வாசிப்பாளர் திரு அரி கிருஷ்ணன் ஆகியோரின் விருந்தினராக இங்கு தங்கியிருக்கும் செல்வராஜாவுடன் நடத்தப்பட்ட நேர்காணலின் மேல்விபரம் வருமாறு:

கே : கதைகளை, கட்டுரை-கவிதைகளைத் தொகுத்து நூலாக்குவது வழக்கம். நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் ஆர்வம் உங்களுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?

செல் : பொதுவாகவே நம் தமிழர்களுக்கு வரலாற்றைப் பதிவுசெய்வதில் அக்கறை இல்லை. நமது இலக்கியம் பற்றி தெளிவான குறிப்புகள் இல்லை. நாம் யார் என்பதை நாம் வாழ்கின்ற நாடுகளில் வாழும் மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவும், நாளை ய தலைமுறைகளுக்கும், நாம் பதிவுசெய்து வைக்கும் குறிப்புகள்

தான் உதவும். நாளைய தலைமுறைக்கு நம்மை அடையாளம் காட்டப் போவதும் அத்தகைய பதிவுகள் தான்.

இலக்கிய வாதிகள் பற்றிய அறிமுகம்

இன்று உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் இலக்கியம் படைத்து வருகின்றனர். ஆனால், அவற்றைப் பற்றிய அறிமுகம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. எந்தெந்தத் துறையில் நம்மவர்கள் கால் பதித்துள்ளனர் என்பதை உலகம் அறிய வேண்டும். நமது வரலாற்றைப் பதிவு செய்வதில் பலவீனமாக இருக்கும் நாம், பதிவு செய்ததை வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்துவதிலும் சக்தி யற்றவர்களாகி விடக் கூடாது. உலகத்தில் எந்த மூலையில் தமிழ் இலக்கியம் படைக்கப்பட்டாலும் அதனை வரவேற்று உரிய அங்கீகாரம் வழங்க வேண்டிய கடப்பாடு தமிழ்நாட்டிற்கு உண்டு. ஆனால் இது பற்றியெல்லாம் தமிழ்நாட்டிற்கு அக்கறை கிடையாது.

யாழ்ப்பாண- மலேசிய இலக்கியத் தேடல் தமிழகத்தில் இல்லை

தமிழ்நாட்டில் வெளிவரும் குப்பைகளைக் கூட தேடித் தேடி வாசிக் கிறோம். இலங்கையிலும் மலேசியாவிலும் தமிழ் நாட்டுப் படைப்புகளுக்கு மிகப்பெரிய தேடல் உண்டு. ஆனால் மாறாக, இலங்கையிலிருந்தும் மலேசியாவிலிருந்தும் வரும் இலக்கியங்களை தமிழகம் கண்டுகொள்வதில்லை. யார் கைத் தூக்கிவிட வேண்டுமோ அவர்கள் கைகட்டி நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள்.

இலங்கை இலக்கியம் அண்டை அயலவர்களால் கண்டு கொள்ளப்படுவதில்லை என்ற ஆதங்கம் தான் எனக்கு இருந்தது. மலேசியாவில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் பற்றியும் இங்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் பற்றியும் அண்மையில் தான் அறியும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இலங்கை இலக்கியங்களுக்கு ஏற்படும் நிலைதான் மலேசிய இலக்கியங்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அனுபவ வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

புலம்பெயர்ந்த இலக்கியம்

நமது ஈழத்து இலக்கியங்களை உலக மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த புகலிடத்தில் பத்திரிகைகள். சஞ்சிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், இணையத்தளங்கள் என்று பல்வேறு ஊடகங்கள் உருவாகிவிட்டன. இன்றைக்கு புலம்பெயர்ந்த இலக்கியம் என்று தனி இலக்கியம் உருவாகி விட்டது. எனவே யாரையும் எதிர்பார்க்காமல் நாமாகவே அந்த முயற்சியில் சுதந்திரமாக ஈடுபட முடியும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை பதிப்பிக்கப்பட்ட ஈழத்து நூல்களை பட்டியலிடவேண்டும் என்பது தான் குறிக்கோள். இதுபற்றிய தொகுப்புக்கள் உலகநாடுகளில் தமிழியல் நூலகங்களில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட வேண்டும். புத்தகத் தலைப்பு, படைப்பாளரின் பெயர், வெளியீட்டு விபரம், நூலின் பக்கங்கள், அளவு போன்ற பௌதிக அம்சங்கள், நூலின் உள்ளடக்கம், ஆகியவற்றைத் தொகுத்து தனி நூலாக வெளியிடுவதில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றேன்.

மலேசியாவில் கூட இந்தத் தலைப்புகளில் நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை உலகத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டும். அது ஒரு பதிவாக இருக்கும். அதன்பின்னர் தேவைப்படுபவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு நூலைப் பெற்றாக்கொள்ள முடியும். ஆய்வுத் தேவைகளுக்கும் அத்தகவல்கள் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். இன்று மலேசியாவில் எத்தனை தமிழ் நூல்கள் வெளி வந்துள்ளனவென்று புள்ளிவிபரம் எவருக்கும் தெரிந்திராது என்றே கருதுகின்றேன்.

மலேசிய இலக்கியம் ஒரு பார்வை

கே : மலேசிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

செல் : சென்றாண்டு லண்டனில் நடத்தப்பட்ட மலேசிய நூல்களுக்கான கண்காட்சிக்கு ஏறக்குறைய 97 நூல்கள் இங்கிருந்து அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன. எனது தனிப்பட்ட முயற்சியில் இதுவரை 700 மலேசிய தமிழ் நூல்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டுத் தாக்கம் இல்லாமல் தனித்த இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்பதில் இப்பொது இங்கே அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப் படுவதை உணர்கின்றேன். உங்கள் தொடக்க கால இலக்கியங்களில் தமிழ்நாடு - இலங்கை தாக்கத்தைக் காணமுடிகின்றது. இன்று நிலைமை மாறியுள்ளது. மலேசிய எழுத்தாளர்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற் பட்டுள்ளது.

கே : இங்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களால் படைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இலக்கியங்களைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதுபற்றிய உங்கள் பார்வை என்ன?

முதல் புலம்;பெயர்வு மலேசியாவிற்குத் தான்.

செல் : மிகப்பெரிய உண்மை ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழர்கள் முதன்முதலாக புலம்பெயர்ந்தது மலேசியாவிற்குத் தான். ஆங்கிலேயர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த ஆங்கிலம் கற்றிருந்த யாழ்ப்பாணத்;தவர்கள் சிலர் இங்கே வந்து தொழில்புரிந்து செல்வந்தர்களாகத் திரும்பியுள்ளனர். அதன்பின்னர் அண்மைக்காலத்தில் நேர்ந்த புலம் பெயர்வு யுத்தத்தால் நடந்தது. ஆனால், மலேசியாவிற்கு வந்தவர்கள் வேலை செய்யவே வந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்கள் இங்கே இலக்கியம் படைத்திருக்கிறார்கள். இங்கு அவர்கள் படைத்த இலக்கியம், இலங்கைக்கு வரவில்லை. தமிழகத்திற்கும் போகவில்லை. இங்கு வேலை செய்துவிட்டு இலங்கைக்குத் திரும்பிய பின்னர் சிலர் இலங்கையிலும் நாவல் எழுதியுள்ளனர். ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான நாவலாசிரியர் அ.நாகலிங்கம் என்பவர் “மலாயன் பென்சனியராக” அடையாளம் காணப்பட்டவர்.

“பென்சனியர்” என்பது இங்கு மலேசியாவில் வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்றவர்கள். (பென்ஷன் வாங்குபவர்கள்). மலேசியாவில் வேலை செய்து பென்ஷன் பெறும் நிலையில் உள்ளவர்கள். இவர்கள் அங்கு ஒரு தனி சமூகம் போலவே கருதப்பட்டனர்.

நல்ல தரமான கல்வீடு, வசதியான வாழ்க்கை என்று அவர்கள் தனியாகவே அடையாளம் காணப்பட்டனர். இன்னமும்

அவர்களது வழிவந்தவர்களும் அப்படியே அழைக்கப் படுகின்றனர்.

அ.நாகலிங்கம் என்பவர் 1927ஆம் ஆண்டு தனது 26 வயதில் “சாம்பசிவம்-ஞானாமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம்” என்னும் நாவலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். 343 பக்கங்களைக் கொண்ட அந்த நாவலின் நாயகன், இலங்கையின் இருந்து சிங்கப்பூருக்குச் சென்றதைப் போலவும், அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்ததாகவும் கதை பின்னப்பட்டிருக்கிறது. மலாயாவில் பிறக்கவில்லை என்ற காரணத்தை வைத்து வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதாகவும் பென்சன் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நாடுதிரும்பி விட்டதாகவும் கதை நகர்கின்றது. இக்கதையில் மலேசியப் புலம்பெயர்வு மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது, அந்தக் கதாபாத்திரம் கொள்ளும் சமூகப் பார்வையும் வெளிப்பட்டிருந்தது.

இப்படிப் பல படைப்புக்கள் மலேசியப் பின்னணியை வைத்துப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை இலங்கை மண்ணை விட்டு வெளியே போகவில்லை. அதே போல் இந்த மண்ணிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழர்கள் இலக்கியம் படைத்து அவை தொகுப்பாகவும் வந்திருக்கலாம். அவையும் இந்த மண்ணைவிட்டு வெளியே தெரியவரவில்லை. அது போன்ற விபரங்களையும் திரட்டும் நோக்கோடு தான் இங்கு வந்திருக்கின்றேன்.

நாவல் வரலாறு

கே : யாழ்ப்பாண இலக்கிய வரலாற்றுக்கும் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் ஒர் ஒப்பீடு செய்யமுடியுமா?

செல் : “யாழ்ப்பாணம்” என்று நீங்கள் குறிப்பிடும்போது அது ஈழத் தமிழர்களை மொத்தமாகக் கருதுவதாக எண்ணுகின்றேன். நாவலைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கை மண்ணில் முதல்நாவல் 1885ம் ஆண்டளவில் வெளிவந்துள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். அசன்பேயின் கதை என்ற இந்நாவல் முஹம்மது காசிம் சித்தி

லெவ்வை அவர்களால் எழுதப்பட்டு கொழும்பு: முஸ்லீம் நேசன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. மலேசியாவில் 12 ஆண்டுகால இடைவெளிக்குப் பின்னரே 1897இல் முதல் நாவல் வெளிவந்துள்ளது.

ஆக, கால அளவில் பெரிய மாறுபாடுகள் இல்லை. ஆனால், அந்தக் காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் தமிழர்கள் இங்கு புலம்பெயர்ந்த காரணத்தால் மலேசிய மண்ணின் அடையாளத்தைக் காட்டும் படைப்புக்கள் வரவில்லை. இடைப்பட்ட காலத்தில் மலேசிய இலக்கியங்களில் மண்ணின் வாசனையை சுவாசிக்க முடிகின்றது. ஆனால், யாழ்ப்பாண இலக்கியங்கள் அத்தகைய தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இன்று யாழ்ப்பாண மக்கள் ஏறக்குறைய 40க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்துவிட்ட சூழ்நிலையில் சொந்த மண்ணில் நடக்கும் யுத்தம் பற்றி நிறைய எழுதுகிறார்கள். “யுத்த இலக்கியம்” தனிவடிவம் பெற்றிருக்கிறது. யாழ்ப்பாண மண்ணில் இன்று யாரும் காதலைப் பற்றி, கல்யாணத்தைப் பற்றி எழுதுவதில்லை. யுத்தம் ஏற்படுத்தும் கொடுமைகள் பற்றித்தான் பெரும்பான்மையான இலக்கியங்களும் பேசுகின்றன.

கே : உங்கள் முயற்சிக்கு மலேசிய எழுத்தாளர்கள், மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் எந்த வகையில் உதவமுடியும்?

செல் : மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்தும் புதுக் கவிதை திறனாய்வுக் கருத்தரங்கம் தொடர்பான நூலை லண்டனில் பார்த்தேன். நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை புதுக்கவிதைக் கருத்தரங்கு நடத்தி அந்த நடப்புகளை எல்லாம் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள்.

இந்த மாதிரியான தொடர் முயற்சியும் பதிவும் வேறு எங்கும் நடந்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மலேசிய நூல்கள் பற்றிய தொகுப்பில் புதுக் கவிதைக் கருத்தரங்கு பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த மாதிரியான பதிவுதான்

நமக்குத் தேவை. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தாங்கள் பதிப்பித்துள்ள நூல்களை எனக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

நூல்களை அனுப்ப முடியாதவர்கள் தங்களது பெயர், முகவரி, நூலின் பெயர், அதன் உள்ளடக்கம், நூலின் எழுத்தாளர் எழுதியுள்ள முன்னுரை, அல்லது நூல் பற்றிய அணிந்துரை, என்ன விலை? எங்கு பெறலாம் என்பன போன்ற தகவல்களை அனுப்பலாம்.

நூலை நேரடியாக அனுப்பிவைத்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்.

N.Selvarajah, 48 Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, United Kingdom என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் என்றார் அவர்.

நமது நூல்களை உலகத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவும், ஆவணப்படுத்தவும் திரு செல்வராஜா மேற்கொண்டிருக்கும் இந்தப் பணி, மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது நிச்சயம்.

உலகத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்த ஒரு தமிழர் நமக்காகச் செய்யும் பணிக்கு துணைபுரிவதை கடமையாகக் கருதி நமது பங்கினைச் செய்வோம்.

என். செல்வராஜாவின் நூல்கள்

1988

1. **A Select Bibliography of Dr. James Thevathasan Rutnam/ N.Selvarajah.** Jaffna: Evelyn Rutnam Institute for Inter - Cultural Studies, Thirunelveli, 1st edition, July 1988. (Jaffna: New Era Printers, Main Street).

v, 37p. , 18.5x12.5 cm.

Dr. James Thevathasan Rutnam has to his credit a total of 192 items published in the leading Newspapers in the Island, periodicals and professional Academic Journals. These publications were spread over a period of 60 years since 1923. He is the Founder of the Evelyn Rutnam Institute for Inter-cultural Studies, which was built after the burning of the Jaffna Public Library.

2. **உருமாறும் பழமொழிகள்.** என்.செல்வராஜா. ஆனைக்கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, 1988. (யாழ்ப்பாணம், அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை).

v, 30 பக்கம். விலை: ரூபா 15., அளவு: 21x14 சமீ.

பழமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள் போன்றவற்றில் காலப்போக்கில் ஓரிரு எழுத்துக்கள் சேர்வதாலோ, அல்லது விடுபடுவதாலோ சொற்களில் இரட்டை அர்த்தம் தொனிப்பதாலோ பழமொழிகளில் திரிபுகள் ஏற்படுகின்றன. காலத்துக்குக் காலம் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் கருத்து மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும் பழமொழிகள் உருமாற்றம் பெற்றுள்ளன. இன்று நடைமுறையில் இப்படியாக உருமாற்றம் பெற்ற பழமொழிகள், உவமைத்தொடர்கள், மரபுத்தொடர்கள் போன்றவற்றைத் தொகுத்து, அவற்றின் மூலக்கருத்துக்களையும் தற்காலக் கருத்துக்களையும் இலக்கிய, நாட்டாரியல் சான்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் நூல் இதுவாகும்.

1989

3. **கிராம நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்கான வழிகாட்டி.** என்.செல்வராஜா. புங்குடுதீவு: முத்தமிழ் நிதிய வெளியீடு, சர்வோதயம், 1989.

28ப., (கல்லச்சுப் பிரதி).

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இயங்கும் சர்வோதய சிரமதானச் சங்கம், புங்குடுதீவில் தன் தலைமையகத்தைக் கொண்டுள்ளது. தலைமையகத்தில் பிரதான நூலகத்தையும், தீவகம் அடங்கிலும் பதினொரு கிளை நூலகங்களையும் கிளிநொச்சியில் ஒரு கிளை நூலகத்தையும் கொண்டு அது இயங்கியது. காலத்துக்குக் காலம் கிராம மட்டத்தில் நூலக விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையில் தலைமையகத்திலும், கிளைகளிலும் கிராமோதய ஊழியர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நூலகக் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன. அத்தகைய கருத்தரங்குகளில் பயன்படுத்தவென உருவாக்கப்பட்ட பொதுவான கைநூல் இதுவாகும்.

4. **கிராமிய நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும்.** என்.செல்வராஜா. ஆனைக் கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, 1989. (யாழ்ப்பாணம்: நியு ஈரா பப்ளிக்கே'ன்ஸ்).

86 பக்கம், விலை: ரூபா 30., அளவு: 18.5x12.5 சமீ.

இந்நூல் தமிழ்ப் பிரதேசங்களை மையப்படுத்தி கிராம நூலக இயக்கம், சிறுவர் நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், பாலர்களுக்கான நூல்களைக் கிராமமட்டத்தில் தயாரித்தல், சனசமூக நிலையங்களின் நூலக நடவடிக்கைகள், நூல் கொள்வனவு போன்ற விடயங்களை விளக்கும் கட்டுரைகளைக் கொண்டது. இவை ஏற்கெனவே இலங்கையின் தேசியப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானவை.

5. **நூலகப் பயிற்சியாளர் கைநூல்.** என்.செல்வராஜா. திருகோணமலை: நகராட்சி மன்றம், 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 1989.

27ப., கல்லச்சுப் பிரதி.

திருக்கோணமலை நகரசபையின் ஆதரவுடன் திருகோணமலை மாவட்ட நூலகர்களுக்கான கருத்தரங்கும் இருநாள் பயிற்சியும் நவம்பர் 1989இல் திருக்கோணமலை பொது நூலக கேட்போர்கூடத்தில் அப்போதைய திருக்கோணமலை நகரசபை நூலகர் எஸ்.தனபால சிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது. அந்நிகழ்வின் போது பங்கேற்ற கிழக்கிலங்கை நூலகர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கைநூல் இதுவாகும். உள்ளூராட்சி நூலகங்களை நிர்வகிக்கும் நூலகர்களுக்குத் தேவையான நூலக நிர்வாகம் தொடர்பான குறிப்புகள் இக்கைநூலில் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

1990

6. **சனசமூக நிலையங்களுக்கான கைநூல்.** என்.செல்வராஜா. யாழ்ப்பாணம்: யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலைய சம்மேளனம், 23, சிவன் பண்ணை வீதி, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 1990.

60ப., கல்லச்சுப் பிரதி.

யாழ். மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் சம்மேளனத்தின் சனசமூக நிலைய நூலகர்களுக்கான 6 நாள் பயிற்சியும் சான்றிதழ் வழங்கலும் ஐப்பசி 1989இல் யாழ்ப்பாணம் கொட்டடியில் அமைந்திருந்த சம்மேளனத்தின் தலைமையகத்தில் நடைபெற்றது. சம்மேளன அமைப்பாளர் திரு. இ.தவகோபால் அவர்கள் இணைப்பாளராகக் கடமையாற்றிய இக்கருத்தரங்கில் பங்கேற்றவர்களுக்கும், சம்மேளனத்துடன் இணைந்திருந்த 300க்கும் அதிகமான சனசமூக நிலைய நூலக நிர்வாகிகளுக்கும் இது விநியோகிக்கப்பட்டது. கிராமிய மட்டத்தில் செயற்படும் நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்குப் பயனளிக்கும் நூலக நிர்வாகத் தகவல்களை இக்கைநூல் கொண்டிருந்தது.

7. **நூலக அபிவிருத்திக் கருத்தரங்கு, ஏப்ரல் 6-8, 1990: நூலகர்களுக்கான வழிகாட்டி.** என்.செல்வராஜா. கண்டி: தோட்டப்பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகம், 30 புஷ்பதான மாவத்தை, 1வது பதிப்பு, 1990.

60ப., கல்லச்சுப்பிரதி.

1990 ஏப்ரல் 6 முதல் 8 வரையான மூன்று தினங்கள், கண்டி-புஷ்பதான மாவத்தையில் உள்ள தோட்டப் பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகத்தின் ஆதரவுடனும் மலையக வெளியீட்டகத்தின் இயக்குநர் அந்தனி ஜீவா, எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் ஆகியோரின் அனுசரணையுடனும் செயலகப் பயிற்சி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தோட்டப் பிரதேச நூலகர்களுக்கான கருத்தரங்கின் போது வழங்கப்பட்ட கைநூல். தோட்டப்புறங்களில் வரையறுக்கப்பட்ட நிதிவளத்துடன் நூலகங்களை நடத்தவேண்டிய தேவையுள்ள நூலக நிர்வாகிகளுக்கு ஏற்றவாறு திட்டமிடப்பட்ட இக்கைநூல், கிராமிய மட்டத்தில் செயற்படும் நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் எளிமையான அடிப்படை நடைமுறைத் தகவல்களை கொண்டிருந்தது.

1991

8. ஆரம்ப நூலகர் கைநூல். என்.செல்வராஜா. யாழ்ப்பாணம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஆனைக்கோட்டை. 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 1991. (கொழும்பு: ராஜன் பிரின்டர்ஸ்)

61 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21x14 சமீ.

சிறு நூலகமொன்றின் செயற்பாடுகள் இந்நூலில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நூலகத்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு வருக்கு நூலகமொன்றின் அன்றாட நடவடிக்கைகள் பற்றிய தெளிவையும், நிர்வாக அறிவுரைகளையும் வழங்கும் நூல். குடும்ப நூலமொன்றை நிர்வகிக்க விரும்புவோருக்கும் உதவும் வகையில் இது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

2001

9. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்: ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு. என். செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலகசேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2001. (இலண்டன்: வாசன் அச்சகம், மிச்செம்)

128 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 10.00, அளவு: 27x21 சமீ.

ஜூன் 1, 1981 இல் இலங்கை அரசபடையினரால் எரித்து அழிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் வரலாற்றைக் கூறக்கூடிய பத்திரிகைச் செய்திகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், இணையத்தளங்கள், போன்றவற்றில் வெளியான தகவல்களையும், துண்டுப்பிரசுரங்கள், சிறு நூல்கள் போன்றவற்றையும் தொகுத்து ஆண்டுவாரியாக ஒழுங்கு செய்து, யாழ். நூலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டவர்களின் கட்டுரைகளுடன் சேர்த்து புகைப்படங்களுடன் நூலருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

2002

10. நூல்தேட்டம்:: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2002. (இலண்டன்:: வாசன் அச்சகம், மிச்செம்).

xxiv, 332 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ. (ISBN 0-9549440-0-3).

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடனானதொரு நூல்விபரப்பட்டியல். முதற் தொகுதியில் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப்; பதியப் பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 001-1000 வரையில் தொடரிலக்கமிடப் பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பன நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

2003

11. **Rising from the Ashes: Tragic Episode of the Jaffna Library.** N.Selvarajah. London, England: Thesam Publishers, P.O.Box 35806, E11 3JX, 1st edition June 2003, (London, England: Set Line Data Ltd, 61 Ewer Street, SE1 0NR), 110p., maps, photos, 21 x 15cm.

The Jaffna Public Library was burnt down in 1981, this publication gives a broad information on the library, its development, destruction, renovation and various personal thoughts and views pertaining to the library. Mr. Selvarajah, the compiler of this work is a well known librarian from Sri Lanka. He began his career in 1976 as a librarian at Ramanathan College. Since 1991 Mr. Selvarajah has been a consultant to the Jaffna Public Library and co ordinating from the United Kingdom.

12. **மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்: தேசம் சிறப்பிதழ்.** என்.செல்வராஜா, த.ஜெயபாலன் (தொகுப்பாசிரியர்கள்). ஐக்கிய இராச்சியம்: தேசம் வெளியீட்டகம், த.பெ. இல. 35806, லண்டன் E11 3JX, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2003. (London: Setline Data Ltd)

48 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் 3., புகைப்படங்கள், அளவு: 26.5x20 சமீ.

இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும் தேசம் சஞ்சிகையின் வெளியீக்ட்டாளரின் ஆதரவுடன் 05.04.2003 அன்று இலண்டன் Stratford Library Hall இல் மலேசிய தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வும், மலேசிய தமிழ் நூல்கண்காட்சியும் இடம்பெற்றன. அத்தருணம் வெளியிடப்பட்ட தேசம் சிறப்பிதழ் இது. இவ்விதழில் மலேசிய இலக்கியம் பற்றிய ஈழத்து, மலேசிய எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும், கண்காட்சியில்

வைக்கப்பட்ட 200க்கும் மேற்பட்ட மலேசிய சஞ்சிகைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றின் விபரங்கள் கொண்ட மலேசிய நூல்தேட்டம் பதிவுகளும்; இடம்பெற்றுள்ளன.

2004

13. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 2. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2004. (கொழும்பு 6: Techno print).

xxiv, 462 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ. (ISBN 0-9549440-1-1).

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடனானதொரு நூல்விபரப்பட்டியல். இவ்விபரண்டாம் தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவிதசாம்சப் பகுப்பு முறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப்; பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 1001-2000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

2005

14. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 3. என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட்; 2005. (கொழும்பு 12: Kumaran Press Private Limited, 361, ½ Dam Street).

xxiv, 522 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN 0-9549440-2-x.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப்பட்டியல். இம் மூன்றாம் தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவிதசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு,

பாடவாரியாகப்; பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 2001-3000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

15. **நூலியல் பதிவுகள்.** என்.செல்வராஜா. உடத்தலவின்ன 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவின்ன மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2005. (உடத்தலவின்ன 20802: சிந்தனை வட்டம் அச்சீட்டுப் பிரிவு, 14, உடத்தலவின்ன மடிகே).

103 பக்கம், விலை: ரூபா 200., ஸ்டேர்லிங் பவுண் 5., அளவு: 20.5x14.5 சமீ.

நூலியல், நூல் வெளியீட்டுத்துறை, நூலகவியல் துறையுடன் தொடர்பான பதினொரு கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, இவை லண்டனில் இருந்து ஒலிபரப்பாகும் ஐபீ.சீ.அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் காலக்காலம் நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபரப்பாகி, பின்னர் தேசம் (லண்டன்), வடலி (லண்டன்), தமிழர் தகவல் (கனடா), மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் (தேசம் சிறப்பிதழ்), ஞானம் (கொழும்பு), பூபாள இராகங்கள் 2005 (லண்டன்), நமது இலக்கு (ஜேர்மனி) ஆகிய இதழ்களில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டன.

2006

16. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 4.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2006. (கொழும்பு 12: Kumaran Press Private Limited, 361, ½ Dam Street).

xxiv, 520 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN 0-9549440-3-8.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப்பட்டியல். இம் மூன்றாம் தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவிதசாம்சப் பகுப்பு முறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 3001-4000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி

என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

17. **வாய்மொழி மரபில் விடுகதைகள்.** என்.செல்வராஜா. உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, இணைந்து வெளியிடுவோர்: ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2006. (உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம் அச்சீட்டுப் பிரிவு, 14, உடத்தலவினன் மடிகே).

76 பக்கம், விலை: ரூபா 140., ஸ்டேர்லிங் பவுண் 5., அளவு: 21x15 சமீ., ISBN: 955-8913-37-5.

ஈழத்தமிழரின் பாரம்பரியம் மிக்க வாய்மொழி இலக்கியங்களான விடுகதைகளை புகலிட வாழ்வியலில் உள்ள இளையோர் சுவைக்கவும், பெற்றோர் அறிந்து குழந்தைகளிடையே பரிமாறவும் உதவியாக லண்டனில் வடலி என்ற மாதப் பத்திரிகையில் ஜூலை 2003 முதல் மே 2004 வரை தொடராக பதினொரு அங்கங்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் நூலுரு இதுவாகும். பின்னிணைப்பாக, நாட்டார் இலக்கியங்கள் தொடர்பாக ஈழத்தில் வெளிவந்த 51 நூல்கள் பற்றிய குறிப்புரையுடன் கூடிய நூல்விபரப்பட்டியலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பதிவுகள் நூல்தேட்டம் முதல் மூன்று தொகுதிகளிலும் ஏற்கெனவே உள்ளடக்கப்பட்டவை.

2007

18. **சிறப்பு மலர்களுக்கான வழிகாட்டி: தொகுதி 1.** என்.செல்வராஜா. உடத்தலவினன்: சிந்தனை வட்டம், இல.14, உடத்தலவினன் மடிகே 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2007. (உடத்தலவினன், 20802: சிந்தனை வட்ட அச்சீட்டுப் பிரிவு, 14, உடத்தலவினன் மடிகே).

302 பக்கம், விலை: ரூபா 500, அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 955-8913-59-6.

இலங்கையிலே தமிழ் மொழியிலான வெளியீடுகளில் சிறப்பு மலர்களும் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. பெரியோர்களை கௌரவிக்கும் நோக்குடனும், சமய வழிபாட்டுத் தலங்களில் கும்பாபிஷேகம், தேரோட்டம் போன்றவற்றின்போதும், மகாநாட்டு மலர்களாகவும், பொன், வைர, வெள்ளி விழாமலர்களாகவும் வெளிவந்த 150 சிறப்பு மலர்களின் ஆக்கங்களுக்கான ஒரு

வழிகாட்டியாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. 2000க்கும் அதிகமான பதிவுகள், வகுப்புவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆசிரியர் அட்டவணையுடன் தொகுக்கப்பட்டள்ளது. (சிந்தனை வட்டத்தின் 250ஆவது நூல் இது.)

19. **நூல்தேட்டத்தில் கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன்: ஒரு நூல்விபரப் பட்டியல்.** என்.செல்வராஜா. உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, மார்ச் 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே).

128 பக்கம், படங்கள், விலை: ரூபா 200., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-8913-69-7.

சிந்தனை வட்டம் தாபகரான கலபூஷணம் புன்னியாமீன் எழுதியிருந்த முதல் 110 நூல்களும் வெளிவந்த நிலையில் அவை நூல்தேட்டம் தொகுதிகளிலும் பதிவாகியிருந்தன. நூல்தேட்டம் முதல் நான்கு தொகுதிகளிலும், ஐந்தாம் தொகுதியின் முற்பகுதியிலும் வெளிவந்தவையான இந்த 110 நூல்கள் பற்றிய பதிவுகளையும் தனியாகப் பிரித்தெடுத்து இத்தொகுதி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நூல் தலைப்பு அட்டவணை, ஆண்டுவாரியான நூல் வெளியீட்டு விபரம் என்பனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. புன்னியாமீன் பற்றிய நூலாசிரியரின் கட்டுரையும், சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டு நிறுவனம் பற்றியதான நூலாசிரியரின் கட்டுரையும் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

20. **நூல்தேட்டத்தில் சிந்தனை வட்டம்.** என்.செல்வராஜா. உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே).

160 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ரூபா 200., ஸ்டேர்லிங் பவுண் 5.00, அளவு: 21x14 சமீ, ISBN: 978-955-8913-82-6.

நூல்தேட்டம் துணை நூல்வரிசையில் இது இரண்டாவது நூல். சிந்தனைவட்டத்தின் 277ஆவது வெளியீடாக வெளிவரும் இந்நூல் விபரப்பட்டியலில், கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீனால் 1988இல் உருவாக்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட சிந்தனை வட்டம் வெளியீட்டு நிறுவனத்தினால் அண்மைக்காலம் வரை வெளியிடப்பட்ட முதல் 250 நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் முழுமையாக குறிப்புரையுடன் இடம்பெறுகின்றன. அவ்வப்போது நூல்தேட்டத்தின் ஐந்து

தொகுதிகளிலும் இவை முன்னர் இடம்பெற்றிருந்தன. இந்நூல் அப்பதிவுகளின் ஒட்டுமொத்தத் தொகுப்பாகும். பின்னிணைப்பில் 2007 மார்ச் முதல் 11.11.2007 வரையிலான காலப்பகுதியில் சிந்தனை வட்டம் வெளியிட்ட மேலும் 25 நூல்களும் பதியப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நூல் பற்றிய விபரத்துடன் அதன் அட்டைப்படமும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது.

21. **மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, 1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே). xxii, 410 பக்கம், விலை: ரூபா 700., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-0-9549440-6-3.

2081 மலேசிய-சிங்கைத் தமிழ் நூல்களின் பதிவாக இத்தொகுப்பு அமைகின்றது. குறிப்புரையுடன் கூடிய முழுமையான பதிவுக்குள்ளான 578 நூல்களும், நூலியல் பதிவுகளுடனான 1503 நூல்களும் இரு பிரிவுகளில் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. முதற்பிரிவு நூல்கள் வகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு ஆசிரியர், தலைப்பு அட்டவணைகளுடன் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பிரிவு நூல்கள் நூலின் தலைப்பு அகரவரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டள்ளன. மலேசிய சிங்கப்பூர் தமிழர்களின் நூலியல் செழுமையை இத்தொகுப்பு ஆவணப் படுத்தியிருக்கின்றது. 1969ம் ஆண்டில் இராம சப்பையா என்ற மலேசியரது தொகுப்பு மயற்சியில் தமிழ் மலேசியானா என்ற நூல் 78 பக்கங்களில் 401 நூல்களைப் பதிவுசெய்திருந்தது. 38 ஆண்டுகளின் பின்னர் வெளியாகும் விரிவான நூல் இது.

22. **மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள்: தொகுதி 01.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம், 15, Rutland Road, London E7 8PQ, இணை வெளியீட்டாளர், உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2007. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே).

88 பக்கம், புகைப்படங்கள், விலை: ரூபா 240., ஸ்டேர்லிங் பவுண் 5.00, அளவு: 21x14 சமீ, ISBN: 978-955-8913-80-2.

இலங்கையின் மலையகத்தில் தமிழ் வளர்த்த பதினொரு இலக்கிய கர்த்தாக்களின் வாழ்வும் பணியும் லண்டனிலிருந்து ஐ.தி.சம்பந்தன்

அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் சுடரொளி இரு மாத இதழில் தொடராகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அத்தொடரில் வெளி வந்த முதல் 11 கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. கோ.நடேசையர். எஸ்.எம்.ஹனிபா, இர.சிவலிங்கம், சி.வி. வேலுப் பிள்ளை, அந்தனி ஜீவா, பீ.எம்.புன்னியாமீன், மாத்தளை சோமு, சாரல்நாடன், தெளிவத்தை ஜோசப், துரை.விஸ்வநாதன், கே.கணேஷ் ஆகியோர் பற்றிய பதிவுகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

2008

23. **செ.கணேசலிங்கனின் படைப்புலகம்.** பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, கலாநிதி சோ.யோகராசா, லறீனா ஏ.ஹக், என்.செல்வராஜா. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, ½ டாம் வீதி, 1வது பதிப்பு, 2008. (கொழும்பு: குமரன் அச்சகம்).

(4), 76 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 22.5x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-114-1. (பக்கம் 39-76வரை, செ.கணேசலிங்கனின் படைப்புகள் பற்றிய குறிப்புரையுடன் கூடிய பட்டியல்)

செ.கணேசலிங்கனின் வாழ்க்கைப் பின்னணியும் இலக்கியப் படைப்புகளும் (லறீனா ஏ.ஹக்), நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் செ.கணேசலிங்கனது தடங்கள் (கலாநிதி செ.யோகராசா), தமிழ் நாவலின் யதார்த்த மரபின் வளர்ச்சியில் செ.கணேசலிங்கன் பெறும் இடம் பற்றிய குறிப்பு (பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி), செ.கணேசலிங்கன் அவர்களின் படைப்புக்கள் (என்.செல்வராஜா) ஆகிய நான்கு ஆக்கங்களின் வாயிலாக ஈழத்து எழுத்தாளரும், வெளியீட்டாளருமான செ.கணேசலிங்கன் அவர்களின் வாழ்வும் பணியும் பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளன.

24. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 5.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூலை 2008. (உடத்தலவினன் 20802: அச்சிட்டுப் பிரிவு, சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே)

xxii, 467 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 10., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN 978-0-9549440-7-0.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப் பட்டியலின் ஐந்தாவது தொகுதி. இத்தொகுதியில் மேலும் 1000

நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 4001-5000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

25. **நூலகர் கைந்நூல்: சிறுவர், பாடசாலை, கிராம நூலகர்களுக்கு.** என். செல்வராஜா. கொழும்பு 12: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, லீ டாம் வீதி, 1வது பதிப்பு, 2008. (கொழும்பு 12: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, 1/2, டாம் வீதி).

x, 150 பக்கம், விலை: ரூபா 400., அளவு: 21.5x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-139-7.

கிராமிய நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள் மற்றும் சிறு நூலகங்களை நடாத்தும் பெரும்பான்மையானோர் எதிர்நோக்கும் பொதுவான தொரு பிரச்சினை, தத்தம் நூலகங்களை முறையாகவும் எளிமையாகவும் நிர்வகிப்பதற்கும், அங்குள்ள நூல்களை ஒழுங்குபடுத்திப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கும் தேவையான ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதாகும். தமது சேவைப் பரப்பிற்கு ஏற்றவண்ணம் நூல்களை எவ்வாறு தரம்பிரிக்கலாம், எத்தகைய இரவல் வழங்கும் முறைகளைக் கைக்கொள்ளலாம் என்பன போன்ற இன்னோரன்ன சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்வதில் இவர்கள் சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இத்தகைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிகாட்டியாக இக்கைந்நூல் அமைகின்றது. 19 கட்டுரைகளைக் கொண்ட இந்நூல் கிராம நூலகப் பயிற்சித் திட்டங்களையோ, சிறு நூலக நிர்வாகம் தொடர்பான அடிப்படை அறிவையோ, பாடசாலை நூலகங்களைப் பற்றிய அடிப்படை அறிவையோ பெற்றுக்கொள்ள விளையும் எவருக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

2009

26. **Noolthettam: An annotated bibliography of Sri Lankan Tamils.** N.Selvarajah. London: European Tamil Documentation and Research Centre, 1st Edition, December 2009. (Colombo 13, Sri Lanka: Unie Arts (Pvt) Ltd., 48 B, Bloemendhal Road)

201 pages, £ 15.00, ISBN: 978-0-9549440-9-4.

An annotated bibliography of published writings in English language, by Sri Lankan Tamils and Muslim home and abroad. Selvarajah is well known in Sri Lanka and all over the Tamil Diaspora as a librarian and renowned bibliographer of Sri Lankan Tamil Books. To date he also has produced 6 volumes of Noolthettam- a bibliography of Tamil books by Sri Lankan Tamils, which has about 6000 entries and the 7th volume is in process. (ETDRC Library Accn No. ST 3292).

27. **வேரோடி விழுதெறிந்து: ஒரு நூலகவியலாளரின் தமிழ் இலக்கியப் பதிவு.** என்.செல்வராஜா. கொழும்பு 6: ஞானம் பதிப்பகம், 3B, 46ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூலை 2009. (கொழும்பு 13: யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிரைவேற் லிமிட்டெட்), 48B, புளுமெண்டால் வீதி).
viii, 192 பக்கம், விலை: ரூபா 450., அளவு: 22x14 சமீ., ISBN: 978-955-8354-32-2.

புலம்பெயர்ந்த ஒரு ஈழத்து நூலகவியலாளரின் பார்வையில் உலகத் தமிழரின் இலக்கிய முயற்சிகளும், தான் சார்ந்த சமூகம் தழுவிய பல்வேறு இலக்கியம், நூலியல் சார்ந்த நோக்குகளும் இந் நூலில் பதிவாகியுள்ளன. இலங்கை, மலேசியா, ஐரோப்பா உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளிலும் வெளியாகிய சஞ்சிகைகளிலும், வார இதழ்களிலும், இணையத் தளங்களிலும், வானலைகளிலும் அவ்வப் போது வெளியாகிய இவரது பல்வேறு கட்டுரைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபது கட்டுரைகள் தாயகம், அயலகம், புகலிடம் என்ற மூன்று பிரிவுகளுக்குள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

2010

28. **தேடலே வாழ்க்கையாய்: ஒரு ஈழத்து நூலகரின் மனப்பதிவுகள்.** என்.செல்வராஜா. டென்மார்க்: வி.ஜீவகுமாரன், விஸ்வசேது இலக்கியப் பாலம், Hojvangsparken 7, 4300 Holbaek, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2010. (சென்னை: அச்சக விபரம் தரப்படவில்லை).

88 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21.5x14 சமீ.

நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா எழுதி அவ்வப்போது ஊடகங்களில் பிரசுரமான 17 கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பேராசிரியர் நந்தி, கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன், எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம், கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன், கோபன் மகாதேவா, நயீமா சித்தீக், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், அரங்க முருகையன், அமுதுப் புலவர், அகஸ்தியர் ஆகியோர் பற்றிய மனப்பதிவுகளும், காலைக் கலசத்தினூடாக ஒரு நூலியல் பயணம், புலத்திலும் புகலிடத்திலும் மலரும் வெளியீடுகளை சர்வதேச நூலகங்களில் பாதுகாத்தல், மலேசியத் தமிழர்களின் நீள்துயில் கலைகின்றதா, புலம்பெயர்ந்தோரிடையே கலாநிதிகளும் கல்லாநிதிகளும், தமிழ்மண்ணில் ஒரு சிரமதான அமைப்பு (சர்வோதயம்), நா.சுப்பிரமணியனின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் ஒரு பார்வை, ஈழநாடு சிறுகதைகள்: ஒரு பிராந்திய இலக்கிய வரலாற்று மூலநூல் ஆகிய சமூக, இலக்கிய கட்டுரைகளும் இதில் அடங்குகின்றன.

2011

29. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 6.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மே 2011. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xviii, 548 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் 15., அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-0-9549440-8-7.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப் பட்டியலின் ஆறாவது தொகுதி இது. இத்தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப்; பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 5001-6000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

30. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 7.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு

6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மே 2011. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xviii, 506 பக்கம், விலை: ஸ்டேர்லிங் பவுண் 15., அளவு: 21.5x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-307-5.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப் பட்டியலின் ஏழாவது தொகுதி இதுவாகும். இத்தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 6001-7000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழி காட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும். நூலின் பின்னிணைப்பாக “இலங்கைத் தமிழ் ஆவணங்கள்: ஆவணப்படுத்ததல்-வரலாறு-அதன் முக்கியத்துவம்” என்ற தலைப்பில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக துணை நூலகர் இராசையா மகேஸ்வரன் எழுதிய கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியலையும், நூல்தேட்டம் தொகுப்புகளையும் ஒப்பீடுசெய்யும் இவ்வாய்வு, தமிழகத்தில் 2010இல் நடைபெற்ற தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் மீள்பிரசுரமாகும்.

2012

31. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 8.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மே 2012. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xx, 553 பக்கம், விலை: ரூபா 2000., அளவு: 21.5x15.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-350-1.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப்

பட்டியலின் எட்டாவது தொகுதி இதுவாகும். இத்தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 7001-8000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழி காட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும். நூலின் பின்னிணைப்பாக சமகாலத்தின் அறிவுத் தேவையோடு சங்கமித்தல் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா நூல்தேட்டம் பற்றி எழுதிய கட்டுரையும், நூலகர் என். செல்வராஜாவின் தமிழக விஜயம் பற்றியும் நூல்தேட்டம் தொகுப்பு பற்றியுமான பத்திரிகையாளர் கே.ஜி.மகாதேவா அவர்களின் நேர்காணலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

2013

32. திரைகடல் தாண்டிய திருக்கோணமலைப் படைப்புலகம். லண்டன்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெனியீடு, கொழும்பு; குமரன் புத்தக இல்லம், 1வது பதிப்பு, ஜனவரி 2013. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xiv, 126 பக்கம், விலை: ரூபா 500.00, அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-365-5.

ஐரோப்பிய வானொலிகளின் வழியாக ஒலிபரப்பப்பட்டவையும், மின்னூடகங்களில் வெளிவந்தவையுமான திருக்கோணமலைப் படைப்புலகம் சார்ந்த 25 உரைகள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. காலைக்கலசத்தினூடாக ஒரு நூலியல் பயணம் என்ற முதலாவது கட்டுரை திரு செல்வராஜாவின் வானொலி உரைகளை ஆறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வாரம்தோறும் காவிவந்த லண்டன் ஐ.பீ.சீ. வானொலிச்சேவை பற்றிய அனுபவப் பகிர்வாகும். தொடர்ந்து புலவர் வே.அகிலேசபிள்ளை, காந்தி மாஸ்டர், அமர்ர இ.வடிவேல், ஜெ.மதிவதனி, க.சரவணபவன், சு.வில்வரத்தினம், சித்தி அமரசிங்கம், த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை, தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம், தாமரைத்தீவான், கழகப் புலவர் பெ.பொ.சி., பாரதிபாலன், ஆழியாள், ந.பாலேஸ்வரி, தா.பி.சுப்பிரமணியம், எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்

ஆகியோரின் இலக்கியப் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பின்னிணைப்பு களாக, அமரர் சித்தி அமரசிங்கத்தின் ஈழத்து இலக்கியச் சோலை பற்றிய வரலாறும், நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா தாபித்த அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற அமைப்பின் வரலாறும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

33. நூலகவியல் காலாண்டிதழ் தொகுதி 1-7: செப்டெம்பர் 1985-ஏப்ரல் 2007. என்.செல்வராஜா (ஆசிரியர்). ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, 2013. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xiv, 676 பக்கம், விலை: ரூபா 3000., அளவு: 21.5x15.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-393-8.

இலங்கையில் தமிழில் நூலகவியல்துறை சார்ந்த சஞ்சிகைகளின் முன்னோடியாக அமைந்த நூலகவியல் ஒரு காலாண்டுச் சஞ்சிகையாக செப்டெம்பர் 1985இலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. நூலகவியல் துறைசார் ஆக்கங்கள் தமிழ்மொழியில் இல்லாத குறையை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சஞ்சிகை கல்லச்சப்பிரதியாக 500 பிரதிகள் வரையில் அச்சிடப்பட்டு இலங்கையின் பிரதான நூலகங்களுக்கும் நூலகவியல் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. 1991இல் இவ்விதழின் ஆசிரியரான என்.செல்வராஜா பலம்பெயர்ந்து லண்டனில் குடியேறும் வரையில் தடையின்றி இயங்கிய நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டின் பின்னணியில் அயோத்தி நூலக சேவை அமைப்பு உதவியாக இருந்தது. அவர் லண்டன் வந்த பின்னரும் இலங்கையிலிருந்து பல நூலகவியல் மாணவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் ஜனவரி 2006, ஏப்ரல் 2006, ஏப்ரல் 2007 ஆகிய காலங்களில் ஏழாவது தொகுதியின் மூன்ற இதழ்கள் அச்சுருவில் வெளியாகி இலங்கையில் விநியோகிக்கப்பட்டன. இப்பெருந்தொகுப்பு நூலகவியல் சஞ்சிகையின் முழுமையான ஏழு தொகுதிகளினதும் கட்டுரைகளை நுழைவாயில், நூலக வரலாறு, நூலகக்கல்வி, நூற்பகுப்பாக்கம், பட்டியலாக்கம், நூலகமும் கணினியும், நூலகமும் சமூகமும், நூலகமும் இளையோரும், நூலகமும் கல்வியும், நூலக முகாமைத்துவம், நூலகக் கூட்டுறவு, நூலீட்டலும் நூற்பாதுகாப்பும், தேசிய நூலகமும் ஆவணக் காப்பகமும், நமது நூலகங்கள், நமது

நூலகர்கள், எழுத்தும் அச்சுக்கலையும், நூலியல்-நூல்கள்-பதிப்புத்துறை, நூல்விபரப்பட்டியலும் சுட்டிகளும், கருத்தரங்குகளும் ஒன்றுகூடல் களும், செய்திகள் ஆகிய 20 பிரிவுகளில் பாடவாரியாகப் பகுத்துத் தொகுத்து ஆவணப்படுத்துகின்றது.

34. **Health in Wartime North of Sri Lanka: A Felicitation Volume in Honour of Dr. N.Sivarajah/ N.Selvarajah**, Kalpana Chandrasekar (Compilers). London: Ayothy Library Services, Co publishers- Colombo 6: Kumaran Book House, 39, 36th Lane, 1st edition, April 2013. (Colombo 6: Kumaran Book House, 39, 36th Lane).

xxxii, 157p., Photographs, £15., 24.5 x 17.5 cm, ISBN: 978-955-659-384-6.

Dr. Nadarajah Sivarajah has been a part of Jaffna's Health Care Services and Training during the darkest periods in the History of Jaffna. The selected papers of Sivarajah in this volume gives the wide interest he has had in Health in this part of Sri Lanka especially during the war time Sri Lanka. He is presently the Consultant to the World Health Organisation, coordinating the activities in the North of Sri Lanka.

35. **தீ தின்ற தமிழர் தேட்டம்: யாழ்ப்பாண நூலகம் பற்றிய கவிதைத் தொகுப்பு.** என்.செல்வராஜா (தொகுப்பாசிரியர்). ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், பிரித்தானியக் கிளை, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2013. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

110 பக்கம், விலை: ரூபா 350., அளவு: 21.5x14.5 சமீ., ISBN: 978-0-954944-10-0.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு, தமது மனதுக்கு நெருக்கமானதொரு அறிவாலயத்தை அநியாயமாகப் பறிகொடுத்த ஒரு இனத்தின் வலி மிகுந்த வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. பத்துறை சார்ந்தவர்களாலும், பல்வேறு இலக்கியத்தரம் கொண்டவர்களாலும் அவ்வப்போது எழுதப்பட்டவை. இத்தொகுப்பில் ஈழத்தின் முதுபெரும் கவிஞர்களான முருகையன், எம்.ஏ.நுஹ்மான், சோ.பத்மநாதன், பண்டிதர் விரகத்தி, சு.வில்வரத்தினம் போன்றோரின் கவிதைகளும் உள்ளன. சாம்பல் குவியலின் நடுவே நின்று தீ தின்ற நூல்களின் பக்கங்களின் கருகிய நெடியைச் சுவாசித்தபடி எழுதப்பட்ட ஒரு அமெரிக்கப் பயணியின் கவிதையும் இதில் அடங்கியுள்ளது. தாயக மண்ணில் வாழ்ந்துவரும் மாணவச் சமூகத்தை நோக்கி யாழ்ப்பாண நூலகம் பற்றிய கவிதை

எழுதுங்கள் என்றதும் தாம் நேரில் காணாத போதிலும் கேள்வி ஞானத்தில் அதனைக் கவிதையாக எழுதிய சாதாரண பள்ளி மாணவரின் கவிதைகளும் உண்டு. புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தபோதும் மனதில் மாறாத வலிகளைச்சமந்து நிற்கும் புகலிடக் கவிஞர்கள் யுகசாரதி- கருணானந்தராஜா, இளைய அப்துல்லாஹ், வேதா இலங்கா திலகம், நகுலா சிவநாதன் போன்றோரின் கவிதைகளும் இதில் அடங்குகின்றன. மொத்தத்தில் பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் பல்வேறு ஊடகங்களிலும் வெளியாகிய கவிதைகளை தரம்பிரித்துத் தேர்வு செய்யாமல், அவரவரின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து முடிந்தவரை நிறைவை நோக்கிய ஒரு தொகுப்பாகத் தேடித் தொகுத்து ஒரே நூலில் பதிவுசெய்து வழங்கியிருக்கிறேன்.

2014

36. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 9.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2014. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xviii, 520 பக்கம், விலை: ரூபா 2000., அளவு: 21.5x15.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-419-5.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப் பட்டியலின் ஒன்பதாவது தொகுதி இதுவாகும். இத்தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப்; பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 8001-9000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழி காட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும். நூலின் பின்னிணைப்பாக “நூல்தேட்டம்: ஓர் மதிப்பீட்டு ஆய்வு” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட உதவி நூலகர் கலாநிதி கல்பனா சந்திரசேகர், கோண்டாவில் பொது நூலகர் செல்வி அனிதா கந்தசாமி ஆகியோர் இணைந்து,

2013 தமிழ் ஆவண மகாநாட்டில் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது.

37. ஈழத் தமிழரின் போர்க்காலம்: இலக்கியங்கள், ஆய்வுகள், பதிவுகள். என்.செல்வராஜா. கனடா: அகிலன் திருச்செல்வம் 25வது ஆண்டு நினைவு வெளியீடு, அகிலன் அசோஷியேற்ஸ், P.O.Box 3, Station-F ரொறன்ரோ, 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2014. (கனடா: அகிலன் அசோஷியேற்ஸ்).

96 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 23x15.5 சமீ., ISBN: 978-0-9685364-4-5.

இந்நூலில் மூன்று கட்டுரைகள் உள்ளன. முதலாவது கட்டுரை “ஈழத் தமிழரின் போர்க்காலப் பிரசுரங்களும், போராட்ட இலக்கியங்களும்” என்பதாகும். இது நவம்பர் 2012இல் வெளிவந்த ஞானம் இதழின் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழுக்கென எழுதப்பட்டது. சுதந்திரத்துக்கு முன்னதாகவிருந்து, முள்ளிவாய்க்கால் முடிவு வரையிலான காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட போர்க்காலப் பிரசுரங்களின் விரிவானதொரு அறிமுகமாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இரண்டாவதாக இடம்பெறும் “ஈழமண்ணில் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு: நூல்வழிப் பதிவுகள் பற்றியதொரு தேடல்” என்ற கட்டுரை தமிழர் தகவல் (கனடா) 22ஆவது ஆண்டு மலருக்கென பெப்ரவரி 2013இல் எழுதப்பெற்றது. 1987-1990 காலகட்டத்தில் இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் நிலைகொண்டிருந்த வேளையில் நடந்தேறிய நிகழ்வுகள் பற்றிய நூல்வழிப் பதிவுகளே இக்கட்டுரையாகும். இத்தொகுப்பிலுள்ள மூன்றாவது கட்டுரை “ஈழத்தின் வடபுலப்பெயர்வும் அது தொடர்பான இலக்கியங்களும்” என்பதாகும். ஈழத்தின் வடபகுதியில் தளங்கொண்டுள்ள பலாலி இராணுவ முகாமிலிருந்து பெருமெடுப்பில் வலிகாமம் பிரதேசத்தை நோக்கிய படைநகர்வொன்றை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைக்கு முகம்கொடுக்க இயலாமல் 1995ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30ம் திகதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம் பகுதியிலிருந்து மக்கள் அனைவரும் தாம் வாழ்ந்த வீடுவாசல்களையும் தேடிய தேட்டங்களையும் கைவிட்டு பயத்தோடும் பரிதவிப்போடும் குடாநாட்டைவிட்டு, பாரிய இடப்பெயர்வொன்றை (exodus) மேற்கொண்டார்கள். உலகின் எந்தவொரு இனத்திற்கும் வரலாற்றில் ஏற்பட்டிராததும் பாரிய எடுப்பில் இடம்பெற்றதுமான

இந்த அவல நிகழ்வில் ஏறத்தாள ஐந்து இலட்சத்தி இருபத்தி ஐயாயிரம் மக்கள் கையில் எடுக்கக்கூடிய பொருட்களுடன் குடும்பம் குடும்பமாக ஒரே நாளில் புறப்பட்டு சேரிடம் அறியாது மூன்று நாட்களாக உண்ண உணவின்றி மரநிழல்களில் தங்கிக் கூட ஓய்வெடுக்கும் வாய்ப்பின்றி ஒருவழிப்பயணத்தை மேற்கொண்ட அந்தக் கையறுநிலை ஈழப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு பாரிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அது தொடர்பாக வெளிவந்த நூலியல் பதிவுகளின் தொகுப்பினையே இக்கட்டுரை தாங்கி வருகின்றது. ஞானம் இதழில் டிசம்பர் 2004இல் இக்கட்டுரை முதலில் வெளிவந்தது.

2015

38. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 10.** என்.செல்வராஜா. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2015. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

xvi, 500 பக்கம், விலை: ரூபா 2000., அளவு: 21.5x15.5 சமீ., ISBN: 978-955-659-477-5.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்விபரப் பட்டியலின் பத்தாவது தொகுதி இதுவாகும். இத்தொகுதியில் மேலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதான பதிவு தூவி தசாம்சப் பகுப்புமுறையைத் தழுவிப் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, பாடவாரியாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. பதிவுகள் 9001-10000 வரை தொடர் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நூல் தலைப்பு வழிகாட்டி, ஆசிரியர் வழிகாட்டி என்பவற்றுடன் இலங்கை தொடர் பான பன்னாட்டவரின் படைப்புக்களும், முன்னைய தொகுதியின் பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

39. **நெருநல் உளனொருவன்: அமரர் ஆர்.ஆர்.பூபாலசிங்கம் நினைவு களுடன்.** என்.செல்வராஜா (பதிப்பாசிரியர்:). கொழும்பு 11: பூபால சிங்கம் புத்தகசாலை, 202, செட்டியார் தெரு, 1வது பதிப்பு, தை 2015. (கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை).

x, 56 பக்கம், விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை, அளவு: 21x14.5 சமீ.

ஈழத்துப் புத்தக விற்பனைச் சந்தையின் முக்கிய பாத்திரமாக பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அமைகின்றது. அதன் தாபகர் அமரர் ஆர்.ஆர். பூபாலசிங்கம் அவர்கள் வர்த்தகப் பிரமுகரான குடும்பப் பின்னணியிலோ, அதன் செல்வாக்கிலோ வர்த்தகத்துறையைத் தேர்ந்தவரல்ல. 1922 ஜூன் மாதம் 03ஆம் திகதி நயினாதீவில் பிறந்த இவர் இளமையிலேயே தந்தையை இழந்தவர். இளமையின் ஏழ்மையால் பிழைப்புக்காக சிறுவயதிலேயே பத்திரிகைப் பையனானவர். “பூபாலசிங்கமவர்கள் சிறுவயதிலிருந்து புத்தகத் தொழிலில் இறங்கி வளம் பல கண்ட சீமான்” என்று அந்நாளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தன் இரங்கலுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் தொடர்ந்து “பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை தமிழறிஞர் சந்திக்கும் ஒரு அறிவுக் கூடமாகக் காட்சியளிக்கிறது” என்கிறார். பேராசிரியர் கா.சி வத்தம்பி தனது இரங்கலுரையில் “தோழமை நிறைந்த வாழ்க்கை யொன்று முடிந்து விட்டது. அந்தரங்க சுத்தியுடன் பழகிக் கொண்டவர்களுக்கு அவர் அன்பின் ஆழம் தெரியும். அந்த நட்புரிமையை அனுபவித்தவன் என்கிற வகையில் நான் அவரது இழப்பைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதவனாக இருக்கின்றேன். இங்கு இருக்கும் பொழுது தெரியாது, நான் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து, 751 பஸ்ஸால் இறங்கி, 764க்குப் போவதற்கு முன் புத்தகக் கடைக்குள் எட்டிப் பார்க்கும் பொழுதுதான் அந்த வெற்றிடம் எனக்குப் புலப்படப் போகிறது” என்ற அவரது உணர்வுபூர்வமான வரிகளுள் ஒரு நட்பின் வலி புலப்படுகின்றது. ஆக, ஒரு சாதாரண புத்தகப் பையன் (Paper Boy) தன் விடா முயற்சியால் கற்றோரும் மற்றோரும் நட்புடன் மெச்சி நாடிடும் ஒரு அறிவியல் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் மையமாக உரு மாற்றம் பெற்ற வரலாறு தான் அமரர் பூபாலசிங்கத்தின் வரலாறு. அதனை அவரது காலத்தில் வாழ்ந்த இருபத்தியாறு பிரமுகர்களின் வாயிலாக இந்நூலில் நூலகவியலாளர் செல்வராஜா பதிவு செய்திருக்கிறார்.

cover photograph:
Malaysian National Library,
Kuala Lumpur

நூலாசிரியர் அறிமுகம்

“மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் கண்காட்சியும் கலந்துரையாடலும்” என்றொரு நிகழ்வு, கடந்த 2003ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 5ம் நாளன்று இலண்டன் Stratford பொதுநூலக மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஐரோப்பியக் கண்டத்தில் முதன்முறையாக “மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வு” என்று இதனைக் குறிப்பதில் தவறேதும் இரா தென்றே கருதுகின்றேன். இத்தருணத்தில், “ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட வரலாறுதனைக் கொண்ட மலேசிய தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களை, புலம்பெயர் தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் லெல்லாம் அறிமுகப்படுத்திட வேண்டும்” எனும் சீரிய சிந்தனையை முதன்முதலில் முன்வைத்த உயர்ந்த பண்பாளர் திரு.என்.செல்வராஜா அவர்கள் என்பதனை அப்போதுதான் தெரிந்துகொண்டேன்.

இந்நிகழ்வின்போது ஐரோப்பாவின் பல தேசத்துத் தமிழ் நெஞ்சர்கள் அம்மண்டபத்தினை நிறைத்து நின்றனர். காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மலேசிய தமிழ் இலக்கியங்களை ஆர்வத்துடனும் ஆச்சரியத்துடனும் புரட்டிப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். ஏற்பாட்டாளர்களின் அந்த முதல் வெற்றிக்குச் சாட்சியாக நின்று, அன்றையதினம் நானும் மகிழ்ந்திருந்தேன்.

நூலகவியலாளர் திரு.என்.செல்வராஜா அவர்கள் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஈழ இலக்கியங்களையும் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஆவணப்படுத்தி “நூல்தேட்டங்களாக” பத்து தொகுதிகள்வரை வெளியீடு செய்துள்ளார். அதுபோலவே, 2004ம் ஆண்டு தொடங்கி, தமது அன்றாடப் பெரும் பணிச்சுமைகளுக்கிடையேயும், மலேசியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டுமென, பற்பல தேடல்களையும் ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு, “மலேசிய நூல்தேட்டம்” முதல் தொகுதியை கடந்த 2007ஆம் ஆண்டு வெளியீடு செய்தமை, மலேசியத் தமிழர்களுக்கு மிகவும் பெருமை சேர்ப்பதாகும். அடுத்தடுத்த தொகுதிகளை வெளியிடவும் இன்னும் ஆய்வுப்பணிகளை மேற்கொண்டுவருகிறார்.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய மகுடத்தில் மேலும் ஒரு முத்தாக அவருடைய இந்த நூல் பெருமைசேர்க்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமேதுமில்லை. திரு. என்.செல்வராஜா அவர்களின் பாரிய முயற்சியினால் மலேசியத் தமிழர்களின் படைப்பிலக்கியங்கள் உலகளவில் அறியப்படும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படும் நிலைத்திருப்பதைக் கண்டு ஒரு மலேசியத் தமிழனாக, திரு. என்.செல்வராஜா அவர்களுக்கு நன்றி நவிலவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அன்புடன்

கலாநிதி க.ஹரிகிருஷ்ணன், கோலாலம்பூர்.

